Soiuri și hibrizi de plante agricole cultivate în România

Vol. II

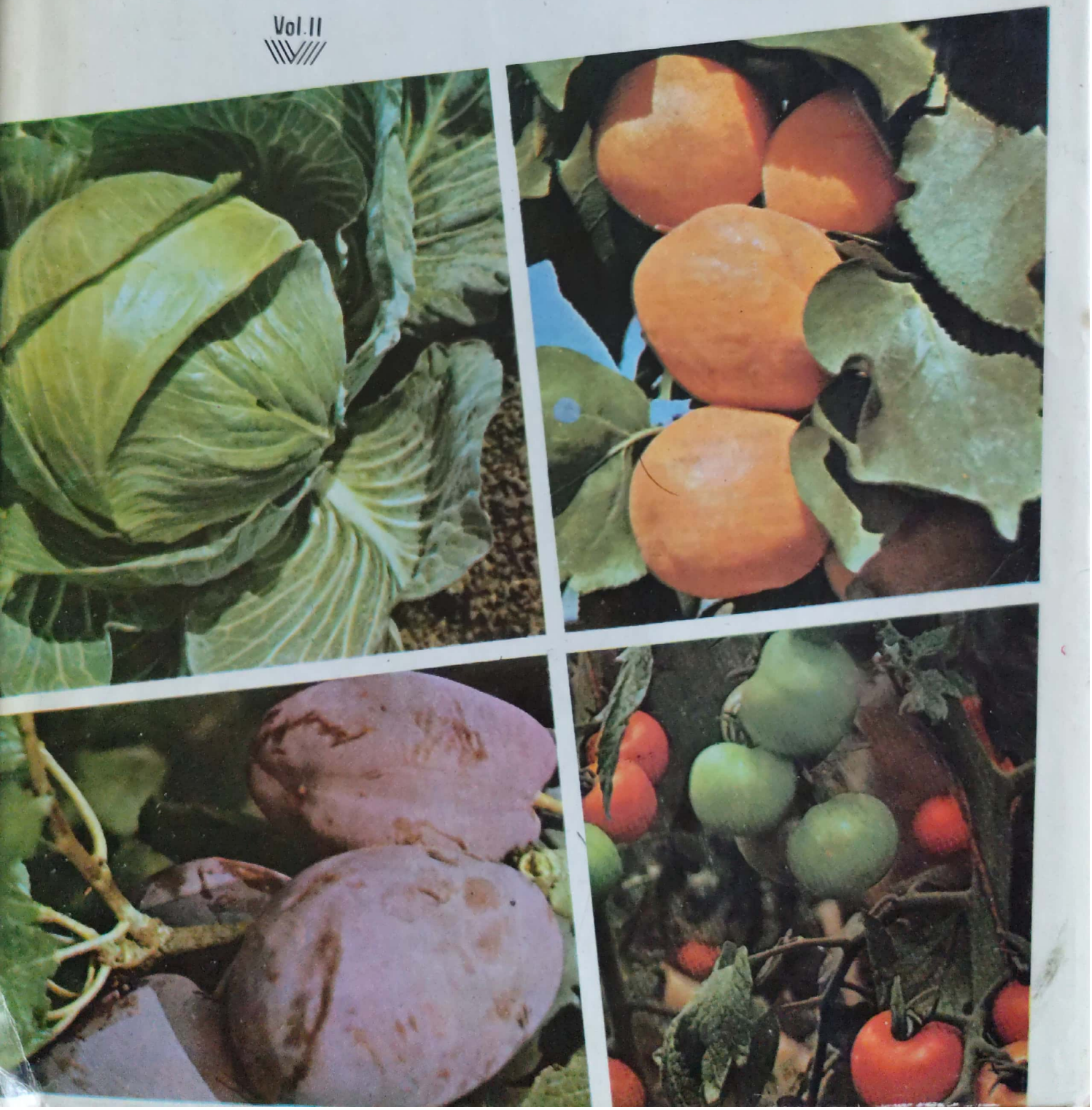

Scanned with OKEN Scanner

Soiuri și hibrizi de plante agricole cultivate în România ✻✻

Scanned with OKEN Scanner

Cartof

Dr. ing. Catelly Titus
ing. Botez Angela
Dr. ing. Fodor Ion

•

Pomi și arbuști fructiferi

Dr. dc. Cociu Vasile
ing. Nica Stelian

•

Flori

Dr. ing. Wagner Ștefan
ing. Nica Stelian

•

Vița de vie

Dr. ing. Popescu Gheorghe
ing. Petrescu Mircea
ing. Nica Stelian
ing. Popa Anton

Editura Ceres

Soiuri și hibrizi de plante agricole cultivate în România

Vol. II

Scanned with OKEN Scanner

Soiuri și hibrizi de plante agricole cultivate în România

Plante hortiviticole

Vol. II

Scanned with OKEN Scanner

Soiuri și hibrizi de plante agricole cultivate în România

Plante hortiviticole

Vol. II

Editura Ceres
București 1980

Scanned with OKEN Scanner

Sub redacția:

Dr. ing. DEZIDERIU TORJE

*

Ing. CLEMENȚA MICLEA

Scanned with OKEN Scanner

AUTORI

Partea generală

Dr. ing. Torje Dezideriu

*

Legume

Dr. ing. Năstase Orest
Dr. ing. Perciali Gheorghe
Dr. ing. Cobălaş Boris
Dr. ing. Chiru Cristea
Dr. ing. Tălpălaru Emil
ing. Ötvöş Zóltan
ing. Popa Lidia
ing. Tănăsescu Maria
ing. Zveatchevici Maria
ing. Sindile Narcisa
ing. Echim Toader
ing. Suta Eugenia
ing. Atanasiu Cornelia
ing. Ionescu Constantin
ing. Huluţă Margareta
ing. Remo Cristina
lng. Iordan Ion
ing. Tălpălaru Glicheria
ing. Constantinescu Florica

Cartof

Dr. ing. Catelly Titus
ing. Botez Angela
Dr. ing. Fodor Ion

*

Pomi şi arbuşti fructiferi

Dr. dc. Cociu Vasile
ing. Nica Stelian

*

Flori

Dr. ing. Wagner Ştefan
ing. Nica Stelian

*

Vita de vie

Dr. ing. Popescu Gheorghe
ing. Petrescu Mircea
ing. Nica Stelian
ing. Popa Anton

Scanned with OKEN Scanner

CUVÎNT ÎNAINTE

Agricultura constituie o ramură de bază a economiei noastre naționale pe care partidul și statul a pus-o în centrul politicii sale pentru realizarea unei producții moderne, intensive, de înaltă productivitate, care va folosi cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii.

Pe această linie, pentru cincinalul 1981—1985, Congresul al XII-lea al P.C.R. a adoptat un larg program de dezvoltare a agriculturii, în măsură să satisfacă cerințele mereu crescînde ale populației.

Pentru sectorul hortiviticol sînt prevăzute creșteri importante de producție. Programul de dezvoltare a hortiviticulturii, în perioada 1981—1985, are în vedere un ansamblu de măsuri menite să conducă la realizarea necesarului de legume, cartofi, fructe și struguri, pentru consumul populației, industrializare și export.

La stabilirea programului de dezvoltare a hortiviticulturii s-au avut în vedere: dezvoltarea producției de legume, cartofi, fructe și struguri în zonele cele mai favorabile; prelungirea perioadei de aprovizionare cu produse hortiviticole în stare proaspătă; asigurarea materiei prime pentru industrializare; concentrarea și specializarea producției etc.

La realizarea acestor obiective, soiul concură ca un factor important, în obținerea producțiilor mari și de calitate superioară.

De aceea, specialiștii din hortiviticultură au fost preocupați să creeze soiuri noi la majoritatea speciilor existente în cultură.

Introducerea și generalizarea în cultură a soiurilor autohtone, precum și a celor de proveniență străină, este permanent în centrul atenției conducerii Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare.

În ultimii ani s-a făcut un important pas calitativ sub raportul îmbogățirii sortimentului de soiuri, precum și al îmbunătățirii calității semințelor și materialului săditor.

Au fost introduse și extinse în cultură soiuri noi, valoroase, cu potențial productiv ridicat la legume, cartofi, pomi și arbuști fructiferi, viță de vie, portaltoi și culturi decorative.

În lucrare sînt prezentate soiurile omologate și autorizate, înscrise în Lista oficială a soiurilor și hibrizilor de plante agricole pentru cultură în R.S.R.

Scanned with OKEN Scanner

Dintre soiurile și hibrizii de plante hortiviticole care sînt introduse în procesul de producere de sămînță și material săditor menționăm la ardei gras: Export, Galben superior, Miniș 27; la ardei gogoșar: Dulce uriaș și Superb; la tomate: Export II, Argeș 450, Buzău 1600; la vinete: Delicia și Violete; la ceapă: Aurie de Buzău, Diamant și altele, la cartofi Semenic și Muncel.

La pomi fructiferi — Frumos de Voinești, Delicios de Voinești, Roșu de Cluj la măr; Untoasă de Geoagiu, Napoca, Aromată de Bistrița, Republica la păr; Tuleu dulce, Tuleu timpuriu la prun; Flacăra, Frumos de Băneasa la piersic; Mamaia la cais; Negre de Bistrița, Uriașe de Bistrița, Armonia la cireș; Crișane clon 2, Mocănești clon 16, Nana și Timpurii de Cluj la vișin; Sibișel precoce la nuc.

La arbuști fructiferi — Record la coacăz negru; Rezistent de Cluj la agriș.

La vița de vie: Triumf, Select, Coarnă neagră selecționată, Muscat de Hamburg clon 424 pentru struguri de masă; Sarba, Crîmpoșie selecționată, Codană, Băbească gri, Cabernet Sauvignon Clon 7 și alți cloni pentru struguri de vin; Berlandieri × Riparia Crăciunel 26 și 71, Berlandieri × Riparia SO 4 clon 4, portaltoi pentru vița de vie.

La culturile decorative soiurile: Foc de tabără și Luchian la trandafir; Gloria Clujului la garoafe; Florentina la Acheyranthes werschafelti, Start și Aniversare la gura leului.

În perioada 1981—1985, cercetarea urmează să desfășoare un amplu program de creare de soiuri și hibrizi la culturile hortiviticole.

Soiurile noi create trebuie să întrunească o serie de însușiri valoroase ca productivitate, rezistență sporită la boli, rezistență la condiții nefavorabile de mediu, capacitate sporită de a valorifica condițiile de mediu, pretabilitate la cultura intensivă și recoltare mecanizată, precum și conținut ridicat în elemente nutritive.

Pentru fiecare specie, materialul prezentat cuprinde în partea generală descrierea caracterelor morfologice, care stau la baza autenticității unui soi sau hibrid, iar în partea specială sînt menționate caracteristicile principale ale fiecărui soi.

Specialiștii din unitățile agricole de producție, din cercetare, producerea de semințe și material săditor, vor găsi în această lucrare un bogat material documentar, privind caracteristicile soiurilor și hibrizilor de plante hortiviticole, folosite în producție.

Prof. dr. ION CEAUȘESCU
Adjunct al Ministrului Agriculturii și Industriei Alimentare

Scanned with OKEN Scanner

CUPRINS

Cuvînt înainte 11

I. Caractere morfologice folosite la descrierea şi stabilirea autenticităţii soiului.

1. *Legume* 15

1.1. Legume din grupa verzei 15

1.1.1. varză albă — *Brassica oleracea* L. var. *capitata L. f. alba* 15

1.2.1. Conopidă — *Brassica oleracea* L. var. *botrytis L.* 18

1.1.3. Gulia — *Brassica oleracea* L. var. *gongyloides L.* 19

1.2. Legume rădăcinoase 19

1.2.1. Morcov — *Daucus carota* L. ssp. *sativus* Hoffm. 19

1.2.2. Pătrunjel — *Petroselium sativum* Hoffm. 21

1.2.3. Păstîrnac — *Pastinaca sativa* L. 22

1.2.4. Ţelină — *Apium graveolens* L. 22

1.2.5. Ridichi de lună, de vară, de iarnă — *Raphanus sativus* L. 23

1.2.6. Sfecla roşie — *Beta vulgaris* L. var. *strorubra* Krass 23

1.3. Legume bulboase 24

1.3.1. Ceapă — *Allium cepa* L. 24

1.3.2. Usturoi — *Allium sativum* L. 24

1.3.3. Praz — *Allium porrum* L. 26

1.4. Legume bostănoase 26

1.4.1. Castravete — *Cucumis sativus* L. 26

1.4.2. Dovlecel — *Cucurbita pepo* L. 27

1.4.3. Dovleac comestibil — *Cucurbita maximă* Duch 27

1.4.4. Pepene galben — *Cucumis melo* L. 28

1.4.5. Pepene verde — *Citrullus)vulgaris Schrad.* 28

1.5. Legume solanofructuoase 29

1.5.1. Cartof — *Solanum tuberosum* L. 29

1.5.2. Tomate — *Lycopersicum esculentum* Mill. 33

1.5.3. Vinete — *Solanum melongena* L. 36

1.5.4. Ardei — *Capsicum annuum* L. 36

1.6. Legume păstăioase 38

1.6.1. Mazăre — *Pisum sativum* L. 38

Scanned with OKEN Scanner

1.6.2. Fasole — *Phaseolus vulgaris* L. 39
1.6.3. Bame — *Hibiscus esculentus* L. 39
1.7. Legume verdeţuri 40
1.7.1. Spanac — *Spinacia oleracea* L. 40
1.7.2. Salată — *Lactuca sativa* L. 40
2. *Pomi şi arbuşti fructiferi* 42
3. *Viţa de vie* 62

Partea a II-a. **Descrierea soiurilor**

1. *Legume* 73
1.1. Legume din grupa verzei 73
1.1.1. Varza — *Brassica oleracea* L. 73
1.1.2. Varza roşie — *Brasica oleracea* var. *capitata f. rubra* L. 76
1.1.3. Varza creaţă — *Brassica oleracea L.* var. *oabanda* L. 77
1.1.4. Conopida — *Brassica oleracea* L. var. *botrytis* 77
1.1.5. gulie — *Brassica oleracea* L. var *gongylodes L.* 78
1.1.6. guleoară — *Brassice oleracea* L. var *gougylodes L.* 79
1.2. Legume rădăcinoase 80
1.2.1. Morcov — *Daucus carota* L. ssp. *sativus* Hoffm. 80
1.2.2. Pătrunjel de rădăcină — *Petroselium sativum* Hoffm. 84
1.2.3. Păstirnac — *Pastinaca sativa* L. var. *longa* Alef. 84
1.2.4. Ţelina — *Apium graveolens* L. var. *rapaceum* Mill. 85
1.2.5. Sfecla roşie — *Beta vulgaris* var. *strorubra* Krass 85
1.2.6. Ridichi — *Raphanus sativus* L. 86
Ridichi de lună 86
Ridichi de vară 89
Ridichi de iarnă 90
1.3. Legume bulboase 90
1.3.1. Ceapa — *Allium cepa* L. 90
Ceapă de apă 90
Ceapă de arpagic 91
Ceapă ceaclama 92
1.3.2. Praz — *Allium porrum* L. 94
1.3.3. Usturoi — *Allium sativum* L. 95
Usturoi de primăvară 95
Usturoi de toamnă 96
1.4. Legume bostănoase 98
1.4.1. Castraveţi — *Cucumis sativus* L. 98
Castraveţi de cîmp cu fruct semilung 98
Castraveţi de cîmp cu fruct de tip cornişon 99
Castraveţi de seră 100
1.4.2. Dovleac comestibil — *Cucurbita maxima* Duch. 101
1.4.3. Dovlecel — *Cucurbita pepo* L. 101
1.4.4. Pepene galben — *Cucumis melo* L. 102
Soiuri timpurii 102
Soiuri semitimpurii 103
Soiuri semitîrzii 104
Soiuri tîrzii 104

Scanned with OKEN Scanner

1.4.5. Pepene verde — *Citrullus vulgaris* Schrad. 105
Soiuri timpurii 105
Soiuri semitimpurii 107
Soiuri semitîrzii 110
Soiuri tîrzii 111
1.5. Legume solanacee 112
1.5.1. Cartof — *Solanum tuberosum* L. 112
Soiuri timpurii și semitimpurii 112
Soiuri semitîrzii 118
Soiuri tîrzii 122
1.5.2. Tomate — *Lycopersicum esculentum* Mill. 128
Soiuri timpurii 128
Soiuri semitimpurii 136
Soiuri semitîrzii și tîrzii 138
Soiuri pentru industrializare 141
Soiuri pentru depelare 143
Soiuri pentru seră 144
1.5.3. Vinete — *Solanum melongena* L. 148
Soiuri pentru seră 150
1.5.4. Ardei — *Capsicum annuum* L. 152
Ardei de boia 152
Ardei gogoșar 153
Ardei gras cu fruct galben 155
Ardei gras cu fruct verde 158
Ardei iute 158
Ardei lung 159
Ardei de seră și solarii 160
1.6. Legume păstăioase 161
1.6.1. Mazăre — *Pisum sativum* L. 161
Soiuri timpurii 161
Soiuri semitimpurii 164
Soiuri semitîrzii și tîrzii 165
1.6.2. Fasole — *Phaseolus vulgaris* L. 166
Fasole cu păstaia galbenă 166
Fasole cu păstaie verde 168
1.6.3. Bame — *Hibiscus esculentus* L. 172
1.7. Legume verdețuri 173
1.7.1. Spanac — *Spinacia oleracea* L. 173
1.7.2. Salată — *Lactuca sativa* L. 174
De cîmp, în cultură de primăvară 174
De cîmp, în cultură de vară 175
De cîmp, în cultură de toamnă 176
De răsadniță și solarii 177
De seră 177
Salată marulă 178
2 A. *Pomi și arbuști fructiferi* 179
2.1. Măr — *Malus pumila* Mill. var. *domestica* 179
2.2. Păr — *Pirus communis* L. var. *sativa* 184

Scanned with OKEN Scanner

2.3. Piersic — *Persica vulgaris* Mill. 192
2.4. Prun — *Prunus domestica* L. 194
2.5. Cais — *Armeniaca vulgaris* Lam. 199
2.6. Cireş — *Cerasus avium* (L.) Moench. 200
2.7. Vişin — *Cerasus vulgaris* Mill. 203
2.8. Nuc — *Juglans regia* L. 207
2.9. Coacăz negru — *Ribes nigrum* L. 208
2.10. Coacăz roşu — *Ribes vulgare* L. 209
2.11. Coacăz alb — *Ribes sp.* 210
2.12. Agriş — *Grossularia pectinata* 211
2. B. Seminceri pomicoli 213
3. *Flori* 221
3.1. Gura leului — *Antirrhinum majus* 221
3.2. Garoafa — *Dianthus sp.* 223
3.3. Trandafir — *Rosa sp.* 223
3.4. *Achyranthes Verschaffeltii* 224
4. *Viţa de vie* 226
4.1. Viţa de vie — *Vitis vinifera* ssp. *sativa* L. 226
Soiuri şi cloni pentru struguri de masă 226
Soiuri şi cloni pentru vin 236
Viţă portaltoi 258

Scanned with OKEN Scanner

I. CARACTERE MORFOLOGICE FOLOSITE LA DESCRIEREA ȘI STABILIREA AUTENTICITĂȚII SOIULUI

Scanned with OKEN Scanner

1. LEGUME

1.1. LEGUME DIN GRUPA VERZEI

1.1.1. *BRASSICA OLERACEA* L. VAR. *CAPITATA* L. *F. ALBA* (LAM.) D.C.

Varza albă

— Dimensiunile rozetei de frunze (mică de 60 cm; mijlocie 60—70 cm; mare peste 70 cm)

— Poziţia frunzelor în rozetă (orizontală; uşor ridicată de la suprafaţa pămîntului; erectă)

— Mărimea frunzei (mică; mijlocie; mare)

— Forma limbului frunzei (rotunjit; lung; lat)

— Tipul frunzei (liră; liră netipică; întreagă) (fig. 1)

— Marginile limbului frunzei (netede; slab ondulate; ondulate) (fig. 2).

— Aspectul suprafeţei limbului (neted; uşor gofrat; gofrat; foarte gofrat); (fig. 3)

— Aspectul nervaţiunii frunzei (fină; mijlocie; grosieră; — obişnuită, în formă de evantai; semievantai) (fig. 4)

— Culoarea limbului frunzei (verde-argintiu; verde-deschis; verde-intens; verde-gălbui; verde-albăstrui; violaceu; albastru-violaceu)

— Acoperirea limbului cu pruină (slabă; mijlocie; puternică)

— Dimensiunile peţiolului (lung; mijlociu; scurt; fără peţiol) (fig. 5)

— Caracteristicile peţionului (îmbrăcat; simplu) (fig. 6)

— Forma căpăţînii (turtită cu indicele de formă de 0,4—0,7; globulos-turtită cu i.f. de 0,7—0,8; globuloasă cu i.f. de 0,8—1,1; conică cu i.f. de 0,8—1,4; ovală cu i.f. de 1,1—2,1 (fig. 7)

— Dimensiunile căpăţînii (mică; mijlocie; mare)

— Greutatea căpăţînii (g)

1 — Tipul frunzei
1 — liră; *2* — liră netipică; *3* — întreagă.
(După N. Dascalov şi N. Atanasov)

Scanned with OKEN Scanner

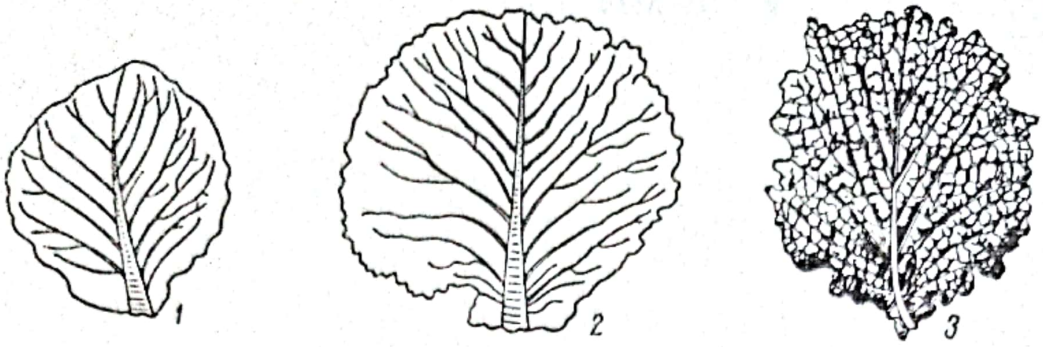

2 — Forma marginii limbului la varză

1 — netedă; *2* — slab ondulată; *3* — ondulată.
(După N. Dascalov şi N. Atanasov)

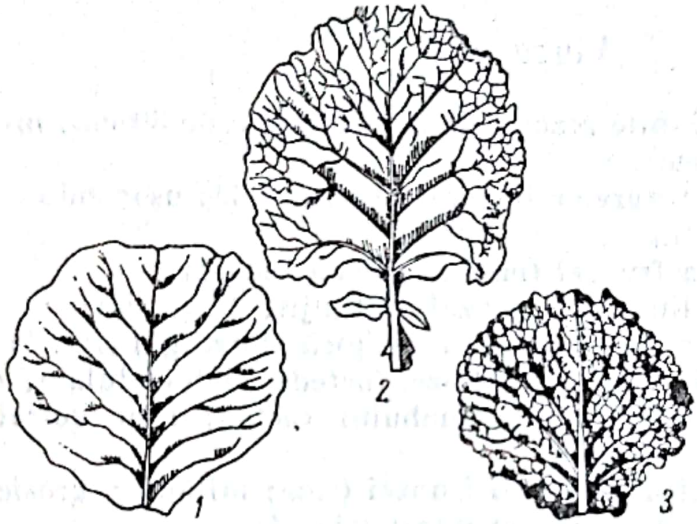

3 — Aspectul suprafeţei limbului la varză

1 — netedă; *2* — slab gofrată; *3* — puternic gofrată.
(După N. Dascalov şi N. Atanasov)

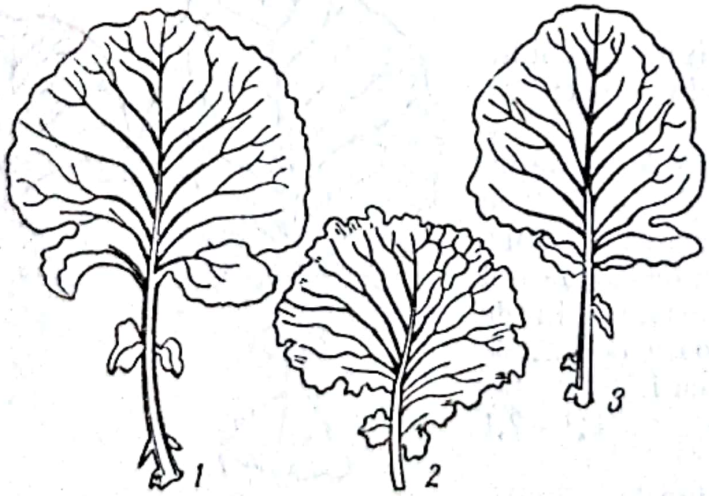

4 — Aspectul nervaţiunii frunzei la varză

1 — obişnuită; *2* — în formă de evantai; *3* — semievantai.
(După N. Dascalov şi N. Atanasov).

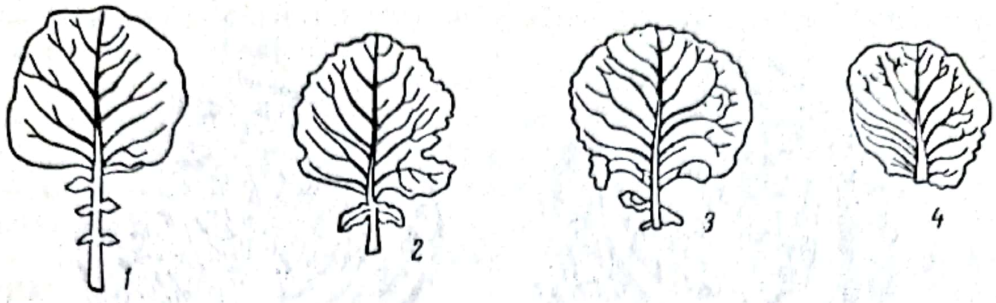

5 — Dimensiunile peţiolului frunzei la varză

1 — lung; *2* — de lungime mijlocie; *3* — scurt; *4* — fără peţiol.
(După N. Dascalov şi N. Atanasov)

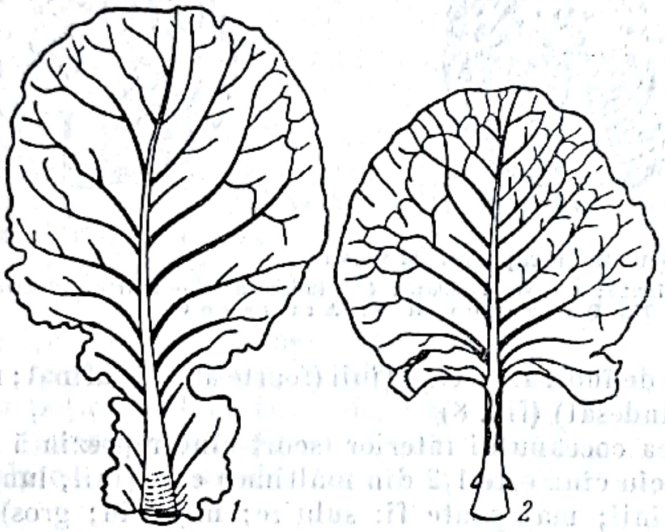

6 — Caracteristicile peţiolului frunzei la varză

1 — peţiol îmbrăcat; *2* — peţiol scurt.
(După N. Dascalov şi N. Atanasov)

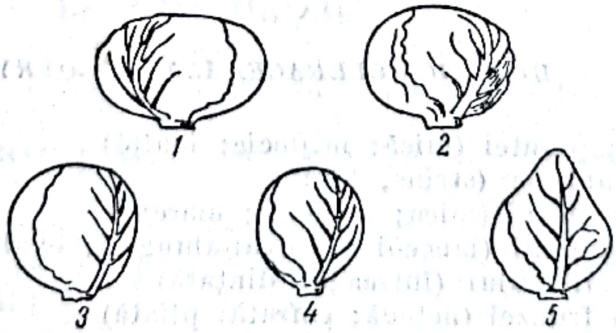

7 — Forma căpăţînii la varză

1 — turtită; *2* — globulos-turtită; *3* — globuloasă sau sferică; *4* — ovală; *5* — conică.
(După N. Dascalov şi N. Atanasov)

Scanned with OKEN Scanner

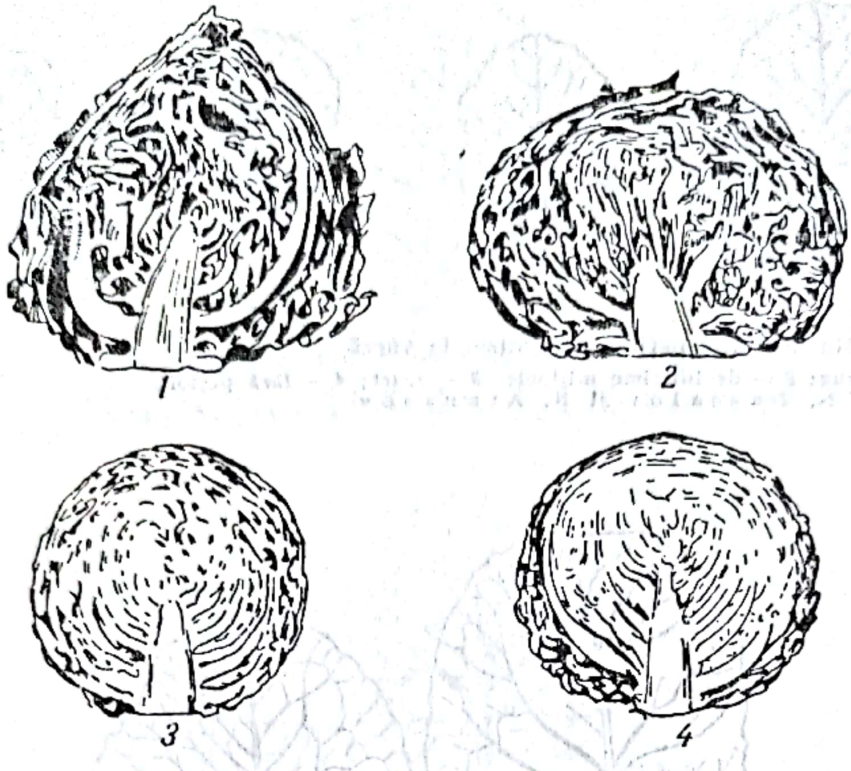

8 — Densitatea căpăţînii la varză
1 — afînată; *2* — semiafînată; *3* — îndesată; *4* — foarte îndesată.
(După N. Dascalov şi N. Atanasov)

— Gradul de îndesare a căpăţînii (foarte afînat; afînat; mijlociu de afînat; îndesat; foarte îndesat) (fig. 8)
— Mărimea coceanului interior (scurt cînd reprezintă 1/3 din înălţimea căpăţînii; mijlociu cînd este 1/2 din înălţimea căpăţînii; lung cînd este 2/3 din lungimea căpăţînii; mai poate fi: subţire; mijlociu; gros)
— Lungimea coceanului exterior (scurt; mijlociu, lung)
— Culoarea frunzelor din interiorul căpăţînii (albă; alb-gălbuie; gălbuie)
— Finețea frunzelor din căpăţînă (fină; grosieră)
— Poziţia rozetei după formarea căpăţînii (orizontală; semierectă; erectă; acoperă căpăţîna)
— Precocitatea (timpurie, semitimpurie; tardivă)

1.2.1. *BRASSICA OLERACEA* L. VAR. *BOTRYTIS* L. — CONOPIDĂ

— Înălţimea plantei (mică; mijlocie; înaltă)
— Portul frunzelor (strîns; lax)
— Mărimea frunzei (mică; mijlocie; mare)
— Forma limbului (lanceolată; oval-alungită; ovală)
— Marginea limbului (întreagă; dinţată)
— Suprafaţa frunzei (netedă; gofrată; pliată)
— Peţiolul frunzei (scurt; mijlociu; lung; cu sau fără segmente de limb)
— Culoarea frunzei (verde; verde-gri; verde cu nuanţe argintii; verde-albăstrui)

Scanned with OKEN Scanner

— Mărimea căpăţînii (inflorescenţei); (mică; mijlocie; mare)
— Greutatea căpăţînii (g)
— Forma căpăţînii (globuloasă; globulos-turtită; turtită)
— Culoarea căpăţînii (albă, alb-gălbuie)
— Suprafaţa căpăţînii (netedă; grăunţoasă)
— Compactitatea căpăţînii (compactă; potrivit de compactă; puţin compactă)
— Gradul de acoperire a căpăţînii (neacoperită; puţin acoperită; bine acoperită)
— Prezenţa frunzelor în căpăţînă: (lipsă; puţine; multe)
— Uniformitatea formării şi creşterii căpăţînii: (satisfăcătoare; bună; foarte bună)
— Rezistenţa la emiterea tijelor florale (slabă; bună şi foarte bună)
— Precocitatea (extra-timpuriu; timpuriu; semitardiv; tardiv)

1.1.3. *BRASSICA OLERACEA* L. VAR. *GONGYLOIDES* L.—GULIA

— Mărimea rozetei de frunze (mică; mijlocie; mare)
— Mărimea limbului (mică; mijlocie; mare)
— Forma limbului (triunghiulară; ovală; ovală cu vîrf ascuţit)
— Marginea limbului (netedă; slab dinţată; dinţată)
— Suprafaţa limbului (netedă; slab gofrată; puternic gofrată)
— Culoarea frunzelor şi nervurilor (verde-deschis; verde-închis cu sau fără nervuri şi peţiol violet; verde-cenuşiu
— Lungimea peţiolului (scurt — pînă la 15 cm; lung — peste 15 cm)
— Grosimea peţiolului (subţire; mijlociu; gros)
— Aşezarea frunzelor pe tulpină (rară; deasă)
— Forma tulpino-fructului (sferică; sferic-turtită; ovală; ovoidă; îngustă la bază)
— Greutatea tulpino-fructului (g)
— Culoarea tulpino-fructului (violetă; verde-albicios)
— Suprafaţa fructului (netedă; cu striaţii)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tîrziu)

1.2. LEGUME RĂDĂCINOASE

1.2.1. *DAUCUS CAROTA* L. ssp. *SATIVUS* HOFFM.—MORCOV

— Forma rozetei de frunze (erectă; semierectă-compactă; semierectă-răsfirată) (fig. 9)
— Culoarea frunzei (verde; verde-închis; verde-deschis)
— Prezenţa perişorilor pe frunze şi peţiol (glabre; pubescente; puţin pubescente) (fig. 10)
— Lungimea peţiolului (scurt; mijlociu; lung)
— Segmentaţia frunzei (lanceolat-aciformă; lanceolată; puternic segmentată; slab segmentată sau nesegmentată) (fig. 11)

Scanned with OKEN Scanner

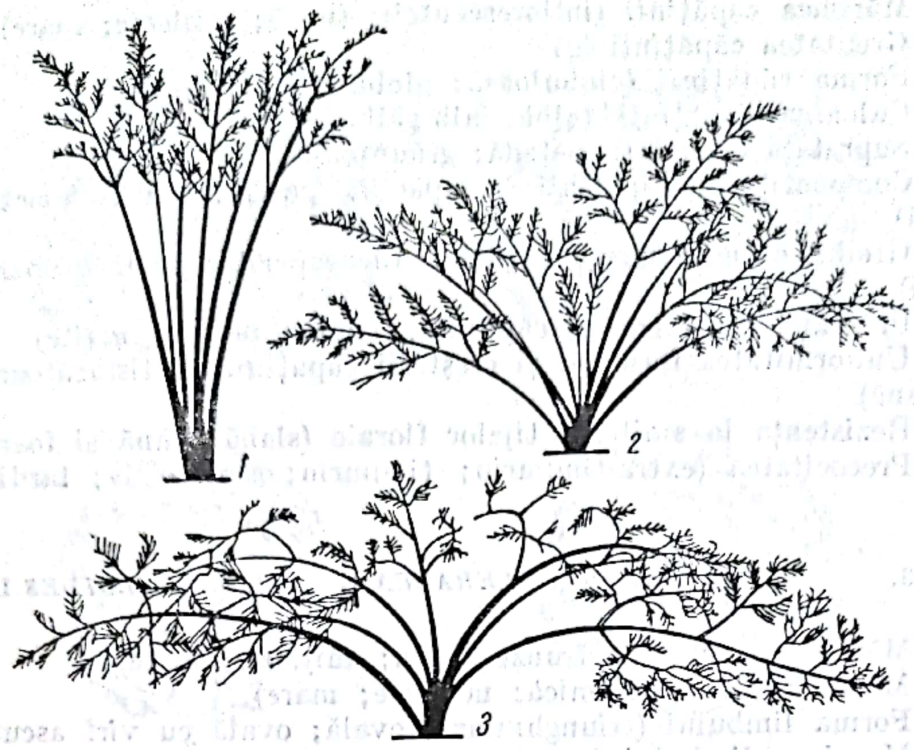

9 — Forma rozetei de frunze la morcov

1 — erectă; *2* — semierectă-compactă; *3* — semierectă răsfirată.
(După N. Dascalov şi N. Atanasov)

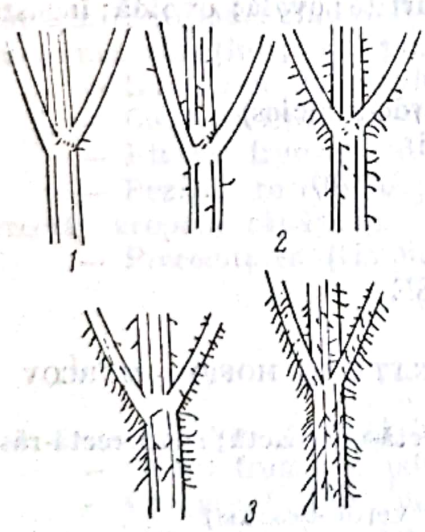

10 — Prezenţa perişorilor la peţiol pe morcov

1 — glabră; *2* — puţin pubescentă; *3* — pubescentă.
(După N. Dascalov şi N. Atanasov)

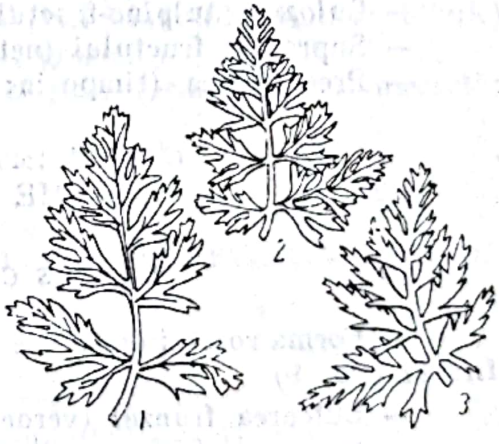

11 — Segmentaţia frunzei la morcov

1 — puternic segmentată; *2* — lanceolată; *3* — lanceolată; *4* — slab segmentată.
(După N. Dascalov şi N. Atanasov)

Scanned with OKEN Scanner

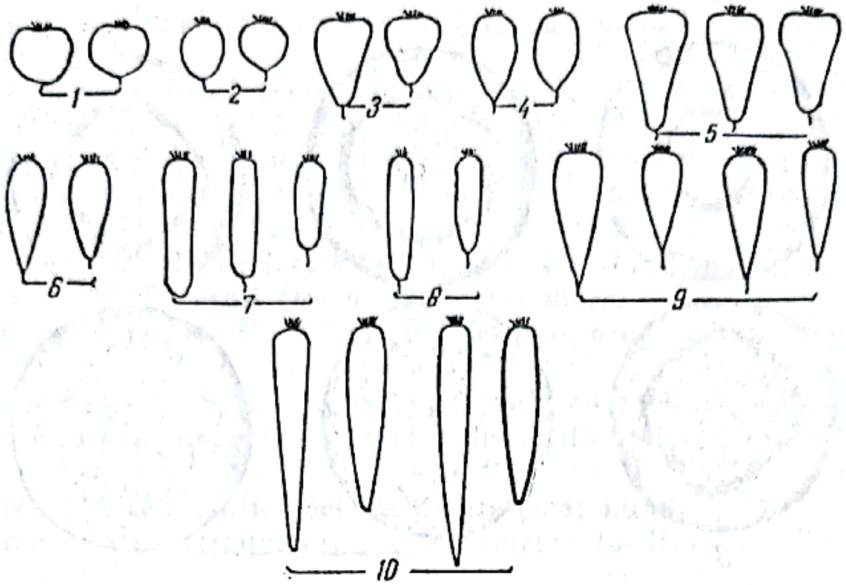

12 — Forma rădăcinii tuberizate la morcov

1 — rotundă; *2* — oval-rotundă; *3* — piriformă; *4* — ovoidală, *5* — tronconică; *6* — conică cu colet rotunjit; *7* — cilindrică, *8* — cilindrică cu vîrf ascuţit; *9* — conică; *10* — ţăruşată. (După N. Dascalov şi N. Atanasov)

— Forma rădăcinii tuberizate (rotundă; oval rotundă; ovoidală; cilindrică; tronconică; conică; ţăruşată) (fig. 12)

— Forma la colet (plată; adîncită; convexă sau proeminentă; rotunjită; convex-alungită)

— Forma vîrfului rădăcinii (ascuţită; uşor rotunjită; rotunjită)

— Suprafaţa rădăcinii (netedă cu lenticele superficiale; netedă cu lenticele mari şi cu rudimente de rădăcini)

— Tendinţa de ramificare (slabă; mijlocie; puternică)

— Dimensiunile cilindrului central (foarte mic; mic; mijlociu; mare)

— Forma cilindrului central (rotund; pătrat; în formă de stea; rotund-ondulat) (fig. 13)

— Culoarea pulpei (albă; alb-gălbuie; galbenă; portocalie; roşie-cărămizie; violacee şi combinaţii ale acestor culori)

— Culoarea cilindrului central (culoare asemănătoare cu cea a pulpei sau de nuanţă mai deschisă)

— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.2.2. *PETROSELINUM SATIVUM* HOFFM. — PĂTRUNJEL

— Poziţia rozetei (erectă; semierectă; răsfirată)

— Mărimea rozetei (mică; mijlocie; mare)

— Forma frunzei (penat-compusă; sectată sau nesectată; gofrată; foarte gofrată)

— Culoarea frunzei (verde; verde-închis; verde-deschis)

— Lungimea peţiolului (scurt; lung)

— Forma rădăcinii (conic-scurtă; conic-alungită; lungă; cu vîrf ascuţit sau bont, subţire sau gros)

Scanned with OKEN Scanner

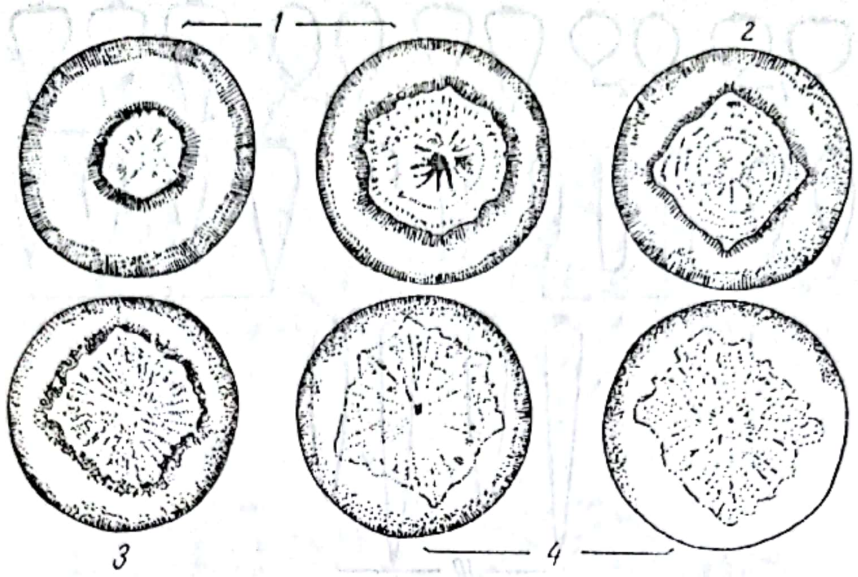

13 — Forma cilindrului central la morcov
1 — rotundă; *2* — pătrată; *3* — rotund-ondulată; *4* — în formă de stea.
(După N. Dascalov şi N. Atanasov)

— Lungimea rădăcinii (scurtă; semilungă; lungă)
— Aspectul epidermei (netedă; cu striaţii; cu proeminenţe)
— Culoarea rădăcinii (albă; alb-gălbuie; alb-cenuşie)
— Aspectul pulpei (pufoasă; consistentă, fibroasă)
— Prezenţa ramificaţiilor (lipsă; slab ramificate; puternic ramificate)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.2.3. *PASTINACA SATIVA* L. — PĂSTÎRNAC

— Poziţia rozetei (erectă; semierectă)
— Mărimea rozetei de frunze (mică; mijlocie; mare)
— Forma frunzei (penat-compusă, mai mult sau mai puţin sectată)
— Culoarea frunzei (verde; verde-deschis; verde-închis)
— Forma rădăcinii (rotundă; conic-scurtă; conic-alungită; lungă)
— Lungimea rădăcinii (scurtă; semilungă; lungă)
— Aspectul epidermei (neted; cu striaţii; cu lenticele)
— Culoarea rădăcinii (albă; alb-gălbuie; alb-cenuşie)
— Aspectul pulpei (pufoasă; consistentă)
— Prezenţa ramificaţiilor (lipsă; puţine; multe)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.2.4. *APIUM GRAVEOLENS* L. — ŢELINĂ

— Înălţimea rozetei (mică; mijlocie; înaltă)
— Poziţia rozetei (erectă; răsfirată)
— Numărul de frunze (puţine 12—18; multe 20—30)

Scanned with OKEN Scanner

— Lungimea frunzelor (scurte 25—40 cm; mijlocii 40—60 cm şi lungi peste 60 cm)
— Culoarea frunzei (verde-deschis; verde-gălbui; verde; verde-închis; verde-violaceu)
— Forma şi dimensiunile peţiolului (scurt; lung; subţire; gros)
— Culoarea peţiolului (verde-deschis; verde; verde-gălbui-auriu; verde-albicios; roz; violaceu)
— Forma rădăcinii (sferică; sferic-uşor turtită; tronconică; ovală)
— Mărimea rădăcinii (mică; mijlocie; mare)
— Culoarea rădăcinii (albă; albă-cenuşie; albă-gălbuie; ruginie; brună-deschis)
— Aspectul epidermei (netedă; rugoasă cu striaţii; cu proeminenţe)
— Culoarea şi aspectul pulpei (albă; alb-gălbuie; fragedă; pufoasă, densă)
— Prezenţa rădăcinilor secundare (puţine; numeroase)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.2.5. *RAPHANUS SATIVUS* L. — RIDICHI DE LUNĂ, DE VARĂ, DE IARNĂ

— Forma rozetei (săracă în frunze; bogată, cu frunze scurte, mijlocii, lungi)
— Aşezarea frunzelor în rozetă (erectă; semierectă; răsfirată)
— Forma frunzei (întreagă; lobată; ovală; rotund-ovală; oval-alungită)
— Mărimea frunzei (mică; mijlocie; mare; foarte mare)
— Culoarea limbului (verde-deschis; verde; verde-închis; verde-cenuşiu)
— Suprafaţa limbului (netedă; cu sau fără luciu; aspră)
— Lungimea peţiolului (scurt; mijlociu; lung)
— Forma rădăcinii (sferic-turtită; sferică; ovoidă; conică; cilindrică; fusiformă)
— Culoarea rădăcinii (albă; galbenă; neagră; violetă; roşie de diferite nuanţe, — se va indica combinaţia şi repartizarea acestor culori pe suprafaţa rădăcinii)
— Culoarea pulpei (albă; roz; roşie de diferite intensităţi, violacee)
— Greutatea rădăcinii (g)
— Consistenţa pulpei (suculentă; crocantă; tare; fibroasă)
— Gustul pulpei (dulce; fad; uşor picant; picant; iute; foarte iute)
— Precocitatea (extratimpuriu; timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.2.6. *BETA VULGARIS* L. var. *STRORUBRA KRASS* — SFECLA ROŞIE

— Culoarea cotiledoanelor (verzi cu pigmentaţie slabă, verzi-roşcate în diferite nuanţe, roşii-violacee)
— Poziţia rozetei (erectă, semierectă, răsfirată)
— Culoarea frunzei (verde, cu pigmentaţie mai mult sau mai puţin intensă).

— Forma frunzei (triunghiulară, ascuţită sau rotunjită la vîrf, ovală, lanceolată)
— Suprafaţa limbului (netedă, ondulată, puternic ondulată, gofrată)
— Culoarea peţiolului (verde, slab nuanţată în roz, roşu în diferite nuanţe)
— Forma rădăcinii (turtită, sferic-turtită, sferic-ovoidă, cilindrică (la colet şi vîrf poate fi ascuţită) conică, bombată, plată, adîncită)
— Culoarea rădăcinii (roşie în diferite nuanţe, cu sau fără cercuri concentrice albe)
— Greutatea rădăcinii (g)
— Prezenţa ramificaţiilor (lipsă, slab ramificate; se va exprima procentual)
— Rezistenţa la emiterea tijelor florale (slabă, bună, foarte bună)
Precocitatea (timpuriu, semitimpuriu, tardiv)

1.3. LEGUME BULBOASE

1.3.1. *ALLIUM CEPA* L. — CEAPĂ

— Portul plantei (erect; lax; răsfirat)
— Forma frunzei în secţiune transversală, în treimea superioară (turtită; eliptică; rotundă; plat-turtită)
— Numărul frunzelor verzi la o plantă (mic; mijlociu; mare)
— Culoarea frunzelor verzi (verde-deschis; verde; verde-închis; verde-cenuşiu)
— Prezenţa stratului de pruină de pe frunză (lipsă; slab; mijlociu; puternic pronunţat)
— Forma bulbului (sferic-turtită, sferică; sferic-înaltă; ovoidă; fusiformă; turtită; semiturtită; scurt-conică; conic-alungită) (fig. 14)
— Culoarea foilor uscate, exterioare (albă; alb-argintie; galben-pai; galben-arămiu; arămiu; violaceu de diferite nuanţe)
— Culoarea foilor (tunicilor) interioare (albă; alb-gălbuie; alb-verzuie; albă cu dungi; violacee)
— Gradul de învelire a bulbului (slab; mijlociu; bun; foarte bun)
— Densitatea bulbului (puţin dens; mijlociu de dens)
— Indicele de formă — înălţime/diametru transversal (de la 0,80—1,60)
— Greutatea medie a bulbului (g)
— Gustul bulbilor (dulci; semiiuţi; iuţi)
— Rezistenţa la fuştire (slabă; bună; foarte bună)
— Tendinţa de a nu forma bulbi (slabă, mijlocie; mare)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.3.2. *ALLIUM SATIVUM* L. — USTUROI

— Portul plantei (erect; lax; răsfirat)
— Lungimea frunzei (scurtă; mijlocie; lungă)
— Lăţimea frunzei (îngustă; mijlocie; lată)

Scanned with OKEN Scanner

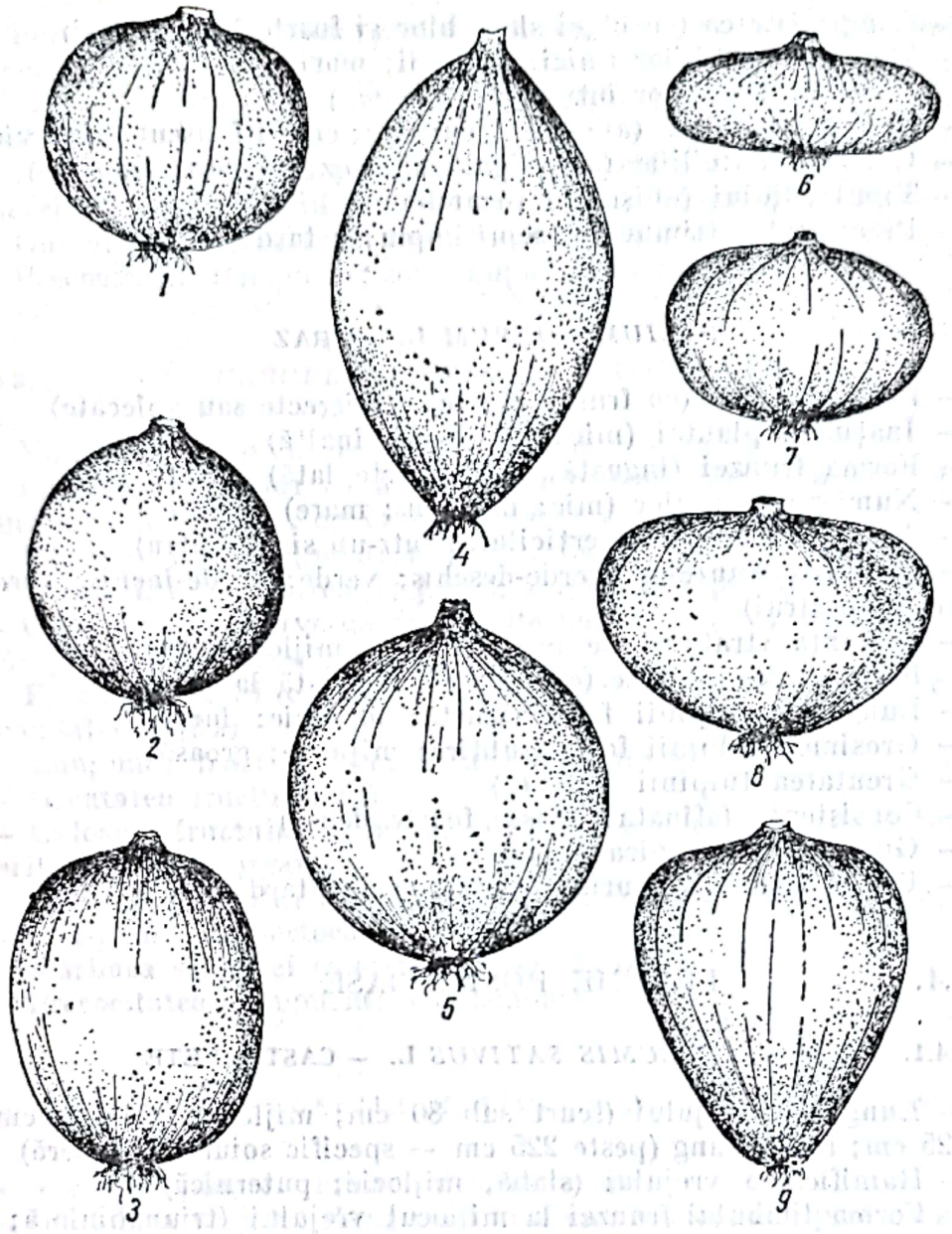

14 — Forma bulbului la ceapă

1 — sferic-turtită; *2* — sferică, *3* — sferic-înaltă; *4* — fusiformă; *5* — globuloasă; *6* — turtită, *7* — semiturtită; *8* — scurt-conică; *9* — conic-alungită.
(După catalogul firmei Dessert Seed Co. INC, El centro, California S.U.A.).

— Culoarea frunzei (verde; verde-închis; verde-gălbui; verde-argintiu)
— Prezența stratului de pruină (slab; mijlociu; pronunțat)
— Forma bulbului (sferică turtită la bază; sferică-turtită la ambii poli)
— Culoarea bulbului (albă; roz; roșcată; violetă cu nuanțe de intensitate diferită)
— Greutatea bulbului (mică pînă la 20 g; mijlocie 20—30 g; mare peste 30 g)
— Diametrul bulbului (cm) (longitudinal; transversal)
— Gradul de acoperire a bulbului (căpățînii) (slab; mijlociu; bine acoperit)

Scanned with OKEN Scanner

— Compactitatea (cu căţei slab, bine şi foarte bine strînşi)
— Mărimea bulbililor (mici; mijlocii; mari)
— Numărul bulbililor într-un bulb
— Forma bulbililor (alungită; curbată; cu vîrf ascuţit; cu vîrf bont)
— Culoarea bulbililor (albă; galbenă; roz; violetă; maronie)
— Tipul soiului (obişnuit; rocambole)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.3.3. *ALLIUM PORRUM* L. — PRAZ

— Portul plantei (cu frunze erecte; semierecte sau aplecate)
— Înăţimea plantei (mică; mijlocie; înaltă)
— Forma frunzei (îngustă, lată; foarte lată)
— Numărul frunzelor (mic; mijlociu; mare)
— Aşezarea frunzelor (verticilată; într-un singur plan)
— Culoarea frunzelor (verde-deschis; verde; verde-închis; verde-cenuşiu; verde-albăstrui)
— Prezenţa stratului de pruină (slab; mijlociu; puternic)
— Forma tulpinii false (cilindrică; îngroşată la bază)
— Lungimea tulpinii false (scurtă; mijlocie; lungă)
— Grosimea tulpinii false (subţire; mijlocie; groasă)
— Greutatea tulpinii false (g)
— Consistenţa (afînată; densă; foarte densă)
— Gustul (dulce; picant; iute)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.4. LEGUME BOSTĂNOASE

1.4.1. *CUCUMIS SATIVUS* L. — CASTRAVETE

— Lungimea vrejului (scurt sub 80 cm; mijlociu 80—150 cm; lung 150—225 cm; foarte lung (peste 225 cm — specific soiurilor de seră)
— Ramificarea vrejului (slabă, mijlocie; puternică)
— Forma limbului frunzei la mijlocul vrejului (triunghiulară; pentagonală)
— Culoarea frunzei (verde de diferite nuanţe)
— Caracterul soiului după tipul florilor (tip obişnuit; tip partenocarpic; tip ginoic)
— Mărimea fructului la maturitatea tehnică (tip cornişon pînă la 12 cm lungime; semilung 12—20 cm; lung peste 20 cm)
— Greutatea fructului (g).
— Culoarea fructului la maturitatea tehnică (verde-deschis; verde-închis; verde cu nuanţe albăstrui; cu sau fără vărgi mai deschise pe toată lungimea sau spre vîrful fructului)
— Culoarea fructului la maturitatea fiziologică (alb-lăptos; alb-verzui; alb-gălbui; galben; portocaliu; portocaliu-ruginiu)
— Forma fructului la maturitatea tehnică (elipsoidală; cilindrică; mai alungit sau mai rotunjit la capete; cu sau fără gît)

Scanned with OKEN Scanner

— Forma secţiunii transversale a fructului (circulară; triunghiulară; rotund-triunghiulară)
— Suprafaţa fructului (netedă, brobonată; cu broboane în număr şi mărimi diferite)
— Prezenţa şi culoarea perişorilor pe fructe (cu sau fără perişori, albi, bruni, negri; de densitate diferită pe suprafaţa fructului şi pe broboane)
— Gustul pulpei (mai mult sau mai puţin crocant; cu sau fără amăreală)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.4.2. *CUCURBITA PEPO* L. — DOVLECEL

— Vigurozitatea plantei (mică, mijlocie; mare)
— Lungimea vrejului (fără vrej şi internodii foarte scurte; cu vrej scurt pînă la 1 m lungime; cu vrej lung peste 1 m lungime)
— Mărimea frunzei (mică; mijlocie; mare)
— Forma frunzei (întreagă; puţin, mijlociu şi puternic sectată)
— Culoarea frunzei (verde de diferite nuanţe; cu sau fără pete alburii în număr şi suprafaţă variabilă)
— Forma fructului (cilindrică; cilindric-prismatică spre peduncul; ovoidală; ovoidal-alungită)
— Lungimea fructului (mică; mijlocie; mare)
— Greutatea fructului (g)
— Culoarea fructului la maturitatea tehnică (albă; alb-verzuie; verde de diferite nuanţe; vărgat)
— Culoarea fructului la maturitatea fiziologică (galbenă; crem; portocalie; vărgat-galben cu portocaliu)
— Mărimea seminţei (mică; mijlocie; mare)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.4.3. *CUCURBITA MAXIMA* DUCH. — DOVLEAC COMESTIBIL

— Vigoarea plantei (mică; mijlocie; mare)
— Lungimea vrejului (lung pînă la 5 cm; foarte lung peste 5 m)
— Mărimea frunzei (mică; mijlocie; mare)
— Culoarea frunzei (verde de diferite nuanţe)
— Forma fructului (sferică; sferic-turtită; sferic-alungită; cu suprafaţa netedă; costat cu diferite ornamentaţii)
— Culoarea fructului la maturitatea fiziologică (albă; galben-portocaliu; verde-pătat cu galben)
— Mărimea fructului (mic; mijlociu; mare)
— Greutatea fructului (kg)
— Culoarea pulpei (portocalie de diferite nuanţe; cu sau fără nuanţă verzuie spre coajă)
— Mărimea seminţei (mică; mijlocie; mare)
— Culoarea seminţei (albă; galbenă)
— Aspectul seminţei (cu sau fără coajă; cu coajă îngroşată)
— Precocitatea (timpuriu, tardiv)

Scanned with OKEN Scanner

— Vigurozitatea plantei (mică; mijlocie; mare)
— Portul plantei la începutul vegetației (erect; culcat)
— Lungimea vrejului la dezvoltarea maximă (mic; mijlociu; mare)
— Forma limbului frunzei la mijlocul vrejului (rotunjită; reniformă; cordiformă; triunghiulară; pentagonală)
— Forma marginii limbului (întreagă; ondulată; dințată)
— Forma fructului (globuloasă; globulos-turtită; globulos-ușor alungită; elipsoidală; ovoidală)
— Greutatea fructului (mic pînă la 0,600 kg; mijlociu 0,600—1,000 kg; mare peste 1,000 kg)
— Suprafața fructului copt (netedă; costată; vălurată)
— Culoarea fructului copt (albicios; limoniu; galben; portocaliu; gri-verde; cu nuanțe spre galben; verde-măsliniu; diferite combinații ale acestora și localizarea lor)
— Ornamentația suprafeței fructului (netedă; reticulată; cu excrescențe etc.)
— Culoarea pulpei (albă; alb-gălbuie; galbenă; portocalie; cu sau fără nuanțe verzui)
— Grosimea pulpei (subțire; mijlocie; groasă)
— Grosimea cojii (subțire; mijlocie; groasă)
— Structura pulpei (zemoasă; făinoasă; intermediară; uniformă; fibroasă)
— Gustul pulpei (dulceață; aromă; parfum)
— Mărimea seminței (mică; mijlocie; mare)
— Culoarea seminței (albă; alb-gălbuie; gălbuie)
— Rezistența la crăpare (mică; mijlocie; mare)
— Precocitatea (timpuriu, semitimpuriu; de toamnă; de iarnă)

1.4.5. *CITRULLUS VULGARIS* SCHRAD. – PEPENE VERDE

— Vigurozitatea plantei (mică; mijlocie; mare)
— Lungimea vrejului la dezvoltarea maximă (scurtă pînă la 2,5 m; mijlociu 2,5—3,5 m; lung peste 3,5 m)
— Mărimea limbului frunzei (mică; mijlocie; mare)
— Sectarea frunzei (nesectată; mijlociu sectată; adînc sectată)
— Forma fructului (sferică; sferic-turtită; elipsoidală; elipsoidal-alungită, cilindrică; cu sau fără dungi longitudinale)
— Greutatea fructului (mic pînă la 2 kg; mijlociu 2—3 kg; mare peste 3 kg)
— Culoarea exterioară a fructului (albicios; verde; verde-deschis; verde-negru; vărgat; se specifică culoarea de fond și culoarea vărgilor; întinderea vărgilor; forma vărgilor; distribuția culorilor vărgilor)
— Grosimea cojii (subțire; mijlocie; groasă)
— Culoarea pulpei (albă; roșie-roză; roșu-aprins; roșu-cărămiziu; roșu-zmeuriu; roșu-frez; limonie; portocalie)
— Uniformitatea pulpei a) cu textură: uniformă, fibroasă; b) după culoare: uniformă; (cu vinișoare; cu nuanțe mai deschise spre interior)

Scanned with OKEN Scanner

— Gustul pulpei (dulce; mai puţin dulce)
— Mărimea seminţei (mică; mijlocie; mare; foarte mare)
— Forma seminţei (alungită; lată; obişnuită)
— Culoarea seminţei (albă; galbenă; cenuşie; cafenie; neagră; roşcată sau combinaţii ale acestor culori, precum şi localizarea culorilor pe suprafaţa seminţelor)
— Desenul în relief pe suprafaţa seminţei (netedă; aspră; cu crăpături longitudinale şi cu crăpături transversale mari sau mici; alte desene)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.5. LEGUME SOLANO-FRUCTOASE

1.5.1. *SOLANUM TUBEROSUM* L. — CARTOF

— Caracteristica rădăcinii (lungă; superficială)
— Înălţimea tufei (foarte mică; mică; mijlociu de înaltă; înaltă; foarte înaltă)
— Forma tufei la începutul înfloritului (erectă, cînd tufa este dreaptă; semierectă cînd tufa este răsfirată, cu vreji curbaţi şi culcată cînd tufa este foarte răsfirată, cu vreji de la exteriorul tufei înclinaţi sub un unghi mai mare de 45° faţă de verticală)
— Bogăţia tufei în frunze (săracă în frunze; mijlociu de bogată; foarte bogată)
— Ramificarea tulpinii (slabă; mijlocie; puternică)
— Grosimea tulpinii (groasă, mijlocie, subţire).
— Numărul muchiilor pe tulpină şi forma lor (cilindrică fără muchii; muchiată cu 3—4 muchii care pot avea marginile drepte; crenată, dinţată) (fig. 15)
— Culoarea tulpinii (verde; pigmentată pe toată lungimea, numai la bază sau la inserţia frunzelor în diferite nuanţe de brun-violaceu; brun-roşcat; albastru-violaceu; albăstrui)

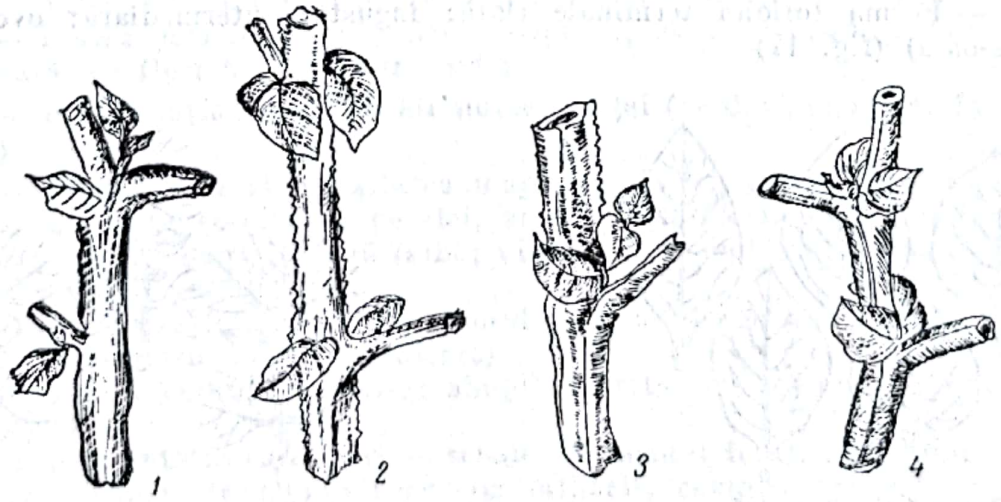

15 — Aspectul muchiilor pe tulpină la cartof
1 — cilindrică fără muchii; *2* — muchiată cu *3—4* muchii, care pot avea marginile drepte; *3* — cu marginile crenate; *4* — cu marginile dinţate

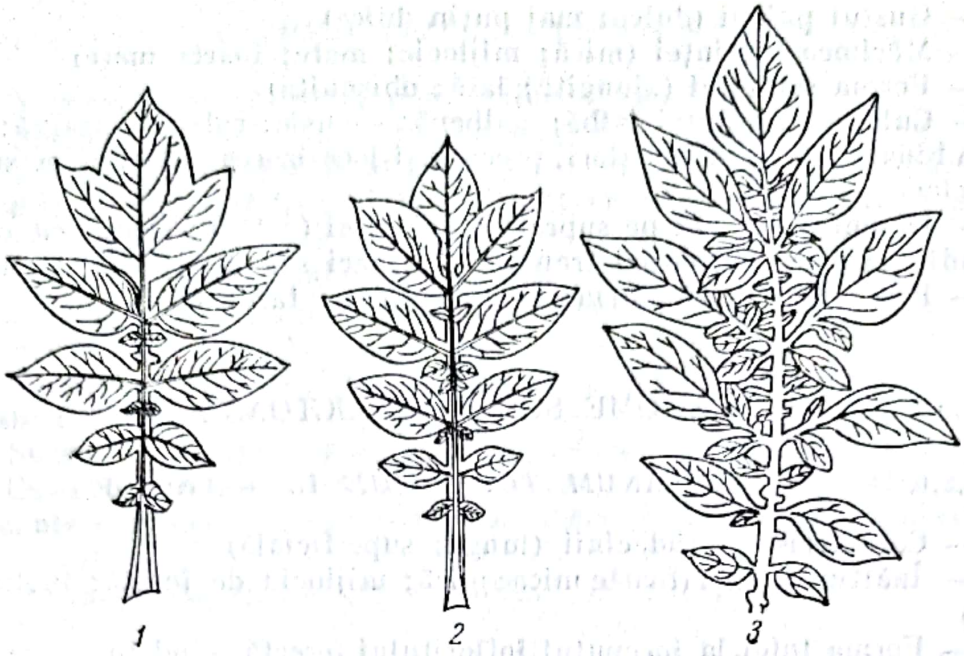

16 — Segmentaţia frunzei la cartof
1 — slabă; *2* — normală; *3* — puternică

— Mărimea frunzei (mică; mijlocie; mare)
— Poziţia în spaţiu a frunzelor (sub unghi ascuţit; sub unghi drept)
— Segmentaţia frunzei (slabă cînd frunza este formată din foliola terminală, foliole laterale şi foliole intermediare; normală cînd pe lîngă foliolele de mai sus prezintă şi foliole unghiulare; puternică cînd prezintă pe lîngă toate cele enumerate mai sus şi foliole de gradul II) (fig. 16)
— Forma foliolelor la frunzele aşezate la mijlocul tulpinii şi la prima pereche de foliole laterale (ovală; rotundă-ovală; larg-ovală; ascuţit-ovală; ascuţită)
— Culoarea frunzei-foliolei (verde; verde-deschis; verde-închis; verde-gălbui; verde-cenuşiu)
— Forma foliolei terminale (lată; îngustă; intermediară; ovoidală; invers-oală) (fig. 17)

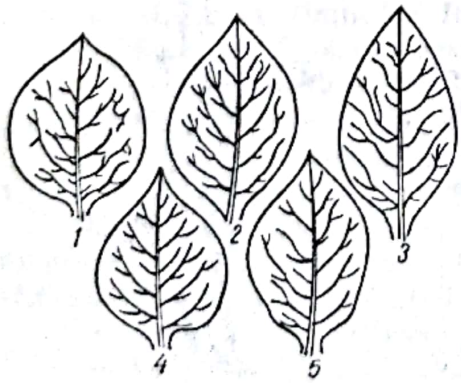

17 — Forma foliei la cartof
1 — lată; *2* — îngustă; *3* — intermediară; *4* — ovoidală; *5* — invers-ovoidală

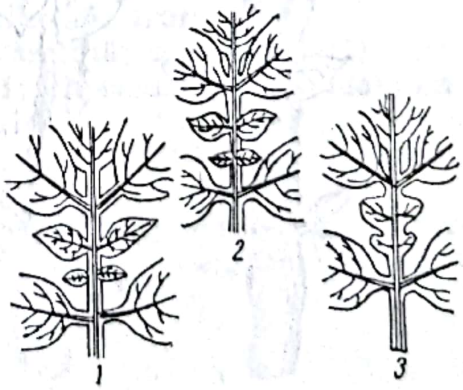

18 — Modul de inserţie al foliolelor secundare la cartof
1 — peţiolate; *2* — sesile; *3* — concrescute

Scanned with OKEN Scanner

19 — Tipul inflorescenței la cartof
1 — cimă simplă; *2* — cimă compusă

— Forma bazei foliolei terminale (în formă de inimă; concrescută uni sau bilateral; foliola este concrescută cu una sau ambele foliole ale primei perechi de foliole laterale)

— Forma vîrfului foliolei terminale (lung-ascuțit; lung-obtuz; scurt-ascuțit; scurt-obtuz)

— Suprafața foliolei (netedă; încrețită)

— Nervațiunea foliolei (slabă; pronunțată)

— Culoarea nervațiunilor (verde; pigmentată)

— Pubescența foliolei (slabă; foarte mare)

— Modul de inserție al foliolelor secundare (pețiolată, sesile, concrescute) (fig. 18)

— Tipul de înflorire (slab; abundent)

— Tipul inflorescenței (cimă simplă; cimă compusă) (fig. 19)

— Forma inflorescenței (strîns-compactă, cu flori scurt pedunculate; ramificată, cu flori lung pedunculate)

— Pigmentația pedunculului inflorescenței (verde; pigmentat în brun-roșcat)

— Pigmentația și perozitatea mugurilor florali (lipsă; prezentă)

— Culoarea corolei — petalei, apreciată la florile proaspăt deschise și la primele ore de dimineață (albă; violacee; roz-violaceu; violacee-închis; albastră; violacee-albastră)

— Aspectul florii cu corola colorată (culoare uniformă; vîrful petalelor albe sau mai puțin închise la culoare)

— Forma corolei (deschisă; simplă; cutată; cu margini îndoite spre interior)

— Pigmentația caliciului — sepale (pigmentat total; pigmentat numai la bază; pigmentate numai nervurile mijlocii; complet verde)

— Pubescența caliciului (slabă; puternică)

— Forma sepalelor (pronunțat curbată, dreaptă)

20 — Forma tuberculului la cartof
1 — oval reniformă; *2* — ovală; *3* — rotund-ovală. *4* — rotundă; *5* — alungit-ovală; *6* — alungită

— Forma vîrfului sepalelor (lat-subulată; îngust-subulată cu vîrf lung; cu vîrf lung foliform)

— Culoarea anterelor (galbenă; portocalie; galben-verzuie)

— Mărimea stilului (sub nivelul anterelor; scurt, la nivelul anterelor; lung, deasupra anterelor)

— Forma stigmatului (costat-crescut; măciucat bifid; trifid)

— Culoarea stigmatului (verde; verde-deschis; verde-închis spre negru; albastru-violet)

— Gradul de formare a bacelor (lipsă de fructificare; fructificare rară la puţin abundentă)

— Culoarea bacelor la maturitate (albastră-verzuie; violacee-galbenă)

— Forma tuberculului (după raport lungime/lăţime): rotundă; rotund-ovală; ovală; alungit-ovală; oval-reniformă; alungit-cilindrică; ovată; alungit-curbată) (fig. 20)

— Culoarea cojii (albă; galbenă; galben-deschis; roz; roşie; violacee; violacee-albăstruie)

— Aspectul cojii (netedă; scvamoasă; reticulată; subţire; groasă)

— Culoarea miezului sau pulpei (albă; alb-gălbuie; galbenă; galbenă-deschis; galbenă-închis; albă cu pete violete; albă cu pete roşii; galbenă cu pete violete; galbenă cu pete roşii; albastră-violet; cu inel colorat al vaselor libero-lemnoase)

— Consistenţa miezului (se taie uşor, se taie greu)

— Numărul ochilor şi adîncimea lor (ochi puţini; ochi mulţi; — superficiali; adînci; semiadînci; răspîndiţi pe tot tuberculul; situaţi la vîrful tuberculului)

— Culoarea colţului crescut la lumină (verde; roz-violaceu; roşu-purpuriu; violaceu-închis; albastră-violacee; brun-verzuie; brun-roşiatică)

— Forma colţului (ovală plină cu vîrf obtuz; alungit-cilindrică cu vîrf deschis; cilindrică cu vîrf ascuţit; alungit-cilindrică cu vîrf ascuţit; sferică

Scanned with OKEN Scanner

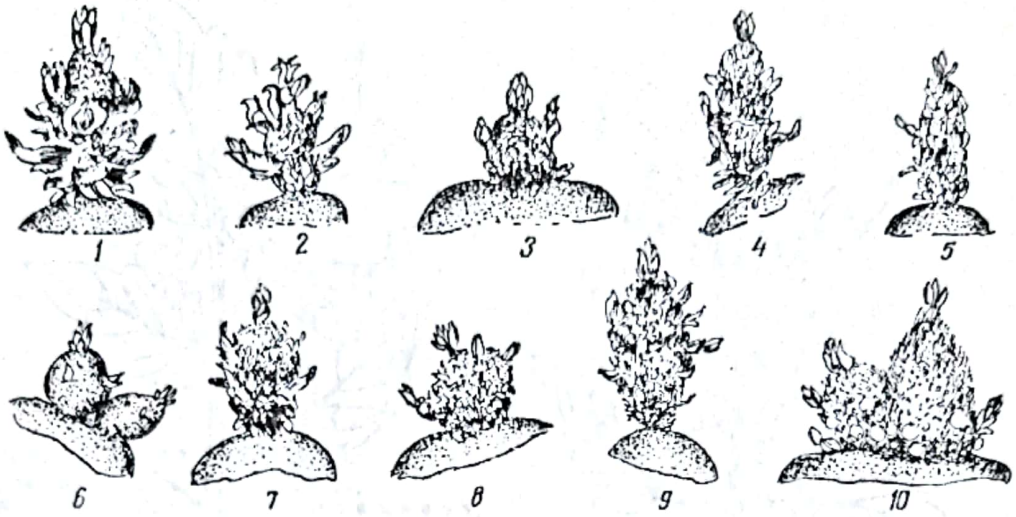

21 — Forma colţilor crescuţi la lumină la cartof

1 — ovală plină cu vîrf obtuz; *2* — alungit cilindrică cu vîrf deschis; *3* — cilindrică cu vîrf ascuţit; *4* şi *5* — alungit cilindrică cu vîrf ascuţit; *6* — sferică globuloasă cu vîrf semideschis; *7* — ovală cu vîrf închis; *8* — sferică globuloasă cu vîrf semideschis; *9* — oval alungită cu vîrf închis; *10* — globuloasă cu vîrf închis.
(După D. Torje şi A. Tăbăran)

globuloasă cu vîrf semideschis; ovală cu vîrf închis; sferică globuloasă cu vîrf semideschis; ovală alungită cu vîrf închis; globuloasă cu vîrf închis) (fig. 21)

— Forma bazei colţului (ascuţit; obtuz; semideschis; deschis)

— Perozitatea colţului (slab păros; mijlociu păros; foarte păros).

1.5.2. *LYCOPERSICUM ESCULENTUM* MILL. — TOMATE

— Înălţimea plantei la începutul maturităţii tehnice (pitică; semiînaltă; înaltă)

— Portul plantei: a) determinat; nedeterminat; b) culcat; erect

— Forma limbului frunzei (de cartof sau întreagă; puţin sectată; mijlociu sectată; puternic sectată) (fig. 22)

— Suprafaţa limbului frunzei (netedă; gofrată)

— Forma vîrfului frunzei principale (puternic ascuţit; ascuţit, bont rotunjit) (fig. 23)

— Forma bazei frunzei principale (cordiformă, simetrică; asimetrică) (fig. 24)

— Forma foliolelor (ovoidal-turtită; ovoidală; ovoidal-alungită; lanceolată) (fig. 25)

— Culoarea frunzei (verde; verde-închis; verde-gălbui)

— Inserţia primei inflorescenţe (la al cîtelea nod)

— Frecvenţa inflorescenţelor (la cîte frunze se repetă)

— Tipul inflorescenţei (simplă; compusă) (fig. 26)

— Forma ciorchinelui (laxă; compactă)

— Număr de fructe în ciorchine

— Forma fructului (globuloasă; globulos-turtită; turtită; ovoidală; ovoidal-alungită; cilindrică; pruniformă; piriformă) (fig. 27)

Scanned with OKEN Scanner

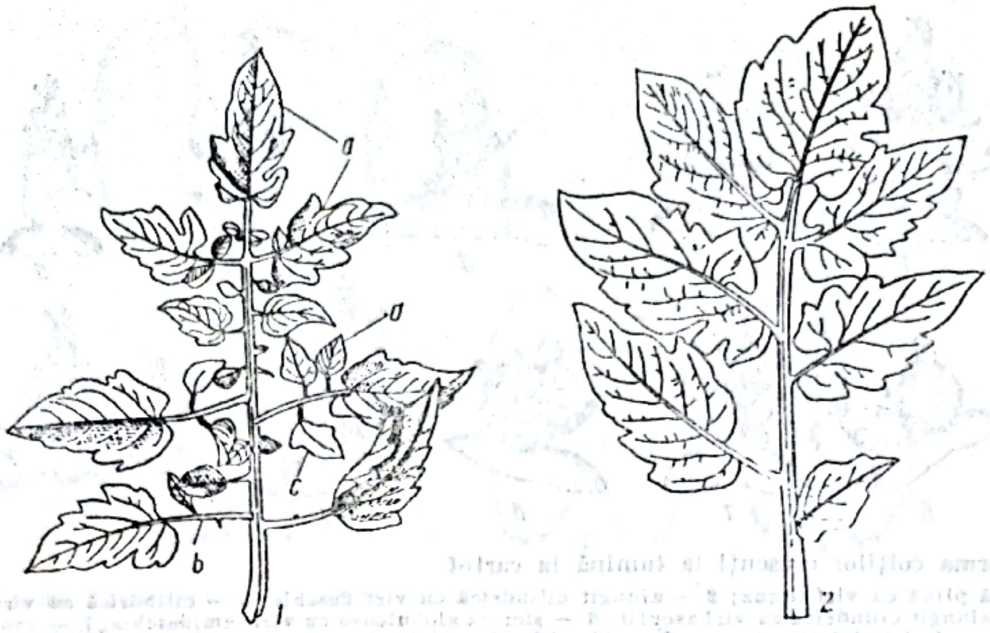

22 — Forma frunzei la tomate

1 — tip obișnuit: *a* — frunză de bază, *b* — frunză intermediară, *c* — și *d* — frunze de ordinul I; *2* — frunză de cartof.
(După N. Atanasov)

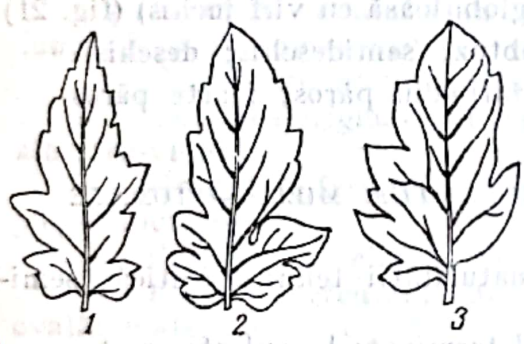

23 — Forma vîrfului frunzei principale la tomate

1 — puternic ascuțit; *2* — ascuțit; *3* — bont (rotunjit).
(După N. Dascalov și N. Atanasov)

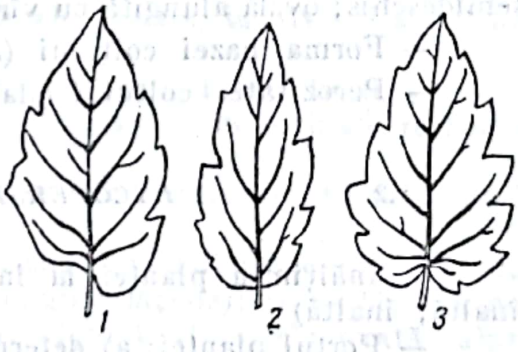

24 — Forma bazei frunzelor principale la tomate

1 — cu bază cordiformă; *2* — cu baza asimetrică, *3* — cu baza simetrică.
(După N. Dascalov și N. Atanasov)

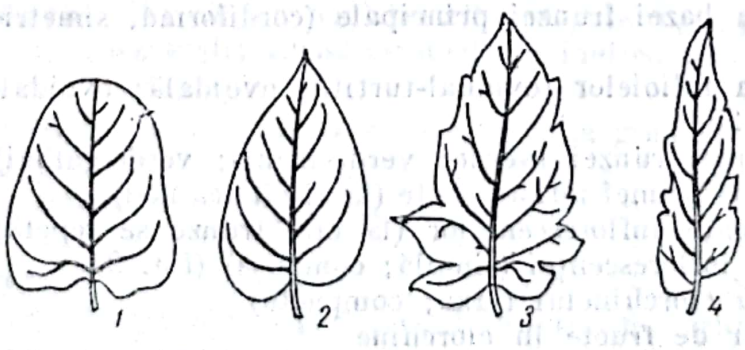

25 — Forma foliolelor frunzei la tomate

1 — ovoidal-turtită; *2* — ovoidală; *3* — ovoidal alungită; *4* — lanceolată.
(După N. Dascalov și N. Atanasov)

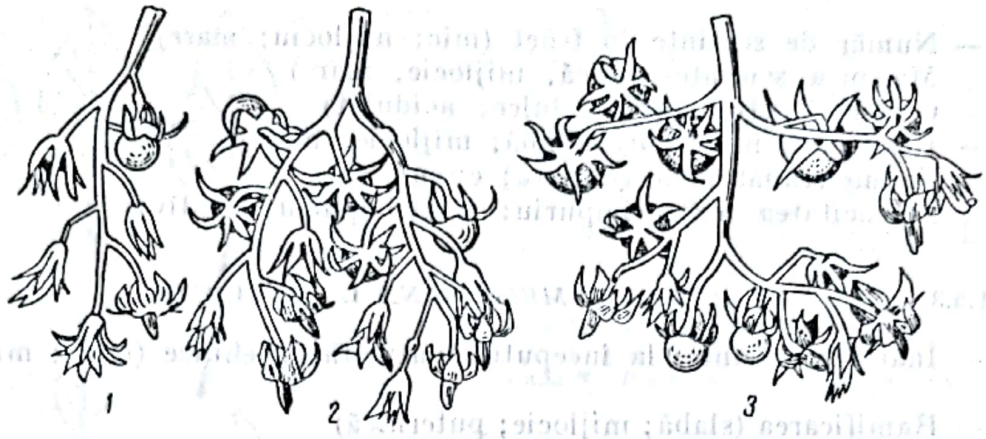

26 — Tipul inflorescenței la tomate
1 — simplă; *2* — dublă; *3* — compusă.
(După N. Dascalov și N. Atanasov)

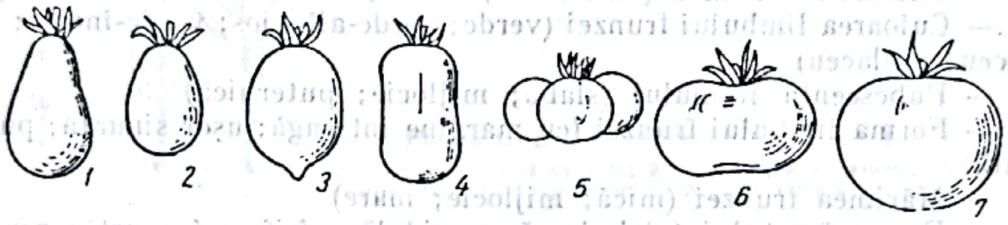

27 — Forma fructului la tomate
1 — piriformă; *2* — ovoidală; *3* — ovoidală cu vîrf ascuțit; *4* — cilindrică; *5* — turtită; *6* — globulos turtită; *7* — globuloasă.
(După N. Dascalov și N. Atanasov)

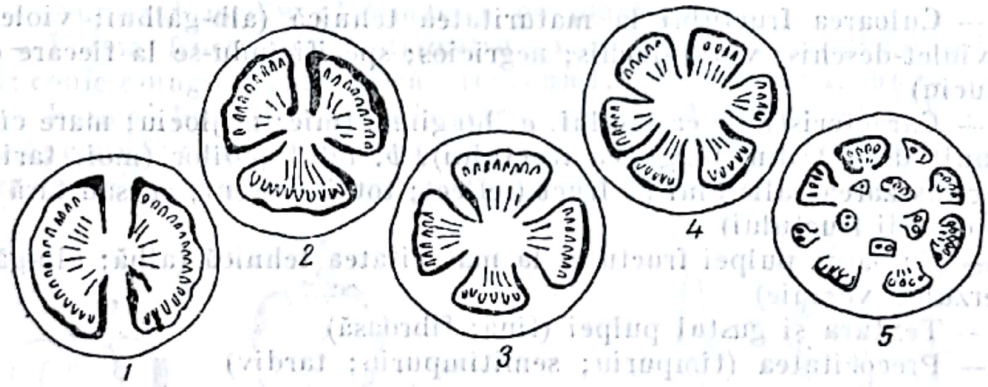

28 — Numărul lojelor fructului la tomate
1 — cu 2 loje; *2* — cu 3 loje; *3* — cu 4 loje; *4* — cu 6 loje; *5* — cu multe loje.
(După N. Dascalov și N. Atanasov)

— Suprafața fructului (netedă; umerată; slab încrețită sau costată; mijlociu încrețită; puternic încrețită)
— Culoarea fructului necopt (verde; verde-albicios; albicios)
— Culoarea fructului la maturitatea tehnică (roșu; roșu-aprins; roșu-cărămiziu; portocaliu; galben)
— Uniformitatea colorării fructului (pată verde; pată galbenă; cu mențiunea întinderii pe fruct)
— Greutatea medie a fructului (g)
— Numărul lojelor seminale (1 — mai multe) (fig. 28)

Scanned with OKEN Scanner

— Număr de seminţe în fruct (mic; mijlociu; mare)
— Mărimea seminţei (mică, mijlocie, mare)
— Gustul fructului (fad; dulce; acidulat)
— Rezistenţa la crăpare (slabă; mijlocie; mare)
— Forma crăpăturilor (radiară; circulară)
— Precocitatea (extratimpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.5.3. *SOLANUM MELONGENA* L. — VINETE

— Înălţimea plantei la începutul maturităţii tehnice (mică; mijlocie; mare)
— Ramificarea (slabă; mijlocie; puternică)
— Forma tufei (răsfirată; semirăsfirată; strînsă)
— Culoarea tulpinii şi peţiolului (verde; violet; negricios; indigo)
— Culoarea nervurii (albicioasă; verde; violetă; violetă-închis)
— Culoarea limbului frunzei (verde; verde-albicios; verde-închis; verde-violaceu; violaceu)
— Pubescenţa limbului (slabă; mijlocie; puternică)
— Forma limbului frunzei (cu margine întreagă; uşor sinuată; puternic sinuată)
— Mărimea frunzei (mică; mijlocie; mare)
— Forma fructului (globuloasă; ovoidală; piriformă scurtă; piriformă alungită; cilindrică; dreaptă; curbată)
— Lungimea fructului la maturitatea tehnică (mică; mijlocie mare)
— Greutatea medie a fructului la maturitatea tehnică (g)
— Culoarea fructului la maturitatea tehnică (alb-gălbui; violet-albicios; violet-deschis; violet-închis; negricios; specificîndu-se la fiecare cu sau fără luciu)
— Caracteristicile caliciului, *a*. lungime: (mic; mijlociu; mare cînd are mai mult de 1/4 din lungimea fructului). *b*. felul ţepilor (moi, tari; rari; deşi), *c*. aşezarea caliciului pe fruct (reflect; total aderent; cu sau fără deprecierea culorii fructului)
— Culoarea pulpei fructului la maturitatea tehnică (albă; alb-gălbuie; alb-verzuie; verzuie)
— Textura şi gustul pulpei (fină; fibroasă)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.5.4. *CAPSICUM-ANNUUM* L. — ARDEI

— Înălţimea plantei la începutul maturităţii tehnice (cm)
— Gradul de ramificare (slabă; mijlocie; puternică)
— Înălţimea de ramificare a tulpinii (cm)
— Forma de ramificare (dichotomică, cu multe ramificaţii)
— Forma frunzei (rotund-ovală; ovală; ovală cu vîrf ascuţit; slab cordată; lanceolată (fig. 29)
— Mărimea frunzei (mică; mijlocie; mare).
— Culoarea frunzei (verde; verde-gălbui; galben-verzui; verde-închis lucios; mat)
— Lungimea peţiolului (scurt; mijlociu; lung)

Scanned with OKEN Scanner

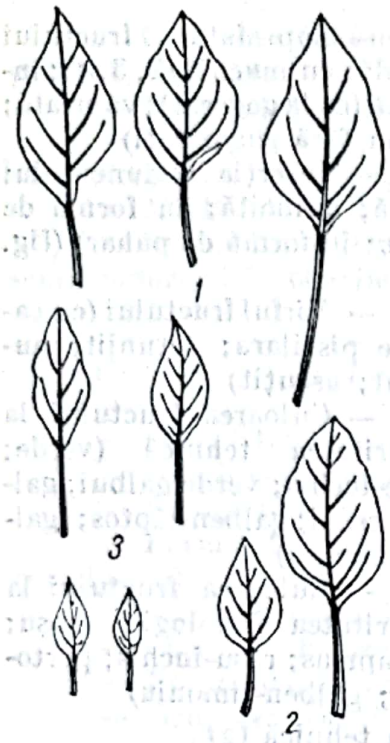

29 — Forma frunzei la ardei
1 — ovală cu vîrf ascuțit; *2* — ovală; *3* — lanceolată.
(După N. Dascalov și N. Atanasov)

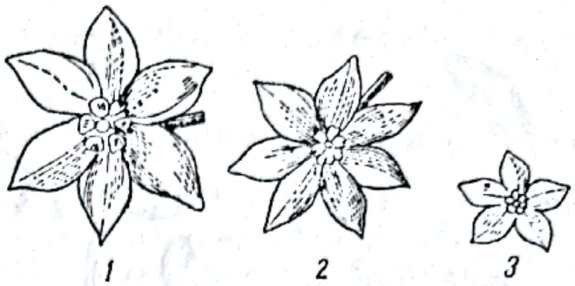

30 — Dimensiunile florii la ardei
1 — mare; *2* — mijlocie, *3* — mică.
(După N. Dascalov și N. Atanasov)

— Mărimea florii (mare; mijlocie; mică) (fig. 30)
— Poziția fructului pe plantă (cu creștere erectă; aplecată; orizontală)
— Gruparea fructelor pe plantă (indivíduale; grupate)
— Numărul mediu al fructelor pe plantă
— Forma fructului cu diametru mare (globuloasă; globulos-turtită; conică; conic-alungită; prismatică; tronconică; piramidal-triunchiată) (fig. 31)
— Forma fructului cu diametru mic (globuloasă; globulos-turtită; ovoidală; conică; conic-alungită; prismatică; trompă de elefant; cornul caprei; în formă de cireașă) (fig. 31)

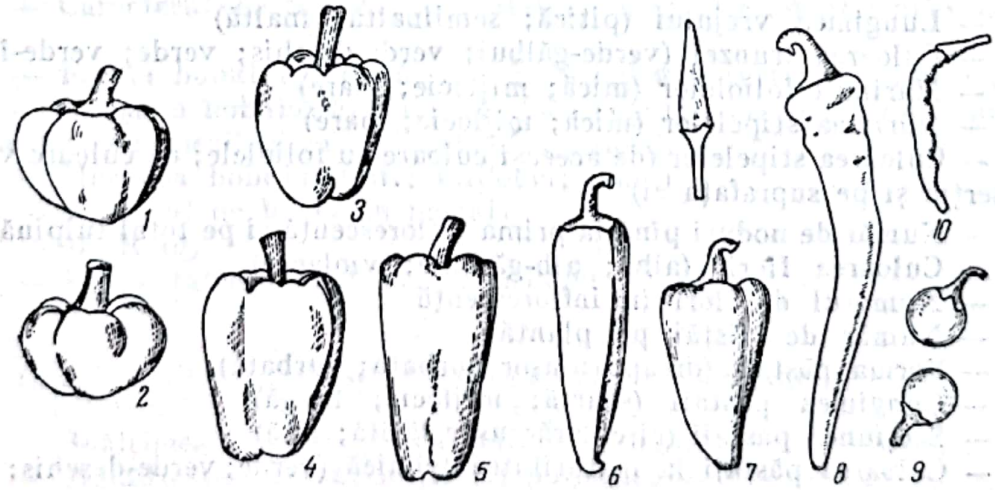

31 — Forma fructului
1 — globuloasă, *2* — globulos-turtită; *3* și *4* — piramidal trunchiată; *5* — prismatică; *6* — conic alungită; *7* — conic; *8* — cornul caprei; *9* — formă de cireașă; *10* — trompă de elefant.
(După N. Dascalov și N. Atanasov)

Scanned with OKEN Scanner

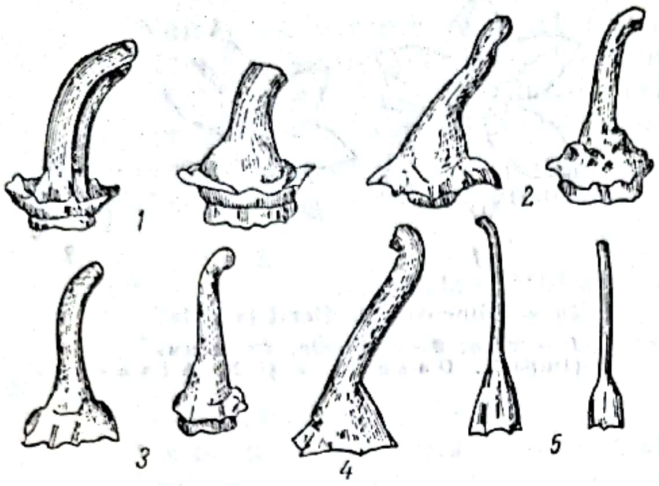

32 — Forma inserției
1 — plană, *2* — formă de farfurie, *3* și *4* — formă de pîlnie, *5* — formă de pahar — *1* — plană; *2* — bombată; *3*—*4*—*5* — adîncită.
(După N. Dascalov și N. Atanasov)

— Suprafața fructului (netedă; cu muchii (2, 3, 4); încrețită (ca la gogoșar); vălurată; cu sau fără rugozități)

— Inserția pedunculului (plană; adîncită; în formă de pîlnie; în formă de pahar) (fig. 32)

— Vîrful fructului (cu cavitate pistilară; rotunjit; mucronat; ascuțit)

— Culoarea fructului la maturitatea tehnică (verde; verde-închis; verde gălbui; galben-verzui; galben-lăptos; galben-limoniu)

— Culoarea fructului la maturitatea fiziologică (roșu; roșu-aprins; roșu-închis; portocaliu; galben-limoniu)

— Greutatea medie a fructului la maturitatea tehnică (g)

— Numărul lojelor seminale (1, 2, 3, 4 și multe)

— Grosimea pulpei (subțire; mijlocie; groasă)

— Gustul fructului (fad; aromat; iute; dulce)

— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.6. LEGUME PĂSTĂIOASE

1.6.1. *PISUM SATIVUM* L. — MAZĂRE

— Lungimea vrejului (pitică; semiînaltă; înaltă)

— Culoarea frunzei (verde-gălbui; verde-deschis; verde; verde-închis)

— Mărimea foliolelor (mică; mijlocie; mare)

— Mărimea stipelelor (mică; mijlocie; mare)

— Culoarea stipelelor (de aceeași culoare cu foliolele; de culoare violetă la inserție și pe suprafața ei)

— Număr de noduri pînă la prima inflorescență și pe total tulpină

— Culoarea florii (albă; alb-gălbuie; violacee)

— Numărul de flori în inflorescență

— Număr de păstăi pe plantă

— Forma păstăii (dreaptă; ușor curbată; curbată)

— Lungimea păstăii (scurtă; mijlocie; lungă)

— Secțiunea păstăii (circulară; ușor lățită; lată)

— Culoarea păstăii la maturitatea tehnică (verde; verde-deschis; verde închis)

— Forma vîrfului păstăii (cu vîrf ascuțit; cu vîrf trunchiat)

— Număr de boabe în păstaie

Scanned with OKEN Scanner

— Culoarea bobului la maturitatea fiziologică (verde-închis; verde; galbenă; pestriță)
— Mărimea bobului (mic; mijlociu; mare)
— Forma bobului (rotundă; zbîrcită; prismatică; cu suprafața netedă sau încrețită)
— MMB (g)
— Precocitatea (extratimpuriu, pînă la 50 zile; timpuriu 50—55 zile; semitimpuriu 55—60 zile; semitardiv 60—70 zile; tardiv peste 70 zile)

1.6.2. *PHASEOLUS VULGARIS* L. — FASOLE

— Portul tufei (volubilă; oloagă care poate fi: mică; mijlocie; înaltă)
— Ramificarea (slabă; mijlocie; puternică)
— Forma tufei (erectă; laxă)
— Forma frunzei (acuminată; ovală; oval-alungită; triunghiulară; cordiformă)
— Mărimea frunzei (mică; mijlocie; mare)
— Culoarea frunzei (verde; verde-închis; verde-gălbui)
— Perozitatea frunzei (absentă; cu perișori)
— Gruparea florilor (negrupate; grupate)
— Culoarea florii (albă; alb-gălbuie; galbenă; albă cu nuanță violacee; violacee)
— Forma păstăii (cilindrică; ușor turtită; lată; dreaptă; ușor curbată; curbată)
— Forma vîrfului păstăii (ascuțit; bont)
— Culoarea păstăii la maturitatea tehnică (verde; verde-deschis; verde gălbui; galbenă; galben-alburiu; limonie; pestriță)
De menționat că la soiurile cu păstaia galbenă, păstăile sînt verzi la începutul formării lor.
— Dimensiunile păstăii (lungime; lățime; grosime)
— Caracterele păstăii (cu sau fără ațe; cu sau fără strat pergamentos)
— Caracterul păstăii la maturitatea fiziologică (dehiscentă; indehiscentă)
— Forma bobului (sferică; ovală; cilindrică; turtită; reniformă)
— Culoarea bobului a) unicolor: (ab; negru; maro în diferite nuanțe); b) bicolor (cu specificarea și localizarea culorilor)
— Mărimea bobului (mic; mijlociu; mare)
— Numărul de boabe în păstaie
— MMB (g)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.6.3. *HIBISCUS ESCULENTUS* L. — BAME

— Înălțimea plantei (pitică; mijlocie; înaltă)
— Ramificarea (slabă; mijlocie; puternică)
— Lungimea internodului (mică; mijlocie; mare)
— Culoarea tulpinii și a pețiolului (verde; verde-închis; verde-deschis; verde-violaceu)

Scanned with OKEN Scanner

— Forma frunzei (palmată cu lobi rotunjiţi, ovali sau lungi)
— Mărimea frunzei (mică; mijlocie; mare)
— Culoarea limbului (verde; verde-deschis; verde-închis; verde-cenuşiu; verde-violaceu)
— Pubescenţa limbului (lipsă; slabă; mijlocie; puternică)
— Marginea limbului (dinţată; sectată)
— Forma fructului la maturitatea tehnică (cilindro-conică; conică; cu sau fără muchii)
— Perozitatea fructului (cu ţepi; fără ţepi; cu perişori fini; cu perişori aspri)
— Dimensiunile fructului la maturitatea tehnică — lungime, grosime (cm)
— Culoarea fructului la maturitatea tehnică (verde; verde-albicios; verde gălbui; verde-deschis; verde-închis)
— Textura pulpei (fină; semifină; fibroasă)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.7. LEGUME — VERDEŢURI

1.7.1. *SPINACIA OLERACEA* L. — SPANAC

— Forma rozetei (culcată mai mult sau mai puţin întinsă pe suprafaţa solului; semierectă; erectă; compactă; semicompactă; laxă)
— Mărimea frunzei (mică; mijlocie; mare)
— Forma limbului frunzei (ovală; lanceolată mai mult sau mai puţin rotunjită; triunghiulară)
— Suprafaţa limbului frunzei (netedă; slab gofrată; mijlociu gofrată; puternic gofrată)
— Grosimea nervurii principale (fină; mijlocie; groasă)
— Lungimea peţiolului (scurt; mijlociu; lung)
— Culoarea frunzei (verde; verde-deschis; verde-închis; lucioasă sau mată)
— Rezistenţa la emiterea tijelor florale (slabă; bună; foarte bună)
— Culoarea seminţei (gri pînă la brun mat; prezenţa sau absenţa ţepilor pe sămînţă)
— Precocitatea (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

1.7.2. *LACTUCA SATIVA* L. — SALATĂ

— Mărimea rozetei (mică; mijlocie; mare)
— Forma limbului frunzei (oval-rotunjită; oval-ascuţită)
— Suprafaţa limbului frunzei (netedă; mai mult sau mai puţin gofrată; ondulată)
— Marginea limbului frunzei (întreagă; crestată)
— Culoarea frunzei [*a*. cu o singură culoare de fond (verde de diferite nuanţe; roşu-violacee), *b*. pigmentată; *c*. (lucioasă, mată)]
— Fineţea şi gustul frunzei (fină; fragedă; cu sau fără gust amărui)

Scanned with OKEN Scanner

— Forma căpăţînii care diferă în raport de varietate:

a) elipsoidală; elipsoidal-alungită caracteristică soiurilor de salată marulă; b) sferică; sferic-turtită caracteristică soiurilor de salată var. *capitata*

— Greutatea medie a căpăţînii (g)

— Gradul de îndesare (afînată; mijlociu îndesată; îndesată; foarte îndesată)

— Rezistenţa la emiterea tijelor florale (slabă; bună; foarte bună)

— Culoarea seminţei (cenuşiu-argintie; galbenă; maro-închis către negru; neagră)

— Perioada de vegetaţie de la răsărit la maturitatea tehnică (timpuriu; semitimpuriu; tardiv)

Scanned with OKEN Scanner

Coroana pomului

Forma coroanei este dată de figura geometrică pe care o conturează în spaţiu periferia ei. Se ia însă în consideraţie numai la pomii care cresc în forme libere, fără intervenţii prea mari din partea cultivatorului.

Forma coroanei şi dimensiunile ei depind de vigoarea soiului, de unghiul de inserţie (de ramificare) a ramurilor, de tipul de ramificare, precum şi de lungimea şi poziţia ramurilor faţă de ax.

Un element care caracterizează coroana pomilor este lungimea internodurilor şi numărul de muguri care se formează pe lăstari. Cu cît numărul de muguri şi lăstari este mai mare, cu atît coroana este mai deasă. În această privinţă se face deosebirea între coroane dese, din cauza numărului mare de lăstari şi între coroane dese din cauza unui frunziş bogat şi viguros.

În perioada de plină rodire se deosebesc următoarele forme de coroană (fig. 33):

— *fusiformă*, caracterizată printr-un ax puternic, cu creştere progresivă, prelungită în timp, cu unghi de ramificare foarte mic. Ramurile de schelet sînt subordonate axului. Coroana este relativ strînsă, avînd diametrul maxim aproape de mijloc (de regulă, diametrul maxim este mic în comparaţie cu înălţimea coroanei). Din cauza unghiului mic de ramificare, ramurile sînt foarte strînse în jurul axului, iar coroana este densă;

— *piramidală*, caracterizată printr-un ax puternic, cu creştere progresivă, mai puţin prelungită în timp. Se deosebeşte de prima formă prin faptul că baza coroanei este mult mai largă, diametrul maxim al coroanei aflîndu-se aproape de bază sau cel mult la o treime din înălţimea coroanei, socotită de la baza ei. Unghiul de ramificare, care variază între 55 şi 65° la bază, se micşorează treptat spre vîrful coroanei, unde este de 30—35°.

— *larg-piramidală*, caracterizată printr-un ax mai scurt şi cu vîrful ascuţit brusc. Diametrul maxim este aproape egal cu înălţimea şi se află aşezat aproape la mijlocul sau spre baza coroanei. Unghiul de ramificare al ramurilor de la bază este de circa 75—80° şi se micşorează treptat către vîrf, unde este de 35—40°.

— *invers-piramidală*, la care diametrul maxim se află în partea superioară a coroanei. Acesta este de 2—2,5 ori mai mic decît înălţimea coroanei, din care cauză coroana se îngustează treptat spre bază. Unghiul de ramificare este de circa 45—50° la bază şi rămîne aproape constant pînă la vîrf.

— *globuloasă* sau *sferică*, a cărei formă se apropie de o sferă, cu axul scurt, vîrful obtuz-rotunjit, iar diametrul maxim egal cu înălţimea coroanei

Scanned with OKEN Scanner

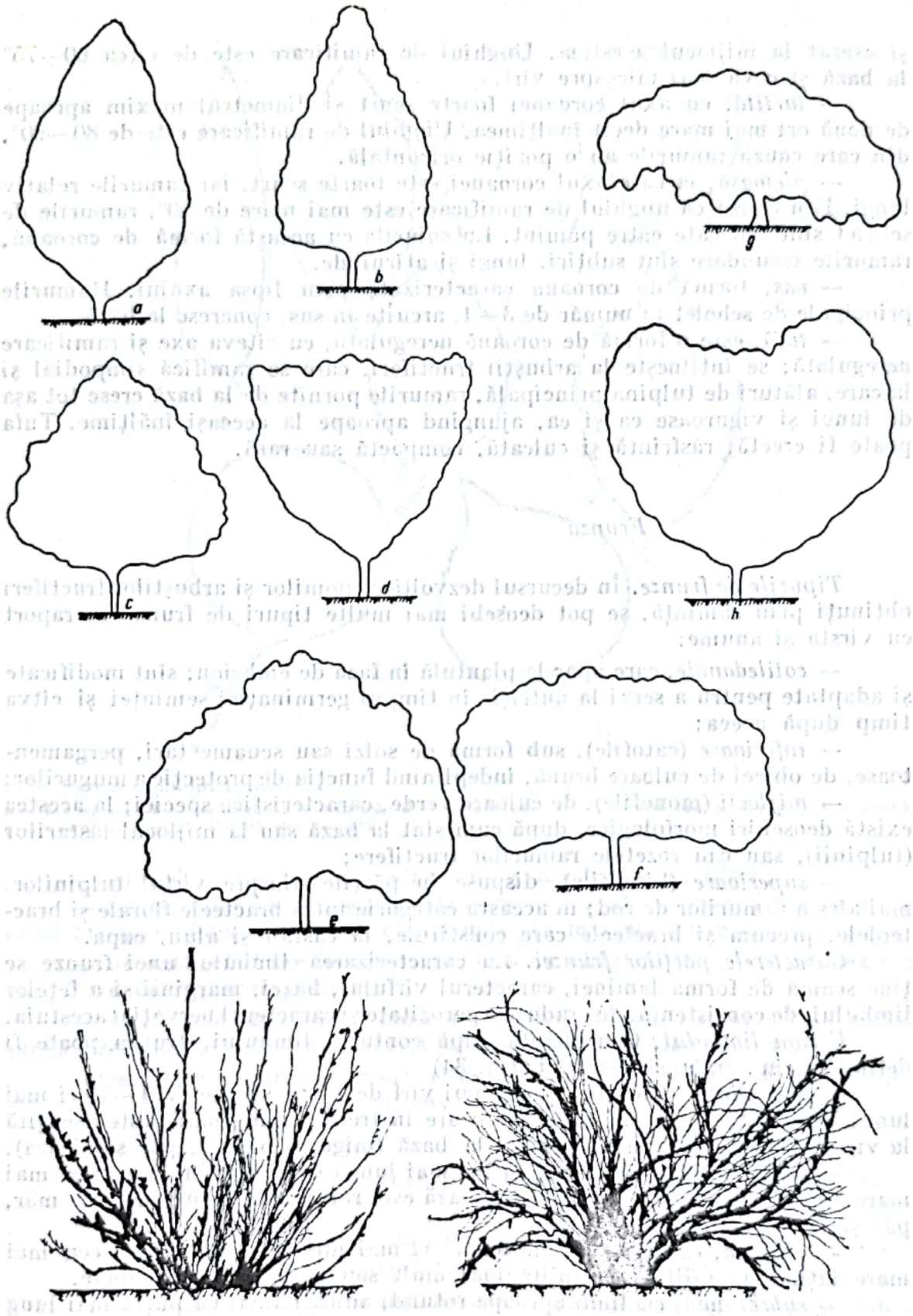

33 — Forma coroanei

a — fusiformă, *b* — piramidală; *c* — larg-piramidală; *d* — invers-piramidală; *e* — globuloasă sau sferică; *f* — turtită; *g* — pletoasă; *h* — vas; *i* — tufă

Scanned with OKEN Scanner

și așezat la mijlocul acesteia. Unghiul de ramificare este de circa 60—75° la bază și ceva mai mic spre vîrf.

— *turtită*, cu axul coroanei foarte scurt și diametrul maxim aproape de două ori mai mare decît înălțimea. Unghiul de ramificare este de 80—90°, din care cauză ramurile au o poziție orizontală.

— *pletoasă*, la care axul coroanei este foarte scurt, iar ramurile relativ lungi. Din cauza că unghiul de ramificare este mai mare de 90°, ramurile de schelet sînt aplecate către pămînt. La soiurile cu această formă de coroană, ramurile secundare sînt subțiri, lungi și atîrnînde.

— *vas*, formă de coroană caracterizată prin lipsa axului. Ramurile principale de schelet în număr de 3—4, arcuite în sus, concresc la bază.

— *tufă*, este o formă de coroană neregulată, cu cîteva axe și ramificare neregulată; se întîlnește la arbuștii fructiferi, care se ramifică simpodial și la care, alături de tulpina principală, ramurile pornite de la bază cresc tot așa de lungi și viguroase ca și ea, ajungînd aproape la aceeași înălțime. Tufa poate fi erectă, răsfrîntă și culcată, compactă sau rară.

Frunza

Tipurile de frunze. În decursul dezvoltării pomilor și arbuștilor fructiferi obținuți prin sămînță, se pot deosebi mai multe tipuri de frunze în raport cu vîrsta și anume:

— *cotiledonale*, care apar la plantulă în faza de embrion; sînt modificate și adaptate pentru a servi la nutriție în timpul germinației seminței și cîtva timp după aceea;

— *inferioare* (catofile), sub formă de solzi sau scuame tari, pergamentoase, de obicei de culoare brună, îndeplinind funcția de protecție a mugurilor;

— *mijlocii* (monofile), de culoare verde, caracteristice speciei; la acestea există deosebiri morfologice, după cum sînt la bază sau la mijlocul lăstarilor (tulpinii), sau din rozetele ramurilor fructifere;

— *superioare* (hipsofile), dispuse în părțile dinspre vîrful tulpinilor, mai ales a ramurilor de rod; în această categorie intră bracteele florale și bracteolele, precum și bracteele care constituie, la castan și alun, cupa.

Caracterele părților frunzei. La caracterizarea limbului unei frunze se ține seama de forma laminei, caracterul vîrfului, bazei, marginii și a fețelor limbului, de consistență, de gradul de perozitate și caracterul nervației acestuia.

Forma limbului. Considerată după conturul limbului, frunza poate fi definită prin următorii termeni (fig. 34)

— *lanceolată*, cînd are forma unui vîrf de lance și este de 4—5 ori mai lungă decît lată; lățimea mai mare o are în treimea inferioară, este ascuțită la vîrf și slab rotunjită sau ascuțită la bază (migdal, piersic, păr sălcioară).

— *oblongă*, cînd este de 3—4 ori mai lungă decît lată, lățimea cea mai mare avînd-o la mijloc, iar la vîrf și bază este rotunjită; se întîlnește la măr, păr și alte specii;

— *eliptică*, este aproape de două ori mai lungă decît lată, cu cea mai mare lățime la mijloc, rotunjită mai mult sau mai puțin la capete.

— *subrotundă*, cu limb aproape rotund, adică numai cu puțin mai lung decît lat;

Scanned with OKEN Scanner

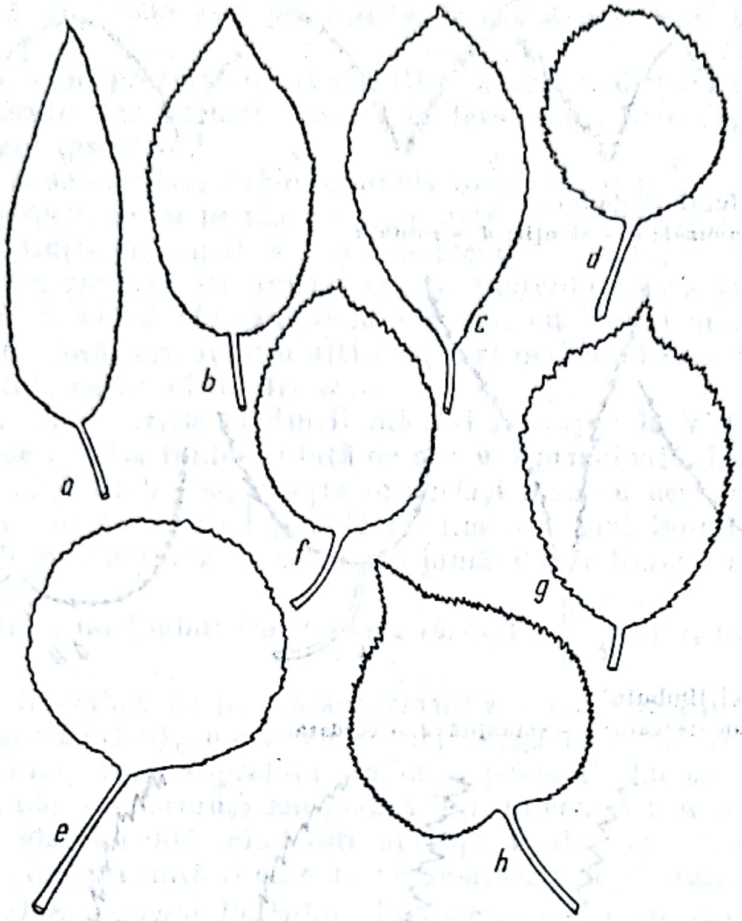

34 — Forma limbului frunzei

a — lanceolată; *b* — oblongă; *c* — eliptică; *d* — subrotundă; *e* — rotundă sau orbiculată; *f* — ovată, *g* — obovată; *h* — cordiformă sau cordată

— *rotundă* sau *orbiculată*, cînd limbul are forma circulară;

— *ovată*, cînd limbul se aseamănă cu conturul unui ou, fiind de circa două ori mai lungă decît lată, cu lăţimea cea mai mare sub mijloc;

— *obovată*, cînd are forma de ou, însă cu vîrful în jos şi cu lăţimea cea mai mare deasupra mijlocului;

— *cordiformă* sau *cordată*, cînd are forma de inimă, numai cu puţin mai lungă decît lată, la vîrf ascuţită şi la bază cu un intrînd, ca la alun.

Între aceste tipuri de frunză există şi forme intermediare, exprimate prin termeni compuşi: lat-ovată, ovat-lanceolată, oblong-lanceolată etc.

Vîrful limbului. (fig. 35).

— *acut*, cînd este ascuţit brusc, cu marginile drepte sau convexe;

— *acuminat*, cînd este ascuţit prelung şi cu laturile concave

— *ascuţit*, cînd limbul se îngustrează treptat şi prelungit lung (piersic);

— *rotunjit*, cînd este aproape rotund.

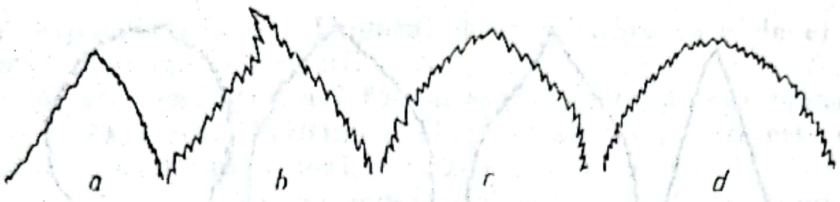

35 — Forma vîrfului limbului
a — acut; *b* — acuminat; *c* — ascuţit; *d* — rotunjit

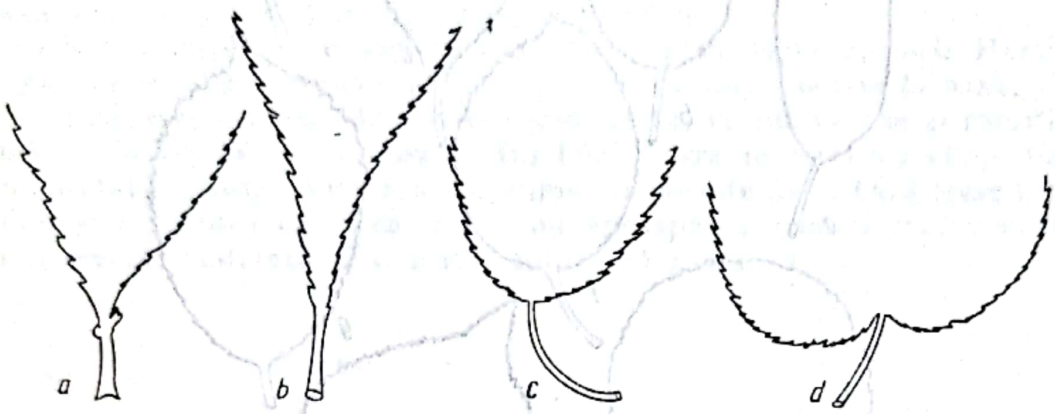

36 — Forma bazei limbului
a şi *b* — îngustă, sau atenuată; *c* — rotunjită; *d* — cordată

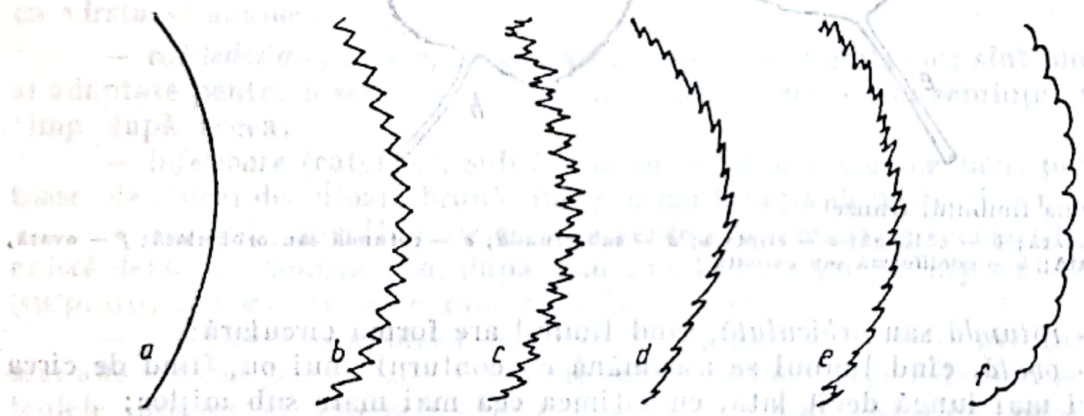

37 — Forma marginei limbului
a — întreagă, *b* — dinţată; *c* — bidinţată sau dinţată dublu, *d* — serată sau zimţată; *e* — biserată; *f* — crenată

Baza limbului. După forma pe care o are, frunza poate fi (fig. 36):

— *îngustă* sau *atenuată* cînd marginile limbului formează spre bază un unghi;

— *rotunjită*, cînd baza limbului este mai mult sau mai puţin rotunjită;

— *cordată*, cînd baza limbului este mai mult sau mai puţin rotundă şi prezintă o adîncitură la mijloc în formă de inimă;

— *decurentă*, cînd baza frunzei se prelungeşte pe axă (ramură). În cazul cînd partea decurentă a limbului formează două urechiuşe de o parte şi de altă a peţiolului, se zice că este aripată (portocal, grapefruit);

Marginea limbului. În general marginile limbului pot fi întregi sau cu incizii de forme şi profunzimi diferite. Acest caracter variază de la o specie la alta şi chiar de la soi la soi. Marginea limbului poate fi: (fig. 37)

Scanned with OKEN Scanner

— *întreagă*, cînd este complet lipsită de dinți, cum este la gutui și la unele soiuri de păr;

— *dințată*, cînd prezintă dinți simpli și ascuțiți, dispuși mai mult sau mai puțin perpendicular pe margine, ca la ferăstrău. Inciziile dintre dinți sînt de asemenea ascuțite;

— *bidințată* sau *dințată dublu*, cînd are dinții ascuțiți, așezați mai mult sau mai puțin perpendicular pe margine și poartă pe ei alți dințișori mai mici. Inciziile dintre dinții principali sînt de asemenea ascuțite;

— *serată* sau *zimțată*, cu dinți ascuțiți, îndreptați spre vîrful frunzei;

— *biserată*, *serată dublu* sau *zimțată dublu*, cu incizii mici, ascuțite și cu dinții ascuțiți, însă formați din alți dințișori mai mici care în totalitatea lor sînt îndreptați către vîrful frunzei;

— *crenată*, cu inciziile și dinții mici și rotunjiți la vîrf;

În raport de poziția limbului față de nervura principală, frunza poate fi:

— plană, cînd limbul se găsește în același plan cu nervura principală;

— în formă de tavă, cînd jumătățile limbului sînt îndoite spre partea superioară (limb involut); uneori cele două jumătăți ale limbului sînt mai slab ridicate în sus;

— răsucită, cînd limbul frunzei este răsucit pe margini, uneori formînd chiar rulouri.

Suprafața limbului. Pe partea superioară sau inferioară poate fi: netedă (păr), rugoasă, aspră (alun), cu mici ridicături neregulate sau zbîrcită, ondulată, vălurată; în același timp suprafața limbului poate fi: lucioasă (vișin, păr, cais) sau mată; păroasă (scorus) sau glabră (lipsită complet de peri ca la piersic, păr, cais); glabrescentă, cînd este aproape lipsită de peri (măr, gutui); glaucă, atunci cînd prezintă o culoare verde-albăstruie (brumărie).

Grosimea și consistența limbului. În funcție de aceste caractere limbul poate fi: erbaceu, subțire și moale (măr, cireș, prun); pielos, tare, scorțos (păr, migdal) și rigid sau coriaceu (vișin, lămîi).

Perozitatea limbului. La unele specii și soiuri, frunzele și lăstarii sînt acoperiți cu peri. În aceste cazuri, pentru determinarea speciei și a soiului, se iau în considerație: forma, poziția, lungimea, consistența și desimea perilor.

Pețiolul frunzei. Poate fi cilindric și caniculat. În primul caz are aceeași grosime pe toată lungimea lui. În al doilea caz, pe partea superioară prezintă un jgheab, mai mult sau mai puțin pronunțat, pe toată lungimea, sau numai către bază. În afară de aceasta, un pețiol poate fi glabru sau pubescent.

La cele mai multe soiuri de piersic și cireș, mai rar la cais și vișin, pețiolurile sînt prevăzute cu glande nectarifere sau nectarii.

Cînd se descrie pețiolul se ține seama de lungimea, grosimea, forma și culoarea pe care o are, de unghiul pe care îl formează cu ramura, de faptul dacă este drept, curbat sau răsucit, de prezența sau de absența glandelor (nectariilor), de poziția, forma și culoarea lor.

La baza pețiolului, de o parte și de alta, se află *stipelele*, ca și în cazul frunzelor, se notează: mărimea, forma, culoarea, precum și epoca de cădere.

Culoarea frunzelor. Culoarea frunzelor prezintă diferite nuanțe care pot constitui caractere distinctive pentru unele specii și soiuri.

Aproape la toate speciile de pomi și arbuști fructiferi culoarea fetei superioare a limbului diferă de aceea a fetei inferioare. Se cunosc frunze de culoare verde-închis, verde, verde-deschis, cu nuanțe de roșu sau gălbui. La multe

Scanned with OKEN Scanner

soiuri se observă o corelaţie strînsă între culoarea frunzelor şi culoarea fructelor. Astfel, la merii cu fructe verzi, frunzele sînt colorate, de asemenea, în verde. La merii cu fructe roşii, frunzele sînt de obicei de culoare verde-închis cu reflexe violacee sau purpurii.

Aşezarea frunzelor pe lăstar. După aşezarea lor pe lăstar, frunzele pot fi:

— *alterne*, cînd sînt aşezate cîte una la fiecare nod, de-a lungul unei linii spiralate în jurul lăstarului (măr, cireş, nuc etc.);

— *opuse*, cînd sînt aşezate două cîte două, faţă în faţă, la acelaşi nod.

Dacă pe un lăstar, începînd de la bază spre vîrf, se reunesc punctele de inserţie a frunzelor, se obţine o linie spiralată, numită *generatoare*.

Floarea

Se ia în considerare mărimea florii în general, precum şi toate părţile care o compun. Mărimea florii variază în funcţie de soi.

Caracterele părţilor florii. Un peduncul floral poate fi: lung (floare lung-pedunculată) ca la cireş şi vişin, sau scurt (floare scurt-pedunculată) ca la piersic, migdal; cînd pedunculul lipseşte, floarea este sesilă.

Pedunculul floral mai poate fi glabru sau pubescent, neted sau verucos; uneori pedunculul poate fi glandulos.

La baza pedunculului se găsesc una sau mai multe frunzuliţe denumite bractee. La unele soiuri de vişin sau de cireş bracteele rămîn pe peduncul şi constituie caracter de soi.

— *Periantul*, format din caliciu şi corolă, serveşte pentru apărarea părţilor reproducătoare ale florii şi pentru atragerea insectelor. Caliciul şi corola, foarte rar amîndouă, pot lipsi sau sînt reduse (periant redus). Astfel se prezintă florile femeieşti de nuc şi de castan, care nu au decît un înveliş format din patru dinţişori verzi. Asemenea flori se numesc apetale. Dacă lipsesc sepalele, florile poartă numele de asepale.

— *Caliciul* formează învelişul exterior al florii. La unele specii (prun, cais, cireş) caliciul cade după înflorit (caliciu caduc), la altele (măr, păr, gutui) este persistent şi rămîne fixat de receptacul. Caliciul poate fi gamopetal, cînd sepalele sînt concrescute (lipite) sau dialisepal, cînd sepalele sînt libere, adică nelipite între ele.

Sepalele se deosebesc după mărime, formă şi culoare. La unele specii sînt acoperite cu peri, la altele sînt glabre. Unele specii sau soiuri au sepalele prevăzute cu glande nectarifere. În epoca înfloritului, aproape toate soiurile de mur şi zmeur au sepalele îndoite îndărăt (reflecte). La unele specii, sepalele rămîn în această poziţie pînă la maturitatea fructelor, la altele îşi schimbă poziţia, ajungînd chiar să fie lipite direct pe fruct. Caliciul are importanţă la determinarea soiurilor de căpşun şi de frag. La aceste specii sepalele pot fi mari sau mici, pot fi fixate de gîtul fructului sau la baza acestuia; uneori se aseamănă cu frunzele, alteori cu bracteele. La unele soiuri caliciul se desface uşor de pe fruct, la altele cu oarecare greutate. Există şi soiuri la care caliciul este persistent. La cele mai multe soiuri de căpşun, caliciul mare, de culoare verde deschis, se desprinde uşor de fruct.

— *Corola*. Culoarea corolei constituie un caracter distinctiv la speciile de seminţoase şi sîmburoase. Aceasta trebuie observată la petalele cuprinse

Scanned with OKEN Scanner

încă în boboc, înainte de deschiderea florii, cînd culoarea caracteristică a petalelor este mai intensă.

— *Androceul*. Reprezintă totalitatea staminelor dintr-o floare; acestea sînt dispuse pe unul sau mai multe cicluri. La descrierea staminelor se iau în considerare: lungimea filamentului, mărimea și culoarea anterelor, precum și numărul total de stamine în floare. Din acest punct de vedere se știe că numărul de stamine la floare variază după specie. Astfel, la coacăz există 5 stamine, la alun 8 (4 dedublate), la afin 10, la nuc și castan 30—40, la căpșun și zmeur numărul staminelor este foarte mare; în acest caz se consemnează că numărul staminelor este variabil.

— *Gineceul*. Reprezintă ansamblul organelor femeiești, situat în partea centrală a florii și este constituit din una sau mai multe frunzișoare modificate, numite carpele. Acestea pot fi libere (gineceu apocarpic) sau concrescute (gineceu sincarpic). Cînd sînt libere, fiecare carpelă reprezintă o cavitate închisă ca o butelie, formată din ovar care este partea de la bază, umflată, și din stil, care are forma unui tub foarte subțire; vîrful stilului denumit stigmat, are rolul de a secreta un lichid vîscos pentru a reține pe suprafața sa un număr cît mai mare de grăunciori de polen. Stigmatul poate fi după forma pe care o are capitat (prun, vișin, cireș) sau bilobat (nuc).

Gineceul mai poate fi pseudosincarpic, cînd carpelele sînt despărțite prin țesutul receptaculului (măr, păr, gutui, moșmon); în acest caz sincarpia este numai aparentă.

Inflorescența. La pomii și la arbuștii fructiferi, florile pot fi așezate pe ramuri izolat (solitare), sau reunite mai multe la un loc, într-un anumit sistem de ramificare, formînd inflorescențe.

La o inflorescență se deosebesc unul sau mai multe axe, simple sau ramificate, în lungul cărora sînt așezate florile. Pedunculii fiecărei flori (pedicelii) se inserează pe un peduncul comun.

Pentru recunoașterea soiurilor se iau în considerație: felul inflorescențelor, mărimea și numărul florilor care intră în componența lor. Numărul florilor în inflorescență variază de la un soi la altul și în cadrul aceluiași soi, de la un an la altul.

Fructul

Fructele tuturor plantelor prezintă numeroase elemente caracteristice după care se pot recunoaște soiurile. Se iau în considerație atît caracterele morfologice exterioare, cît și cele interioare.

— *La fructele speciilor semințoase* (mere, pere, gutui) se studiază următoarele *caractere exterioare*: mărimea, forma, caracterul suprafeței, culoarea fructului, pedunculul, cavitatea pedunculară, caliciul, cavitatea calicială, pielița, pruina, rugina și punctele de sub pieliță (fig. 38)

Mărimea fructului. Se definește prin diametrul mare și înălțime, precum și prin greutatea lui. Acest caracter variază foarte mult de la un an la altul și chiar în cadrul aceluiași soi: merii și perii altoiți pe portaltoi vegetativi produc de obicei fructe mai mari decît cei altoiți pe păduret. Pe pomii tineri întotdeauna fructele sînt mai mari decît pe cei bătrîni. De asemenea, în condiții nefavorabile de climă, sol și agrotehnică, fructele rămîn mici față de

Scanned with OKEN Scanner

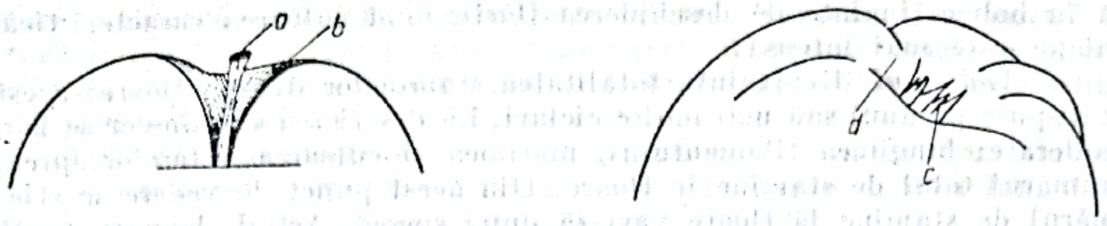

35 — Caracterele exterioare ale fructului
a — pedunculă; *b* — cavitate pedunculară; *c* — calicu; *d* — cavitate calicială

mărimea normală pentru soiul în cauză. Pentru fiecare soi este totuși tipică o anumită mărime a fructelor. După mărime și greutate, fructele se împart în trei grupe: mici, mijlocii și mari (tabelul 1).

Tabelul 1

Specia	Mici		Mijlocii		Mari	
	Ø mm	Greut. g	Ø mm	Greut. g	Ø mm	Greut. g
Mere	sub 55	sub 75	56—75	76—125	76— 85	120—175
Pere	sub 50	sub 100	51—70	101—200	71— 80	201—300
Gutui	sub 65	sub 175	66—85	176—250	86—100	251—400

Forma fructului. Variază foarte mult de la un soi la altul. Cele mai răspîndite soiuri de măr își încadrează fructele în următoarele forme: turtită; sferic-turtită; sferică; ovo-sferică; sferic-alungită; elipsoidală; cilindrică; conică; conic-alungită; conic-trunchiată; ovoidă; clopotiformă; gutuiformă; bergamotiformă; neregulată (fig. 39).

Pentru păr fructul poate avea următoarele forme: sferic-turtită; sferică; sferic-alungită; conică; conic-trunchiată; ovoidă; cilindrică; gîtuit scurt; gîtuit-alungită; piriformă; piriform-trunchiată; piriform-alungită; gutuiformă; încovoiată; măciucată (fig. 40).

La gutui formele caracteristice sînt: maliformă; piriform-alungită; piriformă; ovoidă; gutuiformă; neregulată (fig. 41).

În tabelul 1 este prezentată clasificarea fructelor de semințoase după mărime și greutate.

Suprafața fructului. Poate fi netedă sau să prezinte neregularități reprezentate prin: coaste, creste, muchii, negi, adînciturі, mameloane etc.

Culoarea pieliții fructului. Constituie unul din cele mai importante caractere, după care se pot recunoaște soiurile. Intensitatea culorii și desenul variază însă de la un fruct la altul.

La fructele speciilor semințoase există o culoare de bază (de fond), verde sau albicioasă, peste care se așterne o culoare acoperitoare (roză, roșie sau portocalie); la unele soiuri de mere există și o culoare suprapusă, reprezentată prin dungi de mărime și culori foarte variate.

La pere și gutui culoarea acoperitoare este slab reprezentată iar cea suprapusă se întîlnește extrem de rar (la pere).

Pedunculul. La mere și pere variază ca lungime, grosime, formă, culoare și poziție în cavitate; adîncimea, lărgimea și forma cavității pedunculare și

Scanned with OKEN Scanner

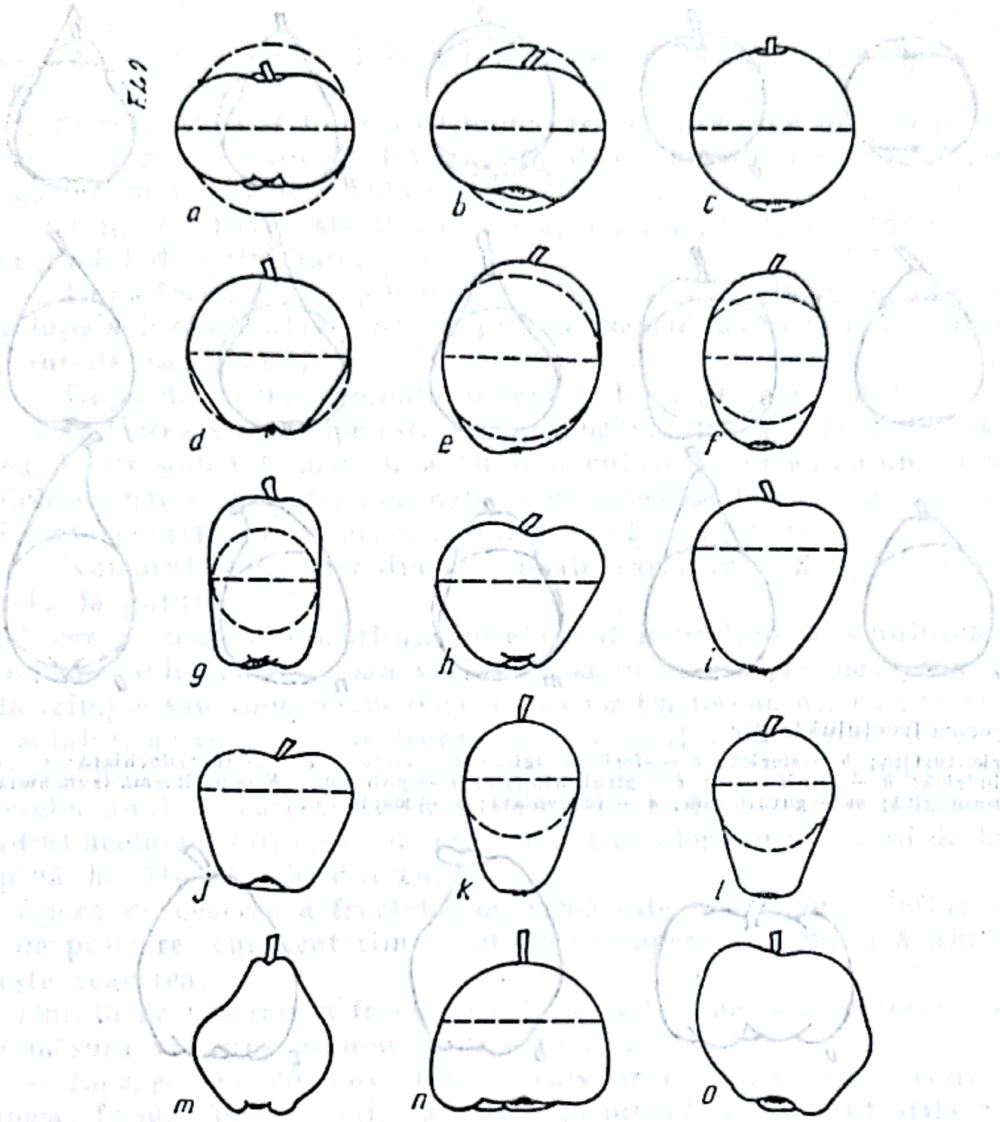

39 — Forma fructului la măr

a — turtită; *b* — sferic-turtită; *c* — sferică; *d* — ovo-sferică; *e* — sferic-alungită; *f* — elipsoidală; *g* — cilindrică; *h* — conică; *i* — conic-alungită; *j* — conic-trunchiată; *k* — ovoidă; *l* — clopotiformă; *m* — gutuiformă; *n* — bergamotiformă; *o* — neregulată

ale celei caliciale, caracterul și culoarea pieliței, precum și prezența sau absența ruginii sînt elemente care contribuie la recunoașterea soiurilor.

Gradul de deschidere al caliciului, culoarea și grosimea stratului de pruină, forma, mărimea și culoarea petelor de rugină și a punctelor de sub pieliță constituie, de asemenea, elemente importante pentru determinarea soiurilor de mere, pere și gutui.

Dintre caracterele *morfologice interioare*, la determinarea soiurilor se iau în considerație: inima, la care mărimea, forma și locul de așezare variază de la un soi la altul; fasciculele vasculare care delimitează inima și care, de asemenea, variază în ceea ce privește grosimea, culoarea și structura; lojile, la care se iau în considerare: forma, dimensiunile, precum și culoarea pereților; camera axială, la care se iau în seamă mărimea și gradul de deschidere a ei.

Scanned with OKEN Scanner

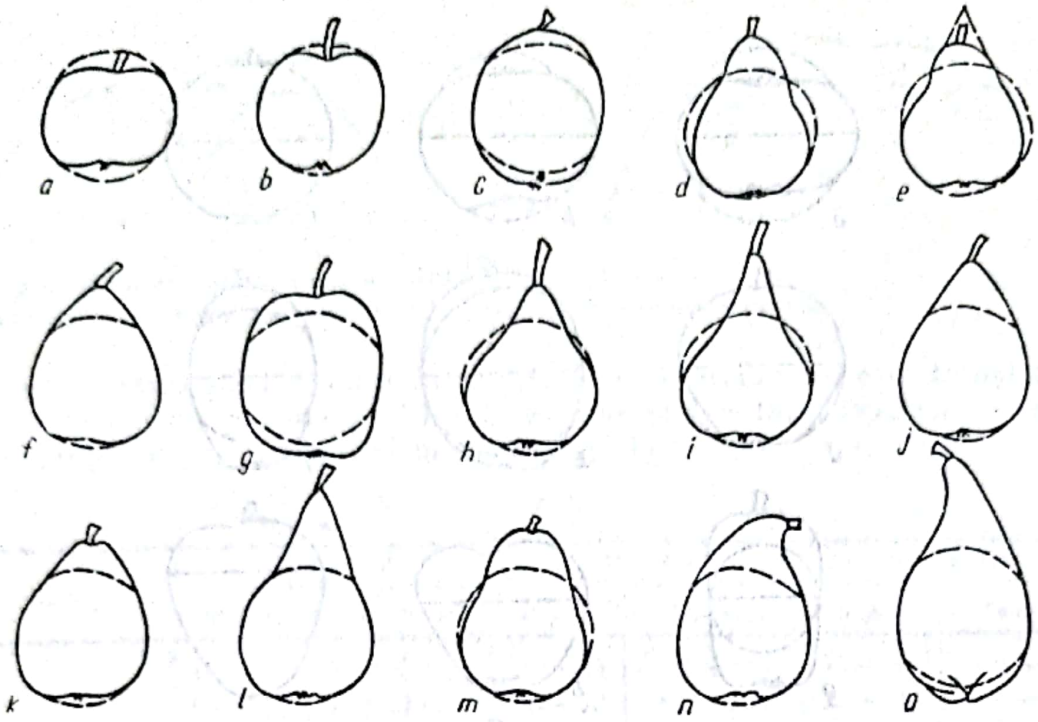

40 — Forma fructului la păr

a — sferic turtită; *b* — sferică; *c* — sferic-alungită; *d* — conică; *e* — conic-trunchiată; *f* — ovoidă; *g* — cilindrică; *h* — gîtuit-scurt; *i* — gîtuit-alungit; *j* — piriformă; *k* — piriformă-trunchiată; *l* — pigriform-alungită; *m* — gutuiformă; *n* — încovoiată; *o* — măciucată

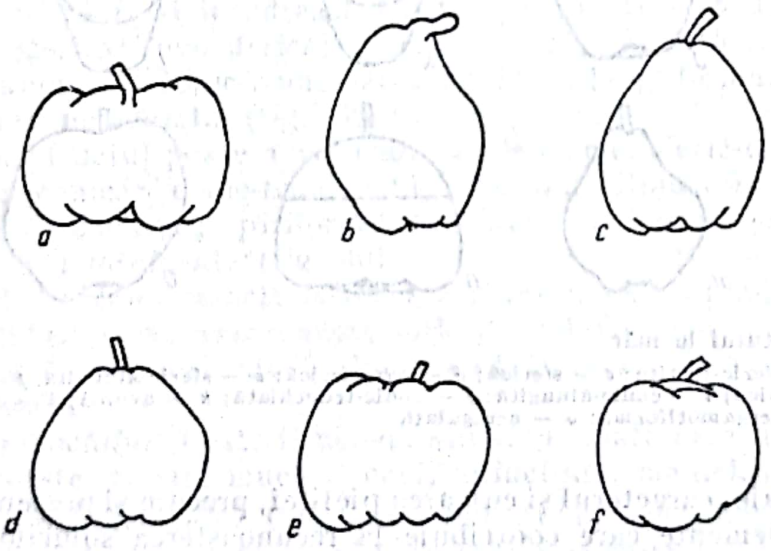

41 — Forma fructului la gutui

a — maliformă; *b* - piriform-alungită; *c* — piriformă; *d* — ovoidă; *e* — gutuiformă; *f* — neregulată

Dintre caracterele morfologice interioare ale pulpei fructului, se iau în considerare uniformitatea și nuanța culorii, precum și prezența sau absența sclereidelor, care constituie un caracter distinctiv pentru soiurile de gutui și pentru unele soiuri de pere.

Însușirile fructelor care determină valoarea economică a soiurilor: consistența, suculența, gustul și aroma pulpei fructului sînt elementele cele mai importante, care hotărăsc valoarea unui soi. Însușirile respective se evi-

Scanned with OKEN Scanner

denţiază în optimum numai la maturitatea de consum a fructelor şi pentru aceasta.

Este necesar să se folosească numai fructe uniforme în ceea ce priveşte mărimea, intensitatea coloritului şi gradul de maturitate. Ca atare se vor folosi la degustări numai fructe tipice.

Sămînţa se deosebeşte după formă, mărime, culoare, numărul lor în loji şi gradul de dezvoltare.

— După formă, seminţele de măr şi păr sînt în general ovoide, variind puţin după soi: ovoid-alungite, alungite sau scurte, ascuţite sau obtuze, bombate, turtite sau rotunjite.

— După dimensiuni (greutate) seminţele pot fi mari, mijlocii şi mici.

— Culoarea seminţelor este cafenie, brună sau de diferite nuanţe între acestea. Multe soiuri de măr au seminţe de culoare cenuşie, cu un luciu mătăsos. Cele de păr sînt totdeauna mate şi mai închise la culoare. Seminţele de gutui sînt acoperite de o masă mucilaginoasă sau vîscoasă.

— Numărul seminţelor din lojă poate varia între 2 şi 4 la măr şi păr şi 8—12 la gutui.

Epoca de coacere. Constituie un element important în stabilirea valorii economice a soiurilor. Aceasta variază însă în funcţie de locul unde se află livada (cîmpie sau zona dealurilor), de expoziţia terenului, natura şi fertilitatea solului, de condiţiile meteorologice ale anului, de starea de sănătate a pomilor şi de alţi numeroşi factori. Astfel în zona dealurilor epoca de coacere a fructelor unui soi oarecare întîrzie cu cel puţin 14—25 zile faţă de cîmpie. În cadrul aceluiaşi soi, epoca de coacere a fructelor variază apoi de la an la an, pînă la 20—30 zile diferenţă.

Epoca de coacere a fructelor de iarnă este foarte mult influenţată de felul de păstrare, cunoscut fiind faptul că temperatura ridicată din depozit grăbeşte coacerea.

Durata de păstrare a fructelor este un alt element care influenţează în mare măsură valoarea economică a soiurilor.

— *La speciile sîmburoase* (piersic, cais, prun etc.) se iau în consideraţie: mărimea, forma, pedunculul, cavitatea pedunculară punctul stilar, pieliţa (inclusiv pruina sau bruma, perozitatea şi punctele de sub pieliţă). Dintre aceste caractere, mai constante sînt: pubescenţa sau perozitatea pieliţei, culoarea fructului, aderenţa pulpei la sîmbure, forma sîmburelui, gustul miezului din sîmbure. Celelalte caractere variază mult, depinzînd de starea pomului, de mărimea producţiei, condiţiile climatice, măsurile agrotehnice aplicate etc.

Caracterele tipice pentru determinarea soiurilor de sîmburoase sînt: brazdele ventrală şi dorsală, flăncurile sau feţele, partea ventrală şi dorsală, umerii şi pieptul fructului.

Partea ventrală este faţa pe care a avut loc sudura carpelară marcată de cele mai multe ori printr-o brazdă mai mult sau mai puţin adîncă, numită brazdă ventrală.

Partea dorsală este opusă părţii ventrale, marcată fiind şi ea printr-o brazdă, brazdă dorsală. Aceasta este mult mai puţin pronunţată decît brazda ventrală şi adesea poate lipsi.

Flăncurile sînt reprezentate prin cele două feţe ale fructului aşezate de o parte şi de alta a părţilor ventrale şi dorsale.

Scanned with OKEN Scanner

Umerii sînt ridicăturile situate de o parte și de alta a cavității peduncular, în prelungirea flancurilor și se observă cînd fructul este privit dinspre partea ventrală sau cea dorsală.

Pieptul este proeminența care se observă la unele soiuri de cireșe, vișine și prune, pe partea ventrală a fructului.

— *La nucifere* (nuc, alun, migdal, castan) caracterele determinante sînt: mărimea, forma, sudura carpelară, orificiul peduncular, aspectul, culoarea, grosimea și tăria cojii.

— *La fructele de căpșun* și *de arbuști fructiferi*, caracterele determinante sînt aproape aceleași ca și la semințoase.

Mărimea fructului — determinată ca și la semințoase, de (H) înălțime, (D) diametrul ecuatorial maxim în mm și greutatea în grame — este un element important în comercializarea fructelor. Se deosebesc fructe mari, mijlocii și mici, caracterele fiecărei grupe fiind date de media celor trei dimensiuni, așa cum se poate vedea în tabelele ce urmează:

Tabelul 2

Mărimea fructelor la sîmburoase (dimensiuni în mm)

Specia	Foarte mici	Mici	Mijlocii	Mari	Foarte mari
Cireșe, vișine	pînă la 15	16—18	19—20	21—22	peste 22
Prune	pînă la 25	26—30	31—40	41—50	peste 50
Caise	pînă la 30	31—35	36—45	46—55	peste 55
Piersici	pînă la 40	41—45	46—60	61—75	peste 75

La agriș fructele pot fi uriașe cînd au peste 20 g; foarte mari, cu greutatea de 11—20 g; mari — cu greutatea de 7—10 g; mijlocii de 4—6 g și mici cu greutatea de pînă la 3 g.

Ciorchinii de coacăz pot fi lungi, mijlocii sau scurți. După așezarea lor pe ramuri, pot fi solitari sau grupați. Ținînd seama de așezarea boabelor, ciorchinii pot fi compacți, semicompacți și rari. Boabele (bacele) de coacăz sînt mari cînd au o greutate de 0,7—1 g; mijlocii cînd sînt de 0,4—0,6 g și mici — cu greutatea sub 0,4 g. La unele soiuri există diferențe mari între mărimea boabelor de la bază și cele de la vîrful ciorchinelui.

La zmeur se deosebesc fructe: mari cînd au 2—3 g; mijlocii 1,6—2 g și mici, cînd nu depășesc 1,5 g.

După mărime, fructele de căpșun pot fi foarte mari, cu peste 30 g; mari cu 16—30 g; mijlocii cu 7—15 g și mici sub 7 g.

Forma fructelor. Principalele forme de fructe care se întîlnesc la sîmburoase, căpșuni, nucifere și arbuști fructiferi, sînt următoarele:

— *piersic*: turtită; sferică; sferic-alungită, ovoidă; ovoid alungită; cordiformă; neregulată (fig. 42);

— *cais*: sferică; sferic-alungită; alungită; cordiformă; elipsoidală (fig. 43);

— *prun*: turtită; sferică; sferic-alungită; ovoidă; invers-ovoidă; elipsoidală; cordiformă; gîtlănoasă; alungită (fig. 44);

Scanned with OKEN Scanner

Tabelul 3

Media fructelor la nucifere

Specia	Mărimea	Indici de caracterizare		
		Număr de fructe la 1 kg	Greutatea medie a unui fruct (g)	Media celor 3 dimensiuni
1	2	3	4	5
Nuci	Mici	peste 130	pînă la 8	25
	Mijlocii	80 – 120	8 – 11	25 – 35
	Mari	50 – 80	16 – 18	35 – 40
	Foarte mari	maximum 50	peste 19	peste 40
Migdale	Mici	peste 500	sub 2	20
	Mijlocii	200 – 500	2 – 5	21 – 25
	Mari	maximum 200	peste 5	25
Castane	Mici	peste 250	2 – 4	20
	Mijlocii	110 – 250	5 – 8	21 – 25
	Mici	maximum 110	9	25
Alune	Mici	peste 500	sub 2	–
	Mijlocii	250 – 500	2 – 4	–
	Mari	pînă la 250	peste 4	–

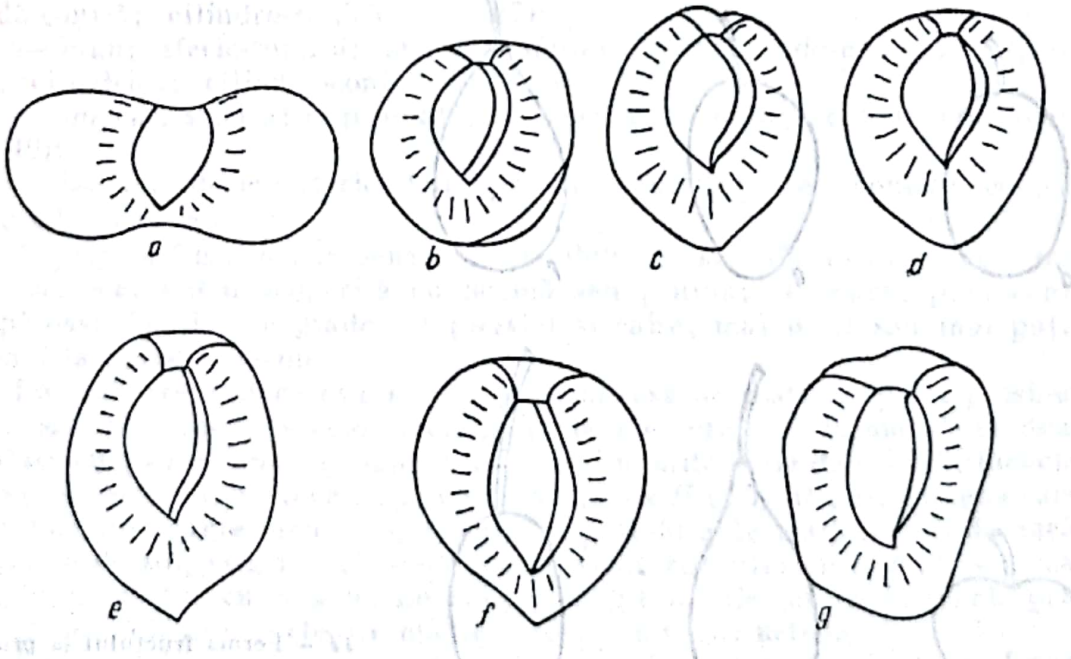

42 — Forma fructului la piersic

a — turtită; *b* — sferică; *c* — sferic-alungită; *d* — ovoidă; *e* — ovoid-alungită; *f* — cordiformă; *g* — neregulată

Scanned with OKEN Scanner

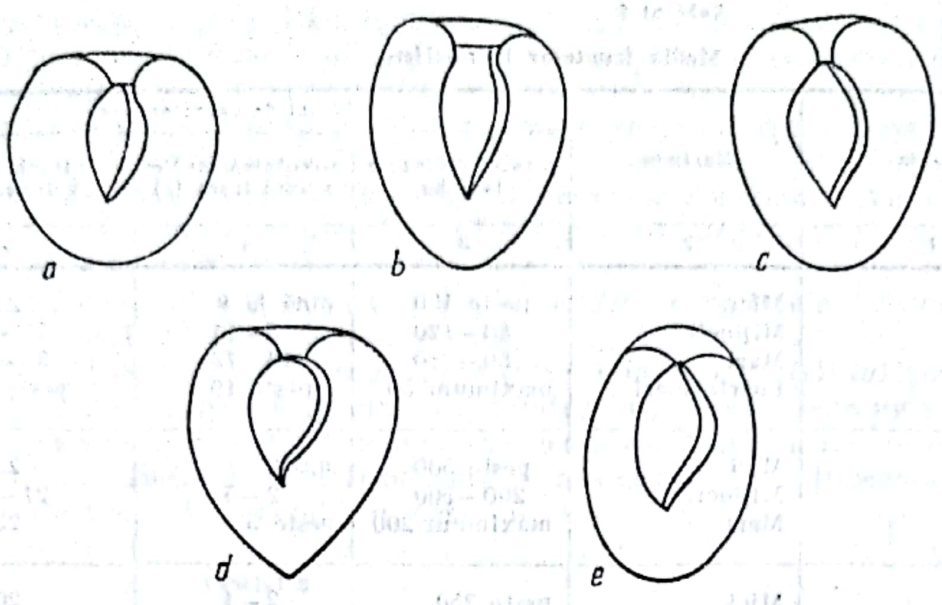

43 — Forma fructului la cais

a — sferică; *b* - sferic-alungită; *c* — alungită; *d* — cordiformă; *e* — elipsoidală

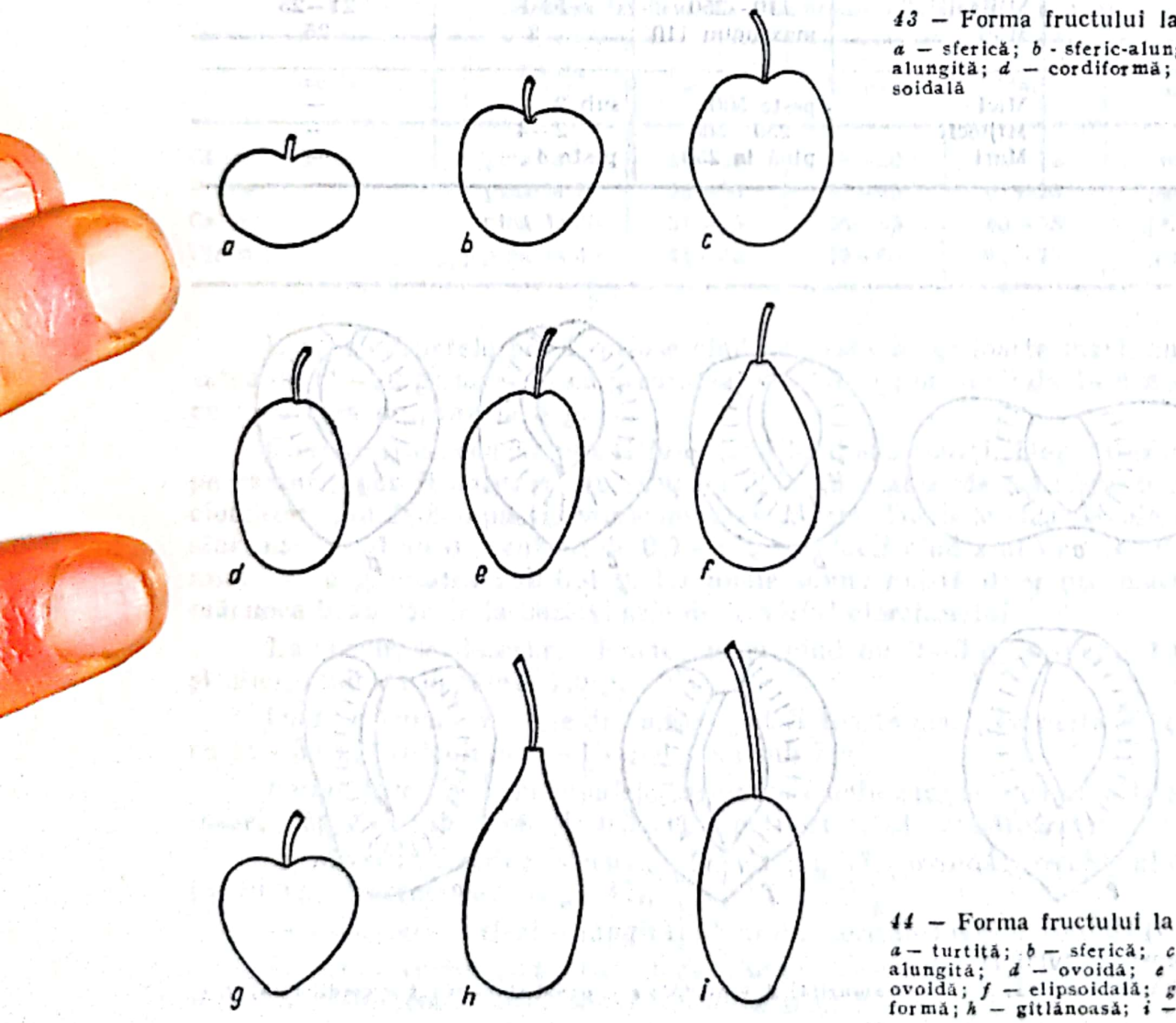

44 — Forma fructului la prun

a — turtită; *b* — sferică; *c* — sferic-alungită; *d* — ovoidă; *e* — invers-ovoidă; *f* — elipsoidală; *g* — cordiformă; *h* — gîtlănoasă; *i* — alungită

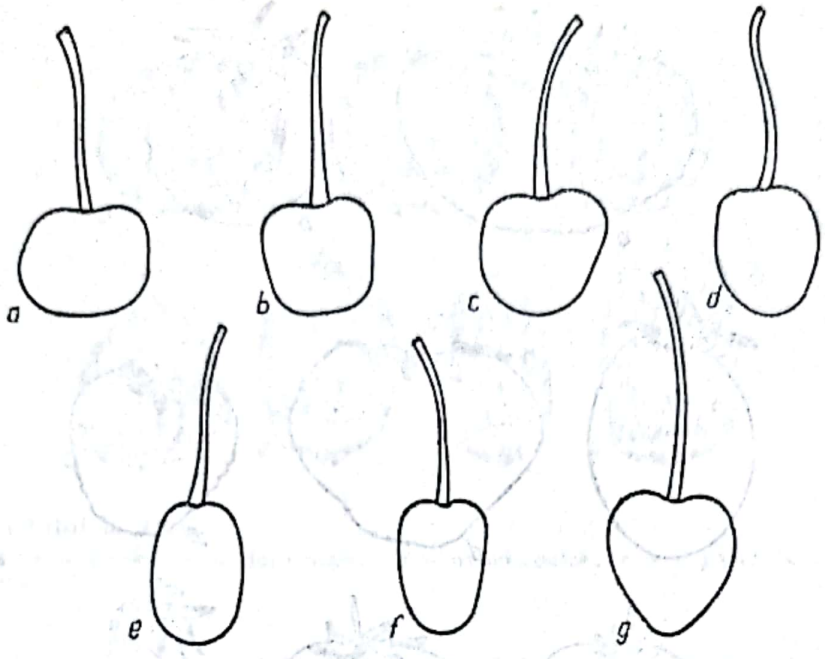

45 — Forma fructului la cireș și vișin
a — sferic-turtită; *b* — tronconică; *c* — sferică; *d* — ovoidă; *e* — elipsoidală; *f* — ovoid-alungită; *g* — cordiformă

— *cireș și vișin*: sferic-turtită; tronconică; sferică; ovoidă; elipsoidală; ovoid-alungită; cordiformă (fig. 45);

— *căpșun*: sferic-turtită; sferică; sferic-alungită; cordiformă; conică; conic-trunchiată; formă de creastă; gît (fig. 46);

— *nuc*: sferic-turtită; sferică; ovoidă; cilindrică; conică; sfero-conică; ovoidă-conică; cilindro-conică (fig. 47);

— *alun*: sferic-turtită; sferică; sfero-conică; ovoido-conică; elipsoidală; cilindrică; cilindro-conică (fig. 48);

— *migdal*: sferică; elipsoidală; ovoidă; semilunară; conică; lanceolată (fig. 49);

— *castan*: sferic; sferic-alungită; sferic-turtită; sfero-conică; conică; neregulată (fig. 50).

Suprafața fructelor. În general, la sîmburoase suprafața este netedă, mai mult sau mai puțin acoperită cu brumă sau pruină; la prune, pubescentă sau păroasă în diferite grade; la piersici și caise, mai mult sau mai puțin lucioasă la cireșe și vișine.

La nucifere endocarpul sau coaja lemnoasă se distinge prin: grosime, tărie, culoare, aspect interior etc. Coaja la nucifere este formată din două jumătăți sau valve, unite în lungul unei linii numită linie de sudură, încheietură sau coastă. Culoarea cojii, la nucifere, poate fi galbenă-pai, galbenă-cafenie în diferite nuanțe lucioasă sau mată. Suprafața exterioară a cojii de nucă, în funcție de soi, este netedă sau cu o rețea de zbîrcituri mai mult sau mai puțin pronunțate, cu o serie de canale longitudinale unite între ele prin altele mai mici. Sînt preferate nucile cu coaja cît mai netedă.

La migdale se disting o serie de desene incrustate în coajă, de formă și mărimi variabile, iar la castane și alune, striuri longitudinale, mai mult sau mai puțin adînci.

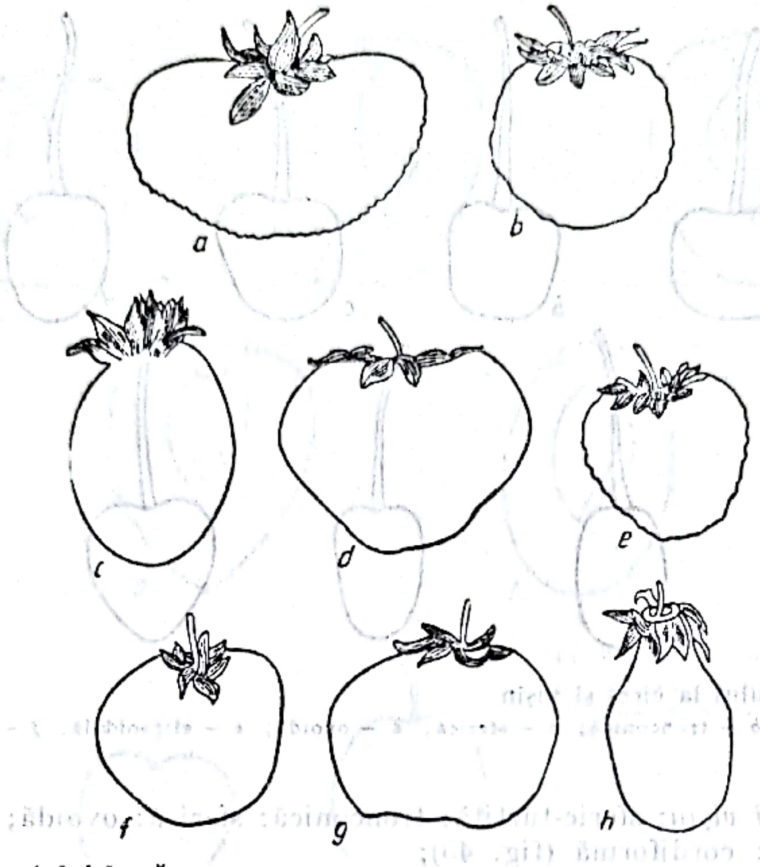

46 — Forma fructului la căpşun

a — sferic-turtită; *b* — sferică, *c* — sferic-alungită; *d* — cordiformă; *e* — conică; *f* — conic-trunchiată, *g* — formă de creastă; *h* — gît

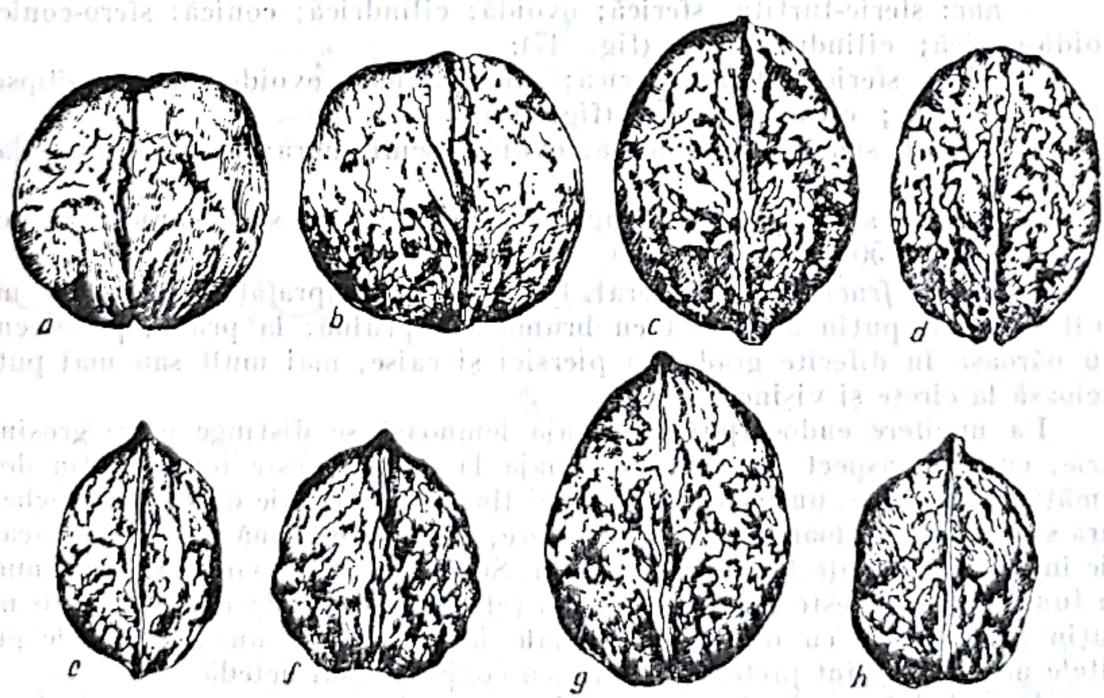

47 — Forma fructului la nuc

a — sferic-turtită; *b* — sferică; *c* — ovoidă; *d* — cilindrică; *e* — conică; *f* — sfero-conică; *g* — ovoid-conică; *h* — cilindro-conică

Scanned with OKEN Scanner

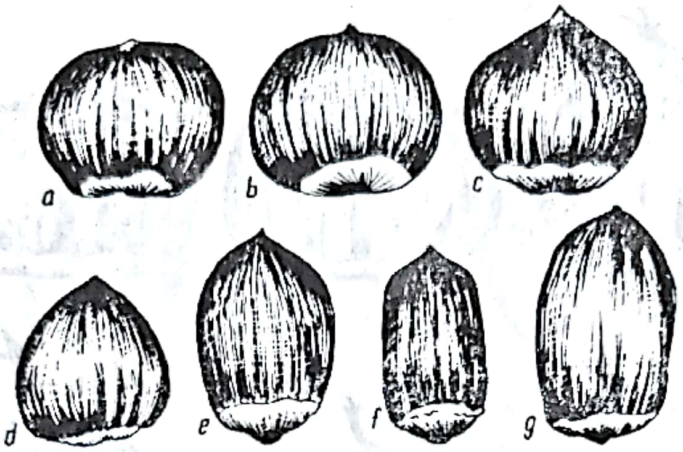

48 — Forma fructului la alun
a — sferic-turtită; *b* — sferică; *c* — sfero-conică; *d* — ovoid-conică; *e* — elipsoidală; *f* — cilindrică; *g* — cilindro-conică

Suprafaţa căpşunilor poate fi netedă, costată sau neregulată, de obicei cu umflături proeminente pe flancuri.

La agrişe suprafaţa este netedă, glabră sau păroasă, iar la coacăze — netedă şi glabră.

Mărimea uniformă a drupeolelor de zmeură imprimă fructelor o formă şi o suprafaţă regulată. Felul cum sînt unite între ele are importanţă pentru recunoaşterea soiurilor.

De asemenea sînt soiuri de zmeur la care fructele sînt bine prinse pe receptacul şi altele care sînt prinse slab.

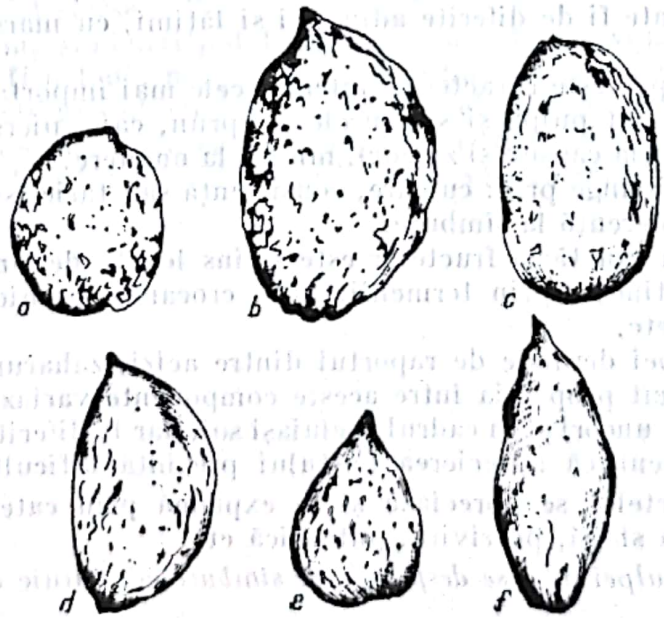

49 — Forma fructului la migdal
a — sferică; *b* — elipsoidală; *c* — ovoidă; *d* — semilunară; *e* — conică; *f* — lanceolată

Scanned with OKEN Scanner

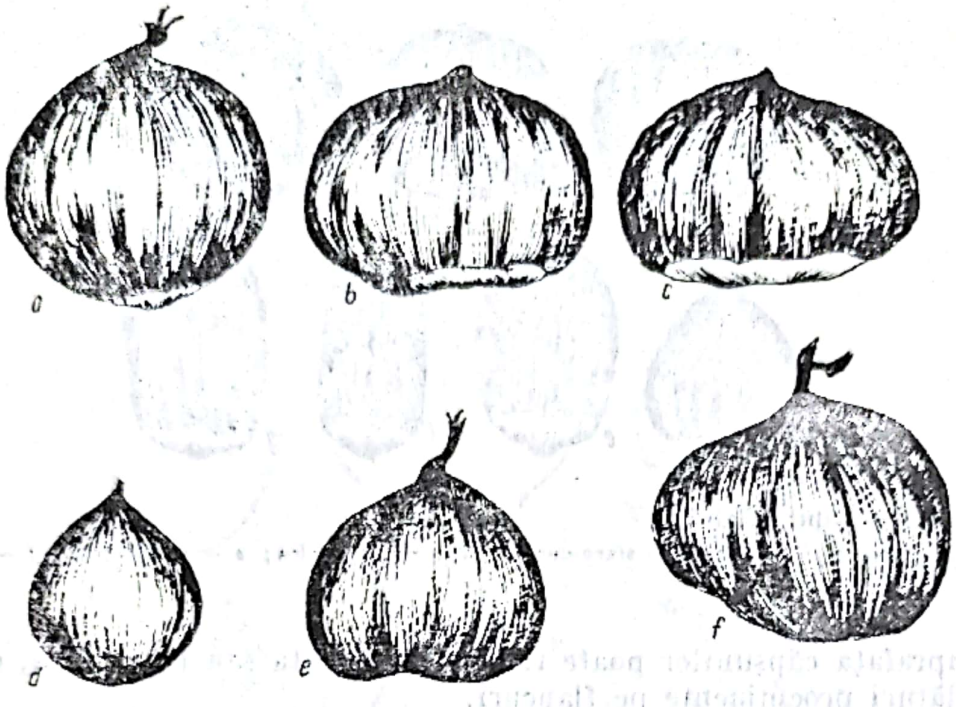

0 — Forma fructului la castan
a — sferic alungită; *b* — sferică; *c* — sferic-turtită; *d* — sfero-conică; *e* — conică; *f* — neregulată

Culoarea pieliței. Sînt solicitate fructele intens pigmentate, galbene sau roșii. Se disting: culoarea de bază, culoarea acoperitoare și cea suprapusă (de obicei ca dungi, pete sau stropi, mult mai intens colorați).

Elemente comune la determinarea soiurilor din toate speciile sînt: pedunculul (care poate fi lung, mijlociu sau scurt; gros sau subțire; erbaceu sau lemnificat în diferite grade; pubescent sau glabru) și cavitatea pedunculară. Aceasta poate fi de diferite adîncimi și lățimi, cu marginile netede sau vălurate etc.

În ceea ce privește caracterele interne, cele mai importante pentru aprecierea soiurilor, sînt pulpa și sîmburele (la prun, cais, piersic, cireș, vișin), pulpa și nuculele (la căpșun și zmeur), miezul la nucifere.

Pulpa se distinge prin: culoare, consistență sau tărie, suculență, aromă, aderență sau neaderență la sîmbure.

Consistența sau tăria fructelor este strîns legată de finețea celulelor și suculență; se definește prin termenii: tare, crocantă, așchioasă, moale, făinoasă, untoasă etc.

Gustul pulpei depinde de raportul dintre acizi, zaharuri, tanin, uleiuri eterice etc. Întrucît proporția între aceste componente variază foarte mult de la un soi la altul, uneori și în cadrul aceluiași soi, dar la diferite grade de maturitate, este evident că aprecierea gustului prezintă dificultăți.

Aroma fructelor se apreciază și se exprimă prin categoriile: lipsă de aromă, cu aromă slabă, potrivită, puternică etc.

Însușirea pulpei de a se desprinde de sîmbure constituie o altă caracteristică importantă.

Analog cu pulpa fructelor de la celelalte specii fructifere, la nucifere este *miezul*. Există soiuri cu miez mare, care umple bine cavitatea cojilor și

Scanned with OKEN Scanner

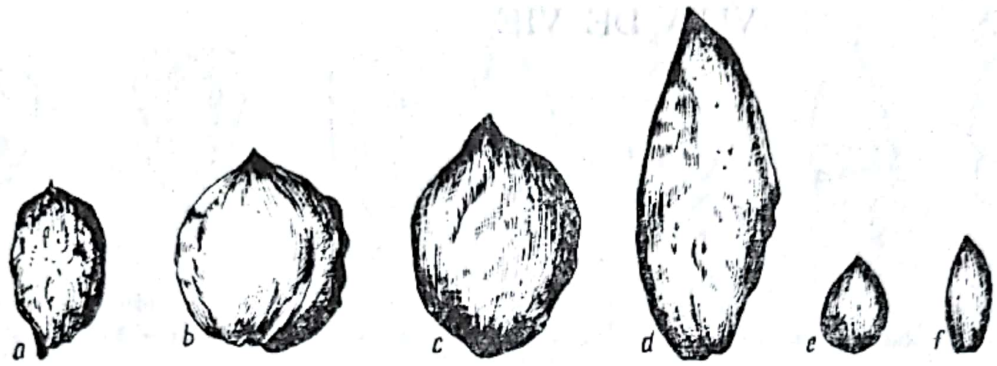

51 — Forme de sîmburi
a — de prun; *b* — de cais; *c* — de piersic; *d* — de migdal; *e* — de cireș; *f* — de corn

soiuri la care miezul este mic, lăsînd goluri în special la extremitățile fructului. La determinare se iau în considerare: mărimea, raportul dintre miez și coajă, precum și gustul miezului.

Sîmburele. Sîmburoasele, cu deosebire soiurile de prun, cais, piersic, se pot determina ușor după sîmbure (fig. 51).

Sîmburele (endocarpul) prezintă o creastă (carenă) dorsală și una ventrală, respectiv marginile sudate ale endocarpului. În lungul crestei ventrale există două șănțulețe. Uneori două din crestele laterale se dezvoltă în părți, formînd aripioare.

Sîmburii unor soiuri de prune au un gît mai mult sau mai puțin pronunțat.

Vîrful și baza sîmburelui pot fi: alungite, ascuțite sau boante.

Sîmburii de piersic au pe suprafața lor alveole și brazde, uneori adînci, foarte caracteristice. Cei de migdal prezintă pori, mai lungi și mai înguști, dispuși mai rar sau mai des.

Sîmburii de cireșe și vișine se caracterizează prin muchii foarte puțin dezvoltate, în general șterse.

După formă, sîmburii pot fi sferici, alungiți și ovoizi, uneori turtiți, suprafața poate fi netedă, mai mult sau mai puțin aspră, uneori îngustă.

După caracterul sudurii dorsale a sîmburelui deosebim: soiuri cu sudura dorsală întreagă și soiuri la care sudura are orificii.

Miezul sîmburelui la cais poate fi dulce sau amar.

Faza de dezmugurire

— Coloritul rozetei (verde; alb; galben; roz; arămiu-roșiatic)
— Perozitatea rozetei (glabru; păros; pufos-catifelat; scămos-lînos)

Faza de înfrunzire și început de lăstărire

— Frunzele 1—2 de la vîrf (întregi; lobate)
— Coloritul frunzei (verde; alb; galben; roz; arămiu-roșietic)
— Perozitatea frunzei (glabru; păros; pufos-catifelat; scămos-lînos)

Frunzele 3—5 de la vîrf

— Forma frunzelor (întregi; lobate; dințate)
— Coloritul frunzelor (verde închis; verde pal; verde-bronzat; verde gălbui)
— Perozitatea mezofilului (glabru; păros; pufos-catifelat; scămos-lînos)

Lăstarul în creștere

— Culoarea lăstarului (verde; roșu închis; verde-maron)
— Perozitatea lăstarului (glabru; păros; pufos-catifelat; scămos-lînos)
— Portul lăstarului (dresat; erect; etalat; aplecat)

Faza de creștere a lăstarului

— Inserția ciorchinilor (nodul 3/4; nodul 3/4/6; nodul 4/5; nodul 4/5/7; nodul 5/6; nodul 6/7; nodul 7/8)
— Structura inflorescenței (uniaxială; biaxială; multiaxială; rămuroasă)
— Mărimea inflorescențelor (mici; mijlocii; mari; foarte mari)
— Forma inflorescenței (cilindrică; cilindro-conică; conică, rămuroasă; diformă)

Faza de înflorire

— Tipul de înflorire (foarte timpuriu; timpuriu; tîrziu; foarte tîrziu)
— Felul de înflorire și desprinderea corolei (corola cade; corola se păstrează (cleistogamie); corola se deschide în formă de stea)

Scanned with OKEN Scanner

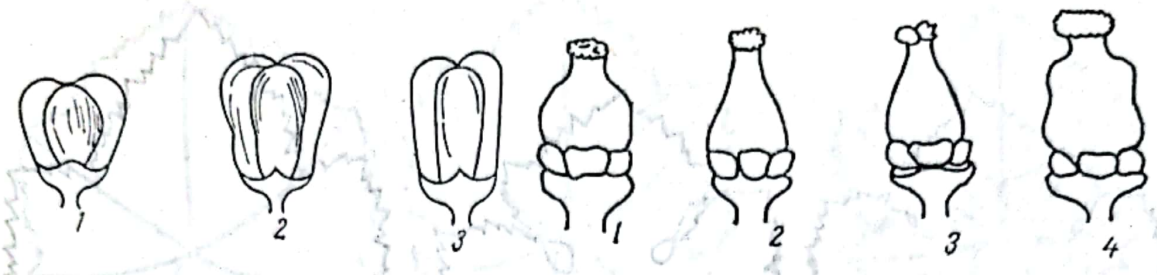

52 — Forma corolei
1 — globuloasă; 2 — piriformă; 3 — cilindrică

53 — Forma ovarului
1 — rotund; 2 — conic; 3 — cilindro-conic; 4 — cilindric

— Forma butonului floral (globulos; piriform; cilindric)
— Mărimea butonului floral (mic; mijlociu; mare)
— Floarea (tipul 5; tipul 6)
— Forma corolei (globuloasă; piriformă; cilindrică) (fig. 52)
— Forma polenului (bob de grîu; cupă de ghindă)
— Forma și structura pistilului (forma ovarului, numărul lojilor, numărul ovulelor, forma stilului, lungimea stilului, forma stigmatului)
— Forma ovarului (rotund; conic; cilindro-conic; cilindric (fig. 53)
— Numărul lojilor (bilocular; trilocular; tetralocular)
— Tipul morfologic și funcțional al florilor (flori hermadrodite normale; hermafrodite funcțional femele; hermafrodite funcțional mascule)
— Flori unisexuate (femele; mascule). Alte forme.

Faza de creștere a bobului
Lăstarul în luna iunie—iulie

Culoarea lăstarului pe toată lungimea lui (verde; verde roșietic; verde cafeniu; verde vinețiu; roșu)
— Cîrceii (așezarea; ramificația; perozitatea; coloritul)
Frunza adultă (limbul) (forma, conturul, grosimea, mărimea)
— Forma frunzei: plan; jgheab; întors cu marginile în jos sau sus; lată; pătrată; alungită; reniformă; rotundă; cordiformă; pentagonală) (fig. 54)
— Conturul frunzei (rotund; alungit; lat; trunchiat; cuneiform; cordiform; reniform; orbicular; pentagonal)
— Grosimea frunzei (pielos; gros; rugos; subțire)
— Mărimea frunzei (mică; mijlocie; mare; foarte mare)
— Suprafața frunzei (netedă; ondulată; bășicată; gofrată)
— Culoarea frunzei (verde; verde-închis; verde-gălbui; roșie)
— Lobia (întreagă; lobată; 3-lobată; 5-lobată; 7-lobată; sectată) (fig. 55)
— Felul sinusurilor (peţiolar închise și peţiolar deschise; laterale închise și deschise)
— peţiolar închis (complet redus; eliptic cu lumenul îngust; ovoid cu baza rotunjită; invers ovoidal) (fig. 56)
— peţiolar deschis (liră cu baza rotunjită și deschiderea îngustă; liră cu un intrînd la bază; liră cu baza lățită, liră cu un pinten pe margine; formă

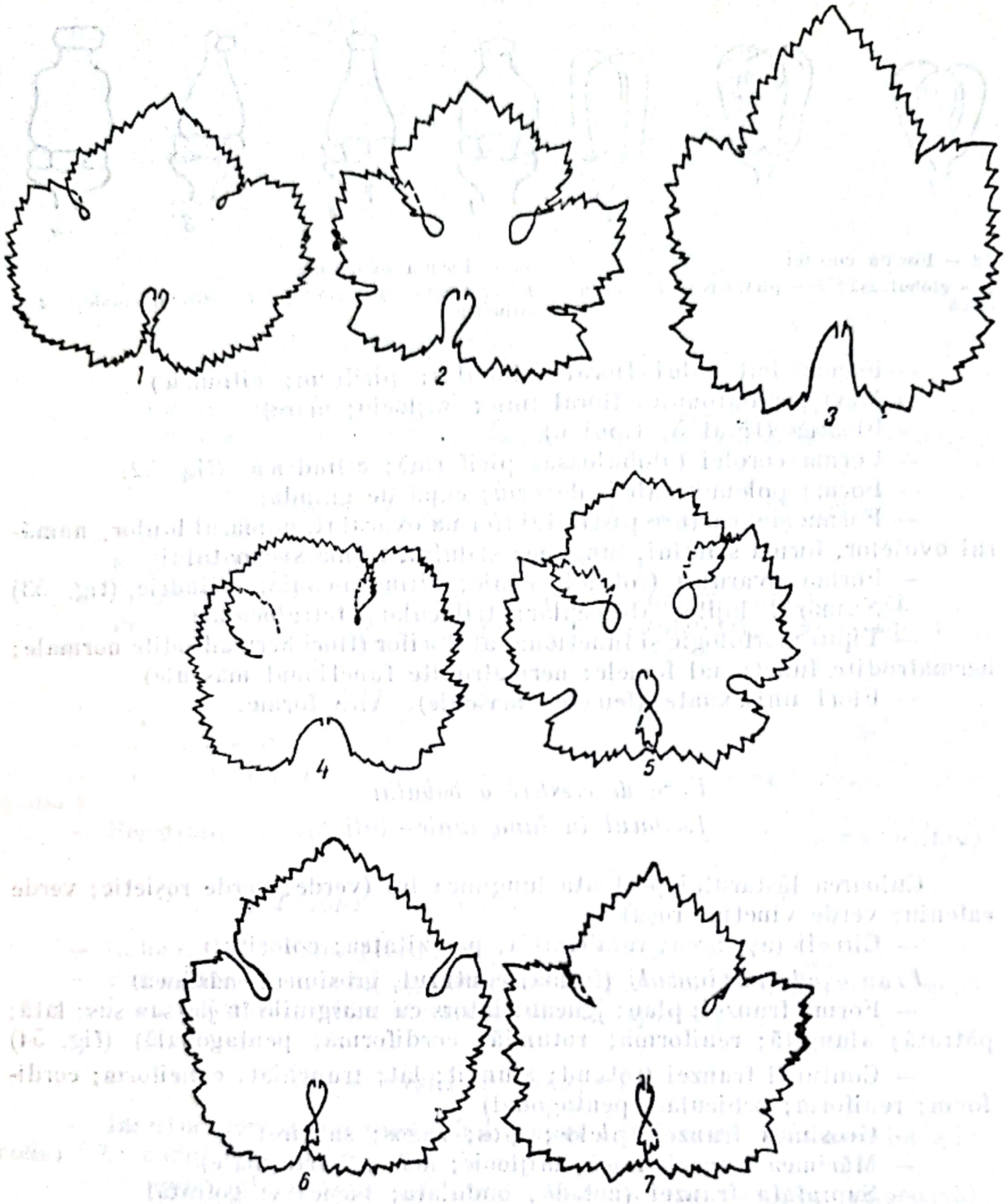

54 — Forma frunzei
1 — lată; *2* — pătrată; *3* — alungită; *4* — reniformă; *5* — rotundă; *6* — cordiformă; *7* — pentagonală

de U"; liră cu baza nervurilor lipsită de mezofil; formă de „V" cu deschidere îngustă; formă de „V" larg deschis; formă de acoladă) (fig. 57)

— laterale închise (eliptic; ovoidal cu baza rotunjită; ovoidal cu baza dreaptă; ovoidal cu un intrînd la bază; ovoidal şi cu un dinte la lumenul sinusului; circular; ovoid-turtit) (fig. 58)

Scanned with OKEN Scanner

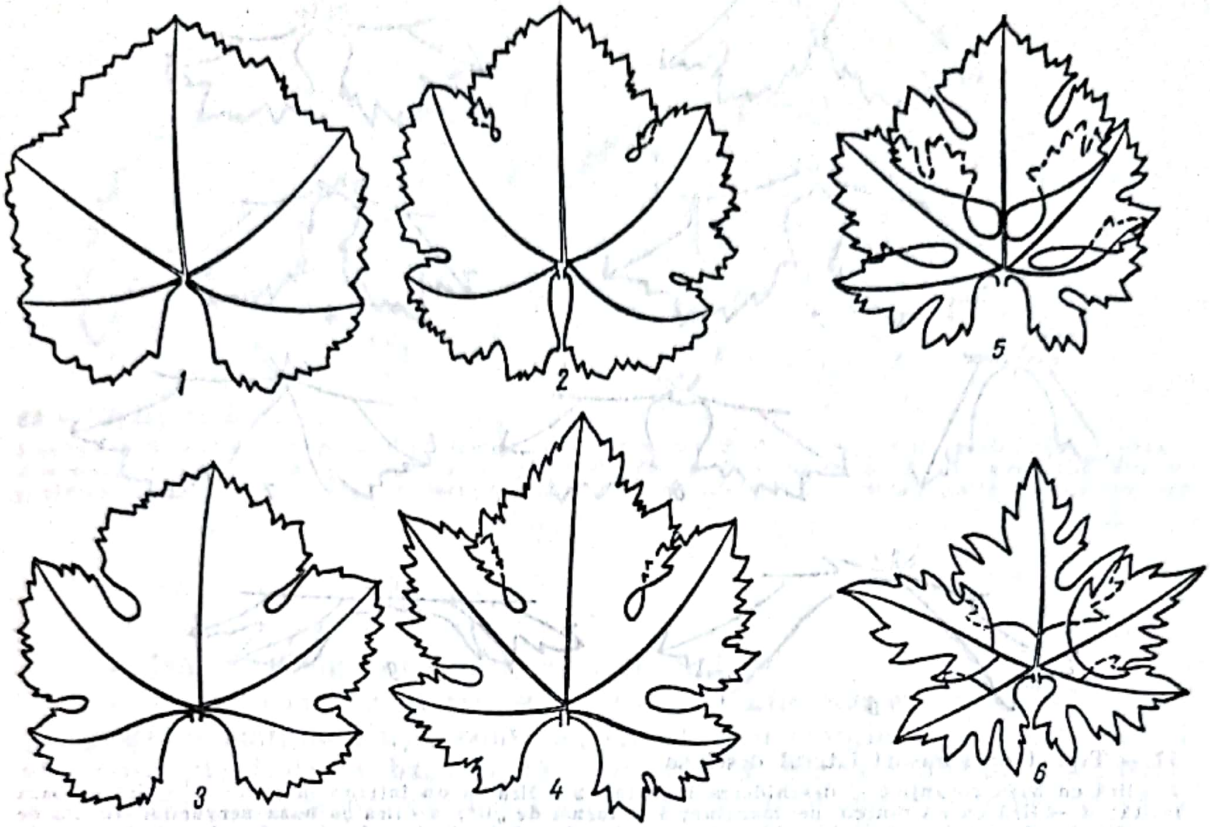

55 — Lobia frunzei
1 — întreagă; *2* — lobată; *3* — lobată, *4* — *5* — lobată; *5* — *7* — lobată; *6* — sectată.

56 — Tipuri de sinusuri peţiolar închise
1 — complet redus; *2* — eliptic cu lumenul îngust; *3* — ovoid cu baza rotunjită; *4* — invers ovoidal

— lateral deschise (unghiular; lîră cu deschidere îngustă şi baza rotunjită; lîră cu deschiderea îngustă şi baza acoladă; lîră cu deschiderea largă şi baza dreaptă; lîră cu un dinte în lumen, lîră cu baza ascuţită) (fig. 59)

— perozitatea frunzei (glabră; păroasă; pufoasă-catifelată; scămoasă-lînoasă)

Nervurile (aparentă, perozitate, colorit)

— Aparenta (proeminente; şterse)

— Perozitatea (glabre; păroase; pufoase-catifelate; scămoase-lînoase)

— Coloritul (monoton; verde-roşietic; verde carminat)

Scanned with OKEN Scanner

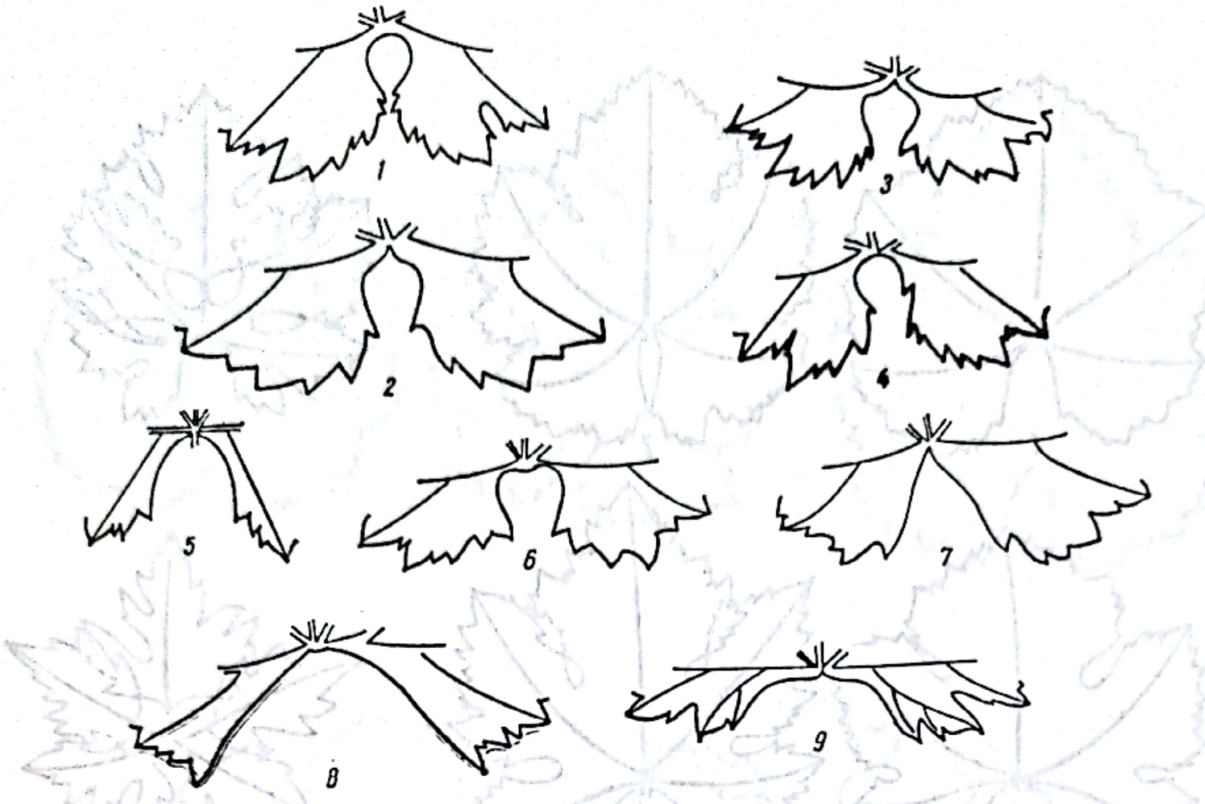

57 — Tipuri de sinusuri lateral deschise

1 — lîră cu baza rotunjită şi deschiderea îngustă; *2* — lîră cu un intrînd la bază; *3* — lîră cu baza lăţită; *4* — lîră cu un pinten pe margine; *5* — formă de „U"; *6* - lîră cu baza nervurilor lipsită de mezofil; *7* — formă de „V" cu deschidere îngustă; *8* — formă de „V" larg deschis; *9* — formă de acoladă

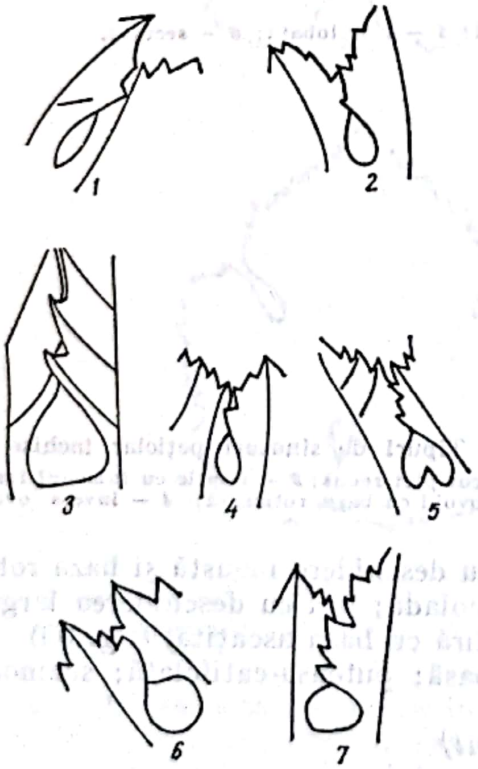

58 — Tipuri de sinusuri lateral închise

1 — eliptic; *2* — ovoidal cu baza rotunjită; *3* — ovoidal cu baza dreaptă; *4* — ovoidal cu un dinte la lumenul sinusului; *5* — ovoidal cu un intrînd la bază; *6* — circular; *7* — ovoid-turtit

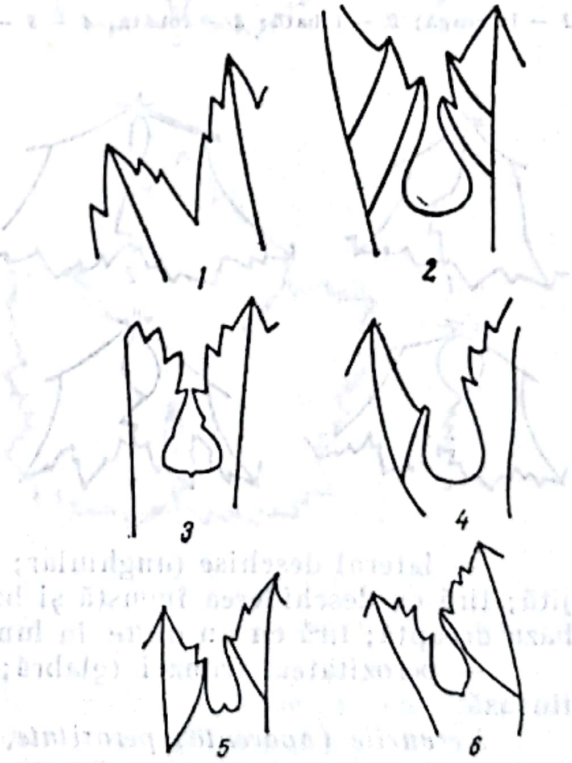

59 — Tipuri de sinusuri lateral deschise

1 — unghiular; *2* — lîră cu deschiderea îngustă şi baza rotunjită; *3* — lîră cu deschiderea îngustă şi baza acoladă; *4* — lîră cu deschiderea largă şi baza dreaptă; *5* — lîră cu un dinte în lumen; *6* — lîră cu baza ascuţită

Scanned with OKEN Scanner

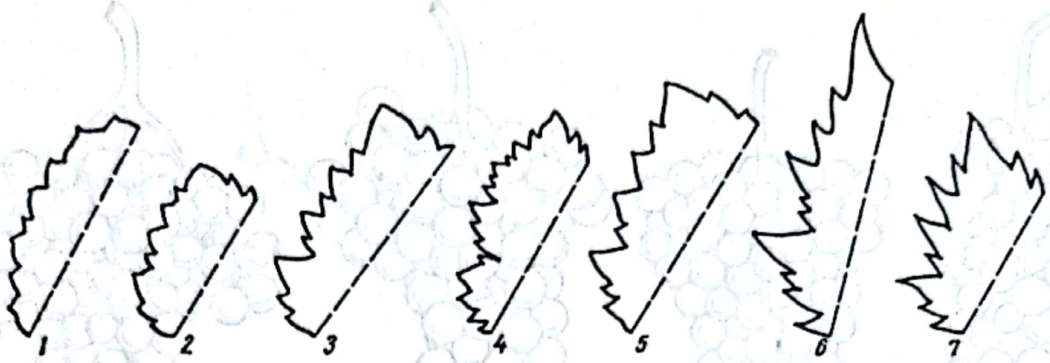

60 — Tipuri de dinţi

1 — şterşi; *2* — scurţi cu marginile convexe şi vîrful rotunjit; *3* — groşi cu marginile uşor convexe; *4* — mărunţi cu marginile uşor convexe şi cu vîrful ascuţit; *5* — cu baza lăţită, marginile drepte şi vîrf ascuţit; *6* — cu baza îngustă, marginile drepte şi vîrf ascuţit; *7* — cu marginile concav-convexe

Dinţătura

— Mărimea dinţilor (mari; mijlocii; mici)

— Forma dinţilor (şterşi; scurţi cu marginile convexe şi vîrful rotunjit; groşi cu marginile uşor convexe; mărunţi cu marginile uşor convexe şi vîrful ascuţit; dinţi cu bază lăţită, marginile drepte şi vîrful ascuţit; baza îngustă, marginile drepte şi vîrful ascuţit; marginile concav-convexe) (fig. 60)

— Aşezarea dinţilor (în trepte cîte unu; în trepte cîte doi; în trepte cîte trei; neregulat)

— Marginile dinţilor (rectilinii; concave; convexe)

Dintele din vîrful lobului terminal (vizibil alungit; şters).

— Vizibil alungit (ascuţit; drept; obtuz; întors)

— Peţiolul (lungimea; grosimea; raportul între peţiol şi nervură mediană; perozitatea; coloritul; teaca şi canalul în secţiune)

— Lungimea peţiolului (lung; mijlociu; scurt)

— Grosimea peţiolului (subţire; mijlociu; gros)

— Raportul între peţiol şi nervura mediană (mai mic; egal; mai mare)

Faza de coacere a strugurilor

— Epoca de coacere (foarte timpurie; timpurie; epoca chasselas; prenormală; normală; tîrzie; foarte tîrzie)

— Structura şi forma strugurilor (uniaxială; biaxială; rămuroasă; cilindrică; conică; cilindro-conică) (fig. 61)

— Densitatea boabelor (mică; mijlocie; mare)

— Aşezarea boabelor (boabe rare; boabe dese)

— Boabe rare (prin scuturare; prin meiere; prin mărgeluire)

— Mărimea strugurilor (greutatea; lungimea)

Scanned with OKEN Scanner

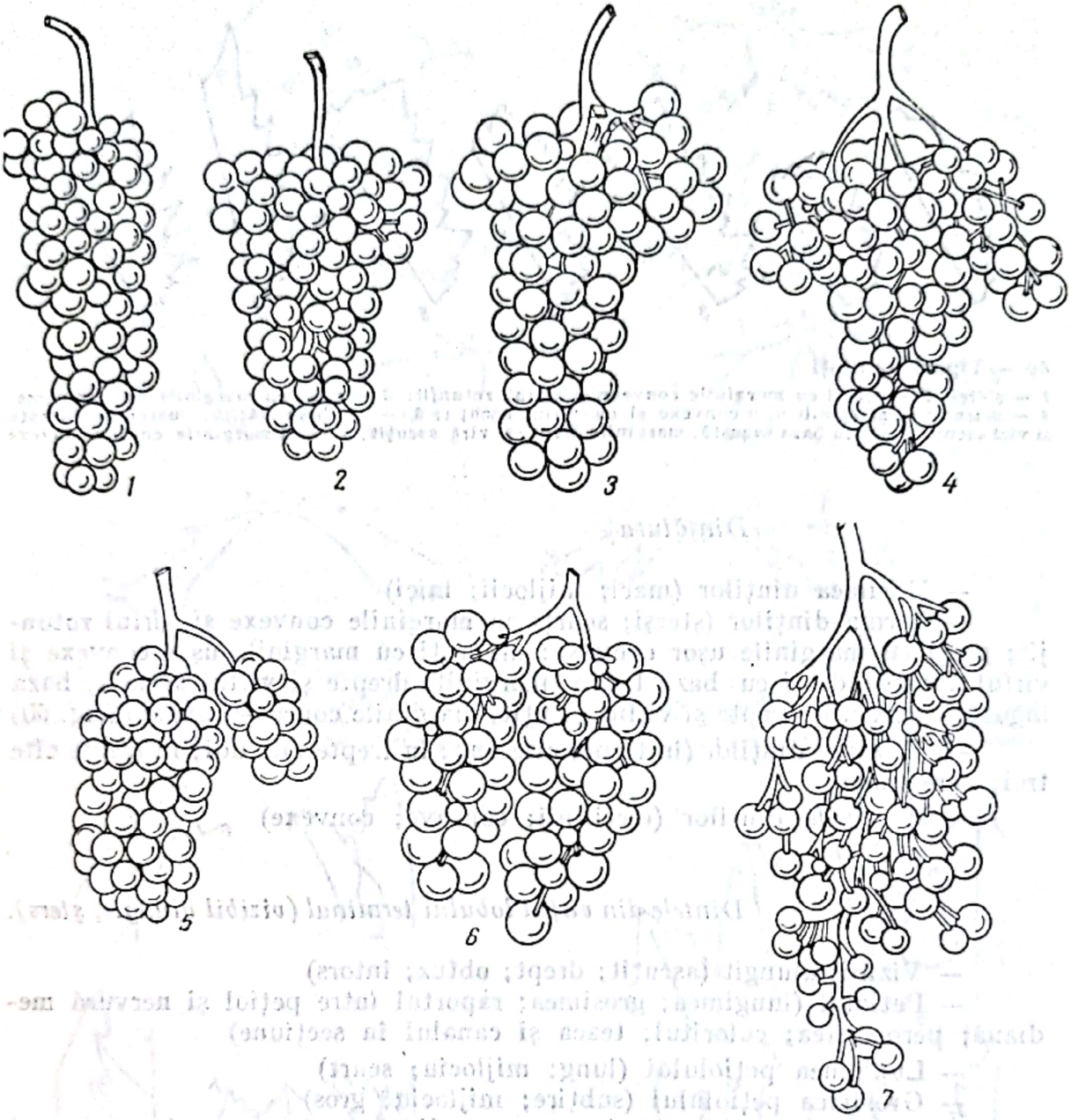

61 — Forme de struguri
1—2 — uniaxială; *3—4—5—6* — biaxială; *7* — rămuroasă

— Greutatea strugurilor (mică — 150 g; mijlocie 150—300 g; mare 300—600 g; foarte mare 600 g)

— Lungimea strugurilor (scurtă 10 cm; mijlocie 10—20 cm; lungă 20—40 cm; foarte lungă 40 cm)

Peduncul (lungimea, starea)

— Lungimea (scurt; lung)
— Starea (erbacee; lemnificată)

Scanned with OKEN Scanner

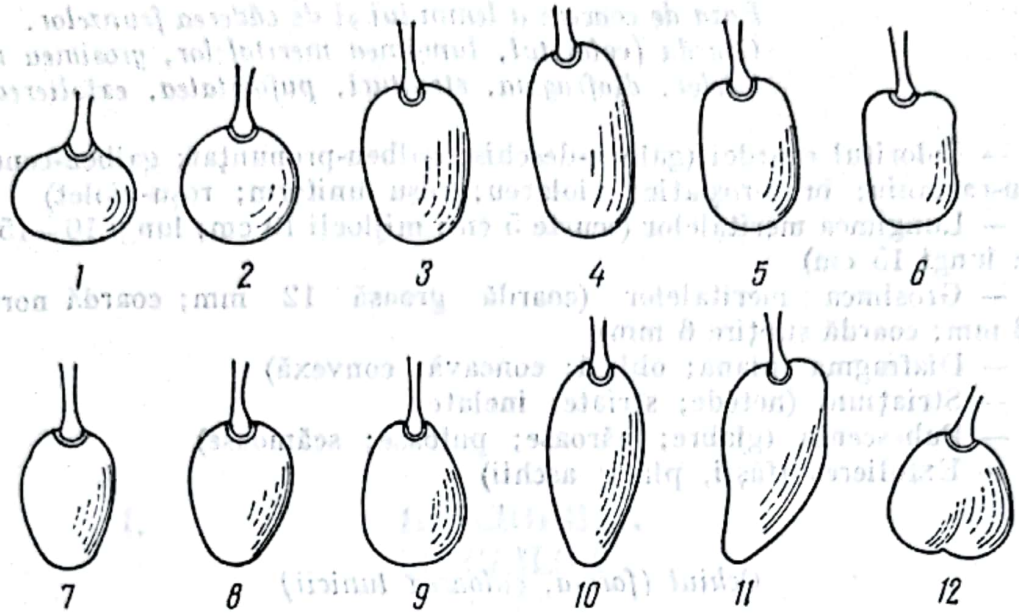

62 — Forme de boabe

1 — discoidală; *2* — rotundă; *3* — alungită; *4* — columnară; *5* — ovală; *6* — cilindrică; *7* — formă de lămîie; *8* — ou; *9* — invers ovoidală; *10* — fus; *11* — arcuită; *12* — asimetrică.

Bobul (culoarea, forma, mărimea, pieliţa, pruina, pulpa, must, gustul, sămînţa, pedicelul, pensula)

— Culoarea bobului (verde monoton; alb-verzui; alb-gălbui; alb-auriu; roşu-deschis; roşu-închis; roşu-violaceu; gri-monoton; gri-roz; gri-murdar; negru-vînăt-închis; violet-deschis; albăstrui; pana corbului)

— Forma bobului (discoidală; rotundă; alungită; columnară; ovală; cilindrică; formă de lămîie; ou; invers ovoidală; fus; arcuită, asimetrică) (fig. 62)

— Mărimea bobului (foarte mică; mică; mijlocie; mare; foarte mare)

— Grosimea pieliţei (subţire; groasă)

— Transparenţa pieliţei (străvezie; translucidă; opacă)

— Pruină (intensitatea; persistenţa; densă; rară; se sterge; se menţine)

— Pulpa (consistentă; crocantă; zemoasă; apoasă)

— Mustul colorat (gălbui; roz; roşu-deschis; roşu-închis)

— Must necolorat (verde; verde-pal)

— Gustul (nearomat; aromat; foxat)

— Sămînţa (numărul; forma; culoarea)

— Pedicelul (lungimea; culoare; lenticele)

Pensula (lungimea, culoarea, separarea de bob)

— Lungimea (scurtă; mijlocie; lungă)

— Culoarea (colorată; necolorată)

— Separarea de bob (uşoară; greoaie; cu ruperea pieliţei).

Faza de coacere a lemnului şi de căderea frunzelor. Coarda (coloritul, lungimea meritalelor, grosimea meritalelor, diafragma, striaturi, pufozitatea, exfolierea

— Coloritul coardei (galben-deschis; galben-pronunţat; galben-cenuşiu; galben-castaniu; brun-roşiatic; violaceu; roşu uniform; roşu-violet)

— Lungimea meritalelor (scurte 5 cm; mijlocii 10 cm; lungi 10—15 cm; foarte lungi 15 cm)

— Grosimea meritalelor (coardă groasă 12 mm; coardă normală 6—12 mm; coardă subţire 6 mm)

— Diafragma (plană; oblică; concavă; convexă)

— Striaţiuni (netede; striate; inelate)

— Pubescenţa (glabre; păroase; pufoase; scămoase)

— Exfolierea (fâşii, plăci; aşchii)

Ochiul (forma, culoarea tunicii)

— Forma ochiului (turtit; ascuţit; obtuz)

— Culoarea tunicii (galbenă; brună; gri-închis)

— Coloritul frunzei la cădere (verde natural; galben; roşu)

— Rezistenţa la boli şi dăunători şi la intemperii (la mană, *Oidium*, putregaiul cenuşiu, filoxeră, *Cochylis* şi *Eudemis*, păianjenul roşu, îngheţ, secetă, calcar)

După schema de descriere a soiurilor de viţă de vie din vol. I al Ampelografiei R.S.R.

Scanned with OKEN Scanner

II. DESCRIEREA SOIURILOR

Scanned with OKEN Scanner

1. LEGUME

1.1. LEGUME DIN GRUPA VERZEI

1.1.1. VARZA – *BRASSICA OLERACEA* L. VAR. *CAPITATA* L. F. *ALBA* D.C.

Soiuri timpurii

Dittmark

Genealogia. Este un soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este mică-mijlocie, cu limite de variaţie privind diametrul rozetei cuprins între 30—59 cm. Poziţia frunzelor în rozetă este uşor ridicată. Frunza este de mărime mijlocie, cu peţiol scurt sau fără peţiol. Limbul frunzei are forma oval-întreagă, cu marginea netedă, de culoare verde-deschis. Acoperirea cu pruină este slabă. Aspectul nervaţiunii frunzelor este mijlociu-grosier. Diametrul căpăţînii este cuprins între 10—17 cm. Înălţimea căpăţînii variază între 11—19 cm. Forma căpăţînii este sferică la 87,6% din plante (indice de formă 0,9—1,2) şi sferic-ovală la 12,4% din plante (indice de formă (1,2—1,35). Greutatea căpăţînii este cuprinsă între 0,5—1,7 kg, avînd un grad mijlociu de îndesare. Coceanul interior este mijlociu-lung, cu limite de variaţie între 5—8 cm. Mărimea coceanului exterior este mijlocie, cu limite de variaţie între 5—7 cm. Poziţia rozetei după formarea căpăţînii este semierectă.

Însuşiri fiziologice: Este un soi timpuriu (94—108 zile de la răsărit la recoltat). În anii cu temperaturi scăzute sub 5—6°C după plantarea în cîmp, acest soi emite tije florale premature fără a mai forma căpăţînă. Cu cît durata perioadei reci este mai lungă, cu atît procentul de plante ce înfloresc este mai mare, ajungînd pînă la 31—40%.

Producţia. Se pot obţine 20—30 t/ha căpăţîni.

Calitatea. Prezintă frunze groase, de culoare alb gălbuie în interiorul căpăţînii.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă (ca mîncăruri preparate sau sub formă de salată).

Zonarea. Se recomandă să se cultive în toate zonele din ţară.

Scanned with OKEN Scanner

Soiuri semitimpurii

Gloria

Genealogia. Soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este de mărime mijlocie, cu diametrul avînd limite de variaţie, în condiţiile din sudul ţării, de 50—70 cm. Poziţia frunzelor în rozetă este semierectă. Frunza este de mărime mijlocie, cu peţiolul mijlociu de lung. Limbul frunzei este oval, rotunjit, la vîrf, cu marginile foarte uşor ondulate şi suprafaţa uşor ondulată. Nervaţiunea frunzelor este mijlocie-grosieră. Culoarea limbului frunzei este verde argintie şi acoperită cu pruină mijlocie. Căpăţîna este de formă rotund-uşor turtită, cu indicele de formă cuprins între 0,8—1 cm şi un grad bun de îndesare. Diametrul căpăţînii variază între 15—18 cm; înălţimea căpăţînii prezintă variaţii între 14 şi 17 cm. Greutatea unei căpăţîni este cuprinsă între 1,200—2,000 kg. Coceanul interior este mijlociu, cu limite de variaţie între 4,5—9,0 cm; coceanul exterior este mijlociu înalt, cu limite între 7—11 cm.

— *Însuşiri fiziologice.* Soi semitimpuriu, specific pentru culturile de vară, cu perioadă de vegetaţie de 120—135 zile.

Producţia. Se realizează 30—40 t/ha căpăţîni.

Calitatea. Prezintă căpăţîni îndesate, cu frunze semifine de culoare alb-gălbuie.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă pe tot timpul verii.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele ţării.

Soiuri tîrzii

Braunschweig

Genealogia: Soi vechi care provine din Germania.

Caractere morfologice: Rozeta de frunze este mare, avînd limite de variaţie între 60—90 cm. Frunza este de mărime mijlocie, cu poziţia în rozetă semierectă sau răsfirată. Peţiolul este foarte scurt. Limbul frunzei este în formă de liră, cu peduncul scurt sau sesil, cu aspect membranos, cu marginea puţin crestată, de culoare verde-cenuşiu cu nuanţe albăstrui. Nervura principală foarte dezvoltată şi curbată din care cauză limbul are forma unui căuş. Acoperirea frunzelor cu pruină este puternică. Diametrul căpăţînii este cuprins între 24—28 cm. Forma căpăţînii este turtită, cu un grad bun de îndesare. Indicele de formă al căpăţînii este de 0,5—0,6. Greutatea căpăţînii este cuprinsă între 1,8—4,2 kg. Coceanul interior este mijlociu de lung, cu limite de variaţie de 5—8 cm; coceanul exterior este mijlociu, cu limite cuprinse între 8—17 cm, putînd ajunge pînă la 25 cm.

Însuşiri fiziologice. Este un soi tardiv, cu perioada de vegetaţie de 150—160 zile, rezistent la temperaturi scăzute; se păstrează bine peste iarnă în stare proaspătă.

Producţia. Se realizează producţia de 35—40 t/ha căpăţîni.

Scanned with OKEN Scanner

Calitatea. Frunzele din interiorul căpăţînii au culoarea alb-gălbui, sînt grosiere şi suculente.

Destinaţia. Consum mai mult în stare proaspătă şi mai puţin în stare murată, avînd frunze grosiere.

Zonarea. Dă rezultate bune în zonele umede şi răcoroase din Transilvania şi zona premontană din vestul ţării.

De Buzău

Genealogia. Provine dintr-o populaţie veche, cultivată în bazinul legumicol Buzău.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este mijlocie-mare, avînd diametrul mediu de 68,7 cm. Poziţia frunzelor în rozetă este semierectă. Frunza este de mărime mijlocie-mare. Frunza de la bază are înălţimea între 18—27 cm şi peţiolul lung de 9—16 cm, prevăzut de obicei cu 2—3 bractee. Limbul frunzei este de culoare verde-albastru-argintiu, de formă alungită la frunzele de la baza rozetei şi liră rotunjită la frunzele din mijlocul şi partea superioară a rozetei. Marginile limbului sînt prevăzute cu onduleuri mari, iar suprafaţa limbului este aproape netedă, foarte uşor gofrată, prezentînd o nervaţiune grosieră, cu nervuri proeminente. Acoperirea limbului cu pruină este mijlocie. Diametrul căpăţînii înregistrează o variabilitate pronunţată, avînd limite de variaţie între 13,5—28,5 cm. Majoritatea indivizilor au avut diametrul cuprins între 16,5—21,5 cm. Înălţimea căpăţînii manifestă o variabilitate mai restrînsă (11,5—23,5 cm). Cele mai multe căpăţîni au înălţimea cuprinsă între 13,5 şi 18,5 cm (78%). Limitele de variaţie ale indicelui de formă sînt cuprinse între 0,65—1,1, astfel că majoritatea căpăţînilor au avut forma rotund-turtită. Greutatea căpăţînii variază între 0,750—4,250 kg. Cele mai multe căpăţîni (77%) se situează ca greutate între 1,250—2,750 kg, avînd un grad mare de îndesare. Coceanul exterior este lung, iar cel interior este mijlociu-gros. Poziţia rozetei de frunze după formarea căpăţînii este orizontală.

Însuşiri fiziologice. Este un soi tardiv, rezistent la temperaturi scăzute.

Producţia. Se pot obţine producţii de 45 t/ha căpăţîni.

Calitatea. Are frunze fine şi subţiri, de culoare albă.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă sau conservată prin murare.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele din ţară.

Licurişcă

Genealogia. Soi autohton.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este mare (60—80 cm). Poziţia frunzelor în rozetă este semierectă. Frunza este mijlocie-mare, frunzele de la bază sînt lung peţiolate. Limbul frunzei are formă rotunjită la vîrf sau ovală, de culoare verde cu nuanţe cenuşii, marginea ondulată şi suprafaţa uşor gofrată, acoperită cu un strat de pruină gros şi persistent. Aspectul nervaţiunii frunzei este fin. Diametrul căpăţînii este cuprins între 16—24 cm. Înălţimea căpăţînii prezintă limite de variaţie între 16—22 cm. Forma căpăţînii este rotundă la bază. Greutatea căpăţînii variază între 0,8—3,5 kg.

Însuşiri fiziologice. Soi rezistent la temperaturi scăzute.

Producția. Se obțin 50—60 t/ha.
Calitatea. Frunza este fină, subțire.
Destinația. Consum în stare proaspătă sau conservată.
Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din țară.

1.1.2. VARZA ROȘIE — *BRASSICA OLERACEA* L. VAR. *CAPITATA* L. F. *RUBRA* L.

Cap de negru

Genealogia. Soi vechi care provine din Germania.
Caractere morfologice. Rozeta de frunze este mijlocie, 50—60 cm în diametru, cu poziția frunzelor semierectă. Frunza este mijlocie, cu pețiol scurt. Limbul frunzei este rotunjit, cu marginea și suprafața netede, ușor răsfrînt spre spate, de culoare roșie-violet închis. Nervațiunea este dispusă în evantai, fină. Este acoperit cu strat gros de pruină. Căpățîna are formă globuloasă alungită la bază, foarte îndesată. Greutatea căpățînii are limite de variație cuprinse între 0,7 și 1,5 kg. Mărimea coceanului interior este mijlocie. Frunzele din interiorul căpățînii sînt de culoare roșie pînă la violet-închis, cu nuanțe albe în secțiune, fine. Poziția rozetei după formarea căpățînii este răsfrîntă în afară.
Însușiri fiziologice. Soi tardiv, cu perioada de vegetație de 145—150 zile, rezistent la temperaturi scăzute.
Producția. Se obțin 30—40 t/ha căpățîni.
Calitatea. Are frunze fine, intens colorate.
Destinația. Consum în stare proaspătă sau conservată.
Zonarea. În toate zonele de cultură din țară.

Roșie de Argeș

Genealogia. Soi autohton, creat la Stațiunea de cercetări viticole Ștefănești-Argeș.
Caractere morfologice. Rozeta de frunze este mijlocie, cu diametrul de 60—70 cm. Poziția frunzelor în rozetă este semierectă. Frunza este mijlocie, cu pețiol scurt. Limbul frunzei este aproape sesil, de formă rotunjită, de culoare roșie-cenușie, mijlociu acoperit de pruină, cu marginile netede și suprafața foarte ușor gofrată. Nervațiunea frunzei este mijlociu de fină. Căpățîna este sferică, ușor alungită, de dimensiune mijlocie, foarte îndesată. Greutatea căpățînii este cuprinsă între 1,1—1,5 kg. Coceanul interior este mic (1/3 din înălțimea căpățînii), coceanul exterior are 6—10 cm lungime. Frunza din interiorul căpățînii este de culoare roșie-violaceu, fină. Poziția rozetei după formarea căpățînii este semierectă.
Însușiri fiziologice. Soi semitimpuriu, cu perioada de vegetație de 115—125 zile, rezistent la temperaturi scăzute și la crăpare.
Producția. Se obțin 40—45 t/ha căpățîni.
Calitatea. Are frunze fine, intens colorate.
Destinația. Consum în stare proaspătă și conservată.
Zonarea. În toate zonele de cultură din țară.

Scanned with OKEN Scanner

1.1.3. VARZA CREAȚĂ — *BRASSICA OLERACEA* L. VAR. *SABAUDA* L.

Vorbote

Genealogia. Este un soi vechi de origine germană, aclimatizat în România de multă vreme, în special în Transilvania.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze la maturitatea tehnică este mijlocie-mică, cu un diametru de 40—50 cm, mijlociu viguroasă. Poziția frunzelor în rozetă este oblică.

Numărul de frunze exterioare este de 19 pînă la 26, iar numărul frunzelor acoperitoare este 2—3. Frunza este mijlociu de rotundă, uneori rotund ovală, gofrată cu marginea ondulată, cu peţiol scurt sau mijlociu, nervaţiunea este grosieră cu nervuri proeminente. Culoarea frunzei este verde deschis, gălbui-deschis spre interiorul căpăţînii; acoperirea cu stratul de pruină este mijlocie.

Căpăţîna este de formă sferică, uneori puţin turtită sau uşor alungită spre vîrf. Aşezarea căpăţînii în rozetă este mijlocie, puţin sub nivelul rozetei, prinsă bine. Diametrul longitudinal variază între 11—16 cm, iar diametrul transversal este de 12—20 cm, mărimea fiind influenţată de condiţiile agrotehnice şi climatice.

Căpăţîna este îndesată sau foarte îndesată, de culoare verde deschis, gălbuie în interior. Greutatea unei căpăţîni variază între 500—1500 g.

Coceanul este mijlociu spre mare, iar cotorul este mic-mijlociu.

Însuşiri fiziologice. Soiul este foarte timpuriu, prima recoltă obţinîndu-se la 90—95 zile. Este rezistent la frig şi boli, rezistenţa la secetă este mijlocie.

Producţia. Este în general bună, de cel puţin 25 t/ha căpăţîni.

Calitatea. Aspectul comercial al căpăţînilor este frumos, frunzele interioare sînt fragede, gustul plăcut, dulce.

Destinaţia. Se consumă în stare proaspătă, se pretează la conservare.

Zonarea. Se cultivă mai mult în Transilvania, dar se poate cultiva în toate regiunile ţării, ca varză de primăvară sau ca varză de toamnă.

1.1.4. CONOPIDA — *BRASSICA OLERACEA* L. VAR. *BOTRYTIS* L.

Soiuri timpurii

Timpurie de Erfurt

Genealogia. Soi vechi, care provine din Germania.

Caractere morfologice. Planta este mijlociu de înaltă, cu limite de variaţie între 36—49 cm. Frunza este semierectă, de mărime mijlocie-mare, de formă oval-alungită, cu marginea limbului întreagă. Suprafaţa limbului este netedă, uşor ondulată spre margine, iar peţiolul este scurt, cu segmente de limb. Frunza este de culoare verde-deschis cu nuanţe de gri, cu stratul de pruină subţire. Diametrul inflorescenţei este cuprins între 12—16 cm. Culoarea inflorescenţei este alb-crem. Inflorescenţa are forma sferică, uşor aplatizată,

Scanned with OKEN Scanner

cu suprafaţa grăunţoasă cu mameloane mici şi mijlocii (cel din centru aplatizat), semicompactă, cu tendinţă slabă de răsfirare, puţin acoperită de frunze. Inflorescenţa este mijlocie-mică. Greutatea inflorescenţei are limitele de variaţie între 300—600 g.

Însuşiri fiziologice. Soi timpuriu-semitimpuriu, cu perioada de vegetaţie de 100—110 zile; rezistă la temperatură scăzută.

Producţia. Se obţin 12—16 t/ha inflorescenţe.

Calitatea. Frunzele în inflorescenţă lipsesc. Uniformitatea creşterii şi formării inflorescenţei este bună; inflorescenţa este semicompactă. Rezistenţa la emiterea tijelor florale este bună.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă şi conservată.

Zonarea. Se recomandă să se cultive în toate zonele ţării.

Soiuri semitimpurii

Bulgăre de zăpadă

Genealogia. Soi vechi, provine din Germania.

Caractere morfologice. Planta are port înalt-semiînalt (limitele de variaţie ale înălţimii 50—73 cm). Frunza este erectă-semierectă, de mărime mijlocie. Limbul este oval, mult alungit, cu marginea întreagă. Suprafaţa limbului este netedă la mijloc şi ondulată spre margini. Peţiolul frunzei este scurt şi cu segmente de limb. Frunza este de culoare verde-albăstrui, acoperită cu pruină. Inflorescenţa este de mărime mijlocie-mare. Diametrul inflorescenţei variază între 14—22 cm. Înălţimea inflorescenţei este cuprinsă între 5—10,5 cm. Forma inflorescenţei este globulos-aplatizată, de culoare albă, avînd suprafaţa grăunţoasă cu mameloane mici; este compactă, puţin acoperită. Greutatea inflorescenţei prezintă limite de variaţie între 500—1200 g.

Însuşiri fiziologice. Soi semitardiv indicat pentru culturi de toamnă, mijlociu rezistent la temperaturi ridicate şi slab rezistent la atacul de bacterioză.

Producţia. Se pot obţine 17—20 t/ha inflorescenţe.

Calitatea. Prezenţa frunzelor în inflorescenţă este foarte rară. Uniformitatea creşterii şi formării inflorescenţei este bună. Rezistenţa la emiterea tijelor florale de asemenea bună.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă şi conservată.

Zonarea. Se recomandă să se cultive în toate zonele ţării, pentru culturi de toamnă.

1.1.5. GULII — *BRASSICA OLERACEA* L. VAR. *GONGYLOIDES* L.

Goliath albastru

Genealogia. Soi vechi, provine din Germania.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este mare (40—60 cm în diametru). Limbul frunzei este oval-lăţit, lanceolat, mare, cu marginea uşor dinţată şi suprafaţa netedă. Frunza are culoarea verde-violet, iar nervura violet-închis.

Scanned with OKEN Scanner

Peţiolul este mijlociu de lung şi gros. Aşezarea frunzelor pe tulpină este rară. Tulpino-fructul are forma sferic-turtită, de culoare violet-închis, cu o suprafaţă netedă şi greutatea cuprinsă între 0,6—1,3 kg.

Însuşiri fiziologice. Este un soi tardiv-semitardiv, cu perioada de vegetaţie între 135—140 zile.

Producţia. Se obţin producţii de 18—25 t/ha tulpino-fructe.

Calitatea. Pulpa este fragedă, cu gust dulceag.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. În toate zonele de cultură din ţară.

Goliath alb

Genealogia. Soi vechi, provine din Germania.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este mare (50—60 cm în diametru). Limbul frunzei este mare, de formă oval-lăţită-lanceolată, cu marginea dinţată şi suprafaţa netedă. Frunza este de culoare verde-deschis, cu nervurile alb-verzui. Peţiolul este lung şi mijlociu de gros. Aşezarea frunzelor pe tulpină este deasă pe toată suprafaţa tulpino-fructului. Tulpino-fructul este sferic, uşor turtit, mare (limitele de variaţie ale greutăţii între 0,6—1,3 kg), de culoare verde-albicioasă şi cu suprafaţa netedă.

Însuşiri fiziologice. Soi tardiv-semitardiv, cu perioada de vegetaţie de 130—135 zile.

Producţia. Se pot obţine 18—25 t/ha tulpino-fructe.

Calitatea. Pulpa este fragedă, cu gust dulceag.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din ţară.

1.1.6. GULIOARE — *BRASSICA OLERACEA* L. VAR. *GONGYLOIDES* L.

Kupa

Genealogia. Este un soi vechi, provine din Austria.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este mare, diametrul prezentînd limite de variaţie între 40—60 cm. Rozeta conţine în mod obişnuit 7—11 frunze. Limbul frunzei este mijlociu-mic, cu lungimea medie de 33 cm, de formă sagitată-triunghiulară, neted, cu marginea slab dinţată, de culoare verde-cenuşiu-violet. Peţiolul şi nervurile sînt de culoare violet. Peţiolul este mijlociu-scurt (13—15 cm) şi mijlociu de subţire (4—6 mm). Aşezarea frunzelor pe tulpină este rară. Tulpino-fructul are formă sferică, sferic-turtită, mic (diametrul 6—8 cm), de culoare violet-deschis, cu strat subţire de pruină şi suprafaţa netedă. Culoarea pulpei este albă.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu, cu perioada de vegetaţie de 75—85 zile. Se foloseşte pentru culturi forţate şi timpurii în cîmp.

Producţia. Se pot obţine 10—15 t/ha tulpino-fructe.

Scanned with OKEN Scanner

Calitatea. Prezintă pulpa fragetă, cu gust dulceag.

Destinația. Consum în stare proaspătă sau în industria de conserve.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din țară, pentru cultură forțată și timpurie în cîmp.

Dworsky

Genealogia. Soi care provine din R. S. Cehoslovacă.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este mică (cu limite de variație între 30—40 cm); numărul de frunze în rozetă 6—8. Limbul frunzei este mic, de formă oval-alungit, cu marginea slab dințată. Suprafața limbului este netedă. Frunza are culoarea verde-deschis, iar nervurile și pețiolul sînt de culoare verde-albicios. Pețiolul este scurt, cu limite de variație între 9—12 cm și subțire. Așezarea frunzelor pe tulpină este rară. Tulpino-fructul are formă sferic-turtită, este mic (diametrul cu limite de variație între 5—7 cm), de culoare verde-albicioasă, cu suprafața netedă. Culoarea pulpei este albă, puțin verzuie pe margini.

Însușiri fiziologice. Este un soi tmpuriu, cu perioada de vegetație de 70—75 zile.

Producția. Se realizează 10—15 t/ha tulpino-fructe.

Calitatea. Pulpa este fragedă, cu gust dulce.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din țară, pentru culturi forțate și timpurii în cîmp.

1.2. LEGUME RĂDĂCINOASE

1.2.1. MORCOV — *DAUCUS CAROTA* L. SSP. *SATIVUS* HOFFM.

Soiuri timpurii și semitimpurii

Carote de Paris

Genealogia. Este un soi care provine din Franța.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze are formă semirăsfirată. Frunza este de culoare verde-deschis, glabră sau cu perișori puțini, puternic segmentată, cu lobi lanceolați. Rădăcina este rotundă, ușor ovală, cu vîrful rotunjit, netedă, lungă de 3—4 cm și cu diametrul de 3—4 cm. Greutatea unei rădăcini este de 30—40 g. Forma la colet este ușor convexă. Cilindrul central reprezintă peste 1/2 din diametrul rădăcinii, are forma neregulat-stelată și culoarea portocalie de o nuanță mai deschisă decît cea a pulpei. Pulpa este de culoare portocalie.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu, sensibil la secetă.

Producția. Se pot realiza producții de 8—10 t/ha rădăcini.

Calitatea. Este un soi de calitate foarte bună, conținutul în substanță uscată fiind de 8—9%. Tendința de ramificare este slabă.

Scanned with OKEN Scanner

Destinația. Consum în stare proaspătă primăvara și la începutul verii.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele din țară, pentru cultură forțată în răsadniță și timpurii în cîmp.

Danvers 126

Genealogia. Provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este de formă erectă. Frunza este de culoare verde-deschis. Rădăcina este de formă țărușată cu vîrful ușor bont și cu umerii la colet pronunțați, avînd lungimea cuprinsă între 14—26 cm. Limitele de variație ale diametrului sînt cuprinse între 3—5 cm. Greutatea rădăcinii variază între 40—80 g. Mărimea cilindrului central în diametru are valori cuprinse între 1,5 și 3 cm. Forma cilindrului central este circulară și are culoarea galben-portocaliu.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, rezistent la secetă, cu însușiri bine consolidate, uniforme, cu o variabilitate normală în condiții normale de cultură. Nu prezintă tendință de ramificare.

Producția. Se pot obține 35—40 t/ha.

Calitatea. Substanța uscată în rădăcină a variat între 9—13%.

Destinația. Consum în stare proaspătă, conservat, deshidratat.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele din țară.

Nantes

Genealogia. Soi autohton, selecționat la Stațiunea de cercetări legumicole Buzău, dintr-o proveniență importată din Franța.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze are formă erectă. Frunza este puternic segmentată, de culoare verde deschis, glabră sau ușor pubescentă. Pețiolul este de asemenea glabru sau ușor pubescent, scurt și subțire. Rădăcina este de formă cilindrică, cu vîrful bont, dar se întîlnesc și unele exemplare de formă cilindrică cu vîrful țărușat (15%). În cultură de toamnă procentul de rădăcini cu vîrf țărușat poate fi mai mare. Suprafața este netedă. Lungimea rădăcinii are limite de variație între 12—22 cm. Diametrul rădăcinii este cuprins între 2—4 cm. Greutatea rădăcinii, în cazul culturii de vară variază între 35—135 g. Forma la colet este convexă. Cilindrul central este mijlociu-mic. Diametrul cilindrului central este cuprins între 0,6—2 cm. Forma cilindrului central este rotundă. Culoarea pulpei este portocalie-roșcată, iar cea a cilindrului central asemănătoare cu pulpa.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu. Fiind un soi rezistent la secetă și la temperaturi scăzute, se pretează atît în cultură de vară cît și de toamnă.

Producția. Dă producții bune și foarte bune, de 40—50 t/ha rădăcini.

Calitatea. Este un soi de calitate foarte bună. Substanța uscată a avut limite de variație între 7,6 și 10%.

Destinația. Se consumă în stare proaspătă, conservat și deshidratat.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele din țară.

Scanned with OKEN Scanner

Soiuri semitîrzii și tîrzii

Bauers Kieler Rotes Herz

Genealogia. Este un soi care provine din R. F. Germania.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze are formă semierectă. Frunza este verde, glabră, lung peţiolată, lanceolată, puternic segmentată. Rădăcina are formă ţaruşată, cu vîrful ascuţit, cu lenticele superficiale. Lungimea rădăcinii are limitele de variaţie între 12,1—24,0 cm. Diametrul rădăcinii variază între 2,1—4 cm. Greutatea rădăcinii este cuprinsă între 126—175 g. Forma la colet este plată. Cilindrul central este mijlociu, în medie de 1,6 cm, de formă rotundă uşor ondulat, de culoare asemănătoare cu aceea a pulpei. Pulpa este de culoare portocaliu-închis.

Însuşiri fiziologice. Este un soi tardiv. Prezintă tendinţă slabă de ramificare.

Producţia. Se obţin producţii de 35—40 t/ha rădăcini.

Calitatea. Substanţa uscată este în medie de 8,2%.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă, conservat sau deshidratat.

Zonarea. Se recomandă să se cultive în toate zonele de cultură din ţară.

Chantenay

Genealogia. Este un soi care provine din Franţa.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze are forma erectă, compactă, cu 14—16 frunze. Frunza este de culoare verde, glabră, scurt peţiolată, lanceolat-segmentată. Rădăcina este tronconică (80%) şi cilindro-conică (20%), cu vîrful rotunjit, netedă. Lungimea rădăcinii are limitele de variaţie între 9,6—22,5 cm. Diametrul rădăcinii este cuprins între 2,1—5,5 cm. Greutatea rădăcinii în cultură de vară variază între 90—260 g. Forma la colet este uşor adîncită, cu marginile rotunjite. Cilindrul central este mijlociu-mare, cu limite de variaţie între 1,1—3,0 cm, de formă rotundă uşor ondulat, culoarea avînd o nuanţă mai deschisă decît pulpa, (galben-portocaliu). Pulpa are culoare portocalie.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitardiv. Are tendinţă slabă de ramificare.

Producţia. Se obţin producţii de 35—40 t/ha rădăcini.

Calitatea. Substanţa uscată a variat între 10,6—13,5%.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă, conservat sau deshidratat.

Zonarea. Se recomandă să se cultive în toate zonele de cultură din ţară.

Chantenay Red Core

Genealogia. Este un soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze are forma erectă. Frunza este de culoare verde, glabră, lanceolat-segmentată. Rădăcina este tronconică (70%), ţăruşată (30%) cu vîrful ascuţit, uşor rotunjit. Lungimea rădăcinii are limitele de variaţie între 7,6—15,5 cm. Diametrul rădăcinii variază între 2,6—4,5 cm.

Scanned with OKEN Scanner

Greutatea rădăcinii în cultură de vară, are limitele de variaţie între 50—230 g. Forma la colet este convexă (60%) şi plată (40%). Cilindrul central este rotund, uşor oval (70%) şi stelat (30%), de culoare ceva mai închisă decît cea a pulpei. Are diametrul cuprins între 1,6—3,0 cm. Pulpa este de culoare portocaliu-roşcat.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitardiv, sensibil la secetă.

Producţia. Realizează 32—35 t/ha rădăcini.

Calitatea. Substanţa uscată are valori cuprinse între 8,1—11,5%.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă, conservat, deshidratat.

Zonarea. Se recomandă cultivarea în toate zonele de cultură din ţară.

Uriaş de Berlicum

Genealogia. Reprezintă o provenienţă selecţionată, importată din Italia.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze are formă semierectă, răsfirată. Frunza este de culoare verde, foarte rar pubescentă, scurt peţiolată, lanceolată, aciformă. Rădăcina are formă cilindrică (55%) şi cilindro-conică (45%), cu vîrful uşor rotunjit (90%) şi bont (10%), netedă, cu lenticele mari. Lungimea rădăcinii are limitele de variaţie între 12,5—19 cm. Diametrul rădăcinii variază între 1,8—2,9 cm. Greutatea rădăcinii este cuprinsă între 120,1—170 g.

Forma la colet este convexă (80%), plată (20%). Cilindrul central este mijlociu-mic, are diametrul variind între 0,6—2 cm. Cilindrul central este rotund (80%), oval (10%), neregulat (5%) şi stelat (5%), de culoare asemănătoare cu aceea a pulpei. Pulpa are culoarea portocaliu-roşcat.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, sensibil la secetă. Tendinţa de ramificare slabă.

Producţia. Se pot obţine 35—40 t/ha rădăcini.

Calitatea. Substanţa uscată a variat între 9,1—14,5%.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă, conservat sau deshidratat.

Zonarea. Se recomandă cultivarea în toate zonele de cultură din ţară.

Marktgärtner

Genealogia. Soi provenit din R. D. Germană.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze are creştere erectă. Frunza este de culoare verde intens, glabră sau uşor pubescentă, puternic segmentată. Lungimea peţiolului este de 16—17 cm. Rădăcina este de tip Nantes, de formă cilindrică, cu diametru în treimea superioară de 3,9—4 cm, convexă la colet, cu vîrful rotunjit, lungă de 18—20 cm şi greutatea de 80—90 g. Suprafaţa rădăcinii este netedă cu lenticelele superficiale. Cilindrul central este de formă rotundă, de mărime mică-mijlocie, reprezentînd 1/3—1/2 din diametrul rădăcinii, de culoare portocalie, aceeaşi cu a pulpei.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitardiv, cu o bună capacitate de păstrare peste iarnă. A manifestat o rezistenţă bună la Erwinia carotovora şi Sclerotinia sclerotiorum. Este ceva mai sensibil la făinare (Erysiphe umbelliferarum).

Producţia. Dă producţii de 16—25 t/ha rădăcini.

Scanned with OKEN Scanner

Calitatea. Se remarcă printr-o mare omogenitate și uniformitate a rădăcinilor. Pulpa este crocantă, dulce, aromată. Conținut de substanța uscată 8—8,5%.

Destinația. Consum în stare proaspătă, conservat, deshidratat.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din țară.

1.2.2. PĂTRUNJEL — *PETROSELINUM SATIVUM* HOFFM.

Pătrunjel de rădăcină

Zaharat

Genealogia. Este un soi care provine din Germania.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este semierectă, de mărime mijlocie. Frunza este penat compusă, de culoare verde-închis, netedă. Pețiolul este lung. Rădăcina are formă conică-alungită, cu tendință de țărușare. Limitele de variație a lungimii rădăcinii sînt cuprinse între 6,5—29,5 cm. Diametrul este cuprins între 2—6 cm. Majoritatea rădăcinilor (84,7%) au avut diametrul rădăcinii variind între 2,5—4,5 cm. Greutatea rădăcinii a variat între 37,5—107,7 g. Rădăcina este slab ramificată, de culoare alb-gălbuie; epiderma prezintă striațiuni. Pulpa este pufoasă.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitardiv, rezistent la temperaturi scăzute.

Producția. Se pot obține 18—20 t/ha rădăcini.

Calitatea. Are gust dulceag, aromă plăcută, se păstrează bine peste iarnă.

Destinația. Se recomandă pentru consum în stare proaspătă, industrializare, deshidratare.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din țară.

1.2.3. PĂSTÎRNAC — *PASTINACA SATIVA* L. VAR. *LONGA* ALEF.

Alb lung

Genealogia. Este o populație autohtonă.

Caractere morfologice. Rozeta are poziție erectă, este mare de 45—60 cm. Limbul frunzei este imparipenat, cu foliole scurt pețiolate și dințate pe margini, de culoare verde-închis.

Rădăcina are formă conică-alungită (fusiformă), lungă de 25—40 cm, cu diametrul cuprins între 4,5—6,2 cm. Greutatea rădăcinii variază între 200 și 370 g. Epiderma este rugoasă, de culoare alb-gălbuie.

Pulpa este consistentă, uneori pufoasă, de culoare albă cu nuanțe cenușii.

Însușiri fiziologice. Soi tardiv, avînd perioada de vegetație de 170—180 zile.

Producția. Se pot obține 30—36 t/ha rădăcini.

Scanned with OKEN Scanner

Calitatea. Gust dulceag, cu aromă puternică specifică.
Destinația. Consum în stare proaspătă.
Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din țară.

1.2.4. ȚELINA
APIUM GRAVEOLENS L. VAR. *RAPACEUM* (MILL.)

Alabaster

Genealogia. Este un soi vechi, provenit din Germania.
Caractere morfologice. Rozeta de frunze este mijlociu de înaltă, cu limite de variație cuprinsă între 30—40 cm, cu poziția răsfirată. Numărul de frunze în rozetă este de 18—30. Frunza este mijlocie-mare cu limitele de variație între 27—40 cm, de culoare verde-închis. Pețiolul este scurt și subțire, de culoare verde-deschis, uneori cu nuanțe violacee.

Rădăcina este rotund-turtită, uneori tronconică, cu diametrul între 6—9,5 cm. Înălțimea rădăcinii prezintă variații între 5—8 cm. Greutatea rădăcinii variază între 250—390 g. Rădăcina are culoarea alb-gălbuie, uneori cu nuanțe cenușii. Epiderma este rugoasă, cu striații. Pulpa este albă. Prezintă rădăcini secundare numeroase, unele pornesc din partea de jos a rădăcinii principale, iar altele chiar de la jumătatea acesteia.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitardiv.
Producția. Realizează 20—25 t/ha rădăcini.
Calitatea. Pulpa este fragedă și pufoasă.
Destinația. Consum în stare proaspătă.
Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din țară.

1.2.5. SFECLA ROȘIE
BETA VULGARIS VAR. *STRORUBRA* KRASS —

Bordo

Genealogia. Soi care provine din Franța.
Caractere morfologice. Cotiledoanele sînt de culoare verde-închis, cu nuanțe roșcate. Poziția rozetei este semierectă. Frunza este verde-închis, cu nervuri de culoare roșu-închis-bordo, (toamna, limbul frunzei se colorează în roșu-bordo) de formă cordiformă sau lanceolată. Suprafața limbului este netedă sau ușor ondulată. Culoarea pețiolului este roșcată. Forma rădăcinii este rotundă-globuloasă, uneori ușor ovală. Rădăcina este mijlocie, cu o greutate cuprinsă între 150—250 g. Diametrul este cuprins între 7—9 cm și înălțimea are limite de variație de 6—8 cm. Culoarea rădăcinii este bordo-închis uniform, fără cercuri albe în secțiune.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu, rezistent la păstrare în cursul iernii și la emiterea tijelor florale.
Producția. Se obțin 45—50 t/ha rădăcini.
Calitatea. Pulpa este dulce, substanța uscată reprezintă 14—15%.
Destinația. Consum în stare proaspătă sau conservată.
Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din țară.

Scanned with OKEN Scanner

Vidra 28

Genealogia. Soi autohton, creat la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Cotiledoanele sînt de culoare verde cu nuanţe roşii-violacee. Poziţia rozetei este semierectă. Frunza are culoarea verde-închis cu nuanţe de roşu-violaceu, (la sfîrşitul vegetaţiei frunzele se înroşesc total), de formă ovală pînă la cordiformă, rotunjită la vîrf. Suprafaţa limbului este netedă sau uşor ondulată. Culoarea peţiolului este verde-intens, pigmentată cu violaceu. Rădăcina are formă rotund-turtită, uşor convexă la colet şi plată la partea opusă. Mărimea rădăcinii variază în funcţie de data recoltării. Se recomandă recoltarea ei după 90—95 zile de la semănat, cînd greutatea medie a rădăcinii oscilează între 150 şi 300 grame. Diametrul rădăcinii are limitele de variaţie cuprinse între 6 şi 10 cm. Înălţimea rădăcinii este de 5—8 cm. Culoarea rădăcinii este bordo (prezintă 2% cercuri de nuanţă mai deschisă, în zonele de vase libero-lemnoase).

Însuşiri fiziologice. Soi timpuriu-semitimpuriu, rezistent la păstrare peste iarnă şi foarte rezistent la emiterea tijelor florale.

Producţia. Se pot obţine 30—40 t/ha rădăcini.

Calitatea. Pulpa rădăcinii este de calitate superioară. Procentul de substanţă uscată este de 10—14.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă, în tot timpul anului, sau conservată.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din ţară.

1.2.6. RIDICHI — *RAPHANUS SATIVUS* L.
RIDICHI DE LUNĂ
RAPHANUS SATIVUS L. VAR. *RADICULA* D.C.

Bicolor

Genealogia. Soi care provine din R. D. Germană.

Caractere morfologice. Planta are talia de 30—40 cm, cu 5—6 frunze în rozetă şi port erect. Frunza este peţiolată şi de formă ovală, de culoare verde-alburie. Rădăcina este de formă aproape cilindrică şi prezintă uşoare striaţiuni pe suprafaţă, de culoare roşu-carmin pe 2/3 din lungime începînd de la rozetă şi albă pe 1/3 dinspre vîrf. Culoarea pulpei este albă. Lungimea rădăcinii este de 3,1—5,6 cm, diametrul de 1,1—1,5 cm şi greutatea de 15—18 g.

Însuşiri fiziologice. Soi semitimpuriu, cu perioada de vegetaţie de 34 zile; rezistă bine la dospire.

Producţia. Realizează în medie 15 t/ha.

Calitatea. Pulpa este crocantă, suculentă, foarte plăcută la gust.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă cultură în toate regiunile ţării.

Certina

Genealogia. Este un soi care provine din R. D. Germană.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este mică, de 8—10 cm, resfirată, destul de săracă, frunza este mică, lobată, sectată, de culoare verde-gri cu

Scanned with OKEN Scanner

nuanță albăstruie. Rădăcina este sferică, uneori ușor turtită, de culoare roșu închis (carmin), cu greutate medie de 7—9 g. Pulpa este albă, uneori cu striații roșii.

Însușiri fiziologice. Soi timpuriu, cu perioada de vegetație de 28—30 zile; la 40 zile începe să emită tulpini florale; este destul de rezistent la secetă și boli; rezistent la dospire.

Producția. Realizează producții de 7—8 t/ha.

Calitatea. Rădăcina este fragedă, plăcută la gust, suculentă.

Destinația. Consum în stare proaspătă. Se folosește în culturi timpurii de primăvară, în răsadnițe și în cîmp.

Zonarea. În toate zonele de cultură din țară.

Feuer Kügel

Genealogia. Soi care provine din R. D. Germană.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este bogată, cu creștere viguroasă. Limbul este de culoare verde, cu suprafață aspră și pețiol scurt. Rădăcina este rotundă, cu tendințe de alungire spre vîrf, de culoare roșie, cu nuanțe de purpuriu-închis. Pulpa este de culoare albă.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, avînd perioada de vegetație de 35—40 zile de la răsărire pînă la maturitatea de consum a rădăcinilor. Este foarte rezistent la crăpare și dospire.

Producția. Se obțin producții de 12—15 t/ha rădăcini.

Calitatea. Pulpa este suculentă, crocantă cu gust dulce ușor picant.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Este indicat pentru cultură timpurie în cîmp și se recomandă să se cultive în toate regiunile din țară.

Roșii cu vîrful alb

Genealogia. Este un soi vechi, autohton.

Caractere morfologice. Rozeta este de mărime mijlocie, cu înălțimea de la colet la vîrful celei mai mari frunze, cuprinsă între 12,5—17 cm. Așezarea frunzelor în rozetă este semierectă. Frunza are formă lobată, cu lobi rotunjiți. Frunzele de la baza rozetei au lobii oval-rotunjiți. Mărimea frunzei este mijlocie-mare. Limbul frunzei este de mărime mijlocie-mare, avînd diametrul transversal cuprins între 4,5—5,5 cm, iar diametrul longitudinal (măsurat de la primii lobi bazali pînă în vîrful foliolei principale) cuprins între 8,5—9,5 cm, de culoare verde, cu suprafața netedă în unele cazuri puțin aspră, cu perișori. Pețiolul are lungimea de 4,8—5,5 cm. Forma rădăcinii este în majoritate rotundă ușor turtită, cu unele variații (mai uniforme decît alte soiuri străine introduse de curînd), de culoare roșie cu vîrf alb. Pulpa este albă.

Indicele de formă prezintă o variabilitate mare, între 0,65 și 1,26, însă cea mai mare parte din indivizi au indicele de formă cuprins între 0,76 și 0,95. Majoritatea rădăcinilor (88%) sînt de formă rotund-ușor turtită pînă la sferică și numai 12% sînt sferice pînă la oval. Diametrul rădăcinii este cuprins între 2,2—3,5 cm, iar înălțimea între 1,7—3,5 cm. Rădăcina este mijlocie-mare

Scanned with OKEN Scanner

(greutatea rădăcinii fără frunze este cuprinsă între 5,5 și 15,5 g.). Majoritatea rădăcinilor (83%) au greutatea cuprinsă între 5 și 10 g.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu (35—37 zile).

Producția. Se pot obține 15 t/ha rădăcini.

Calitatea. Pulpa este slab consistentă, cu gust picant.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. În toate zonele de cultură din țară.

Rotunde timpurii

Genealogia. Provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Rozeta este mijlociu de mare, cu înălțimea de la colet la vîrful celei mai mari frunze cuprinsă între 8—14 cm. Așezarea frunzelor în rozetă este semierectă. Frunza are forma lobată, cu lobi rotund-ovali, de mărime mijlocie-mică, cu limbul de asemenea de mărime mijlocie-mică, avînd diametrul transversal cuprins între 4—5 cm, iar cel longitudinal (măsurat de la primii lobi bazali pînă în vîrful foliolei principale) cuprins între 7,5—11 cm. Marginea limbului este ușor dantelată. Pețiolul are lungimea de 2,5—3,0 cm. Culoarea limbului este verde-cenușiu, ușor gălbui, iar suprafața foarte puțin aspră, cu perișori mici. Forma rădăcinii în condițiile țării noastre este foarte variabilă. Indicele de formă variază între 0,8—1,5 cm, (57% din rădăcini au forma aproape sferică, iar 43% din rădăcini au forma rotund-ovală pînă la oval-alungită). Diametrul rădăcinii are limitele de variație, între 1,8—3,2 cm, (92% din rădăcini au diametrul de 1,8—2,6 cm), iar înălțimea rădăcinii este de 1,8—3,4 cm. Greutatea rădăcinii variază între 4,0—11,8 g, 91% din indivizi avînd greutatea cuprinsă între 4,1—9 g. Rădăcina este de culoare roșu intens pe toată suprafața. Pulpa este de culoare albă, sticloasă.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu (28—35 zile).

Producția. Capacitatea de producție poate ajunge la 10 t/ha rădăcini.

Calitatea. Consistența pulpei este densă, în unele cazuri suculentă, iar gustul este dulceag sau ușor picant.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. În toate zonele de cultură din țară.

Țepuși de gheață

Genealogia. Reprezintă o populație autohtonă obținută dintr-o provenință de origine germană.

Caractere morfologice. Rozeta este mare, bogată în frunze, avînd înălțimea cuprinsă între 14—20 cm. Așezarea frunzelor în rozetă este semierectă. Frunza este lobată, cu lobi rotund-ovali. Limbul frunzei este mare, avînd diametrul transversal de 6—7,5 cm, iar cel longitudinal între 12—15 cm, de culoare verde, cu suprafața puțin aspră. Pețiolul are lungimea de 3,6—4,9 cm. Rădăcina este fusiformă. Indicele de formă variază între 3,5—8. Diametrul rădăcinii este cuprins între 1 și 2,5 cm. Datorită formei deosebite a părții îngroșate și comestibile la acest soi, hipocotilul (lungimea rădăcinii îngroșate s-a măsurat de la coletul plantei pînă la punctul unde pe rădăcina îngroșată

Scanned with OKEN Scanner

apar rădăcini secundare laterale) este cuprins între 5—13 cm. Greutatea rădăcinii (fără frunze) este cuprinsă între 8,5—19,2 g. Culoarea rădăcinii este albă pe toată suprafața, dar sînt unele exemplare care prezintă nuanțe verzui în jurul coletului. Culoarea pulpei este alb-gălbui. În treimea superioară a rădăcinii, în zona coletului, unele rădăcini au pulpa alb-verzui, iar în rest alb-sticlos.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu (32—37 zile).

Producția. Se pot obține 15 t/ha rădăcini.

Calitatea. Gustul pulpei este semiiute, crocantă.

Destinația. Se folosește pentru consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din țară.

RIDICHI DE VARĂ
RAPHANUS SATIVUS L. VAR. *MAJOR* A. DE VOSS.

Albe japoneze

Genealogia. Reprezintă o populație provenită din Japonia.

Caractere morfologice. Planta este viguroasă. Rozeta de frunze este bogată, cu înălțimea de 30—50 cm, cu poziție erectă. Frunza este lung pețiolată, lobată, cu lobii ovali, de culoare verde-deschis, glabră sau ușor pubescentă. Rădăcina este lungă de 15—30 cm, cilindrică, uneori ușor conică, de culoare albă, cu epiderma netedă, ori cu ușoare striații, greutatea variază între 200—400 g, poate ajunge și la 700 g în condiții optime de umiditate. Pulpa este de culoare albă, sticloasă sau densă, cu striații radiale (în secțiune transversală).

Însușiri fiziologice. Soi timpuriu (60—70 zile). Este rezistent la frig și boli; rezistență slabă la secetă.

Producția. Se pot obține 20—25 t/ha rădăcini.

Calitatea. Aspectul rădăcinii este foarte frumos, textura fină, crocantă, suculentă, gustul foarte plăcut, dulce. Rezistă la dospire pînă la cca 100 zile. Păstrarea peste iarnă este limitată.

Destinația. Consum în stare proaspătă, poate fi utilizat în culturi succesive de primăvară pînă toamna.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din țară.

Bere de München

Genealogia. Este un soi vechi care provine din Germania.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este viguroasă, înaltă, în medie de 40—60 cm, erectă. Frunza este mare, lobată, cu limbul oval, de culoare verde-intens, cu nuanțe închise, pubescentă, lung pețiolată. Rădăcina are formă conică, rotunjită la colet, uneori puțin adîncită (există și forme spre rotund), de culoare alb-murdar, cu lenticele, mai rar netede, în greutate de 150—200 g. Pulpa este de culoare albă.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu (60—70 zile), cu rezistență mijlocie la ger și secetă, rezistent la boli. Rezistența la dospire este mijlocie (la formele conice este mai mare, la formele spre rotund este mai slabă). Rezistența la păstrare este bună.

Scanned with OKEN Scanner

Producția. Se pot obține 15—20 t/ha rădăcini.

Calitatea. Pulpa este crocantă spre tare, pufoasă în condiții de secetă; gustul este plăcut, semiiute; devine iute în condiții de umiditate insuficientă.

Destinația. Consum în stare proaspătă, vara-toamna și începutul iernii.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din țară.

RIDICHI DE IARNĂ
RAPHANUS SATIVUS L. VAR *MAJOR* A DE VOSS. –

Negre rotunde

Genealogia. Reprezintă o populație locală.

Caractere morfologice. Planta este viguroasă, înaltă de 20—40 cm. Frunza este mare, lobată, cu limbul rotund-oval, pețiolul mijlociu, de culoare verde-închis, cu luciu metalic, cu poziție erectă în rozetă. Suprafața limbului este aspră. Rădăcina este sferică sau sferic-turtită, puțin adîncită la colet, în greutate medie de 100—200 g, cu epiderma neagră, cu sau fără lenticele de culoare albă. Pulpa este de culoare albă.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu (80—90 zile), rezistent la ger și boli, cu rezistență mijlocie la secetă. Rezistență bună la dospire și la păstrare.

Producția. Se obțin 20—30 t/ha.

Calitatea. Pulpa este densă, tare, cu gustul plăcut, semiiute, în condiții de umiditate insuficientă devine iute.

Destinația. Consum în stare proaspătă, se pretează și la conservare.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele de cultură din țară.

1.3. LEGUME BULBOASE

1.3.1. CEAPA – *ALLIUM CEPA* L.

Ceapă de apă

Aurie de Buzău

Genealogia. Soiul a fost creat la S.C.L. Buzău, prin selecție individuală și alegere în masă repetată.

Caractere morfologice. Planta are port erect, înălțimea de 50—60 cm. Cele 6—8 frunze au în secțiune formă ovală, de culoare verde-închis, acoperite cu un strat mijlociu de pruină.

Bulbul are formă tronconică (indicele de formă 1,2—1,6). Uneori prezintă, în limitele de variabilitate, bulbi de formă mai alungită sau mai turtită, forme determinate de adîncimea la care se formează bulbul, precum și de sistemul de cultură (prin răsad, semănat direct). În general, din culturile semănate direct bulbii au o formă mai turtită, în timp ce din culturile prin răsad sînt mai alungiți.

Scanned with OKEN Scanner

Bulbii sînt de culoare aurie şi sînt bine acoperiţi de frunzele exterioare atunci cînd recoltarea lor se face mai devreme (la îngălbenirea frunzelor) şi mai puţin îmbrăcaţi cînd se întîrzie recoltarea. Frunzele interioare sînt cărnoase, de culoare albă şi suculente. În secţiune prezintă 1—5 muguri. Înălţimea unui bulb este de 6—8 cm, iar diametrul de 5—7 cm. Greutatea bulbului este cuprinsă între 120—300 g.

Însuşiri fiziologice. Are o perioadă lungă de vegetaţie, respectiv 150—160 de zile. Perioada aceasta poate fi scurtată atunci cînd plantele beneficiază în lunile mai-iulie de zile cu multă luminozitate.

Faţă de mana *(Peronospora destructor)* are o comportare tolerantă, fiind nevoie de aplicarea tratamentelor preventive.

Capacitatea de păstrare a bulbilor peste iarnă este în general bună, realizîndu-se pînă la 20 aprilie păstrarea a 81,4—91% din recoltă în condiţii de atmosferă necontrolată şi de 81,7—96,6% în condiţii controlate. De asemenea bulbi sănătoşi plantaţi din toamnă pe loturile semincere se păstrează bine (85—90%).

Producţia. Se obţin 30—40 t/ha bulbi la cultură prin răsad şi 25—30 t/ha bulbi la cultură realizată prin semănare direct în cîmp.

Calitatea. Bulbii au aspect comercial plăcut. Conţinutul în substanţă uscată este 10,3—11,1%, iar cel de zahăr de 7,0—7,3%. Gustul este dulce, plăcut, motiv pentru care se consumă mult în stare proaspătă.

Destinaţia. Bulbii se folosesc pentru consum în stare proaspătă şi în diverse preparate.

Zonarea. Se poate cultiva prin semănare direct în cîmp, în toate zonele producătoare de ceapă, iar prin răsad la bazinele cu tradiţie.

Ceapă de arpagic

De Macău

Genealogia. Soi care provine din R. P. Ungară şi s-a răspîndit mai ales în partea de vest a ţării.

Caractere morfologice. Planta este semirăsfirată, puţin viguroasă, cu 5—6 frunze de culoare verde sau verde-deschis, fără pruină sau cu un strat foarte slab. Forma frunzei în secţiune transversală este variabilă, eliptică, pînă la rotundă. Bulbul este ovoid, puţin ascuţit către rădăcină. Foile uscate exterioare sînt de culoare galben-închis spre arămiu, iar cele interioare albe. Gradul de învelire a bulbului este bun — foarte bun, densitatea mijlocie, indicele de formă 1,1—1,2; greutatea variază între 40—125 g.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, cu perioada de vegetaţie 125—135 zile. Se păstrează bine peste iarnă. Rezistenţa la fuştire este slabă; în anii cu temperaturi scăzute, prelungite în primăvară, pot forma fuşti pînă la 25—30% din plante.

Producţia. Se obţin 12—15 t/ha bulbi.

Calitatea. Bulbii au aspect comercial bun şi un conţinut ridicat în substanţă uscată (9—10%). Gustul este semiiute pînă la iute.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă şi industrializare.

Zonarea. În toate zonele de cultură a cepei.

Scanned with OKEN Scanner

De Stuttgart

Genealogia. Soi provenit din R. D. Germană.

Caractere morfologice. Planta are o creştere viguroasă, portul erect, cu 8—12 frunze, de culoare verde-cenuşiu, cu strat gros de pruină. Forma frunzei în secţiune transversală este rotundă sau eliptică. Bulbul este turtit, rotunjit spre colet şi plat la bază; formează pînă la 5—6% bulbi gemeni. Foile exterioare sînt de culoare galben-pal, mat, iar cele interioare alb cu nuanţe gălbui. Gradul de învelire al bulbului este bun spre mediocru (dacă se întîrzie cu recoltarea foile uscate exterioare crapă şi bulbii se exfoliază în mare măsură), densitatea mijlocie, indicele de formă 0,6—0,8, greutatea variază între 60—180 g.

Însuşiri fiziologice. Soi semitardiv, cu perioada de vegetaţie de 130—145 zile. Se păstrează foarte bine peste iarnă. Rezistenţa la fuştire este foarte bună.

Producţia. Se obţin 20—25 t/ha bulbi.

Calitatea. Bulbii au un aspect comercial bun şi un conţinut ridicat de substanţă uscată (10—12%). Gustul este semiiute.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă, păstrare peste iarnă, industrializare.

Zonarea. În zona favorabilă şi foarte favorabilă pentru cultură a cepei.

Zittauer

Genealogia. Soi selecţionat dintr-o populaţie de origine germană răspîndită în Banat.

Caractere morfologice. Planta este semierectă, creştere nu prea viguroasă, cu 6—8 frunze, de culoare verde spre verde-deschis, fără pruină. Forma frunzei în secţiune transversală este rotundă pînă la eliptică. Bulbul este sferic-turtit, uşor bombat atît la colet, cît şi spre bază. Foile uscate exterioare sînt de culoare galben-arămie, iar cele interioare albe cu nuanţe gălbui. Gradul de învelire a bulbului este mijlociu, densitatea mijlocie, indicele de formă 0,7—0,9, greutatea variază între 40—200 g.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, cu perioada de vegetaţie de 120—130 zile. Se păstrează foarte bine peste iarnă. Rezistenţa la fuştire este bună.

Producţia. Se obţin 20—25 t/ha bulbi.

Calitatea. Bulbii au aspect comercial bun şi un conţinut ridicat în substanţă uscată (9—11%). Gustul este semiiute şi aromat.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă, păstrare peste iarnă, industrializare.

Zonarea. În toate zonele de cultură a cepei.

Ceapă ceaclama

Diamant

Genealogia. Soi nou creat la S.C.L. Buzău, prin selecţie dintr-o populaţie de ceapă de origine spaniolă.

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. Planta este semierectă, cu creștere viguroasă, înaltă de 50—55 cm, cu 7—9 frunze, de culoare verde-deschis și un strat mijlociu de pruină. Bulbul este sferic sau oval, cu unele variații către tronconic sau sferic-turtit, (57% bulbi perfect sferici; 19% bulbi sferici ușor turtiți; 12% bulbi oval alungiți; 12% bulbi de formă ușor tronconică). Foile uscate exterioare sînt de culoare galben-auriu cu nuanță pronunțată arămie, iar cele interioare alb-lucios. Gradul de învelire a bulbului este foarte bun, densitatea bună, indicele de formă 0,90—1,05, greutatea cu limite de variație între 120—300 g.

Însușiri fiziologice. Soi semitardiv, cu perioada de vegetație de 145—155 zile. Rezistența la fuștire este bună. Are o foarte bună capacitate de păstrare a bulbilor peste iarnă.

Producția. Se obțin 45—50 t/ha bulbi.

Calitatea. Are un conținut ridicat în substanță uscată (11,9—12,2%) și un conținut ridicat în zahăr (7,9—8,1%). Gustul este dulce, aromat foarte plăcut, ușor semiiute.

Destinația. Consum în stare proaspătă în tot timpul anului și pentru industrializare.

Zonarea. În toate zonele de cultură a cepei.

Roșie de Făgăraș

Sinonime: *Roșie de Arieș, Roșia de Turda*

Genealogia. Este o populație locală.

Caractere morfologice. Planta este laxă, puțin viguroasă, cu 7—10 frunze de culoare verde și cu strat mijlociu de pruină. Forma frunzei în secțiune transversală este rotundă. Bulbul este în general sferic, cu abateri pînă la 30% (de formă sferică-turtită sau ovoidă). Foile uscate exterioare sînt de culoare violetă, violetă-roșcată sau vînătă neuniformă, iar cele interioare albe, cu nuanțe violete pe marginile foilor, mai mult către colet. Gradul de învelire a bulbului este mijlociu spre slab (bulbii se exfoliază ușor), densitatea mijlocie pînă la mare, indicele de formă 0,9—1,1, greutatea variază între 80—140 g, unii bulbi putînd ajunge pînă la 200 g.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, cu perioada de vegetație de 125—140 zile. Rezistența la fuștire este foarte bună. Se păstrează bine peste iarnă. Este un soi sensibil la viroze.

Producția. Se obțin 12—15 t/ha bulbi.

Calitatea. Bulbii au un conținut în substanță uscată de 8—9%, dar sînt suculenți și au o aromă plăcută, gust dulce sau semiiute.

Destinația. Consum în stare proaspătă, în special pentru salată.

Zonarea. În zona favorabilă și foarte favorabilă din Transilvania.

Wolska

Genealogia. Soi care provine din R. P. Polonă.

Caractere morfologice. Planta este laxă, de vigoare mijlocie, cu 6—8 frunze de culoare verde sau verde-închis, cu un strat slab de pruină. Forma

frunzei în secțiune transversală este rotundă sau eliptică. Bulbul este sferic sau ușor oval spre disc. Foile uscate exterioare sînt de culoare galben-auriu-pal, cu nuanțe ruginii și cu ușoare rugozități, iar cele interioare albe sau ușor gălbui. Gradul de învelire a bulbului este bun, densitatea ridicată, indicele de formă 1,0—1,1; greutatea variază de la 60—150 g.

Însușiri fiziologice. Soi tardiv, cu perioada de vegetație 160—170 zile. Rezistența la fușture bună. Se păstrează foarte bine peste iarnă.

Producția. Se obțin 25—35 t/ha.

Calitatea. Bulbii au aspect comercial foarte bun și un conținut ridicat în substanță uscată (10—124%). Gustul este semiiute.

Destinația. Consum în stare proaspătă, păstrare peste iarnă, industrializare.

Zonarea. În zona favorabilă și foarte favorabilă din Moldova și Transilvania.

1.3.2. PRAZ — *ALLIUM PORRUM* L.

Cămuș

Genealogia. Soi care provine din R. P. Bulgaria.

Caractere morfologice. Plantă legumicolă bienală de la care se consumă tulpina falsă, bulbul și în mică măsură frunzele. Planta are portul erect și înălțimea care variază între 31—93 cm. Majoritatea plantelor (59%) au înălțimea cuprinsă între 40 și 80 cm, înregistrînd din acest punct de vedere o mare variabilitate. Porțiunea tulpinii false (de la colet la primele frunze) are limite de variație între 17—46 cm. Lungimea porțiunii de tulpină cu frunze are limite de variație mari, între 8—26 cm. Diametrul tulpinii (a bulbului la colet) prezintă limite de variație cuprinse între 2—6 cm. Frunza este liniară, cu suprafața plană, prevăzută cu un jgheab longitudinal, acoperită cu pruină; are culoarea verde-deschis, cu nuanțe gălbui. Lungimea frunzei este cuprinsă între 46—80 cm, iar lățimea la bază între 3—5 cm. Numărul frunzelor pe tulpină este cuprins între 7—13. Bulbul este de dimensiuni reduse, fiind reprezentat mai mult de partea inferioară a tulpinii false, fără să reprezinte o îngroșare mai accentuată. Diametrul bulbului corespunde cu diametrul tulpinii la colet. Culoarea bulbului, este alb-etiolată. Greutatea totală a plantei (tulpină falsă, tulpină cu frunze, frunze, precum și 0,5 cm rădăcini curate), variază între 100—600 g.

În anul al II-lea inflorescența este globuloasă, acoperită la început cu o membrană de culoare liliachie. Numărul de flori în inflorescență este de 600—2 000.

Însușiri fiziologice. Este un soi tardiv, rezistent la temperaturi scăzute.

Producția. Capacitatea de producție atinge 30—35 t/ha tulpini.

Calitatea. Are tulpina fragedă, gust dulceag. Se păstrează bine peste iarnă.

Destinația. Se folosește pentru consum în stare proaspătă și pentru industrializare.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din țară.

Scanned with OKEN Scanner

Usturoi de primăvară

De Cenad

Genealogia. Reprezintă o populaţie locală, ameliorată la Staţiunea de cercetări agricole Cenad jud. Timiş.

Caractere morfologice. Planta este de vigoare mijlocie, înaltă de 50—65 cm. Frunzele, în număr de 7—10, au poziţie semierectă, la un unghi de cca 40—45° faţă de tulpină. Limbul frunzei are forma liniar-lanceolată, de culoare verde-deschis, acoperit cu un strat de pruină, lung de 15—40 cm şi lat de 10—18 mm. Tulpina falsă, la maturitatea de consum, este lungă de 10—12 cm, cu bulbul alb, gros de 8—14 mm. Bulbul (căpăţîna), la maturitatea fiziologică este de formă globuloasă, uneori asimetric, bine învelit, (6—7 foiţe) de culoare albă, uneori roz (forma de toamnă în special), în greutate medie 20—30 g, uneori mai mult. Există două forme: cea de primăvară şi de toamnă, după perioada de plantare; la cea de primăvară predomină culoarea albă. Bulbii sînt aşezaţi concentric, de multe ori asimetric, în număr de 8—12, uneori mai mult, destul de uniformi şi de formă ovală, de culoare albă, alb-roz sau roz şi cu greutatea medie de 2—3 g.

Însuşiri fiziologice. Soiul are o creştere destul de înceată, ajungînd la maturitate pentru stufat în a doua jumătate a lunii aprilie-mai şi la maturitatea fiziologică la începutul lunii iulie. Forma de toamnă este rezistentă la ger şi boli, dar mai puţin rezistentă la păstrare. Forma de primăvară este mai rezistentă la păstrare peste iarnă, dar este sensibilă la secetă.

Producţia. Se realizează 4—5 t/ha bulbi.

Calitatea. Este fraged, atît pentru stufat, cît şi în stare uscată. Gustul este semiiute, plăcut aromat.

Destinaţia. Este indicat atît pentru consumul în stare verde (stufat) (în special cel de toamnă), cît şi uscat (cel de primăvară). Poate fi folosit în sistemul de conveier pentru verdeţuri; se pretează şi la conservare.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele de cultură din ţară.

De Dărăşti

Genealogia. Reprezintă o populaţie locală, întîlnită în jud. Ilfov şi în zonele învecinate.

Caractere morfologice. Planta este de o vigoare mijlocie, înaltă de 50—60 cm. Frunzele, în număr de 7—9, au poziţia erectă la un unghi de 30—45° faţă de tulpină. Limbul frunzei are formă liniară, culoare verde-gri, cu strat mijlociu de pruină, lung de 14—30 cm, lat de 12—18 mm. Tulpina falsă, la maturitatea de consum pentru stufat este verde-deschis-alburie, lungă de 12—16 cm, cu bulbul alb, uneori puţin violaceu la colet, gros de 8—12 mm. Bulbul (căpăţîna) la maturitatea fiziologică este de formă globuloasă sau piramidală cu baza rotundă, cu umeri proieminenţi, bine învelit (6—7 foiţe), de culoare albă uneori cu nuanţe roz, cu o greutate medie de 20—30 g. Bulbilii sînt aşezaţi mai mult sau mai puţin concentric, în număr de 13—20, neuni-

Scanned with OKEN Scanner

formi ca dimensiuni, culoare și formă; în general au formă de semilună (cei marginali) și oval sau oval-alungiți cei din mijloc, de culoare albă, roz sau roșie, în greutate medie de 1—3 g. Uneori apar bulbii suplimentari așezați la baza bulbului, în număr de 1—5, simpli, dubli sau tripli. În general la acest soi culoarea predominantă este roz, de aceea i se mai spune Roz de toamnă.

Însușiri fiziologice. Soiul are o creștere destul de înceată (soi semitimpuriu), uniformă, ajungînd la maturitatea de consum pentru stufat în aprilie-mai și la maturitatea fiziologică la sîrșitul lunii iunie, începutul lunii iulie. Este rezistent la ger și la boli, rezistent la secetă. Se păstrează bine peste iarnă.

Producția. În general acest soi este slab productiv, dînd producții de 2—3 t/ha bulbi.

Calitatea. Este destul de fraged în faza de stufat, de asemenea în faza uscată. Gustul este iute, plăcut aromat.

Destinația. Este indicat atît pentru consumul în stare verde (stufat), cît și uscat. Poate fi folosit în sistemul de conveer cu verdețuri, pentru consumul de primăvară tîrziu.

Zonarea. Se recomandă să fie cultivat în zonele din sudul țării.

Usturoi de toamnă

Amaradia

Genealogia. Este un soi obținut prin selecție dintr-o populație locală din zona Filiași, la S.C.L. Înșalnița-Craiova.

Caractere morfologice. Portul plantei este erect. Tulpina poartă peste 8 frunze mijlociu de groase, de culoare verde-deschis. Frunza are vîrful îndoit și are o lățime de peste 20 mm. Culoarea tulpinei false este verde-deschis. Bulbul este globulos, cu forma la bază plată, iar la vîrf bombată, de culoare alb-cenușie cu slabe nuanțe gălbui, avînd greutatea peste 50 g. Gradul de acoperire a bulbului este mijlociu, fiind potrivit de îndesat. Foițele acoperitoare sînt potrivit de fine. Numărul bulbilor în bulb este în total 12—14, din care 7—8 exteriori, cu așezare concentrică. Bulbilii sînt foarte mari (peste 3 g) de formă ovală, de culoare albă, neuniformi, cei din interior fiind mai alungiți.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu, care se recoltează după data de 15 iunie. Tipul soiului este de toamnă, cu o perioadă de păstrare pînă în lunile ianuarie-februarie.

Producția. Se obțin peste 7—8 t/ha bulbi.

Calitatea. Folosit ca stufat tulpina este fragedă, iar ca bulb este iute.

Destinația. Se poate consuma ca stufat la sfîrșitul lunii martie. Bulbul se folosește în industria alimentară și ca usturoi măcinat.

Zonarea. Se poate cultiva în zonele legumicole din sudul țării.

De Ciolpani

Genealogia. Este un soi obținut prin selecție clonală dintr-o populație locală, la I.C.L.F. Vidra.

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. Planta este înaltă de 50—60 cm, cu creştere viguroasă şi port erect. Frunza este de culoare verde-deschis-gălbui, erectă, lată de 18—25 mm, cu o lungime de 30—40 cm, de formă liniară-spadă, slab pruinată. Tulpina falsă are la maturitatea de consum (stufat) grosimea de 10—15 mm şi lungimea de 10—15 cm. Bulbul în faza de stufat este alb, puţin violaceu la colet şi gros de 10—12 mm; în stare uscată are formă piramidală, cu umeri proeminenţi (uneori asimetric), bine învelit, de culoare albă-argintie-cenuşie, uneori cu nuanţe gălbui, în greutate de 40—60 g. Bulbilii aşezaţi concentric, în număr de 10—14, sînt uniformi, de culoare roz-bej, în formă de semilună sau oval-rotunjită (cei centrali) şi greutatea de 3—5 g. Bulbul dă uneori (în condiţii de secetă) tulpini scurte de 5—10 cm, cu bulbili aerieni, (în procente de 5—10 din numărul total al plantelor).

Însuşiri fiziologice. Plantele au o creştere rapidă şi uniformă. Din punct de vedere al perioadei de vegetaţie, soiul este timpuriu, ajungînd la maturitatea de consum pentru stufat în luna aprilie şi maturitatea fiziologică în luna iunie. Soiul este rezistent la secetă şi boli. Este un soi rezistent la nematozi.

Producţia. Cultivat în condiţiile pedoclimatice din sudul ţării a dat o producţie de 3 t/ha ca stufat şi 5—6 t/ha ca bulbi.

Calitatea. Atît plantele verzi (ca stufat), cît şi bulbii au gustul semiiute, sînt fragezi, plăcuţi la aspect şi gust.

Destinaţia. Se utilizează atît în stare proaspătă, ca stufat şi ca bulbi (pînă în februarie-martie), cît şi pentru industrializare, datorită duratei de păstrare limitată.

Zonarea. Se poate cultiva în zonele de sud şi sud-est ale ţării.

Işalniţa 13

Genealogia. Soi de usturoi de toamnă, obţinut la S.C.L. Işalniţa-Craiova, prin selecţie clonală, dintr-o populaţie locală valoroasă.

Caractere morfologice. Portul plantei este erect, două treimi din frunze avînd limbul îndoit. Tulpina poartă peste 8 frunze, mijlociu de groase, de culoare verde-gălbui, uşor pruinate. Frunza are 10—15 mm lăţime. Tulpina falsă este de culoare alb-verzuie. Bulbul este asimetric, de formă plată la bază şi bombat la vîrf, de culoare alb-cenuşiu. Greutatea bulbului este mare (peste 40 g), cu un grad slab de acoperire; este afînat şi se desface uşor. Foiţele acoperitoare sînt fine. Un bulb conţine 10—12 bulbili, din care 6—7 sînt marginali, aşezaţi asimetric. Bulbilii sînt mari, de formă ovală şi uniformi ca mărime, de culoare gălbuie.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu.

Producţia. Soi productiv care dă 6—7 t/ha bulbi.

Calitatea. Atît ca plantă verde, cît şi ca bulb are gust plăcut. Ca stufat, planta este fragedă.

Destinaţia. Ca bulb este foarte bun pentru industria alimentară, se pretează la măcinat datorită bulbilor mari şi uniformi.

Zonarea. Se poate cultiva în zonele de sud şi sud-est ale ţării.

Scanned with OKEN Scanner

1.4. LEGUME BOSTĂNOASE

1.4.1. CASTRAVEŢI — *CUCUMIS SATIVUS* L.

CASTRAVEŢI DE CÎMP CU FRUCT SEMILUNG

De Bistriţa

Genealogia. Este un soi care provine din R. P. Bulgaria, introdus de mulţi ani în ţara noastră.

Caractere morfologice. Vrejul este de lungime şi ramificare mijlocie, cu frunza de formă pentagonală, de culoare verde-închis. Înflorirea este obişnuită. Fructul la maturitatea tehnică este semilung, dar există şi exemplare cu fructul semilung spre lung, de culoare verde-închis, cu vărgi mai deschise spre vîrf. Fiind o populaţie, există o variabilitate destul de evidentă în ce priveşte culoarea şi mărimea fructului la maturitatea fiziologică. Fructul are formă elipsoidală-alungită, iar în secţiune transversală de la triunghiulară la rotund triunghiulară pînă la circulară. Suprafaţa fructului este netedă fără perişori; prezintă broboane cu ţepi. La maturitatea fiziologică fructul prezintă nuanţe de verde-albicios pînă la limoniu.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu (50—60 zile), cu o bună rezistenţă la boli şi la condiţiile de mediu mai puţin favorabile.

Producţia. Are o capacitate bună de producţie de 15—20 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt fragede, plăcute la gust. Pulpa este crocantă.

Destinaţia. Pentru consum în stare proaspătă, în special pentru culturile de vară.

Zonarea. Se cultivă în toată ţara.

Delicates

Genealogia. Soi vechi, care provine din Germania.

Caractere morfologice. Vrejul este de mărime şi ramificare mijlocie. Frunza este mare, de culoare verde-închis şi formă pentagonală. Tipul de înflorire este cel obişnuit. Fructul la maturitatea tehnică este semilung (15—20 cm), de culoare verde-închis. Forma fructului este cilindrică, iar în secţiune transversală rotundă, uneori triunghiulară. Suprafaţa fructului este acoperită în întregime cu broboane mici şi perişori albi. La maturitatea fiziologică fructul este de culoare galben-verzui.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu (50—60 zile).

Producţia. Se obţin 15—20 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa fructului este consistentă, crocantă, fină şi plăcută la gust, uneori dulceagă, în mod obişnuit fără amăreală.

Destinaţia. Pentru consum în stare proaspătă şi conservare.

Zonarea. Se cultivă în toată ţara, dar se recomandă în special în zona dealurilor şi premontană.

Scanned with OKEN Scanner

Castraveți de cîmp cu fruct de tip cornișon

Hocus

Genealogia. Soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Se caracterizează printr-un vrej de lungime și ramificație mijlocie. Frunza este de mărime mijlocie, formă pentagonală, de culoare verde. Înflorirea este de tip obișnuit. Fructul la maturitatea tehnică este scurt, ca la tipul cornișon, de culoare verde, aproape uniform pe toată suprafața, cu vărgi mai deschise spre vîrf. Fructul are forma elipsoidal-alungit, mai rotunjit și mai îngroșat la bază decît spre vîrf, fără gît sau cu gît puțin evident. Suprafața fructului este fină, cu broboane dese, acoperită cu perișori deși. La maturitatea fiziologică fructul are o culoare alb-gălbuie, cu nuanțe pînă la portocaliu. Culoarea verde se păstrează multă vreme în combinație cu cea alb-gălbuie.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu.

Producția. Se obțin ușor 10—15 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este crocantă, fără amăreală. În unele condiții de secetă prezintă amăreală.

Destinația. Industrializare și mai puțin în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă în toate zonele legumicole, fiind indicat pentru culturi succesive în vederea aprovizionării fabricilor de conserve.

Cornișon de Paris

Genealogia. Soi care provine din Franța.

Caractere morfologice. Se caracterizează printr-un vrej scurt spre mijlociu, cu o ramificare mijlocie, cu frunza mică-mijlocie. Limbul frunzei are o formă pentagonală și o culoare verde-deschis. Tipul de înflorire este cel obișnuit. Fructul la maturitatea tehnică este scurt (pînă la 12 cm), de culoare verde-închis la bază și vărgat spre vîrf cu vărgi de culoare mai închisă. Forma fructului este elipsoidal-alungită, iar în secțiune rotund-triunghiulară. Suprafața fructului este acoperită cu broboane mai dese și perișori rari. La maturitatea fiziologică fructul prezintă nuanțe de portocaliu-ruginiu.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu.

Producția. Soi productiv; se obțin producții de 10—15 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt crocante, cu un gust plăcut, în general fără amăreală.

Destinația. În special pentru conservare.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele țării, mai ales în culturile succesive pentru producția de toamnă.

Scanned with OKEN Scanner

Castraveți de seră

Farbio

Genealogie. Hibrid F_1 care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Prezintă plante viguroase, bogate în lăstari productivi. Internodiile sînt de lungimi inegale; cele scurte de 5—6 cm alternează cu internodii de 12—14 cm lungime.

Lăstarii sînt viguroși, încărcați cu fructe, avînd internodii de 8—10 cm.

Frunza este mare, cu margini sinuate, delimitînd cei cinci lobi. Lobul median este bine format, cu baza lățită.

Fructul este drept, potrivit ca lungime și grosime, de culoare verde-închis; suprafața este striată și lucioasă.

Însușiri fiziologice. Este un hibrid timpuriu, de tip ginoic. Are un ritm de creștere rapid și se regenerează ușor.

Producția. Realizează în medie 220 t/ha fructe.

Calitatea. Se caracterizează prin uniformitate, formă regulată și un colorit deosebit de frumos al fructului.

Pandex

Genealogie. Hibrid F_1, care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Plantele acestui hibrid sînt viguroase, cu aspect echilibrat. Internodiile au o lungime de 8—11 cm și o grosime potrivită. Frunza este mare, de culoare verde-închis, cu lobul median bine pronunțat, delimitat de sinusuri adînci, cu margini gofrate. Lăstarii sînt relativ subțiri, cu internodii lungi de 8—10 cm.

Planta formează fructe pe vrej și lăstari. Fructul are dimensiuni mai reduse de cît alți hibrizi cultivați în seră (Farbio, Șandra). Forma fructului este dreaptă și prezintă un gît slab pronunțat.

Însușiri fiziologice. — Este timpuriu. Formează flori ginoice, dar în anumite condiții apar la baza plantei și flori bărbătești.

Se caracterizează printr-o creștere moderată în stadiul de răsad și rapidă la locul definitiv. Are o capacitate mare de regenerare, după faza de declin. Produce lăstari viguroși și încărcați cu fructe, mai ales în partea superioară a plantei. Fructele formate pe vrej sînt mai scurte și mai groase decît cele de pe lăstari.

Încărcătura de fructe este bine repartizată pe plantă și echilibrată, astfel că acest hibrid nu manifestă tendința de a pierde fructele în diferite faze de creștere.

Producția. Producția totală se cifrează la 230—240 t/ha fructe.

Calitatea. Produce fructe drepte, cu aspect bun comercial (89—90%).

Șandra

Genealogia. Hibrid F_1 care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Formează plante de vigoare mijlocie. Internodiile vrejului sînt egale, în medie de 10 cm. Lăstarii sînt firavi și devin mai puter-

Scanned with OKEN Scanner

nici în partea superioară a plantei. Internodiile, de 9—12 cm lungime, sînt în general subțiri.

Frunza este mare, de formă pentagonală, larg sinuată. Fructul are o formă regulată, dreaptă sau ușor curbată cu gît slab delimitat. Suprafața fructului este brăzdată de striuri longitudinale, puțin pronunțate și cu o colorație verde uniformă și lucioasă. Lungimea și lățimea fructelor se înscriu în limite normale.

Caractere fiziologice. Este de timpurietate medie; formează flori ginoice.

Ritmul de creștere a plantelor este moderat, de asemenea și capacitatea de lăstărire și producerea fructelor pe vrej. Lăstarii din treimea superioară a plantelor se dezvoltă bine și au capacitate mare de fructificare.

Producția. Se realizează în medie 200—220 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt aspectuase și echilibrate ca dimensiuni încadrîndu-se în categoriile STAS pentru export.

1.4.2. DOVLEAC COMESTIBIL — *CUCURBITA MAXIMA* DUCH.

Alb mare

Genealogia. Soi care provine din R. P. Bulgaria.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mare. Vrejul este lung, ajungînd pînă la 6 m. Frunza este de mărime mijlocie spre mare, avînd limbul nesectat, rotunjit, cu nuanțe de culori de la verde-gălbui la verde-închis. Culoarea fructului la marturitatea fiziologică este albă, gri, adesea vărgat alb cu gri sau punctat cu gri. Fructul are o formă de la rotund-turtit la rotund-alungit, cu extremitățile plate sau adîncite. Suprafața fructului este netedă sau cu ușoare rugozități, uneori cu tendință de costare. Fructul este mare, ajungînd în condiții de agrotehnică superioară la peste 20 kg. Pulpa are diferite nuanțe de portocaliu. Sămînța este mare, gălbuie, cu coaja îngroșată. Se caracterizează printr-o variabilitate a caracterelor morfologice în limite destul de largi, fiind format din mai multe biotipuri.

Însușiri fiziologice. Este un soi tardiv. Are o capacitate bună de păstrare.

Producția. Este un soi productiv. Respectînd tehnologia recomandată se pot obține 20—30 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este groasă, dulce, plăcută la gust.

Destinația. Se consumă toamna și iarna.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele țării, dar cele mai bune rezultate se obțin în zonele din vestul și sudul țării, unde acumulează mai mult zahăr, cum sînt județele Arad, Dolj, Teleorman, Ilfov, Ialomița, Brăila.

1.4.3. DOVLECEL — *CUCURBITA PEPO* L.

Dana

Genealogia. Soi creat la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mijlocie. Vrejul este foarte scurt (fără vrej); în anumite condiții formează vrej pînă la 1 m lungime.

Scanned with OKEN Scanner

Frunza este de mărime mijlocie spre mare, cu peţiolul mai scurt decît la dovlecelul fără vrej. Culoarea frunzei este verde cu pete alburii, în număr şi de mărime variabilă. Frunzele au o aşezare mai verticală, comparativ cu dovlecelul fără vrej. Limbul este mijlociu sectat. Fructul are formă cilindrică sau cilindric uşor prismatic spre peduncul. Forma fructului este mai mult sau mai puţin regulată fiind influenţată de condiţiile de creştere şi polenizare. Fructul este de lungime mijlocie, ceva mai scurt ca la dovlecelul fără vrej. La maturitatea tehnică este alb, alb-verzui, iar la maturitatea fiziologică galben-portocaliu sau galben-crem. Sămînţa este de mărime şi formă obişnuite.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu, destul de rezistent la secetă şi boli.

Producţia. În cultură prin răsad se obţin 20—25 t/ha, prin însămînţare directă 15—20 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este albă fină, cu seminţe slab dezvoltate.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele ţării, atît în cîmp cît şi în spaţii protejate.

Fără vrej

Genealogia. Este un soi care provine din R. P. Ungară introdus de foarte mult timp în ţara noastră.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantelor este mijlocie. Vrejul este foarte scurt, (fără vrej), iar uneori în anumite condiţii formează vrej pînă la 1 m lungime. Frunza este de mărime mijlocie spre mare, cu limbul puţin sau mijlociu sectat, de culoare verde cu pete alburii, în număr şi de mărime variabilă. Fructul are o formă cilindrică sau cilindrică uşor prismatică spre peduncul. Forma fructului fiind influenţată de condiţiile de creştere şi polenizare, poate fi mai mult sau mai puţin regulată. Fructul este de lungime mijlocie, de culoare albă sau alb-verzuie la maturitatea tehnică şi galben-portocaliu sau galben-crem la maturitatea fiziologică. Sămînţa este de formă obişnuită şi mărime mijlocie.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu, destul de rezistent la secetă şi boli.

Producţia. În cultură directă se realizează 15—20 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este albă, fină, cu seminţe slab dezvoltate.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele ţării, atît în cîmp cît şi în spaţii protejate.

1.4.4. PEPENE GALBEN — *CUCUMIS MELO* L.

Soiuri timpurii

Turkestan

Genealogia. Soi care provine din Asia centrală, fiind introdus de mult timp în ţara noastră.

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei la începutul vegetației este mijlocie, avînd portul culcat. Lungimea vrejului este mijlocie. Frunza de la mijlocul vrejului are formă pentagonală, cu marginea limbului întreagă. Fructul este globulos-turtit, cu greutatea mică-mijlocie. Suprafața fructului copt este aproape netedă sau netedă, de culoare galben, galben-verzui. Ornamentațiile de pe suprafața fructului reprezintă o rețea foarte densă, de culoare cenușie. Culoarea pulpei este alb-verzuie, verzuie spre coajă și roză spre placentă. Grosimea pulpei este mijlocie-groasă; coaja este mijlociu de groasă. Țesuturile placentare sînt de culoare alb-verzuie. Sămînța este mijlocie ca mărime, de culoare gălbuie.

Însușiri fiziologice. Soi timpuriu, cu rezistență mijlocie-mare la crăpare. Este nerezistent la transport.

Producția. Soi cu producții slabe spre mijlocii, foarte mult răspîndit în țară. Se pot obține 20—25 t/ha.

Calitatea. Soi cu pulpa necolorată, zemoasă, gust dulce și aromat.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă cultura în toate zonele din țară cultivatoare de pepeni.

Soiuri semitimpurii

Cantalup Charantaise

Genealogia. Este un soi care provine din Franța.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mijlocie, cu portul la începutul vegetației, culcat. Lungimea vrejului este mijlocie. Forma limbului frunzei de la mijlocul vrejului este pentagonală, cu marginea întreagă. Fructul este globulos, ușor turtit, de mărime mijlocie (în medie 0,750 kg). Suprafața fructului copt este netedă, ușor costată longitudinal, de culoare galben-limoniu, cu vărgi albicios-verzui (înainte de coacerea completă, așa cum se recoltează în sere, are culoarea verde-pal). Ornamentațiile de pe suprafața fructului apar sub formă de reticulații cenușii în partea însorită. Culoarea pulpei este portocalie. Pulpa este groasă. Coaja este subțire. Țesuturile placentare au culoare galben-portocaliu. Sămînța este mijlocie ca mărime, de culoare gălbuie.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu (65—75 zile pînă la coacere).

Producția. Dă producții timpurii în solarii și în cîmp deschis, de 15—20 t/ha fructe.

Calitatea. Soi de calitate foarte bună, mult apreciat pentru gustul și aroma pulpei, care este parfumată, zemoasă și dulce.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă a fi cultivat în zonele mai călduroase din sudul țării și cîmpia de vest.

Comoara Ungariei

Genealogia. Soi care provine din R. P. Ungară.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mijlocie, avînd portul la începutul vegetației culcat. Lungimea vrejului este mijlocie. Frunza de la

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei la începutul vegetației este mijlocie, avînd portul culcat. Lungimea vrejului este mijlocie. Frunza de la mijlocul vrejului are formă pentagonală, cu marginea limbului întreagă. Fructul este globulos-turtit, cu greutatea mică-mijlocie. Suprafața fructului copt este aproape netedă sau netedă, de culoare galben, galben-verzui. Ornamentațiile de pe suprafața fructului reprezintă o rețea foarte densă, de culoare cenușie. Culoarea pulpei este alb-verzuie, verzuie spre coajă și roză spre placentă. Grosimea pulpei este mijlocie-groasă; coaja este mijlociu de groasă. Țesuturile placentare sînt de culoare alb-verzuie. Sămînța este mijlocie ca mărime, de culoare gălbuie.

Însușiri fiziologice. Soi timpuriu, cu rezistență mijlocie-mare la crăpare. Este nerezistent la transport.

Producția. Soi cu producții slabe spre mijlocii, foarte mult răspîndit în țară. Se pot obține 20—25 t/ha.

Calitatea. Soi cu pulpa necolorată, zemoasă, gust dulce și aromat.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă cultura în toate zonele din țară cultivatoare de pepeni.

Soiuri semitimpurii

Cantalup Charantaise

Genealogia. Este un soi care provine din Franța.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mijlocie, cu portul la începutul vegetației, culcat. Lungimea vrejului este mijlocie. Forma limbului frunzei de la mijlocul vrejului este pentagonală, cu marginea întreagă. Fructul este globulos, ușor turtit, de mărime mijlocie (în medie 0,750 kg). Suprafața fructului copt este netedă, ușor costată longitudinal, de culoare galben-limoniu, cu vărgi albicios-verzui (înainte de coacerea completă, așa cum se recoltează în sere, are culoarea verde-pal). Ornamentațiile de pe suprafața fructului apar sub formă de reticulații cenușii în partea însorită. Culoarea pulpei este portocalie. Pulpa este groasă. Coaja este subțire. Țesuturile placentare au culoare galben-portocaliu. Sămînța este mijlocie ca mărime, de culoare gălbuie.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu (65—75 zile pînă la coacere).

Producția. Dă producții timpurii în solarii și în cîmp deschis, de 15—20 t/ha fructe.

Calitatea. Soi de calitate foarte bună, mult apreciat pentru gustul și aroma pulpei, care este parfumată, zemoasă și dulce.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă a fi cultivat în zonele mai călduroase din sudul țării și cîmpia de vest.

Comoara Ungariei

Genealogia. Soi care provine din R. P. Ungară.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mijlocie, avînd portul la începutul vegetației culcat. Lungimea vrejului este mijlocie. Frunza de la

Scanned with OKEN Scanner

mijlocul vrejului este pentagonală cu unghiuri șterse și cu marginea limbului întreagă. Fructul este globulos, puțin turtit la capete, de mărime mijlocie (în medie 0,610 kg). Suprafața fructului copt este netedă, de culoare galben-portocaliu cu nuanță cenușie. Ornamentațiile de pe suprafața fructului reprezintă reticulații de culoare cenușiu-verzuie. Pulpa este de culoare alb-verzuie cu nuanțe gălbui; este groasă. Coaja este subțire. Țesuturile placentare au culoare alb-gălbuie. Sămînța este mijlocie ca mărime, de culoare alb-gălbuie.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, cu rezistență bună la crăpare și făinare *(Erisiphe* sp.).

Producția. Soi cu producții bune în culturi timpurii, de 25 t/ha fructe.

Calitatea. Soi de calitate bună. Pulpa este zemoasă, cu gust dulce și aromat.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă cultura în toate zonele cultivatoare de pepeni, din țară.

Soiuri semitîrzii

Dulce pietros

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mijlocie, cu portul la începutul vegetației erect. Lungimea vrejului depășește 1 m (1,30 m). Frunza de la mijlocul vrejului are formă rotundă, ondulat-gofrată, de culoare verde-deschis-gălbui. Fructul are formă sferic-oval (prezintă uneori forme aproape sferice, uneori ovale). Suprafața fructului (coaja) este rugoasă, reticulată, uneori parțial netedă, tare, de culoare gălbuie, uneori gălbuie-ruginie. Culoarea pulpei este galbenă sau galben-deschis. Pulpa este de grosime mijlocie. Țesuturile placentare sînt de culoare galben-deschis. Sămînța este de mărime mijlocie și culoare galbenă.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitîrziu, destul de rezistent la boli. Rezistența la crăpare este mare.

Producția. Realizează 15—20 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este dulceagă-dulce, cu aroma mai mult sau mai puțin pronunțată, zemoasă.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în zona foarte favorabilă și favorabilă pentru cultura pepenilor (Dobrogea, Cîmpia Dunării, Cîmpia Banatului și Moldova.)

Soiuri tîrzii

Galben de toamnă

Genealogia. Soi care provine din Franța.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mare, cu portul la începutul vegetației culcat. Lungimea vrejului este mijlocie. Frunza de la

Scanned with OKEN Scanner

mijlocul vrejului are formă pentagonală, cu marginea limbului ondulată. Fructul este elipsoidal, de greutate mare. Suprafaţa fructului copt este netedă, fără ornamentaţii, uşor vălurată, de culoare galben-limoniu. Pulpa are culoare alb-verzui cu nuanţe gălbui, mai ales spre coajă; este groasă. Coaja are grosime mijlocie. Ţesuturile placentare sînt de culoare gălbuie. Sămînţa este mijlocie ca mărime, de culoare alb-gălbuie.

Însuşiri fiziologice. Este un soi tîrziu. Are rezistenţă foarte mare la crăpare, dar este sensibil la mană şi făinare.

Producţia. Se obţin producţii bune de 20—30 t/ha fructe în culturi de toamnă.

Calitatea. Pulpa este zemoasă cu gust dulce şi aromat.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă — toamna.

Zonarea. Se cultivă în zonele călduroase şi în cîmpia din vestul ţării.

Măsliniu de iarnă

Genealogia. Este un soi provenit din Franţa.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei la începutul vegetaţiei este mijlocie, avînd portul culcat. Lungimea vrejului este mijlocie. Forma limbului frunzei de la mijlocul vrejului este pentagonală, cu marginea limbului întreagă. Fructul are formă elipsoidală şi greutatea mare (1,5—2 kg). Suprafaţa fructului copt este netedă, fără ornamentaţii, uşor vălurată, de culoare verde-măsliniu cu nuanţe galben-măsliniu. Pulpa este alb-gălbuie, de grosime mijlocie spre groasă. Coaja este mijlociu de groasă. Ţesuturile placentare sînt de culoare alb-gălbuie. Sămînţa este mijlocie, de culoare alb-gălbuie.

Însuşiri fiziologice. Este un soi tîrziu, rezistent la crăpare.

Producţia. Se obţin producţii bune în culturi de toamnă, de cca. 20 t/ha fructe.

Calitatea. Soi de calitate foarte bună. Pulpa este zemoasă, cu gust dulce, fin, aromat.

Destinaţia. Consum în perioada de iarnă. Păstrarea se face în depozite răcoroase pentru postmaturare.

Zonarea. În zonele calde din sudul şi sud-estul ţării, precum şi în cîmpia de vest.

1.4.5. PEPENE VERDE – *CITRULLUS VULGARIS* SCHRAD.

Soiuri timpurii

Sugar Baby

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mijlocie, chiar slabă. Vrejul este mijlociu de lung spre scurt. Frunza este mică, adînc sectată. Fructul are formă sferică, mic (în medie 1,6 kg), unele fructe putînd ajunge la 4—6 kg greutate. Culoare fructului este verde-închis, pînă la verde foarte închis, cu vărgi mai mult sau mai puţin vizibile, negre pe fond verde-închis, mai ales

spre vîrful fructului. Coaja are grosime mijlocie. Culoarea pulpei este roşu-aprins, uniformă. Sămînţa este mică, netedă, de culoare bej, pestriţat cu cafeniu-închis, mai închis spre vîrf.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu.

Producţia. Este productiv, realizînd 20—25 t/ha fructe.

Calitatea. Fructul este dulce spre foarte dulce, cu gust plăcut. Textura este fină, uneori cu vinişoare gălbui.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă pentru zonele foarte favorabile şi favorabile.

Vidra 12

Genealogia. Hibrid F_1, creat la I.C.L.F. Vidra, între soiurile Timpuriu de Canada şi Liubimeţ Hutora Piatigorska.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mijlocie. Vrejul este mijlociu de lung. Limbul frunzei este mic, adînc sectat. Fructul are o formă sferică, cu neregularităţi, avînd greutatea medie de 2,5 kg. Culoarea exterioară a fructului este verde-deschis, cu vărgi verzi sau verde-închis. Coaja este mijlociu de groasă spre groasă, avînd o grosime medie de 1,2 cm, reprezentînd pînă la 46% din greutatea fructului. Pulpa are o culoare roşu-roz uniformă, unele fructe însă au o culoare mai deschisă spre mijloc. Sămînţa este mică spre mijlocie, de formă obişnuită, de culoare cafeniu-închis spre negru, netedă, fără desene în relief pe suprafaţă.

Însuşiri fiziologice. Hibrid timpuriu. Rezistă bine la transport.

Producţia. Este productiv. Realizează 35—40 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este dulce, cu gust plăcut. Textura uniformă în general, uneori prezintă fibre celulozice spre mijloc.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă pentru zonele foarte favorabile şi favorabile.

Caracteristicile formelor parentale

Forma maternă: Timpuriu de Canada

Genealogia. Soi care provine din Canada.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantelor este mică spre mijlocie. Vrejul este mijlociu spre mic. Limbul frunzei este mic spre mijlociu, adînc sectat. Fructul este sferic, mic spre mijlociu, avînd în medie 2,2 kg, iar uneori poate ajunge pînă la 6 kg. Culoarea exterioară a fructului este alb-verzuie cu vărgi subţiri, formate din irizaţii mai mult sau mai puţin vizibile. Coaja este mijlociu de groasă. Pulpa este de culoare roşie-roz, cărămizie, uniformă, de multe ori cu vinişoare albe sau gălbuie spre mijloc. Sămînţa este netedă, mică, de formă obişnuită, puţin lăţită, de culoare bej, pestriţat cu cafeniu, cu vîrful cafeniu-închis spre negru sau negru.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu.

Producţia. Realizează 20—30 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este puţin dulce spre dulce. Textura este uniformă, uneori fibroasă spre mijloc.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă. Se cultivă ca genitor.

Zonarea. Se recomandă pentru zonele foarte favorabile şi favorabile.

Scanned with OKEN Scanner

Forma paternă: Liubimeț Hutora Piatigorska.

Genealogia. Soi care provine din U.R.S.S.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mijlocie. Limbul frunzei este de mărime mijlocie, adînc sectat. Fructul este sferic, puțin adîncit la peduncul sau plat. Greutatea fructului este mijlocie, avînd în medie 2,8 kg, iar în condiții favorabile unele exemplare ajungînd la 7—8 kg. Culoarea exterioară a fructului este verde, vărgată cu verde-închis. Coaja este groasă, ajungînd la 40—56% din greutatea fructului. Pulpa are culoare roșie-frez, adesea mai deschis spre mijloc. Sămînța este mare, netedă, fără desene în relief pe suprafață, avînd formă obișnuită sau puțin lățită, de culoare albă sau gălbuie, cu chenar cafeniu sau negru. Spre vîrf poate avea o culoare cafenie sau neagră.

Însușiri fiziologice. Soi semitimpuriu.

Producția. Se obțin 35—40 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este dulce spre foarte dulce, plăcută. Textura este uniformă, uneori cu vinișoare albicioase sau galbene. Foarte frecvente sînt golurile din interiorul fructului.

Destinația. Consum în stare proaspătă. Se cultivă ca genitor.

Zonarea. Se recomandă în zonele foarte favorabile și favorabile.

Soiuri semitimpurii

De Miniș

Genealogia. Soi autohton, obținut în cadrul S.C.L. Arad.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mare. Vrejul este lung (peste 3,5 m). Limbul frunzei este de mărime mijlocie, adînc sectat. Fructul este sferic, cu slabă tendință spre ovoid, avînd indicele de formă în medie 1,04. Fructele au în medie 2,5 kg, ajungînd pînă la 4 kg, rar 6 kg. Fructele tinere, în creștere, au o culoare verde-închis cu vărgi înguste mai deschise și cu aspect lucios. La maturitate, culoarea devine verde-închis, foarte discret vărgată și puternic brumată. Coaja are grosime mijlocie. Pulpa este de culoare roșu-cărămiziu, uniformă. Sămînța este de mărime mijlocie, de formă obișnuită, de culoare neagră, avînd nuanțe de la cafeniu-închis pînă la negru; pe suprafață prezintă mici striații neregulate.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, destul de rezistent la secetă. Rezistă bine la transport.

Producția. Foarte productiv, realizînd 25—35 t/ha fructe.

Calitatea. Gustul este dulce, plăcut. Textura este uniformă, cu aspect grisat.

Destinația. Indicat pentru consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în zonele foarte favorabile și favorabile, în special în Banat și mai puțin în Transilvania.

Vidra 1

Genealogia. Hibrid F_1, obținut prin hibridare între L-5 și Stox. A fost creat la I.C.L.F. Vidra.

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mijlocie. Vrejul este de lungime mijlocie. Limbul frunzei este de mărime mijlocie, mijlociu sectat. Fructul are o formă sferică, indicele de formă fiind în medie de 106. Se caracterizează prin fructe mijlociu de mari (în medie 2,8 kg), unele ajung pînă la 6 kg. Culoarea exterioară a fructului este verde-deschis, cu vărgi mai deschise. Coaja are o grosime mijlocie (0,9 cm). Pulpa este de culoare roşie-aprinsă, uniformă, foarte rar, la fructele mari se observă o culoare mai albicioasă spre mijloc. Sămînţa este mică spre mijlocie, avînd forma obişnuită, de culoare cafenie-închisă pînă la negru.

Însuşiri fiziologice. Este un hibrid semitimpuriu, destul de rezistent la secetă. Rezistă bine la transport.

Producţia. Dă producţii foarte mari, 25—35 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este dulce, plăcută. Textura este uniformă, fructele uneori sînt mai fibroase spre mijloc.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă cultivarea lui în zonele foarte favorabile şi favorabile.

Caracteristicile formelor parentale

Forma maternă: L i n i a 5

Genealogia. Linie autohtonă, creată la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mijlocie. Vrejul este de lungime mijlocie. Frunza are limbul mijlociu de mare, nesectat. Fructul are formă sferică, aproape plat la partea pedunculară, cu un indice de formă în medie 100. Greutatea medie a unui fruct este de 3 kg, iar în condiţii de agrotehnică superioară unele fructe pot ajunge la 6—7 kg. Culoarea exterioară a fructului este albicioasă. Coaja este mijlociu de groasă, în medie 1,2 cm. Pulpa are o culoare roşie-zmeurie, uniformă sau cu nuanţe mai albicioase spre mijloc. Sămînţa este netedă, de formă obişnuită, de mărime mijlocie, de culoare bej, pestriţat cu cafeniu. Vîrful seminţei este de un cafeniu mai închis spre negru sau negru.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitardiv. Rezistă bine la transport.

Producţia. Se obţin 30—35 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este dulce spre foarte dulce. Textura este uniformă, adesea mai fibroasă spre mijloc.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă. Se foloseşte ca soi genitor.

Zonarea. Se cultivă în zonele foarte favorabile.

Forma paternă: S t o x

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mică sau mijlocie. Vrejul are lungime mică. Frunza are limbul mic, adînc sectat. Fructul este sferic, plat la peduncul, avînd un indice de formă în medie 102. Greutatea fructului este mică spre mijlocie, avînd în medie 2,2 kg, iar în condiţii favo-

Scanned with OKEN Scanner

rabile, unele fructe pot ajunge la 4—5 kg. Culoarea exterioară a fructului este verde, verde-închis, cu vărgi mici, mai puţin vizibile pe jumătatea din spre vîrf a fructului. Coaja are o grosime mijlocie, în medie de 0,9 cm. Pulpa are culoare roşu-aprins, uniformă, uneori cu nuanţe mai deschise spre mijloc. Sămînţa este netedă, mică, de formă obişnuită, de culoare cafeniu-deschis, cu vîrful colorat mai deschis.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu.

Producţia. Este bună, realizîndu-se 20—25 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este dulce, cu textura uniformă.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă. Se cultivă ca genitor.

Zonarea. Se cultivă în zonele foarte favorabile.

Vidra 6

Genealogia. Hibrid F_1, creat la I.C.L.F. Vidra, între soiurile Congo şi Linia 5.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mare. Vrejul este lung. Limbul frunzei este mijlociu spre mare; mijlociu sectat. Fructul are o formă elipsoidală, avînd un indice de formă în medie de 130. Greutatea medie a fructului este de 4,2 kg, iar în condiţii de agrotehnică superioară poate ajunge la 10—12 kg. Culoarea exterioară a fructului este verde-vărgat pe un fond verde-deschis. Coaja are o grosime mijlocie, în medie de 1,1 cm, adesea poate ajunge la 1,4 cm. Pulpa are o culoare roşu spre roz, iar unele exemplare sînt mai decolorate spre mijlocul fructului. Sămînţa este de mărime mijlocie, de formă obişnuită, netedă, pestriţă (fond cafeniu pătat cu negru).

Însuşiri fiziologice. Hibrid semitimpuriu. Rezistă bine la transport.

Producţia. Se obţin 40—45 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este dulce spre foarte dulce, plăcută. Textura este uniformă, rar mai fibroasă spre mijlocul fructului.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă pentru zonele favorabile şi foarte favorabile.

Caracteristicile formelor parentale

Forma maternă — Congo

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mare. Vrejul este lung. Frunza are limbul mare, adînc sectat. Fructul are o formă elipsoidală-alungită sau cilindrică, cu indice de formă în medie 150. Fructele sînt mari, în medie 4 kg, iar în condiţii favorabile ajung la 8—10 kg greutate. Culoarea fructului este verde, vărgat cu verde-închis, cu vărgi late. Coaja are o grosime mijlocie. Pulpa este de culoare roşie-roz, iar unele exemplare au o culoare mai deschisă spre mijloc. Sămînţa este mare, avînd forma obişnuită sau lată, de culoare divers nuanţată de la alb pînă la alb-murdar, netedă fără desene în relief.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitardiv spre tardiv. Rezistă bine la transport.

Scanned with OKEN Scanner

Producția. Se obțin 35—40 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este dulce, plăcută la gust. Textura este uniformă în general, de multe ori apar exemplare mai fibroase pe linia axului.

Destinația. Consum în stare proaspătă. Se folosește ca soi genitor.

Zonarea. Zona foarte favorabilă și favorabilă.

Forma paternă — Linia 5 (Vezi Vidra 1).

Soiuri semitîrzii

Vidra 4

Genealogia. Este un hibrid F_1, creat la I.C.L.F. Vidra, între soiurile Congo și Stox.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mare. Vrejul este lung. Frunza are limbul de mărime mijlocie spre mare, adînc sectat. Fructul are forma elipsoidală, cu indice de formă în medie 140. Greutatea medie a fructului este de 4 kg. În condiții de agrotehnică superioară unele fructe ajung pînă la 12 kg. În ceea ce privește culoare, fructele au nuanțe spre verde-închis, cu tendință de vărgare slab vizibilă. Coaja are o grosime mijlocie (în medie de 1,1 cm). Culoarea pulpei este de un roșu aprins. Unele exemplare sînt mai decolorate pe lungimea axului longitudinal. Sămînța este mijlocie ca mărime, de formă obișnuită, de culoare galbenă, fără desene în relief pe suprafață.

Însușiri fiziologice. Este un hibrid semitardiv.

Producția. Este foarte productiv, realizînd 35—40 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este dulce, plăcută la gust. Textura în general este uniformă, uneori însă prezintă o slabă fibrozitate spre mijloc.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Zonele foarte favorabile și favorabile.

Caracteristicile formelor parentale

Forma maternă — Congo (Vezi Vidra 6)

Forma paternă — Stox (Vezi Vidra 1)

Charleston Greay

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Creșterea plantelor este viguroasă, cu vrejul lung de peste 3 m și cu multe ramificații. Frunzele sînt mari, de culoare verde-deschis. Formează fructe de formă ovală, avînd greutatea medie de 4—6 kg. Coaja este groasă, rezistentă, colorată în verde-gălbui, cu rețea de culoare verde-închis. Culoarea miezului la maturitatea tehnică este roz-închis. Semințele sînt mari, puține, de culoare maro, pestrițată cu negru.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitardiv, necesitînd 85—90 de zile, de la răsărirea plantelor pînă la coacerea primelor fructe.

Producția. Se obțin pînă la 35 t/ha fructe.

Scanned with OKEN Scanner

Calitatea. Miezul este dulce, suculent, cu textură uniformă.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. În zonele foarte favorabile și favorabile pentru cultura pepenilor verzi.

Soiuri tîrzii

Lovrin 532

Genealogia. Soi autohton, obținut prin selecția dintr-o populație de Arad, la Stațiunea de cercetări agricole Lovrin.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mare. Vrejul este lung, peste 3,5 m. Limbul frunzei este de mărime mijlocie, adînc sectat. Fructul este sferic, ovoid, avînd indicele 110. Prezintă o mică adîncitură atît în zona pedunculară, cît și cea pistilară. Fructele sînt mari, în medie 4—5 kg, dar foarte frecvent se întîlnesc fructe de 8—10 kg și chiar mai mult. Fructul are o culoare verde-lucios, cu desen fin dantelat și foarte discret vărgat, cu nuanță puțin mai închisă decît fondul. Coaja are o grosime în medie 1,0 cm. Pulpa este de culoare roșu-aprins sau cu nuanțe cărămizii, avînd o culoare uniformă. Sămînța este mică, avînd forma obișnuită, de culoare neagră, netedă.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitardiv, destul de rezistent la secetă. Rezistă bine la transport.

Producția. Respectînd tehnologia, se obțin producții mari de 30—35 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este dulce, cu textură uniformă și aspect grisat.

Destinația. Pentru consum în stare proaspătă.

Zonarea. Zonele foarte favorabile și favorabile pentru pepeni, în special în Banat și mai puțin în Transilvania.

Soiuri tîrzii

Dr. Mauch

Genealogia. Soi autohton.

Caractere morfologice. Vigurozitatea plantei este mare. Vrejul este de lungime mijlocie. Frunza este de mărime mijlocie spre mare, cu limbul adînc sectat. Fructul este sferic-elipsoidal, avînd indicele de formă între 103—118. Uneori prezintă ușoare dungi longitudinale. Greutatea medie a fructului este de 2,5—4,0 kg, aplicînd o tehnologie corespunzătoare fructele ajung pînă la 12 kg. Culoarea exterioară a fructului este de un verde-închis, nuanțat spre verde foarte închis. Deseori se observă tendință de vărgi, în special spre vîrful fructului. Coaja este mijlociu de groasă, în medie 0,9 cm. Pulpa de un roșu-aprins, avînd nuanțe pînă la roșu-cărămiziu. De obicei culoarea este uniformă, dar de multe ori se observă o nuanță mai deschisă spre mijlocul fructului, în special la fructele mari. Sămînța este mică, avînd forma obișnuită, de culoare cafeniu-deschis pînă la bej, fără desene în relief pe suprafață.

Scanned with OKEN Scanner

Însușiri fiziologice. Este un soi tardiv, rezistent la secetă și la transport.

Producția. Soi productiv, realizînd pînă la 35 t/ha.

Calitatea. Pulpa este dulce, plăcută la gust. Textura este uniformă, uneori fibroasă.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă să se cultive în zona foarte favorabilă pentru cultura pepenilor, în special în Cîmpia de Vest.

1.5. LEGUME SOLANACEE

1.5.1. CARTOF – *SOLANUM TUBEROSUM* L.

Soiuri timpurii și semitimpurii

Adretta

Genealogia. Soi care provine din R. D. Germană, creat prin hibridare sexuată între soiurile (Apta × M.P.I. 44.335/130)× Schwalbe) × Axilia.

Caractere morfologice. Tufa este înaltă, viguroasă, cu port erect, compactă, bine îmbrăcată în frunze. Tulpinile sînt numeroase, groase, de culoare verde, fără pigmentație. Frunzele sînt mari, mijlociu pînă la puternic segmentate, formate din foliole oval-late, cu vîrf scurt, de culoare verde. Foliola terminală este oval-lată cu vîrf scurt, uneori concrescută. Inflorescența este o cimă simplă, rar compusă, cu peduncul lung, nepigmentat. Înflorește mijlociu spre bogat. Florile sînt de mărime mijlocie și culoare albă. Tuberculii sînt de mărime mijlocie, foarte uniformi, de formă rotund-ovală, destul de plină. Coaja este reticulată, de culoare galbenă. Pulpa este de culoare galben-deschis pînă la galben. Ochii sînt superficiali, numeroși, răspîndiți pe întreagă suprafață a tuberculului. Colții crescuți la lumină sînt de culoare verde, pigmentați în roz-violaceu-deschis, cu frunzulițe verzi, cu perișori rari și puțini.

Însușiri fiziologice. Soi semitimpuriu, cu durata perioadei de vegetație în medie, de 92 zile. Răsare rapid și uniform, cu o dinamică timpurie de formare și creștere a tuberculilor. Formează 9—13 tuberculi la cuib, rezistenți la vătămări mecanice. Se păstrează bine peste iarnă. Poate fi întrebuințat la consum pînă la sfîrșitul perioadei de păstrare.

Este rezistent la rîia neagră, rasa D 1. Este slab atacat de *Rhizoctonia solani*, putregai umed *(Erwinia atroseptica)* și mană *(Phytophtora infestans)*. (Necesită tratamente de combatere profilactică a manei). Este rezistent la viroze și degenerare (grupa II de rezistență), ceea ce-l recomandă pentru cultivare în zonele de degenerare virotică. Este slab rezistent la secetă. Se pretează la cultură în condiții de irigare.

Producția. Posedă capacitate de producție bună. În medie pe 3 ani la C.I.S. Tg. Secuesc a realizat 38,3 t/ha; 41,3 t/ha la C.I.S. Turda, 44,5 t/ha la C.I.S. Dumbrăveni și 34,8 t/ha la C.I.S. Galda de jos.

Scanned with OKEN Scanner

Calitatea. Tuberculii prezintă aspect și formă frumoasă, regulată, predomină mărimea mijlocie. Însușirile culinare bune, se încadrează în tipul de folosință B/C și C, gustul este bun, înnegrirea după fierbere slabă, are tendința de sfărîmare la fierbere, cu făinozitate pronunțată. Se comportă bine la curățire, cu pierderi mici. Conținutul în amidon este de 17,16—23,58%. Conținutul de substanță uscată este de 26,62—27,09%. Se pretează pentru prelucrare industrială. Producția de amidon este de 5,30—7,13 t/ha.

Destinația și zonarea. Fiind un soi semitimpuriu, cu rezistență mărită la viroze și procent ridicat de amidon, se recomandă pentru cultură în bazinele specializate pentru cartof industrial din zonele: Covasna, Sibiu și Făgăraș cu destinația pentru industria prelucrătoare.

Bintje

Genealogia. Soi vechi care provine din Olanda, creat prin hibridare sexuată între soiurile Munstersen × Fransen.

Caractere morfologice. Tufa este viguroasă, înaltă, bine îmbrăcată în frunze și cu port erect. Tulpinile sînt groase, puține ca număr, puternic pigmentate în brun-violaceu. Frunzele sînt mari, puternic segmentate, compuse din foliole ovoidale cu vîrf scurt, de culoare verde-închis, lucioase; frecvent vîrful și marginile foliolelor sînt colorate în albastru-violaceu. Prezintă concrescență uni și bilaterală a foliolei terminale. Inflorescența este cimă simplă, cu peduncul scurt și intens pigmentat în brun-violaceu. Florile sînt mici, de culoare albă, anterele slab dezvoltate, de culoare galben-deschis și sărace în polen. Bobocii florali cad adesea în faza de butonizare. Înflorirea este slabă și de scurtă durată. Nu formează bace. Tuberculii sînt de mărime mijlocie și formă oval-alungită, plină. Coaja este netedă, subțire și de culoare galben-deschis. Pulpa are culoare galben-deschis. Ochii, puțini ca număr, sînt mici și superficiali, în majoritate grupați la vîrful tuberculului. Colții crescuți la lumină sînt păroși și pigmentați în violaceu, de formă ovală.

Însușiri fiziologice. Soi semitimpuriu, cu perioada de vegetație în medie de 100—110 zile, cu repaus germinal mijlociu ca durata, păstrare slabă peste iarnă.

Sensibil la rîia neagră *(Synchytrium endobioticum)* și la rîia comună *(Streptomyces scabies)*, foarte sensibil la mană *(Phytophtora infestans)*, atît pe frunze, cît și pe tuberculi. Foarte rezistent la virusul A *(Solanum virus 3)* și la unele tulpini ale virusului X *(Solanum virus 1)*, foarte sensibil la virusul Y *(Solanum virus 2)* și mijlociu de rezistent la virusul răsucirii frunzelor *(Solanum virus 14)*. Se încadrează în clasa a IV-a de degenerare virotică.

Calitatea. Calitățile culinare sînt foarte bune, nu se sfărîmă la fierbere, are consistență untoasă-făinoasă și gust excepțional. Conținutul în amidon este de 14—17%. Pierderile prin curățarea cojii sînt mici. Soi de masă potrivit pentru toate preparatele culinare, aparținînd clasei A, A/B de folosință.

Producția. Datorită dinamicii destul de bune a formării tuberculilor, în decadele a doua și a treia ale lunii iunie, în bazinele specializate din zona de cîmpie se realizează 50—55% din capacitatea de producție.

Producția de tuberculi medie maximă, obținută în experimentări, la maturitate a fost de 39,0 t/ha. În zona foarte favorabilă de cultură s-au realizat

Scanned with OKEN Scanner

40,2 t/ha pînă la 48,1 t/ha tuberculi (C.I.S. Tîrgu-Secuiesc și respectiv I.C.P.C. Brașov).

Factorul limitativ al producțiilor mari este marea sensibilitate la mană. Calitatea materialului pentru plantare este al doilea factor limitativ.

Nu răspunde economic la cantitățile mari de îngrășăminte și în special la dozele mari de azot.

În producerea și înmulțirea cartofului pentru sămînță, soiul se caracterizează prin tuberculi mulți și mici. Tuberculii se încadrează în grupa a II-a de sortare (30—55 mm) și anume cea a soiurilor cu tuberculi ovali și ovali-lungi.

Destinația și zonarea. Fiind sensibil la rîia neagră, este interzisă cultivarea lui în zonele infectate. Se recomandă în producerea cartofului pentru consum de vară și industrializare, în zona de cîmpie, avînd în vedere marea sa rezistență la secetă. În zonele favorabile culturii se recomandă pentru producerea cartofului de consum toamnă-iarnă de calitate superioară și în industrie pentru producerea de cips și pommes frites.

Jaerla

Genealogia. Soi care provine din Olanda, creat prin hibridare sexuată între partenerii: Sirtema × MPI 19268.

Caractere morfologice. Tufa este de înălțime mijlocie, viguroasă, cu port semierect, mai puțin compactă și mijlociu îmbrăcată în frunze. Tulpinile sînt groase, puține la număr, crenat-muchiate, de culoare verde, cu o slabă pigmentație în brun-roșcat. Frunzele sînt mari, normal segmentate, inserate pe tulpină sub un unghi mare, formate din foliole ovoidale late, cu vîrf scurt, de culoare verde-deschis, lucioase. Prezintă frecvent fenomenul de acoperire a foliolei terminale. Inflorescența este o cimă simplă, scurt pedunculată, cu înflorire slabă spre mijlocie și de scurtă durată. Florile sînt mari, de culoare albă. Formează rar bace.

Tuberculii sînt mari, de formă ovală, oval alungită. Coaja este netedă, fină, de culoare galben-deschis. Pulpa este de culoare galben-deschis. Ochii sînt de mărime mijlocie, superficiali ca adîncime. Colții crescuți la lumină sînt pigmentați în roz-violaceu, cu perișori fini.

Însușiri fiziologice. Soi semitimpuriu, cu perioada de vegetație cuprinsă în medie între 80—95 de zile. Dinamica de tuberizare bună. Indicele de exfoliere este ridicat. Repausul germinal este de durată mijlocie, păstrarea peste iarnă bună.

Este rezistent la rîia neagră, mijlociu de sensibil la rîia comună, sensibil la mană pe frunze (R_1) și puțin sensibil la tuberculi. Mijlociu de rezistent la virusul A, sensibil la virusul răsucirii frunzelor și în special la virusul Y. Se încadrează în clasa a IV-a de degenerare virotică.

Calitatea. Are calități culinare bune, nu se sfărîmă la fiert și prezintă o slabă înclinare spre înnegrirea pulpei. Conținutul în amidon este de 14—16%. Soi de masă aparținînd clasei B de folosință.

Producția. Datorită capacității bune de acumulare timpurie a producției de tuberculi, soiul realizează producții mari în bazinele specializate din zona cartofului timpuriu. În decada întîia și a doua a lunii iunie, media producției de tuberculi pe 6 centre de încercarea soiurilor a fost de 15,6 t/ha și respectiv

Scanned with OKEN Scanner

de 21,1 t/ha. În unii ani, producția timpurie din prima decadă a lunii iunie este mai ridicată față de cea a soiului Ostara, dar în medie pe mai mulți ani este depășit de acesta.

Pentru producția de cartof destinată consumului de vară, în medie pe mai mulți ani, soiul Jaerla a realizat producții de 41,6 t/ha pînă la 45,8 t/ha (S.C.A. Valul lui Traian, C.I.S. Bragadiru, C.I.S. Dohangia). În bazinele din zona foarte favorabilă culturii cartofului producțiile medii au variat de la 44,3 t/ha pînă la 47,1 t/ha (I.C.P.C. Brașov, S.C.A. Suceava, C.I.S. Tg. Secuiesc). Capacitatea de producție medie maximă obținută în experimentare a fost de 51,5 t/ha cu maximele de 62,5 t/ha la S.C.Z. Secuieni-Roman și de 69,8 t/ha la C.I.S. Tg. Secuiesc.

Factorii limitativi ai producțiilor mari sînt sensibilitatea la mană și calitatea materialului pentru plantare. În ceea ce privește producerea și înmulțirea cartofului pentru sămînță, soiul se caracterizează prin tuberculi mari, foarte mari și puțini ca număr. Se încadrează în grupa primă de sortare (35—60 mm), a soiurilor cu tuberculi rotunzi, rotunzi-ovali.

Destinația și zonarea. Soiul are o bună rezistență la secetă și la puire, ceea ce determină să fie destinat producerii cartofului pentru consum de vară în bazinele din zona de cîmpie și parțial, în cele din zona colinară. Se pretează atît pentru cultura neirigată, cît și pentru cultură în condiții de irigare. Soiul solicită să se asigure o bună combatere a manei cartofului, în special în condițiile de cultură irigată.

Muncel

Genealogia. Soi nou autohton, creat prin hibridare sexuată între partenerii (USDA × 96-56) × Colina, la I.C.P.C. Brașov.

Caractere morfologice. Tufa este de înălțime mijlocie-mică, compactă, mijlociu de viguroasă, bine îmbrăcată în frunze și cu port semierect. Tulpinile sînt destul de groase, cu muchii slab pronunțate, lipsite de ramificații, de culoare verde și slab pigmentate în brun. Frunzele sînt de mărime mijlocie, normal segmentate, formate din foliole ovoidale de culoare verde-deschis, puțin păroase. Nu prezintă fenomenul de acoperire sau concrescență la foliola terminală. Inflorescența este cimă simplă, scurt pedunculată cu intensitatea și durata de înflorire mijlocie. Florile sînt destul de mari, de culoare roz-violaceu-deschis. Rar formează bace.

Tuberculii, frecvent mari, au forma rotund-ovală, slab turtită. Coaja este netedă, subțire și de culoare galben-deschis. Pulpa are culoarea gălbuie. Ochii sînt superficiali. Colții crescuți la lumină au forma globulară și sînt pigmentați în roz-violaceu-închis, normal de păroși. Formează bace puține și nu în fiecare an.

Însușiri fiziologice. Soi semitimpuriu cu o perioadă de vegetație cuprinsă în medie între 85—100 de zile, cu repausul germinal de durată mijlocie și păstrarea peste iarnă bună.

Este rezistent la rîia neagră, mijlociu de rezistent la rîia comună, sensibil la mană pe frunze și mijlociu de rezistent la tuberculi. Rezistent la virusul Y și foarte sensibil la virusul răsucirii frunzelor. Se încadrează în clasa a III-a de degenerare virotică.

Calitatea. Se încadrează în tipul B de folosinţă. Nu se sfarmă la fiert, are aspect plăcut şi gust bun. Conţinutul în amidon 14—16%.

Producţia. Are capacitate mare de producţie în toate zonele de cultură, o plasticitate ecologică mare şi o dinamică mijlocie de formare a producţiei. Producţii de tuberculi de 49,0 t/ha şi 49,6 t/ha s-au realizat la Centrele de încercarea soiurilor Satu-Mare şi Turda, iar la C.I.S. Rădăuţi 50,7 t/ha. Capacitatea medie maximă, obţinută experimental, a fost de 52,0 t/ha cu maximele de 53,7 t/ha la C.I.S. Tg. Secuiesc şi S.C.Z. Secuieni-Roman, iar la I.C.P.C. Braşov de 61,2 t/ha. În condiţii de cultură irigată, potenţialul de producţie a fost de 66,1 t/ha la S.C.Z. Secuieni-Roman.

Factorul limitativ al producţiilor mari la acest soi este sensibilitatea la mana cartofului. Rezistenţa la recoltarea mecanică este mijlocie. Soiul răspunde economic la intensivizarea culturii prin chimizare, atît în cultură irigată, cît şi în cultură neirigată.

În producerea şi înmulţirea cartofului pentru sămînţă soiul se caracterizează prin tuberculi mijlocii ca număr şi mărime, formaţi într-un cuib. Se încadrează în grupa primă de sortare (35—60 mm), cea a soiurilor cu tuberculi rotunzi şi rotunzi-ovali.

Destinaţia şi zonarea. Este destinat ca soi pentru consum. Se recomandă să se cultive în bazinele din zona favorabilă şi foarte favorabilă pentru producerea cartofului de consum de vară şi toamnă. De asemenea, în zona de cîmpie în cultură neirigată sau irigată.

Ostara

Genealogia. Soi care provine din Olanda, creat prin hibridare sexuată între Ari × Sientje.

Caractere morfologice. Tufa este de înălţime mijlocie, viguroasă, cu port semierect, compactă la bază şi răsfirată la vîrf, bine îmbrăcată în frunze. Tulpinile sînt puţine la număr, groase, cu muchii crenate, de culoare verde, slab pigmentate la bază în brun-violaceu. Frunzele sînt mari, normal segmentate, inserate pe tulpini sub un unghi ascuţit, mai ales la partea superioară, formate din foliole ovoide, cu vîrf acuminat, de culoare verde-deschis. Inflorescenţa este o cimă simplă, scurt pedunculată, cu înflorire slabă şi de scurtă durată. Florile sînt mari, de culoare albă. Formează puţine bace. Tuberculii sînt mari, puţini la număr, de formă ovală. Coaja este destul de groasă, puţin reticulată, de culoare galbenă cu o uşoară nuanţă cărămizie. Pulpa are culoare galben-deschis. Ochii sînt mari şi superficiali. Colţii crescuţi la lumină sînt pigmentaţi în roşu-violaceu, cu frunzuliţe verzi şi perişori denşi şi fini.

Însuşiri fiziologice. Soi timpuriu, cu durata perioadei de vegetaţie în medie de 75—85 zile. Are o bună dinamică de formare şi creştere a tuberculilor şi un indice de rezistenţă la exfoliere ridicat; repausul seminal este mijlociu de scurt, capacitatea de păstrare peste iarnă fiind destul de slabă. Este rezistent la manipulare şi transport.

Este rezistent la rîia neagră, mijlociu de rezistent la rîia comună, sensibil la mana pe frunze, dar mai puţin sensibil la tuberculi. Foarte rezistent la virusul A, rezistent la virusul Y şi mijlociu de rezistent la virusul răsucirii frunzelor. Se încadrează în clasa a III-a de degenerare virotică.

Scanned with OKEN Scanner

Calitatea. Calităţile culinare sînt bune, prezintă o uşoară sfărîmare la fierbere şi o slabă înclinare spre înnegrirea pulpei crude sau fierte. Conţinutul în amidon de 14—17%. Se încadrează în clasa B de folosinţă ca soi de masă.

Producţia. Posedă capacitate de producţie ridicată, atît la recoltările timpurii, cît şi la recoltarea la maturitate. Recoltat în ultima decadă a lunii mai a produs de la 10,1 t/ha pînă la 13,5 t/ha cartof extratimpuriu la C.I.S. Calafat şi respectiv C.I.S. Dohangia. Capacitatea de producţie creşte foarte mult la recoltările din prima şi a doua decadă ale lunii iunie, în medie pe mai mulţi ani s-au obţinut 23,1—26,4 t/ha cartof timpuriu la S.C.A. Valul lui Traian, S.C.A.N. Bechet, C.I.S. Dohangia, C.I.S. Arad. Producţie medie maximă, obţinută în experimentări, a fost de 51,0 t/ha, cu maximele de 57,9 t/ha la C.I.S. Tg. Secuiesc şi 61,5 t/ha la I.C.P.C. Braşov, în condiţii de cultură neirigată.

Factorul limitativ al producţiilor mari este sensibilitatea la mană, ce se poate preîntîmpina printr-o bună combatere chimică. Răspunde economic la intensivizarea culturii, în special prin chimizare şi prin irigare în zona de cultură a cartofului timpuriu.

La producerea şi înmulţirea cartofului pentru sămînţă se caracterizează ca soi mediu în ceea ce priveşte mărimea şi numărul de tuberculi formaţi la cuib. Tuberculii se încadrează în grupa a II-a de sortare (30—55 mm) şi anume cea a soiurilor cu tuberculi ovali şi ovali-lungi.

Destinaţia şi zonarea. Este destinat pentru producerea cartofului extratimpuriu şi a cartofului timpuriu, pentru consum intern şi export, în toate bazinele specializate din sudul şi vestul ţării. De asemenea, pentru producerea cartofului extratimpuriu în spaţii protejate cu folii de polietilenă. În industrializare se pretează la producerea de pommes frites. Caracteristică este coaja mai groasă, ce nu se desprinde uşor de pe tuberculii nematurizaţi, ceea ce face să reziste mai bine la manipulare şi transport.

În producerea cartofului pentru consum de vară, se recomandă în toate zonele de cultură a cartofului.

Semenic

Genealogia. Soi nou autohton, creat prin hibridare sexuată între partenerii BV 1207-61 × Gineke, la I.C.P.C. Braşov.

Caractere morfologice. Tufa este de înălţime mijlocie, puţin răsfirată, dar bine îmbrăcată în frunze şi cu port semierect. Tulpinile sînt viguroase, puţin curbate, cu muchii uşor crenate, de culoare verde, slab pigmentate în brun-violaceu. Frunzele sînt mari, puternic segmentate, formate din foliole oval-late, de culoare verde-închis, puternic nervate şi cu vîrf scurt acuminat. Nu prezintă concrescenţă şi acoperire la foliola terminală. Inflorescenţa este cimă simplă, intensitatea şi durata înfloritului fiind mijlocii. Florile sînt albe şi de mărime mijlocie. Formează puţine bace şi nu în fiecare an.

Tuberculii frecvent mari, au forma rotund-ovală puţin turtită. Coaja este destul de subţire şi netedă, de culoare alb-gălbui. Pulpa are culoarea alb-gălbui. Ochii, mijlocii ca mărime, destul de puţini ca număr, sînt superficiali pînă la semiadînci. Colţii crescuţi la lumină sînt pigmentaţi în violaceu, de formă globulară, cu perozitate densă şi fină.

Scanned with OKEN Scanner

Însușiri fiziologice. Soi semitimpuriu, cu o perioadă de vegetație cuprinsă în medie între 90—105 zile, cu repaus germinal mijlociu ca durată și cu o păstrare peste iarnă bună.

Este rezistent la rîia neagră, mijlociu de rezistent la rîia comună, mijlociu de rezistent la mană, atît la foliaj, cît și la tuberculi, rezistent la virusul Y și mijlociu de rezistent la virusul răsucirii frunzelor. Se încadrează în clasa a III-a de degenerare virotică.

Calitatea. Are calități culinare bune, prezintă o ușoară sfărîmare la fierbere; făinozitatea și structura amidonului sînt mijlocii, gustul este bun. Conținut în amidon de 14—16%. Se încadrează în clasa B de folosință.

Producția. Se caracterizează printr-o capacitate de producție foarte mare. Comparativ cu media soiurilor standard Ostara și Jaerla, la 7 centre de încercarea soiurilor a realizat un spor de producție de 18—36% iar față de soiul Desirée un spor de 6—25%. Astfel, la C.I.S. Galda de Jos și C.I.S. Satu Mare s-au obținut 46,5 t/ha, la C.I.S. Voicești 49,3 t/ha, la Ferma didactică Cluj-Napoca 48,3 t/ha și la C.I.S. Turda 51.5 t/ha. Capacitatea de producție medie maximă obținută la acest soi nou este de 52,0 t/ha cu maximul de 53,5 t/ha la S.C.A. Suceava și C.I.S. Dumbrăveni și 67,1 t/ha la C.I.S. Tg. Secuiesc.

În producerea și înmulțirea cartofului pentru sămînță, soiul se caracterizează prin tuberculi mijlocii ca număr și mărime formați la un cuib. Se încadrează în grupa primă de sortare (35—60 mm), și anume cea a soiurilor cu tuberculi rotunzi și rotunzi-ovali.

Destinația și zonarea. Soiul este destinat pentru producerea cartofului pentru consum de vară și toamnă și în industrializare pentru producerea de cips și pommes frites. Se recomandă a fi cultivat în toate bazinele specializate din zona favorabilă și foarte favorabilă culturii.

Soiuri semitîrzii

Colina

Genealogia. Soi autohton vechi creat prin autofecundarea liberă a soiului Priska, la Stațiunea Moara Domnească, județul Ilfov.

Caractere morfologice. Tufa este înaltă, viguroasă, deasă, bine îmbrăcată în frunze, compactă și cu port erect. Tulpinile sînt groase, pronunțat muchiate, de culoare verde și nepigmentate. Frunzele sînt mari, normal segmentate, formate din foliole ovoidale, late, cu vîrf scurt, de culoare verde-deschis, mate. Frecvent prezintă concrescență uni și bilaterală a foliolei terminale. Inflorescența este cimă simplă, cu peduncul de lungime mijlocie, păros. Florile sînt mari, de culoare albă, cu stamine de culoare galbenă și bogate în polen. Înflorește bogat și de lungă durată. Formează frecvent multe bace nepigmentate. Tuberculii, frecvent mari, sînt de formă rotundă slab turtită. Coaja este subțire, lucioasă și de culoare galben-deschis. Pulpa are culoare galbenă. Ochii sînt superficiali și sprîncenați și destul de uniform repartizați pe toată suprafața tuberculului. Colții crescuți la lumină sînt de culoare verde, ușor pigmentați în roz-violaceu și cu peri fini, de formă ovală.

Scanned with OKEN Scanner

Însușiri fiziologice. Soi semitirziu, cu perioada de vegetație în medie de 120—125 zile, avînd repausul germinal mijlociu de lung și păstrarea peste iarnă bună.

Este rezistent la rîia neagră, mijlociu de rezistent la rîia comună, puțin sensibil pînă la mijlociu de rezistent la mană atît pe frunze cît și la tuberculi, rezistent la virusul Y și foarte sensibil la virusul răsucirii frunzelor. Se încadrează în clasa a III-a de degenerare virotică.

Calitatea. Are calități culinare foarte bune, nu se sfarmă la fiert, cu consistență untoasă-făinoasă și gust foarte bun. Conținut în amidon de 15—17%. Se încadrează în clasa B de folosință.

Producția. Capacitatea de producție este bună, în special în bazinele din zona favorabilă culturii. Astfel, la C.I.S. Bacău a realizat 34,4 t/ha, la C.I.S. Turda 44,6 t/ha, la C.I.S. Tg. Secuiesc 41 t/ha și 47,6 t/ha tuberculi la Șimleu Silvaniei. Capacitatea medie maximă de producție, obținută în experimentări, a fost de 47,5 t/ha, la S.C.Z. Secuieni-Roman și 57,1 t/ha la I.C.P.C. Brașov. În condiții de cultură irigată s-a realizat o producție de 63,3 t/ha la S.C.Z. Secuieni-Roman, 65,3 t/ha tuberculi la I.C.P.C. Brașov.

Factorul limitativ al producțiilor mari este sensibilitatea la mana în condițiile de irigare și în bazinele din zona foarte favorabilă cu precipitații mai abundente. Pentru obținerea de producții ridicate, soiul nu solicită cantități foarte mari de îngrășăminte chimice.

În producerea și înmulțirea cartofului pentru sămînță, soiul se caracterizează ca mijlociu în ceea ce privește numărul și mărimea tuberculilor formați la cuib. Se încadrează în grupa primă de sortare (35—66 mm), cea a soiurilor cu tuberculi rotunzi și rotunzi-ovali.

Destinația și zonarea. Soiul este destinat pentru producerea cartofului de consum de toamnă-iarnă și pentru industrializare (se pretează pentru producerea de cips, pommes frites și fulgi). Se recomandă în bazinele din zona favorabilă de cultură și în bazinele din zona de cîmpie, în condiții de cultură irigată. După Bintje, soiul Colina are calitățile culinare cele mai bune din tot sortimentul nostru de soiuri.

Desirée

Genealogia. Soi care provine din Olanda, creat prin hibridare sexuată între soiurile Urgenta × Depesche.

Caractere morfologice. Tufa este de înălțime mijlocie spre înaltă, viguroasă, compactă la bază, răsfirată la vîrf, bine îmbrăcată în frunze și cu port erect și semierect. Tulpinile sînt destul de numeroase, crenate, muchiate și puternic pigmentate în brun-roșcat. Frunzele sînt relativ mici și slab segmentate, inserate pe tulpină sub un unghi mai ascuțit, formate din foliole ovoidale și de culoare verde-cenușiu-închis. Nu prezintă concrescență și acoperire la foliola terminală. Pețiolul și nervurile frunzelor sînt puternic pigmentate în brun-roșcat. Înflorescența este cimă compusă, lung pedunculată, cu înflorire bogată și de durată mijlocie. Florile sînt mari și de culoare roz-violaceu-deschis. Formează multe bace.

Tuberculii sînt mari, de formă oval alungită. Coaja este fină, de culoare roșie. Pulpa este galben-deschis. Ochii sînt sprîncenați și superficiali. Colții

Scanned with OKEN Scanner

crescuți la lumină sînt pigmentați în roșu-violaceu, păroși, de formă oval alungită.

Însușiri fiziologice. Soi semitîrziu cu perioada de vegetație în medie de 110—120 zile, repausul germinal destul de lung, păstrarea peste iarnă mijlocie. Este rezistent la rîia neagră, sensibil la rîia comună, mijlociu de rezistent la mană pe frunze și tuberculi. Mijlociu de rezistent la virusul A, rezistent la virusul Y și foarte sensibil la virusul răsucirii frunzelor. Se încadrează în clasa a III-a de degenerare.

Calitatea. Are calități culinare bune, o ușoară înclinare spre sfărîmare la fierbere și un grad redus de înnegrire a pulpei după fierbere. Conținutul în amidon este de 16—17%. Potrivit pentru toate preparatele culinare, aparținînd clasei B de folosință. În industrializare se pretează pentru producerea de pommes frites.

Producția. Posedă capacitate mare de producție și o constanță mare a producțiilor de la an la an în toate bazinele de cultură din țară. Soiul are o dinamică destul de bună a formării producției de tuberculi. În medie pe 3 ani a realizat în zona de cîmpie pînă la 45,5 t/ha la mai multe centre de încercarea soiurilor, iar în zona foarte favorabilă peste 46,0 t/ha. Media maximă a producției de tuberculi obținută în experimentări, în cultură neirigată a fost de 49,0 t/ha cu maximele de 68,0 t/ha la C.I.S. Dumbrăveni și 59,8 t/ha la I.C.P.C. Brașov. În cultură irigată, producțiile de tuberculi cresc foarte mult, astfel la S.C.Z. Secuieni-Roman, s-a obținut 73,4 t/ha și 72,0 t/ha la I.C.P.C. Brașov.

Factorul limitativ al producțiilor mari în cultură irigată este mana cartofului. Soiul răspunde economic la intensivizarea culturii prin chimizare, chiar și pentru doze mari de îngrășăminte. Capacitatea de puire a soiului este mijlocie spre bună, ceea ce implică o dirijare a regimului de irigare a culturii.

În producerea și înmulțirea cartofului pentru sămînță, soiul se caracterizează ca mijlociu în ceea ce privește numărul și mărimea tuberculilor formați la cuib. Se încadrează în grupa a II-a de sortare (30—55 mm), și anume cea a soiurilor cu tuberculi ovali și ovali-lungi.

Destinația și zonarea. Datorită plasticității ecologice mari și a bunei rezistențe la secetă, soiul se cultivă în toate bazinele din țară, fiind destinat producerii cartofului pentru consum de toamnă-iarnă în stare proaspătă. În industrializare se pretează pentru producerea de pommes frites. Culoarea roșie a cojii constituie o însușire foarte bună pentru comercializare. În bazinele specializate în producerea cartofului pentru consum în stare proaspătă, trebuie să ocupe un procent ridicat din suprafața de cultură.

Firmula

Genealogia. Soi care provine din R. D. Germană; a fost creat prin hibridare sexuată între soiurile Ora × Spatz.

Caractere morfologice. Tufa este înaltă, viguroasă, cu port semierect, destul de compactă și bine îmbrăcată în frunze. Tulpinile sînt numeroase, groase, prismatic muchiate, de culoare verde și ușor pigmentate în brun la bază. Frunzele sînt de mărime mijlocie, normal segmentate, formate din foliole ovoidale, cu vîrful ascuțit, de culoare verde. Nu prezintă concrescență sau acoperire la foliola terminală. Înflorescența este o cimă compusă, lung pedun-

Scanned with OKEN Scanner

culată, cu înflorire bogată și de durată mijlocie. Florile sînt de mărime mijlocie și de culoare albă. Formează puține bace.

Tuberculii în general sînt mari, destul de uniformi, de formă rotundă și rotund-ovală. Coaja este slab reticulată de culoare galben-deschis. Pulpa este de culoare galben-deschis. Ochii sînt superficiali. Colții crescuți la lumină au forma globulară și de culoare violacee, perii fini și puțini.

Însușiri fiziologice. Soi semitîrziu, cu perioda de vegetație în medie 95—110 zile. Repausul germinal este de durată mijlocie. Păstrarea peste iarnă trebuie făcută cu atenție.

Rezistent la rîia neagră, mijlociu de rezistent la rîia comună. Puțin sensibil pînă la mijlociu de rezistent la mană, atît pe frunze, cît și la tuberculi. Rezistent la virusul Y și la virusul răsucirii frunzelor. Se încadrează în clasa a II-a de degenerare virotică.

Calitatea. Calitățile culinare sînt mijlocii. Se sfarmă puțin la fierbere și are consistență făinoasă. Se încadrează în clasa C de folosință. Procentul de amidon este ridicat, 18,5—19,5%.

Producția. Producția de amidon obținută la hectar la soiul Firmula este în medie cu 32—37% mai mare decît cea obținută la soiul Desirée. Capacitatea de producție este bună. La C.I.S. Bacău și C.I.S. Șercaia s-au realizat 34,8 t/ha, la C.I.S. Luduș 40,1 t/ha, la C.I.S. Tg. Secuiesc și C.I.S. Rădăuți 45,3 t/ha iar la I.C.P.C. Brașov 48,6 t/ha.

Pentru obținerea de producții mari, soiul solicită o fertilizare în raport optim și în special pentru P_2O_5. Are un ritm rapid de creștere în primele faze de vegetație și solicită o plantare timpurie.

În producerea și înmulțirea cartofului pentru sămînță, soiul se caracterizează prin număr și mărime mijlocie a tuberculilor formați la cuib. Se încadrează în grupa primă de sortare (35—60 mm), și anume cea a soiurilor cu tuberculi rotunzi și rotunzi-ovali. La păstrarea materialului pentru sămînță trebuie luate măsuri speciale, întrucît soiul este sensibil la bolile de putrezire a tuberculilor.

Destinația și zonarea. Soiul este destinat numai pentru industria amidonului și a spirtului, în vederea măririi perioadei de fabricație în primele luni de producție din toamnă. Se cultivă în toate bazinele specializate pentru cartof industrial din județele: Bacău, Brașov, Covasna, Harghita, Sibiu și Suceava.

Măgura

Genealogia. Soi autohton, creat prin hibridare sexuată între soiurile Katahdin × Merkur la I.C.P.C. Brașov.

Caractere morfologice. Tufa este viguroasă, de înălțime mijlocie, bogată în frunze, compactă și cu port semierect, culcat spre sfîrșitul vegetației. Tulpinile sînt groase, slab ramificate, cu muchii crenate, de culoare verde, slab pigmentate în brun-roșcat. Frunzele sînt mari, puternic segmentate, formate din foliole ovoidale-late, de culoare verde-închis și lucioase. Nervurile sînt pronunțate, iar pețiolul frecvent pigmentat în brun-roșcat. Prezintă concrescență și acoperire la foliola terminală. Înflorescența este o cimă compusă, cu peduncul lung, păros și pigmentat în brun-roșcat. Florile sînt mari, de culoare

roz-violaceu, cu antere de culoare galben-portocaliu, bogate în polen. Înflorirea este bogată și de lungă durată. Fructifică abundent și în fiecare an, formînd bace mari. Tuberculii sînt mari, de formă rotund-ovală, plină. Coaja este netedă și subțire, de culoare alb-gălbui. Pulpa este de culoare alb-gălbuie. Ochii sînt superficiali pînă la semiadînci și cu sprînceană alungită. Colții crescuți la lumină sînt pigmentați în roz-violaceu, puțin păroși, de formă cilindrică-alungită.

Însușiri fiziologice. Soi semitîrziu cu perioadă de vegetație în medie de 115—125 zile, repaus germinal lung și capacitate de păstrare peste iarnă bună.

Este rezistent la rîia neagră, mijlociu de rezistent la rîia comună, puțin sensibil pînă la mijlociu de rezistent la mană pe foliaj, cît și la tuberculi, rezistent la virusul Y și virusul X, foarte sensibil la virusul răsucirii frunzelor. Se încadrează în clasa a III-a de degenerare virotică.

Calitatea. Calitățile culinare sînt bune, cu o slabă sfărîmare la fierbere, gust bun, conținut în amidon de 15—17%. Se încadrează în clasa B/C de folosință.

Producția. Se caracterizează prin constanță mare de la an la an și printr-o bună calitate a producțiilor. La C.I.S. Șercaia a realizat 45,5 t/ha, la S.C.Z. Secuieni-Roman 54,6 t/ha și la C.I.S. Galda de Jos 53,9 t/ha. Capacitatea medie maximă de producție, obținută experimental, este de 47,5 t/ha. În cultură irigată s-a obținut 62,3 t/ha la I.C.P.C. Brașov și S.C.Z. Secuieni-Roman. Soiul reacționează economic la chimizare în condiții de cultură neirigată. Pe solurile mai sărace, datorită capacității de a forma tuberculi mari, realizează un procent ridicat din producția de tuberculi-marfă încadrată în categoria primă de preț.

În producerea și înmulțirea cartofului pentru sămînță, se caracterizează prin tuberculi puțini și mari la cuib, ceea ce solicită o densitate mai mare în culturile semincere. Se încadrează în grupa primă de sortare (35—60 mm), cea a soiurilor cu tuberculi rotunzi și rotunzi-ovali.

Destinația și zonarea. Este destinat pentru consum de toamnă și iarnă și pentru industrializare sub formă de fulgi. Se recomandă în bazinele specializate din Transilvania.

Soiuri tîrzii

Eba

Genealogia. Soi care provine din Olanda, creat prin hibridare sexuată între soiurile Eersteling × Bato.

Caractere morfologice. Tufa este înaltă cu port erect, mijlociu de compactă și mai puțin îmbrăcată în frunze. Tulpinile, în număr mic pe plantă, sînt puternic muchiate, de culoare verde și nepigmentate. Frunzele sînt de mărime mijlocie, cu pețiol scurt, normal segmentate, formate din foliole mici, ovale, slab încrețite și de culoare verde. Nu prezintă concrescență sau acoperire la foliola terminală. Înflorescența este cimă simplă, cu înflorire bogată, de lungă durată și uneori repetată. Florile sînt mici, de culoare albă. Formează izolat bace. Tuberculii sînt de mărime mijlocie, de formă ovală, uneori piri-

Scanned with OKEN Scanner

formi. Coaja este netedă și de culoare galben-deschis. Pulpa este de asemenea galben-deschis. Ochii sînt mici și superficiali, pînă la semiadînci. Colții crescuți la lumină sînt de culoare verde, pigmentați în brun și slab păroși, de formă conică.

Însușiri fiziologice. Soi tîrziu, cu perioada de vegetație în medie de 125—135 zile. Are repaus germinal de lungă durată, păstrare peste iarnă mijlocie spre bună.

În testările de laborator soiul s-a comportat ca mijlociu de sensibil la rîia neagră (se poate infecta în terenuri puternic contaminate). Mijlociu de sensibil la rîia comună. Rezistent la mană pe frunze (R_3) și mai rezistent pe tuberculi. Rezistent la virusul A, sensibil la virusul Y și mijlociu de rezistent la virusul răsucirii frunzelor. Se încadrează în clasa a III-a de degenerare virotică.

Calitatea. Calitățile culinare sînt bune; are o ușoară sfărîmare la fierbere și slabă înclinare spre înnegrirea pulpei. Conținut în amidon de 18—19,5%. Se încadrează în clasa B/C de folosință.

Producția. Se caracterizează prin capacitate de producție foarte mare și constantă de la an la an în toate bazinele de cultură. Soiul are o bună rezistență la secetă și o dinamică de formare a producției de tuberculi comparativ bună, pentru un soi tîrziu. Producții mari, de 54,9 t/ha s-au realizat la C.I.S. Satu Mare, 49,0 t/ha la C.I.S. Tg. Secuiesc și 42,0 t/ha la C.I.S. Șercaia.

Capacitatea medie maximă de producție, obținută la experimentări este de 49,0 t/ha cu maximele de 61,2 t/ha la C.I.S. Dumbrăveni și 66,6 t/ha la S.C.Z. Secuieni-Roman. În condiții de cultură irigată a realizat producții foarte mari de tuberculi și anume de 68,1 t/ha la I.C.P.C. Brașov 72,8 t/ha la S.C.Z. Secuieni-Roman.

Soiul răspunde economic la irigare și la chimizare chiar și la cantități foarte mari de îngrășăminte. Factorul limitativ al calității producțiilor mari în cultură irigată este sensibilitatea soiului la puire, ceea ce reclamă o bună dirijare a irigării culturii.

În producerea și înmulțirea cartofului pentru sămînță, se caracterizează prin tuberculi mulți și mici formați la cuib. Se încadrează în categoria a II-a de sortare (30—55 mm), și anume cea a soiurilor cu tuberculi ovali și ovali-lungi.

Destinația și zonarea. Soiul este destinat pentru mari consumuri de iarnă, prelucrare prin industrializare (pommes frites, cips și fulgi) și pentru industria amidonului și spirtului. Se recomandă a se cultiva în bazinele din zona favorabilă și foarte favorabilă culturii, în afară de localitățile contaminate cu rîia neagră, de asemenea, în cultură irigată în bazinele de producere a cartofului pentru consum de toamnă-iarnă din zona de cîmpie.

Manuela

Genealogia. Soi care provine din R. D. Germană, creat prin hibridarea sexuată între partenerii (Apta × MPI 44.335/130) × Schwalbe.

Caractere morfologice. Tufa este înaltă, viguroasă, cu aspect compact și port semierect. Tulpinile sînt numeroase, mijlociu de groase, muchiate, de culoare verde și slab pigmentate în brun-roșcat, mai ales la bază. Frunzele sînt de mărime mijlocie, normal segmentate și cu foliole de formă ovoidală,

Scanned with OKEN Scanner

scurt acuminate. Înflorescența este o cimă simplă, lung pedunculată, cu înflorire bogată și de lungă durată. Florile sînt mari și de culoare albă. Formează frecvent bace. Tuberculii, predominant sînt mari, de formă rotund-ovală, slab turtită și strîns așezați în cuib. Coaja este subțire, destul de netedă și de culoare galbenă. Pulpa este intens colorată în galben. Ochii sînt superficiali pînă la semiadînci și sprîncenați. Colții crescuți la lumină au forma globulară, sînt colorați în violet și păroși.

Însușiri fiziologice. Soi tîrziu, cu perioada de vegetație în limite destul de largi de 105—135 de zile. Repausul germinal este lung, iar peste iarnă se păstrează bine. În primele faze are o dezvoltare înceată, apoi creșterea foliajului devine puternică.

Rezistent la rîia neagră și mijlociu de rezistent la rîia comună. Puțin sensibil pînă la rezistent la mană pe frunze și la tuberculi. Rezistent la virusul Y și virusul răsucirii frunzelor. Se încadrează în clasa a II-a de degenerare virotică.

Calitatea. Conținutul în amidon este destul de ridicat, 18—20%. Calitățile culinare sînt destul de bune, soiul are capacitatea de a-și păstra calitatea pînă în primăvară tîrziu. Sfărîmarea la fierbere este mijlocie și consistența făinoasă. Se încadrează în clasa de folosință B/C, C.

Producția. Este un soi cu un potențial de producție foarte ridicat. La centrele din zona favorabilă culturii cartofului s-au obținut producții de 36,1 t/ha la C.I.S. Bacău, 45,5 t/ha la C.I.S. Satu-Mare și 46,6 t/ha la C.I.S. Luduș.

Capacitatea de producție medie maximă, obținută în experimentări este de 51,0 t/ha cu maximele de 54,2 t/ha la C.I.S. Tg. Secuiesc și 58,2 t/ha la I.C.P.C. Brașov.

În producerea și înmulțirea cartofului pentru sămînță, se caracterizează prin tuberculi formați la cuib mijlocii ca număr și mărime. Se încadrează în grupa primă de sortare (35—60 mm), și anume cea a soiurilor cu tuberculi rotunzi și rotunzi-ovali.

Destinația și zonarea. Producția de tuberculi a soiului Manuela este destinată marilor consumuri de iarnă și pentru industrializare (cips și fulgi). Se poate utiliza cu randament bun și în fabricarea amidonului.

Se recomandă să se cultive în bazinele specializate în producerea cartofului de consum pentru toamnă-iarnă din zona favorabilă și foarte favorabilă. De asemenea, poate ocupa un procent ridicat din suprafața de cultură a cartofului din zona de munte.

Merkur-EV

Genealogia. Soi vechi care provine din Germania, creat prin hibridare sexuată între soiurile Industrie × Jubel. În țara noastră a fost introdus în cultură în anii 1941—1943 și apoi din nou importat în anul 1961. A fost eliberat de viroze (EV) la I.C.P.C. Brașov, introdus în sistemul producerii cartofului pentru sămînță și autorizat în anul 1976 ca soi liber de viroze latente.

Caractere morfologice. Tufa este de înălțime mijlocie-înaltă, bine îmbrăcată în frunze, mai puțin compactă și cu port semierect. Tulpinile sînt mijlociu de groase, prismatice și slab crenate, ramificate mai ales în partea inferioară, de culoare verde, puternic pigmentate în albastru-violaceu la bază și

Scanned with OKEN Scanner

la inserția frunzelor. Ramificațiile sînt mai puțin pigmentate. Frunzele sînt de mărime mijlocie, normal segmentate, compuse din foliole ovale cu vîrf scurt și ascuțit, încrețite, de culoare verde-închis, cu o ușoară nuanță cenușie. Prezintă concrescență la foliola terminală. Înflorescența este o cimă compusă, cu pedunculul păros și puternic pigmentat. Înflorirea este bogată și de lungă durată. Florile sînt de culoare albastru-deschis, cu o ușoară nuanță de violaceu. Vîrful petalelor este alb, anterele sînt portocalii și bogate în polen. Formează frecvent multe bace. Tuberculii au forma rotund-ovală. Coaja este mijlociu de groasă, puțin reticulată și de culoare galben-deschis. Pulpa este de culoare galben-deschis. Ochii sînt mici, superficiali și destul de uniform repartizați pe tubercul. Colții crescuți la lumină au forma sferică-globulară, abundent păroși și pigmentați puternic în albastru-violaceu.

Însușiri fiziologice. Soi tîrziu, cu perioada de vegetație între 130—140 zile. Repausul germinal este destul de scurt, păstrarea peste iarnă fiind însă bună.

Este rezistent la rîia neagră, mijlociu de rezistent la rîia comună, puțin sensibil pînă la rezistent la mană, atît la frunze, cît și la tuberculi. Foarte sensibil la virusul Y, mijlociu de rezistent la virusul răsucirii frunzelor, sensibil la virusurile X și S. Se încadrează în clasa a IV-a de degenerare virotică.

Calitatea. Calitățile culinare sînt bune. Se sfărîmă foarte puțin la fiert, are consistență făinoasă-untoasă și gust bun. Conținutul în amidon este de 16—18%. Se încadrează în clasa B/C de folosință, fiind un soi de utilizare mixtă.

Producția. Are o mare plasticitate ecologică și realizează producții constante de la an la an. Caracterele de dinamică bună a formării producției și rezistența la secetă determină în mare măsură constanța producției. Materialul pentru sămînță produs în sistemul clonal a redat soiului capacitatea de producție inițială. Astfel, în verificările din ultimii ani s-au realizat 50,2 t/ha la C.I.S. Hărman și 59,3 t/ha la C.I.S. Șimleu Silvaniei.

Capacitatea de producție medie maximă obținută în ultimii ani în experimentări a fost de 46,5 t/ha, cu maximele de 68,0 t/ha la I.C.P.C. Brașov, și de 68,4 t/ha la C.I.S. Dumbrăveni. În condiții de cultură irigată s-au realizat 64,4 t/ha la S.C.Z. Secuieni-Roman, 74,2 t/ha la I.C.P.C. Brașov.

Factorul limitativ al producțiilor mari și constante la acest soi este nerespectarea reînnoirii materialului de plantare la termene, în funcție de zona de reînnoire, fiind foarte sensibil la degenerare.

În producerea și înmulțirea cartofului pentru sămînță, soiul se caracterizează prin tuberculi mulți și mici la cuib. Se încadrează în grupa primă de sortare (36—60 mm) și cea a soiurilor cu tuberculi rotunzi și rotunzi-ovali.

Destinația și zonarea. Este destinat pentru consum de iarnă și deshidratare. Se recomandă a se cultiva în bazinele din zona favorabilă și foarte favorabilă culturii.

Ora

Genealogia. Soi care provine din R. D. Germană, creat prin hibridare sexuată între partenerii Capella × BRA 9089.

Caractere morfologice. Tufa este înaltă, viguroasă, bogată în frunze, compactă și cu port erect. Tulpinile sînt groase, puternic muchiate, slab ramificate

Scanned with OKEN Scanner

în partea de mijloc, de culoare verde și pigmentate la bază în brun-violaceu. Frunzele sînt mari, puternic segmentate, compuse din foliole ovale de culoare verde, lucioase. Prezintă concrescență uni și bilaterală la foliola terminală. Înflorescența poate fi cimă simplă sau compusă, cu pedunculul slab pigmentat și păros. Înflorirea este bogată și de lungă durată. Florile sînt mari, de culoare albă și anterele bogate în polen. Formează frecvent bace. Tuberculii, frecvent mari, au forma rotund-ovală. Coaja este groasă, reticulată, de culoare galben-deschis. Pulpa are culoare galbenă. Ochii sînt semiadînci și sprîncenați. Colții crescuți la lumină au formă globulară, sînt mijlociu de păroși și pigmentați în roz-violaceu.

Însușiri fiziologice. Soi tîrziu, cu perioada de vegetație în medie de 120—135 zile, cu repaus germinal lung și păstrare peste iarnă bună.

Este rezistent la majoritatea biotipurilor de rîie neagră, mijlociu de rezistent la rîia comună și cu o rezistență la mană ridicată, atît la foliaj, cît și la tuberculi, sensibil la virusul A, virusul Y și virusul răsucirii frunzelor. Datorită toleranței mari la viroze, se poate încadra practic în clasa a III-a de degenerare virotică.

Calitatea. Calitățile culinare sînt destul de bune. Sfărîmarea la fierbere este pronunțată, are consistență făinoasă și nu se pretează la toate preparatele culinare. Conținutul în amidon de 19—20,5%.

Producția. Soiul Ora are o dinamică de formare a producției bună, comparativ cu media soiurilor din grupa tîrzii. În țara de origine, cît și la noi a avut, pentru o perioadă lungă de timp, primatul producțiilor mari.

În bazinele de producere a cartofului industrial a realizat producții de 39,8 t/ha la S.C.A. Suceava, 35,6 t/ha la C.I.S. Sibiu, 41,7 t/ha la C.I.S. Șercaia, 49,2 t/ha la C.I.S. Tg. Secuiesc și 53,8 t/ha la I.C.P.C. Brașov, ceea ce reprezintă o producție de 7,8 t/ha pînă la 10,5 t/ha amidon. Capacitatea medie maximă de producție, obținută în experimentări, este de 49,0 t/ha. În condiții de cultură irigată s-au realizat 56,5 t/ha la S.C.Z. Secuieni-Roman și 68,6 t/ha la I.C.P.C. Brașov.

Factorul limitativ al producțiilor mari pentru soiul Ora este infecția cu viroze a materialului de plantare care, pe lîngă diminuarea producției, determină și o scădere a procentului de amidon.

În producerea și înmulțirea cartofului pentru sămînță, soiul se caracterizează prin tuberculi mulți și mici la cuib. Se încadrează în grupa primă de sortare (35—60 mm), cea a soiurilor cu tuberculi rotunzi, rotunzi-ovali.

Destinația și zonarea. Materie primă pentru industria amidonului și a spirtului, ca și pentru fabricarea fulgilor. Se cultivă în toate bazinele specializate pentru cartof industrial din județele: Bacău, Brașov, Covasna, Harghita, Sibiu și Suceava. Datorită marii rezistențe la rîia neagră a cartofului, se recomandă să se cultive în zona foarte favorabilă culturii, în localitățile contaminate.

Procura

Genealogia. Soi care provine din Olanda, creat prin hibridare sexuată între soiurile Prevalent × Sientje.

Caractere morfologice. Tufa este înaltă, viguroasă, cu port erect, compactă și bine îmbrăcată în frunze. Tulpinile, în număr mai redus, sînt groase,

Scanned with OKEN Scanner

puternice, uniform dezvoltate, de culoare verde, uneori pigmentate în brun-roşcat la subţioara frunzelor. Frunzele sînt de mărime mijlocie-mică, normal segmentate, formate din foliole ovoidale, scurt acuminate, puternic gofrate, de culoare verde-închis cu nuanţă albastră. Înflorescenţa este o cimă compusă, cu înflorire slabă şi de durată scurtă din cauza căderii permanente a bobocilor. Florile sînt de culoare violet. Formarea bacelor este slabă şi rară. Tuberculii sînt de mărime mijlocie, au forma oval-turtită şi puţin neregulată. Coaja este de culoare galben-deschis şi puţin reticulată. Pulpa este alb-gălbuie, expusă la lumină se colorează destul de repede în violet. Ochii sînt destul de mici, superficiali pînă la semiadînci, grupaţi mai ales în partea apicală a tuberculului. Colţii crescuţi la lumină sînt pigmentaţi în albastru-violaceu, mai intens la bază. Colţul principal creşte mai repede şi se alungeşte în comparaţie cu cei laterali, care sînt destul de numeroşi şi mai păroşi.

Însuşiri fiziologice. Soi tîrziu pînă la foarte tîrziu, cu perioada de vegetaţie în medie de 128—146 zile. Repausul germinal este destul de scurt, mai ales la ochii din vîrful tuberculului, determinînd o păstrare peste iarnă mai dificilă.

Rezistent la rîia neagră, puţin sensibil pînă la rezistent la mană pe foliaj (R_{10}) şi mai rezistent la tuberculi, relativ puţin sensibil la rîia comună. Rezistent la biotipul A al nematodului cartofului *(Heterodera rostochiensis)*. Rezistent la virusul A, foarte sensibil la virusul Y şi sensibil la virusul răsucirii frunzelor. Se încadrează în clasa a IV-a de degenerare virotică.

Calitatea. Conţinutul în amidon foarte ridicat, 20—22%. Se încadrează în clasa C, C/D de folosinţă.

Producţia. Capacitatea de producţie a soiului Procura este practic egală cu a soiului Ora. S-au obţinut producţii de 36,9 t/ha la C.I.S. Bacău, 44,8 t/ha la C.I.S. Hărman şi 51,5 t/ha la C.I.S. Dumbrăveni. Capacitatea de producţie medie maximă, obţinută în experimentări este de 49,5 t/ha cu maximul de 54,0 t/ha la C.I.S. Tg. Secuiesc şi de 66,5 t ha tuberculi la I.C.P.C. Braşov, în condiţii de cultură irigată. Comparativ cu soiul Ora, producţia de amidon la hectar este mai mare cu 9% la C.I.S. Tg. Secuiesc, 10,5% la C.I.S. Sibiu, 12,5% la C.I.S. Bacău şi 14,5% la C.I.S. Hărman.

Factorul limitativ al producţiilor mari pentru Procura este nerespectarea reînnoirii materialului de plantare la termene, în funcţie de zona de reînnoire, care, pe lîngă scăderea producţiei de tuberculi, determină şi o scădere a procentului de amidon.

În producerea şi înmulţirea cartofului pentru sămînţă, soiul se caracterizează prin număr şi mărime mijlocie a tuberculilor formaţi la cuib. Se încadrează în grupa a II-a de sortare (30—55 mm), cea a soiurilor cu tuberculi ovali şi ovali-alungiţi.

Destinaţia şi zonarea. Producţia de tuberculi a soiului este destinată ca materie primă pentru industria amidonului şi spirtului şi pentru producerea de fulgi. Se cultivă în toate bazinele specializate pentru cartof industrial din judeţele: Bacău, Braşov, Covasna, Harghita şi Sibiu.

Prosna

Genealogia. Soi care provine din R. P. Polonă, creat prin hibridare sexuată între partenerii R. 10465 × R. 951.

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. Tufa este înaltă, cu port erect, mijlociu de compactă și bine îmbrăcată în frunze. Tulpinile sînt drepte, viguroase, de culoare verde, puternic pigmentate în brun mai ales la bază. Frunzele sînt de mărime mijlocie, slab segmentate, formate din foliole ovale cu vîrf scurt, de culoare verde, frecvent antocianate. Înflorescența este cimă compusă, cu înflorire bogată, de lungă durată. Florile sînt mari, de culoare roz-violaceu, cu vîrful petalelor alb. Tuberculii au forma rotund-ovală pînă la ovală, uneori neregulată. Coaja este groasă, puternic reticulată, de culoare galben-deschis. Pulpa este albă. Ochii sînt semiadînci și mici. Colții crescuți la lumină sînt mici și sferici, pigmentați în brun-violaceu-închis, acoperiți cu peri, mai ales la partea superioară.

Însușiri fiziologice. Soi foarte tîrziu, perioada de vegetație peste 145 zile, cu repaus germinal lung ca durată, păstrarea peste iarnă bună.

Rezistent la rîia neagră a cartofului. Rezistent la mană, atît la foliaj, cît și la tuberculi. Mijlociu de rezistent la virusul Y și virusul răsucirii frunzelor, tolerant la virusul S. Se poate încadra în clasa a III-a de degenerare virotică.

Producția. Producția soiului Prosna este practic ceva mai scăzută decît cea a soiului Ora. Producții de tuberculi de 45,0—45,9 t/ha s-au realizat la C.I.S. Tg. Secuiesc, de 36,2 t/ha la C.I.S. Hărman, 40,0 t/ha la C.I.S. Luduș și 42,3 t/ha la I.C.P.C. Brașov.

În producerea și înmulțirea cartofului pentru sămînță, soiul se caracterizează prin tuberculi mulți și mici formați la cuib. Se încadrează în grupa primă de sortare (35—60 mm), cea a soiurilor cu tuberculi rotunzi și rotunzi-ovali.

Calitatea. Procentul de amidon ridicat al soiului determină ca la unitatea de suprafață să se obțină mai mult amidon. Astfel, la C.I.S. Rădăuți conținutul de amidon a fost de 23,9%, la C.I.S. Sibiu de 25,5%, la I.C.P.C. Brașov de 25%, punctul de sprijin de la C.A.P. Ștefan cel Mare din județul Neamț de 21,3%, iar la C.I.S. Tg. Secuiesc în trei ani a variat de la 20,9% la 25,3%.

Destinația și zonarea. Producția este destinată ca materie primă pentru industria amidonului și a spirtului. Se recomandă să se cultive în procent de 20—30% din suprafață, în toate bazinele specializate în cultura cartofului industrial din județele: Covasna, Harghita, Sibiu și Suceava.

1.5.2. TOMATE — *LYCOPERSICUM ESCULENTUM* MILL.

Soiuri timpurii

Argeș 1

Genealogia. Este o combinație hibridă F_1 între Ln Nr. 10 A-23 × FC-11-4, obținut la S.C.V. Ștefănești.

Caractere morfologice. Planta are portul nedeterminat, înaltă de 1,7—2,0 m. Frunza de tip obișnuit, de culoare verde, cu forma limbului puternic sectată și cu suprafața gofrată. Inserția primei inflorescențe după 6—8 noduri; frecvența după 3—4 frunze. Primele inflorescențe sînt compuse, iar restul

Scanned with OKEN Scanner

simple. Ciorchinii au forma compactă şi leagă 8—17 fructe, de formă rotundă, iar în procent mic de formă rotund-turtită. La primii ciorchini pot să apară şi fructe uşor umerate. Culoarea fructului este verde înainte de coacere, iar la maturitatea tehnică roşu-intens, fără zona verde în regiunea pedunculară. Unele fructe prezintă zonă galbenă pe 1/6 din suprafaţă. Greutatea medie a unui fruct este de 60—70 g. Diametrul ecuatorial al fructului este de 4,2—5,7 cm, iar indicele de formă 0,92. Fructele au 2—4 loji seminale.

Însuşiri fiziologice. Hibrid extratimpuriu, necesitînd de la răsărire pînă la coacerea primelor fructe 90—95 zile, iar pînă la realizarea maximului de producţie 110 zile. Fructele sînt rezistente la transport şi la crăpare.

Producţia. Realizează 50—60 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt cărnoase, cu pulpa colorată în roşu-intens, fără goluri. Pieliţa subţire. Conţinutul de substanţă uscată de 6,47%; vitamina C 29,08 mg%, zahăr 2,96 g% şi aciditate 0,49%. Prezintă număr mare de seminţe.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. În toate zonele de cultură a tomatelor.

Caracteristicile formelor parentale

Forma maternă — Linia nr. 10 A-23

Genealogia. A fost obţinută prin selecţie, la S.C.V. Ştefăneşti.

Caractere morfologice. Planta este înaltă, cu creşterea nedeterminată şi portul culcat. Limbul frunzei este puternic sectat, cu suprafaţa gofrată. Culoarea frunzei este verde-închis. Inserţia primei inflorescenţe la 7—10 noduri, frecvenţai inflorescenţelor după 3—5 frunze. Tipul inflorescenţei este simplă şi compusă, iar forma ciorchinelui compactă. Formează cîte 5—11 fructe în ciorchine. Forma fructului este rotund turtită, cu suprafaţa netedă. Culoarea fructului înainte de coacere este verde spre albicios, iar la maturitatea tehnică devine roşie, cu o zonă galbenă pe 1/5 din suprafaţă la unele fructe. Greutatea medie a unui fruct este de 60 g. Fructul prezintă 2—4 loji seminale.

Însuşiri fiziologice. Este o linie timpurie, cu fructele foarte rezistente la crăpare.

Forma paternă — F.C. 11-4

Genealogia. Soi care provine din Franţa.

Caractere morfologice. Planta are talia semiînaltă, creşterea determinată, portul culcat. Frunza este caracteristică, cu foliole asemănătoare cu cele de cartof, colorate în verde-închis. Suprafaţa limbului frunzei este relativ netedă. Inserţia primei inflorescenţe după 2—5 frunze, iar frecvenţa inflorescenţelor după 2—5 frunze. Inflorescenţa este compusă, cu ciorchinii de formă compactă şi cu un număr de 3—6 fructe în ciorchine. Forma fructului este rotundă spre rotund-turtită, iar 1—3% din numărul total de plante formează fructe de formă ovoidală. Suprafaţa fructului este umerată, încreţită. În loturile semincere,

Scanned with OKEN Scanner

se vor elimina plantele care au fructe creţe sau de formă ovoidală. Înainte de coacere, fructul este de culoare verde, culoarea devine roşu uniformă la maturitatea tehnică. Greutatea medie a unui fruct este de 80—120 g. Fructul prezintă 4—10 loji seminale.

Însuşiri fiziologice. Este un soi extratimpuriu. Fructele sînt foarte rezistente la crăpare şi la transport.

Argeş 400

Genealogia. Este un hibrid F_1 obţinut între Linia E.N.-1 şi Argeş 428 V, la S.C.V. Ştefăneşti.

Caractere morfologice. Planta are creştere determinată, înaltă de 40—45 cm, dezvoltînd cîte 7—8 tulpini pe tufă. Fiecare tulpină se termină cu cîte o inflorescenţă. Frunza este de tip obişnuit, puţin alungită, cu marginile slab crestate, peţiol lung. Ciorchinii sînt compuşi. Florile sînt mici, de culoare limonie. Numărul de fructe pe ciorchine este de 7—10. Fructul este rotund, cu cavitatea pedunculară mică, de culoare verde-lăptos înainte de coacere şi roşu-intens după coacere, uniform pe toată suprafaţa. Diametrul ecuatorial este de 4—4,2 cm, cu indicele de formă 1,1. Prezintă în secţiune 2—3 loji seminale.

Însuşiri fiziologice. Este un hibrid extratimpuriu, necesitînd 90—95 zile de la răsărire pînă la ajungerea la maturitate a primelor fructe. Fructele sînt rezistente la crăpare şi la transport.

Producţia. Realizează 35—45 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este colorată în roşu cărămiziu, iar ţesutul gelatinos din jurul seminţelor este de culoare roşie. Pieliţa de grosime mijlocie. Fructele nu au goluri în interior. Conţinutul în substanţă uscată 5,95%, vitamina C 22,95 mg%; zahăr 2,90 g% şi aciditate 0,52%.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă şi pentru industrializare.

Zonarea. În toate zonele de cultură a tomatelor.

Caracteristicile formelor parentale

Forma maternă — L. Argeş 428 V

Genealogia. Selecţionat din soiul Argeş 428, la S.C.V. Ştefăneşti.

Caractere morfologice. Planta are creştere determinată. Internodiile sînt scurte, inflorescenţele ramificate. Culoarea fructului înainte de maturitate este verde-deschis, iar la maturitatea de consum roşu-aprins. Forma fructului este rotundă, fără umeraţii şi fără zonă verde în regiunea pedunculară. Greutatea medie a unui fruct este de 6 g.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu avînd nevoie de 110—115 zile de la răsărire pînă la coacerea primelor fructe. Fructele sînt rezistente la crăpare. Acest soi imprimă hibridului productivitatea şi calitatea.

Producţia. Se obţin 40—50 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele au pereţii cărnoşi, pulpa suculentă, bine colorată, gustul dulce-acrişor plăcut.

Scanned with OKEN Scanner

Forma paternă — Linia E.N.-1

Genealogia. A fost obținută prin selecție, la S.C.V. Ștefănești.

Caractere morfologice. Planta are creștere determinată, cu ramuri puține și slab dezvoltate. După ce leagă cîteva fructe, ramurile se opresc din creștere, iar unele se usucă. Forma fructului este rotund turtită, cu umerații. Culoarea fructului este verde-albicioasă înainte de coacere, iar la maturitatea de consum devine roșie-gălbuie. În condiții de cultură în solarii, fructele sînt partenocarpice. Greutatea medie a unui fruct este de 45 g.

Însușiri fiziologice. Este un soi foarte timpuriu și imprimă hibridului timpurietatea.

Calitatea. Fructele au gustul acidulat. Conținut mic de semințe.

Argeș 450

Genealogia. Este un hibrid F_1, obținut la S.C.V. Ștefănești, prin încrucișarea liniei R.A. cu linia Argeș 428 T.

Caractere morfologice. Planta are creșterea nedeterminată, portul culcat, înaltă de 1,8—2,0 m, cu puternică tendință de ramificare. Frunza este de tip obișnuit, sectată, cu suprafața gofrată și cu pețiolul lung, de culoare verde. Inserția primei inflorescențe după 7—8 noduri, frecvența inflorescențelor după 3—5 frunze. Inflorescențele de la partea inferioară a plantei sînt compuse, iar cele de la partea superioară sînt simple. Floarea este mică, de culoare limonie. Forma ciorchinilor este compactă. Numărul de fructe pe ciorchine este de 6—12. Fructul este de formă rotundă, cu suprafața netedă, de culoare verde-albicioasă înainte de maturitate și roșu intens pe toată suprafața la maturitatea tehnică. Fructul nu prezintă umerații, nici zonă verde în regiunea pedunculară. Greutatea medie a unui fruct este de 80—90 g. Prezintă 2—3 loji seminale.

Însușiri fiziologice. Este un hibrid timpuriu, necesitînd 105—110 zile de la răsărire pînă la maturitatea primelor fructe. Fructele sînt rezistente la transport și la crăpare.

Producția. Se obțin 55—60 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este cărnoasă și fără goluri. Țesutul gelatinos din jurul semințelor este roșu-deschis. Fermitatea fructelor este mare. Gust dulce. Cultivat în solarii, fructul are un conținut de 5,45% substanță uscată, 27 mg% vitamina C, 2,61% g zahăr și aciditate 0,46%. Conținut mijlociu de semințe.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. În toate zonele de cultură a tomatelor.

Caracteristicile formelor parentale

Forma maternă — R.A.

Genealogia. A fost obținut prin selecție, în cadrul S.C.V. Ștefănești.

Caractere morfologice. Planta are talia înaltă, creșterea nedeterminată, portul culcat. Limbul frunzei este foarte puternic sectat, cu suprafața gofrată

și culoarea verde-închis. Inserția primei inflorescențe la internodul 6—9; frecvența inflorescențelor după 3—5 frunze. Tipul inflorescenței este simplu și compus. Ciorchinele are forma compactă, numărul mediu de fructe pe ciorchine este de 6—10. Fructul este rotund, cu suprafața perfect netedă. Culoarea fructului necopt este verde-albicioasă, iar la maturitate tehnică devine roșie-intens, fără pată în regiunea pedunculară. Fructul are greutatea medie de 70—80 g; prezintă 2—3 loji seminale.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu. Imprimă hibridului calitatea fructelor. Fructele sînt rezistente la crăpare și transport.

Forma paternă — Argeș 428 T.

Genealogia. Linia Argeș 428 T a fost selecționat din soiul Argeș 428, în cadrul S.C.V. Ștefănești.

Caractere morfologice. Planta are talia pitică, creșterea determinată, portul culcat. Frunza are limbul puternic sectat, suprafața gofrată, culoare verde. Inserția primei inflorescențe, la internodiile 4—6. Frecvența inflorescențelor după 2—4 frunze. Inflorescența este compusă, iar forma ciorchinelui compactă. Numărul mediu de fructe pe ciorchine este de 4—8. Fructul este rotund, cu suprafața complect netedă, verde-albicios înainte de coacere, devine roșu-aprins, uniform pe toată suprafața, la maturitatea tehnică. Greutatea medie a fructului 60—80 g; prezintă 2—4 loji seminale.

Însușiri fiziologice. Este o linie timpurie. Fructele sînt rezistente la crăpare și la transport. Imprimă hibridului precocitate.

Delicates

Genealogia. Este un hibrid F_1 între Linia XXIV/13 × Stupiky polni rani, obținut în R. P. Bulgaria.

Caractere morfologice. Planta are port nedeterminat, înaltă de 130—150 cm, cu creștere viguroasă. Frunza este de tip obișnuit, mijlocie, foliolele nu prea mari, de culoare verde-închis, dispuse des. Inflorescența este simplă sau multiplu ramificată în majoritate, leagă 5—8 fructe. Floarea se prinde de ramificațiile sau axul inflorescenței sub formă de călcii. Fructul este mic pînă la mijlociu. Forma fructului este rotundă sau rotund turtită, are indicele de formă egal cu 0,95. Suprafața fructului este netedă, în regiunea pedunculară prezentînd 2—3 umerații, fără crăpături. La maturitatea în verde, fructul prezintă un guler verde-gri, ce cuprinde 1/3 din fruct, în rest este verde-deschis. La maturitatea tehnică culoarea este roșu-aprins, uniformă. Pielița fructului este groasă. Greutatea medie a unui fruct este de 50—60 g, cu 2—3 loji seminale. În secțiune fructul prezintă goluri, țesutul placentar uniform repartizat.

Însușiri fiziologice. Este un hibrid timpuriu. Fructul este puțin rezistent la transport, crăpînd mai mult radiar.

Producția. Dă pînă la data de 25 iulie circa 55% din producția totală. Se obțin 15—20 t/ha fructe.

Scanned with OKEN Scanner

Calitatea. Pulpa este cărnoasă, cu gust plăcut și aromat. Conține 5,5—6,5% substanța uscată, 3,5—3,7% zahăr, 25—27 mg% vitamina C.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele de cultură a tomatelor.

Caracteristicile formelor parentale

Forma maternă — Linia XXIV/13

Genealogia. Este o linie care provine din R. P. Bulgaria.

Caractere morfologice. Planta are talia înaltă, creșterea nedeterminată, portul culcat. Forma limbului este puțin sectată, cu suprafața netedă. Culoarea frunzei verde-gălbui, cu luciu caracteristic pe partea superioară. Inserția primei inflorescențe după 5—7 noduri, iar frecvența inflorescențelor după 2—3 frunze. Inflorescența este simplă, rar compusă (dichotomic). Forma ciorchinelui este compactă, leagă 5—7 fructe pe ciorchine. Fructul este de formă globulos-turtită, avînd suprafața umerată (prezintă 3—4 șanțuri puțin adîncite), de culoare verde, cu o ușoară zonă verde-intens înainte de coacere și roșu-aprins la maturitatea tehnică, uniformă, fără pată verde. Greutatea medie a unui fruct este de 50—60 g. În secțiune fructul prezintă 3—4 loji seminale.

Însușiri fiziologice. Este o linie semitimpurie și imprimă hibridului însușirile de calitate ale fructului.

Forma paternă — Stupiky-polni-rani

Genealogia. Soi care provine din R. S. Cehoslovacia; este folosit ca genitor.

Caractere morfologice. Se recunoaște prin frunzele caracteristice, cu foliolele asemănătoare celor de cartof, colorate în verde-închis. Fructul este de culoare verde-deschis înainte de coacere și roșu-intens uniform, la maturitatea tehnică. Greutatea medie a unui fruct este de 60 g. În secțiune fructele prezintă 3—4 loji seminale.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu și imprimă hibridului timpurietate.

Export II

Genealogia. Hibrid F_1 creat prin hibridare între Linia XXIV 13 × Temnokrasnîi, la I.A.N.B.-București.

Caractere morfologice. Planta este viguroasă, semiînaltă, de 100—120 cm, cu creștere nedeterminată. Frunza este de tip obișnuit, ușor gofrată, de culoare verde, cu luciu. Inflorsscența este neramificată, rar apare ramificată. Fructul este rotund, de culoare verde-albicios, uneori cu zonă verde în regiunea pedunculară pe 1/3 din fruct. Suprafața fructului este netedă. Un fruct are în medie o greutate de 80 g. La maturitatea tehnică fructul este de culoare roșu-aprins, cu luciu caracteristic. Prezintă în secțiune 2—3 loji seminale.

Scanned with OKEN Scanner

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu, dar mai tardiv cu 7—10 zile decît hibridul Nr. 10 × Bizon. Fructele rezistă bine la transport. Hibridul are o rusticitate şi adaptabilitate bună la condiţii de climă şi sol.

Producţia. Se obţin producţii de 15—20 t/ha fructe.

Calitatea. Are gust dulce, uşor acidulat, cu aromă plăcută.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă, pentru export.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele de cultură a tomatelor.

Caracteristicile formelor parentale

Forma maternă — Linia XXIV/13 (vezi hibridul Delicates)

Forma paternă — Temnokrasnii (vezi descrierea soiului)

Nr. 10 ⊠ Bizon

Genealogia. Este un hibrid F_1 creat în R. P. Bulgaria.

Caractere morfologice. Planta are portul nedeterminat, creştere înaltă, viguroasă, cu lăstărire bogată. Frunza este obişnuită, puţin gofrată, de culoare verde cu nuanţe cenuşii. Inflorescenţa este simplă sau ramificată, cu 7—10 flori, din care leagă 6—8 fructe. Fructul are formă rotundă, puţin turtită, suprafaţa este netedă sau uşor costată, uniformă. În condiţii de temperatură scăzută, pînă la 20—30% din fructe apar deformate sau creţe. Culoarea este verde, cu pată inelară verde-închis la fructul necopt; fructul copt are culoare roşie intensă, cu o zonă galbenă în jurul pedunculului dacă maturarea s-a făcut forţat sau incomplet. Un fruct are greutatea de 50—60 g. Prezintă în secţiune 3—4 loji seminale.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu (102—107 zile perioada de vegetaţie de la răsărit), cu coacere masivă la primele inflorescenţe.

Producţia. Se obţin 25—30 t/ha fructe.

Calitatea. Are gust dulce puţin acrişor. Fructele au o rezistenţă foarte bună la transport.

Destinaţia. Indicat pentru consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele de cultură a tomatelor.

Caracteristicile formelor parentale

Forma maternă — Nr. 10

Genealogia. Soi din R. P. Bulgaria, mult folosit pentru obţinerea fenomenului heterozis.

Caractere morfologice. Planta are talia înaltă, creşterea nedeterminată, portul culcat. Limbul frunzei este sectat, cu suprafaţa puţin gofrată, de culoare verde-închis. Inserţia primei inflorescenţe după 7—10 frunze. Frecvenţa inflorescenţelor la 3—5 frunze. Inflorescenţa este simplă şi compusă. Forma ciorchinelui semicompactă. Formează în medie 6—12 fructe pe ciorchine.

Scanned with OKEN Scanner

Fructul este de formă rotundă, ușor turtită, cu suprafața netedă. Înainte de coacere, culoarea fructului este verde, iar la maturitatea de consum devine roșie, cu o pată verde pînă la 1/3 din fruct. Greutatea medie a unui fruct este de 35—40 g. În secțiune fructul prezintă 2—3 loji seminale.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu. Fructul este foarte rezistent la crăpare și la transport. Imprimă hibridului forma fructelor, rezistența la crăpare și la transport.

Forma paternă — Bizon

Genealogia. Soi provenit din R. P. Bulgaria.

Caractere morfologice. Planta crește sub formă de tufă pitică, avînd creșterea determinată și portul culcat. Frunza are limbul puternic sectat, suprafața gofrată, culoarea verde. Inserția primei inflorescențe după 3—5 frunze, iar frecvența inflorescențelor după 2—4 frunze. Inflorescența este compusă, iar forma ciorchinelui este laxă. Numărul mediu de fructe pe ciorchine este de 3—5. Fructul este rotund-turtit, cu suprafața încrețită. Înainte de coacere, fructul este colorat în verde-închis, iar la maturitatea tehnică devine roșie-închis, cu pată verde pînă la 1/2 din fruct și radiații verzui, adesea pînă la punctul pistilar. Greutatea medie a unui fruct este de 80—130 g, cu 7—12 loji seminale. Fructul prezintă crăpături radiale și circulare.

Însușiri fiziologice. Este un soi foarte timpuriu și imprimă hibridului precocitate. Rezistența la crăpare și la transport este mijlocie.

Someșan

Genealogia. A fost creat la S.C.P.P. Cluj-Napoca, prin hibridare complexă urmată de selecție individuală repetată.

Caractere morfologice. Creșterea plantei este determinată, cu înălțimea de 60—80 cm, portul culcat. Lăstărirea este mijlocie, cu cîte 5—7 lăstari la tufă. Fructul este sferic (indicele de formă 0,9—1,25); suprafața netedă, uneori încrețită în jurul inserției pedunculului. Cavitatea peduncular mijlocie spre superficială. Cicatricea pistilară punctiformă, uneori scurt liniară. Înainte de coacere fructul este de culoare verde-deschis, iar la maturitatea tehnică culoarea devine roșie-cărămizie; 10—15% din fructe prezintă pată galbenă în jurul pedunculului. Leagă 4—6 fructe pe ciorchine. Greutatea unui fruct este de 70—140 g.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu, necesitînd 105—110 zile, de la răsărirea plantelor pînă la coacerea primelor fructe. Posedă un ritm rapid de coacere a fructelor, realizînd 50% din producția totală la primele 2 recoltări. Fructele sînt rezistente la crăpare și la transport. Manifestă toleranță față de principalele boli (septorioză, mană, bacterioză, V.M.T.).

Producția. Se obțin 40—50 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt cărnoase, consistente, cu textură fină, semințe puține. Conținutul de substanță uscată 6,5%, zahăr total 1,94%, aciditatea 0,38%.

Scanned with OKEN Scanner

Destinația. Consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. În toate zonele cultivatoare de tomate, dar cu precădere în zona ecologică din Transilvania.

Temnokransnîi

Genealogia. Soi care provine din U.R.S.S.

Caractere morfologice. Planta are creștere determinată, este răsfirată, semiînaltă (40—60 cm). Frunza este de tip obișnuit, netedă, cu foliole mici, de culoare verde-deschis. Planta este săracă în frunziș. Prezintă internodii scurte. Inflorescența este neramificată, dispusă des pe plantă, fructele fiind grupate asemănător unor ouă în cuibare. O inflorescență leagă 5—6 fructe. Fructul este sferic, ușor turtit, cu indice de formă 0,95, neted, de culoare verde-albicios, uniform colorat, roșu-aprins la maturitatea tehnică. Greutatea unui fruct este de 70—90 g, clasîndu-se în categoria mijlocie. În secțiune transversală este intens colorat, cu 3—4 loji seminale. Pericarpul fructului este subțire.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu, perioada de vegetație fiind de 110—115 zile. În condiții de secetă fructul se colorează neuniform și prezintă arsuri datorită foliajului slab dezvoltat, răsfirat, dezvelind fructele. Fructul este nerezistent la crăparea concentrică și radiară. Este sensibil la boli.

Producția. Dă producții de 20—25 t/ha fructe.

Calitatea. Produce numeroase flori fertile. Ca inconvenient semnalăm calitatea slabă a fructelor (gust fad, cu aciditate slabă). Conținut mediu de seminţe.

Destinația. Consum în stare proaspătă pentru piața internă.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele de cultură a tomatelor.

Soiuri semitimpurii

Abundens

Genealogia. Este un soi creat la S.C.P.P. Cluj-Napoca.

Caractere morfologice. Planta are portul determinat, cu înălțimea de 70—85 cm, vigoarea și lăstărirea mijlocie. Frunza este obișnuită, culoarea verde de mărime mijlocie, cu suprafața gofrată și perozitate mijlocie. Inflorescența este simplă, apare la al 6—7-lea nod și se repetă după cîte 2—3 frunze. Într-o inflorescență sînt 5—9 flori din care leagă 5—7 fructe. Fructul are forma rotund-turtită. Cavitatea pedunculară este ușor adîncită; suprafața este netedă, cu punctul pistilar ușor mucronat la 5—10% din fructe. Unele fructe sînt ușor umerate. Pielița este netedă. Un fruct are în medie greutatea de 110 g (62% din fructe sînt mai mari de 100 g), este de culoare verde și prezintă pată verde pe 1/4 din suprafață. Fructul la coacere este roșu-aprins. Culoarea pulpei roșu-intens. Prezintă 5 loji seminale, fără goluri placentare.

Însușiri fiziologice. Soi semitimpuriu (130—135 zile). Prezintă rezistență generală la boli în cîmp, bună. Este mai puțin rezistent la putrezirea apicală. Rezistența la crăpare este mijlocie. Coacerea este eșalonată, uniform grupată.

Scanned with OKEN Scanner

Producția. Se obțin 60—80 t/ha fructe.

Calitatea. Conținutul în substanță uscată este de 5,3%. Semințele în fruct sînt mijlociu de multe. Are gust plăcut, aromat, dulce-acidulat.

Destinația. Consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. Se recomandă în toate zonele de cultură a tomatelor.

Argeș 428

Genealogia. A fost obținut prin selecție individuală repetată, la S.C.V. Ștefănești.

Caractere morfologice. Planta are creștere determinată, talia semiînaltă (70—80 cm). Frunza este de tip obișnuit, cu limbul sectat, suprafața gofrată, cu marginile slab crestate, de culoare verde-deschis, pețiolul de mărime mijlocie. Prima inflorescență se formează pe tulpină după 4—6 noduri, iar frecvența inflorescențelor este după 2—5 frunze. Inflorescența este compusă. Floarea este de mărime mijlocie și de culoare galbenă. La fiecare ciorchine leagă 3—6 fructe. Fructul este rotund-turtit, fără umerații. Înainte de a ajunge la maturitate, fructul este de culoare verde-albicios, iar la maturitatea tehnică culoarea devine roșu-aprins, fără zonă verde în regiunea pedunculară. La inserția pedunculului cu fructul se află un inel celulozic, care împiedică crăparea lor. Greutatea medie a unui fruct este de 20 g; prezintă 5—10 loji seminale.

Însușiri fiziologice. Este soi semitimpuriu, avînd nevoie de 110—115 zile de la răsărire pînă la coacerea primelor fructe. Fructele sînt rezistente la crăpare și la transport. Este un soi rezistent la boli și la condiții nefavorabile de mediu.

Producția. Se obțin 40—60 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele au pereții cărnoși, pulpa suculentă, bine colorată, gustul dulce-acrișor, plăcut, număr redus de semințe. Conținut de substanță uscată 5,7%, vitamina C 29 mg%, zahăr 2,8 g% și aciditate 0,36%.

Destinația. Este utilizat pentru consum în stare proaspătă și industrializare (suc, bulion), avînd pereții lojilor îngroșați și conținut ridicat de substanță uscată.

Zonarea. Se recomandă să fie cultivat în toate zonele de cultură a tomatelor.

Aurora 50

Genealogia. Este un soi autohton, obținut la I.C.L.F. Vidra, prin hibridare vegetativă între soiul de tomate Aurora 6 I.C.A.R. cu soiul de vinete Bucureștene.

Caractere morfologice. Planta este înaltă, peste 150 cm, cu creștere viguroasă și port nedeterminat. Frunza este de tip obișnuit, puțin gofrată, de culoare verde-închis. Inflorescența este neramificată pînă la simplu ramificată. În general inflorescența bazală este foarte mare. Formează ciorchini compacți, conținînd 7—10 fructe. Fructul este rotund, ușor turtit, de culoare verde, cu guler verde-gri-deschis pînă la închis în zona pedunculară. La maturitatea

Scanned with OKEN Scanner

tehnică culoarea este roşie, uniformă. Greutatea medie a fructului este de 100 g. Prezintă 3—9 loji seminale.

Însuşiri fiziologice. Este cel mai timpuriu soi din grupa soiurilor semitimpurii. Fructele nu crapă, fiind rezistente la transport. Rezistă la boli.

Producţia. Este un soi foarte productiv, dînd 40—60 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt cărnoase, cu un conţinut în substanţă uscată de 5,5—6%, cu gust dulce acrişor, foarte plăcut.

Destinaţia. Indicat pentru culturile de vară, pentru consum în stare proaspătă şi chiar pentru conserve.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele de cultură a tomatelor.

Soiuri semitîrzii şi tîrzii

Buzău 1600

Genealogia. Este un soi creat la Staţiunea de cercetări legumicole Buzău

Caractere morfologice. Planta are port nedeterminat culcat, cu talia înaltă de 120—135 m, creştere viguroasă şi lăstărire mijlocie. Frunza este de culoare verde-deschis. Inflorescenţa este simplă, semicompactă, cu 5—8 flori din care leagă 2—5 fructe. Fructul are formă sferică (indicele de formă 0,9—1,2), cu suprafaţa netedă. Cavitatea pedunculară este superficială, cu punct de prindere mare şi cicatrice pistilară evidentă. Culoarea fructului este uniformă, verde-albicios la fructul necopt şi roşu-deschis la fructul copt. Greutatea unui fruct este de 190—260 g.

Însuşiri fiziologice. Soi semitardiv cu perioada de vegetaţie de 125—135 zile. Rezistenţa generală la boli în cîmp este bună. Coacerea este eşalonată, uniform repartizată în intervalul august-septembrie. Prezintă rezistenţă bună la crăpare.

Producţia. Se obţin 70—90 t/ha fructe în cultură palisată.

Calitatea. Are fructe cărnoase, cu seminţe puţine. Gustul este plăcut echilibrat. Conţinutul în substanţă uscată de 5,6—6,1%.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se poate cultiva în toate zonele favorabile şi foarte favorabile culturii tomatelor.

Florida

Genealogia. Este un soi provenit din S.U.A. şi aclimatizat la noi în ţară.

Caractere morfologice. Planta are portul nedeterminat culcat, înaltă de 151 cm, cu creştere viguroasă şi lăstărire abundentă (copili la subţioara frunzelor). Frunza este de tip obişnuit, cu foliole mari, mijlociu sectate, care alternează cu foliole mici. Suprafaţa frunzei este uşor gofrată, cu uşoară perozitate. Frunza este de culoare verde-deschis, cu poziţia faţă de tulpină perpendiculară. Inflorescenţa este simplă-laxă, apare la nodurile 5—7 şi se repetă după cîte 3—4 frunze. Într-o inflorescenţă se găsesc 5—8 flori, cu o medie de 5 fructe legate în ciorchine. Fructul are formă rotund-globuloasă (indice de formă

Scanned with OKEN Scanner

0,8—1,15), ușor adîncit la cavitatea pedunculară și la punctul pistilar. Suprafața este umerat-costată (3—5 proeminențe de la un pol la celălalt); la primele etaje fructele sînt mai netede. În ceea ce privește culoarea, prezintă zonă verde întinsă pe 1/3 din fruct; la fructul necopt culoarea de bază este verde-deschis față de gulerul de culoare verde-închis, iar la fructul copt culoarea este roșu-intens. Există unele fructe la care pata verde nu se colorează în roșu uniform. Pulpa este de culoare roșu uniform și are grosimea de 4—5 mm. Greutatea medie 100—200 g. Prezintă 3—7 loji seminale.

Însușiri fiziologice. Soi tardiv, cu perioadă de vegetație cuprinsă între 145—150 zile. Rezistența generală la boli în cîmp este mijlocie. Rezistența la crăpare este slabă (crapă radiar), dar rezistă destul de bine la variații de temperatură. Coacerea este eșalonată. Fructele se desprind mijlociu de greu de pe peduncul.

Producția. Se pot obține 40—80 t/ha fructe.

Calitatea. Conținutul în substanță uscată este de 5,6—6%. Prezintă fermitate mijlocie. Fructul are gust plăcut, ușor acidulat și aromat, pielița se desprinde ușor de fruct.

Destinația. Industrializare pentru pastă și suc; consum în stare proaspătă.

Zonarea. În zona foarte favorabilă culturii tomatelor și în zona favorabilă din Dobrogea și Moldova.

Productiva

Genealogia. A fost selecționat prin alegere individuală la I.C.L.F. Vidra, dintr-o populație locală valoroasă.

Caractere morfologice. Planta este înaltă de 160—180 cm, cu creștere foarte viguroasă, nedeterminată. Frunza este de tip obișnuit, foarte mare, ușor gofrată, pețiol lung, foliolele de dimensiuni mari, de culoare verde-închis. Inflorescența este neramificată, în general, rar multiplu ramificată. Leagă 4—6 fructe într-o inflorescență. Fructul este sferic turtit, mare, avînd indicele de formă de 0,86. Suprafața fructului este netedă, ușor costată în zona pedunculară, prezentînd un guler verde-închis care se înroșește cu întîrziere, crăpînd adesea sub formă de stea sau circular. La maturitatea tehnică culoarea este roșie. Pielița fructului este subțire, crăpînd ușor la variații de umiditate din sol. Cicatricea pedunculară este mare, înconjurată de un inel de protecție de suber, lat de 2—5 mm. Punctul pistilar este bine evidențiat, suberificat, de formă liniară, stelată, punctiformă, situat la nivelul sau sub nivelul suprafeței fructului. Prinderea fructului se face sub formă de călcîi, în unghi. Greutatea unui fruct este de 150—180 g. În secțiune transversală, țesutul placentar este neuniform repartizat, lojile seminale (6—9) fiind răspîndite în masa fructului.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitardiv, cu perioada de vegetație de 125—130 zile.

Producția. Se obțin 50—75 t/ha fructe.

Calitatea. Este nerezistent la crăpare. Conținut redus de semințe.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Este indicat pentru zonele favorabile și foarte favorabile culturii tomatelor.

Scanned with OKEN Scanner

Ace

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Planta are portul determinat, semiinalt de 100—120 cm. Frunza este de culoare verde-gri, puțin gofrată, cu alcătuire obișnuită. Frunzișul nu este prea bogat. Inflorescența este neramificată, cu 4—6 fructe. Fructul este sferic-turtit, avînd indicele de formă de 0,87, de culoare verde-albicios și roșu-cărămiziu, uniformă la faza de maturitate tehnică. Punctul pistilar este mic. Prinderea fructului se face cu călcîi. Fructul este bine prins de codiță. Punctul peduncular este situat ușor sub nivelul suprafeței fructului. Cicatricea pedunculară, la înlăturarea codiței este înconjurată de un inel de suber de 1—2 mm lățime. Suprafața fructului este netedă, ușor vălurată. Leagă în inflorescență 4—6 fructe foarte mari, avînd în medie 120—140 g. În secțiune transversală se observă că țesutul placentar are o repartizare neuniformă, ocupînd 2/3 din fruct. Numărul de loji seminale oscilează între 3—8.

Însușiri fiziologice. Soi semitardiv (130—135 zile, perioada de vegetație); cu toate că frunzișul nu este prea bogat totuși apără și acoperă bine fructele contra arsurilor solare.

Producția. Se pot obține producții de 35—50 t/ha fructe.

Calitatea. Prezintă fructe tari, cărnoase, rezistente la transport, cu un conținut în substanță uscată de 6% și conținut ridicat de zahăr. Număr mic de semințe.

Destinația. Este foarte indicat pentru fabricarea pastei de tomate și pentru consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă să se cultive în județele sudice ale țării.

Ace Royal

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Planta este răsfirată, cu port semiculcat, cu talie semipitică (50—60 cm). Frunza este mijlocie, avînd în medie 25 cm lungime, fixîndu-se în unghi ascuțit față de tulpină, de culoare verde. Inflorescența este neramificată. Inserția primei inflorescențe se face pe internodul 4—5. Numărul de flori în inflorescență este în medie de 4. Fructul este rotund-turtit, ușor ondulat, verde-albicios, apoi roșu-aprins la maturitatea tehnică. Punctul pistilar este mare, ușor adîncit în fruct. Punctul peduncular este situat sub nivelul suprafeței fructului. Fructul crapă concentric și radiar. Unele fructe prezintă o linie de suber ce unește punctul pistilar cu cel peduncular. Pielița fructului este netedă. Fructul este colorat uniform, avînd o greutate medie de 200 g. Leagă 2—3 fructe în inflorescență. Numărul de loji seminale este între 5—6.

Producția. Asigură producții de 50—60 t/ha fructe.

Destinația. Consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. Se recomandă să se cultive în județele sudice ale țării.

Scanned with OKEN Scanner

Campbell 1327

Genealogia. Este un soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Planta are portul determinat-culcat, este semiînaltă, laxă, cu creşterea nu prea viguroasă şi lăstărirea slabă-mijlocie (3—6 lăstari). Frunza este obişnuită, de culoare verde-deschis, cu frunziş mijlociu, care acoperă suficient fructele. Inflorescenţa este simplă, semicompactă, cu 5—8 flori din care leagă 3—6 fructe. Fructul are următoarea formă: 50% sînt aplatizate (indice de formă 0,54—0,58); 50% rotund-turtite-sferice (indice de formă 0,8—1). Cavitatea pedunculară este semiadîncă, cu uşoară umerare. Suprafaţa fructului este netedă, sau foarte uşor costată. În ceea ce priveşte culoarea, prezintă pată verde inelară care dispare la coacere. Fructul necopt este verde-albicios, iar fructul copt roşu-cărămiziu-aprins. Greutatea unui fruct variază între 60—130 g, cu 4—12 loji seminale.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitardiv. Prezintă rezistenţă la *Verticillium album* şi *Fusarium oxysporum*. Rezistenţa la crăpare este bună. Coacerea este eşalonată. Fructele se desprind destul de greu de peduncul.

Producţia. Soi productiv, realizînd 40—50 t/ha fructe.

Calitatea. Are conţinut ridicat în substanţă uscată. Fructele sînt cărnoase, cu gust dulce-acrişor şi seminţe multe, fermitate mijlocie.

Destinaţia. Industrializare (pastă şi suc) şi consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în zonele de aprovizionare ca materie primă a fabricilor de conserve.

Soiuri pentru industrializare

Early Pearson VF-36

Genealogia. Este un soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Planta are port determinat-culcat, cu talie semimijlocie (85—120 cm), cu ramificare slabă pînă la bogată, în funcţie de condiţiile de cultură. Frunza este de culoare verde-închis. Frunzişul este bogat. Formează 3—5 etaje de flori. Inflorescenţa este simplă, semicompactă, cu 6—8 flori din care leagă 3—7 fructe. Fructul este de formă rotund-globuloasă sau globuloasă-înaltă, cu cavitatea pedunculară mică, de culoare verde-deschis, cu nuanţe de verde, mai pronunţată în zona pedunculară. La maturitatea tehnică fructul are culoare roşu-aprins, uniformă. Forma fructului prezintă un grad mare de variabilitate: 45% din fructe sînt de formă rotund-globuloasă cu indicele de formă 0,92—1,15, netede, cu cavitatea pedunculară mică, iar 55% din fructe sînt de formă globuloasă-înaltă, cu indicele de formă 1,2—1,6, netede, fără coaste, cu cavitatea pedunculară mică. Greutatea unui fruct variază între 65—130 g.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, care necesită de la răsărire pînă la maturarea primelor fructe 110—115 zile. Maturarea fructelor este concentrată. Fructele sînt rezistente la crăpare longitudinală, dar mai puţin rezistente la crăpare radială, dacă intervin ploi în perioada maturării lor. Este un soi rezistent la fusarioză (*Fusarium oxysporum*) şi verticilioză (*Verti-*

cillium album), tolerant la alternarioza *(Alternaria sp)* și VMT, dar sensibil la septorioză *(Septoria lycopersici)* și la mană *(Phytophtora infenstans)*.

Producția. Asigură obținerea unei recolte de 40—50 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt ferme, consistente, cărnoase, cu textură fină, semințe relativ puține, culoarea internă roșie-vie, fără gel verde în jurul semințelor. Conținutul în substanță uscată este de 5,0—5,3%, conținut în zahăr de 3,0—3,3%, iar aciditatea de 0,35—0,37%, ceea ce îi dă un gust fad pentru consumul în stare proaspătă.

Destinația. Soi specializat pentru producerea de pastă.

Zonarea. Se recomandă cultivarea în zonele foarte favorabile și favorabile pentru cultura tomatelor, cu deosebire în sudul țării în jurul fabricilor de conserve.

Heinz 1370

Genealogia. Este un soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Planta are port determinat, culcat, cu talia mijlocie (70—90 cm), cu ramificare mijlocie (7—9 lăstari), frunziș bogat. Frunza este de culoare verde-deschis. Se formează 3—4 etaje de flori. Înflorescența este simplă, compactă, cu 5—6 flori, din care leagă 2—6 fructe (mai multe în inflorescențele 3—4). Fructul este de formă rotund-globuloasă sau rotund-turtită, cu suprafața ușor costată în partea superioară, cu cavitatea pedunculară mică, iar cicatricea pistilară puțin evidentă. Culoarea fructului înainte de maturare este verde-albicios, cu tente variabile de verde mai pronunțat, iar la maturitatea tehnică este roșu-aprins, uniformă pe toată suprafața; 45% din fructe au indicele de formă de 1,1—1,15, globulos-înalte, ușor costate, cu cavitatea peduncului superficială, 32% din fructe au indicele de formă de 0,80—0,85, fără coaste și cu un mucron șters la partea pistilară, iar 23% din fructe au indicele de formă de 0,75—0,80, de formă ușor turtită, netede sau ușor costate, cu cavitatea pedunculară ușor adîncită. Greutatea unui fruct variază între 65—125 g. Prezintă 5—6 loji seminale.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, care necesită de la răsărire pînă la maturarea primelor fructe 110—120 zile. Maturarea fructelor pe plantă este destul de concentrată. Fructele se desprind greu de pe vrej, sînt rezistente la crăpare circulară și mai puțin rezistente la crăparea radială. Este un soi rezistent la fusarioză, tolerant la septorioză, verticiloză, alternarioză și mană, dar sensibil la viroze.

Producția. Soi productiv ce asigură obținerea a 40—60 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt ferme, cu textura fină, suficient de cărnoase, cu un conținut mijlociu de semințe și gust dulce. Conținut în substanță uscată este de 4,8—5,1%, conținut în zahăr de 2,4—3,2% și aciditate scăzută (0,38%).

Destinația. Soi destinat pentru industrializare, folosit în special pentru prepararea sucului și pastei de tomate. Poate fi folosit și pentru consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă a fi cultivat în sudul și sud-vestul țării, în zonele fabricilor de conserve.

Scanned with OKEN Scanner

V.F. 145-78-79

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Planta are port pitic, cu înălțimea de 40—50 cm, creșterea tipic determinată, ramificare mijlocie, frunziș puțin abundent, cu aspect de plante ofilite (caracteristic). Frunza are culoare verde-metalic. Un ciorchine leagă 2—5 fructe, în aproape toate etajele. Fructul are formă globuloasă, ușor turtită (indice de formă =0,87—0,94), avînd terminația mucronată, suprafața netedă, cavitatea pedunculară superficială, cicatricea pistolară slab vizibilă. Culoarea înainte de coacere este verde-deschis, cu guler mai pronunțat la codiță, iar la maturitatea de consum devine roșu-cărămiziu, uniformă pe toată suprafața. Greutatea fructului este cuprinsă între 10—130 g.

Însușiri fiziologice. Soi timpuriu spre semitimpuriu, necesitînd de la răsărire pînă la coacerea primelor fructe 100—115 zile. Coacerea fructelor în ciorchine este simultană, iar pe plantă destul de concentrată, însușire pentru care se pretează la recoltarea mecanizată. Prezintă rezistență la verticilioză și fusarioză.

Producția. Se pot obține 40—45 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt ferme, rezistente la crăparea radială și circulară. Manifestă o bună capacitate la păstrare după coacere, pe teren sau în depozit, are textură fină. Conținutul în substanță uscată este de 4,5—5,0% zahăr, 2,36—3,11%, iar aciditatea 0,36%. Gustul este puțin echilibrat din cauza raportului nefavorabil dintre glucide și aciditate.

Destinația. În industrie pentru pastă și suc.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele favorabile și foarte favorabile din țară.

Soiuri pentru depelare

Brăila 405

Genealogia. Este un soi selecționat la S.C.A. Brăila.

Caractere morfologice. Planta are portul determinat, erect, cu talia pitică de 65—70 cm, habitus mijlociu și lăstărire mijlocie (5—6 lăstari). Frunza este obișnuită, mijlociu sectată la bază de culoare verde-deschis, de mărime mijlocie (18/17 cm). Poziția frunzelor față de tulpină este oblică, îndreptate în sus. Acoperirea fructelor cu frunze este bună. Inflorescența simplă, compactă, cu 4—5 flori, respectiv 3—4 fructe în ciorchine. Pe o plantă apar 15—18 inflorescențe. Fructul are forma ovoidă (indice de formă 0,5), cu suprafața netedă și cavitatea pedunculară mică. Culoarea este uniformă, fără pată verde, verde-alburiu la fructul necopt și roșu-intens la fructul copt. Un fruct are greutatea de 45—50 g. Prezintă 2—3 loji seminale.

Însușiri fiziologice. Soi semitimpuriu (120 zile perioada de vegetație). Rezistența la boli în cîmp este bună, rezistența la temperaturi ridicate și arșiță de asemenea bună. Este rezistent la crăpare. Coacerea destul de concentrată. Desprinderea fructelor de pe pedunculul este ușoară.

Producția. Se obțin 45—50 t/ha fructe.

Scanned with OKEN Scanner

Calitatea. Pieliţa se desprinde uşor de pe fruct. Prezintă un număr mic de seminţe. Fructul este cărnos, cu gust plăcut şi conţinut în substanţă uscată de 5,5%. Fermitatea şi elasticitatea bune.

Destinaţia. Industrializare pentru pastă şi tomate depelate în bulion.

Zonarea. Se recomandă în zona foarte favorabilă a culturii tomatelor, precum şi în zona favorabilă din Dobrogea şi Moldova.

Roma A

Genealogia. Este un soi provenit din S.U.A.

Caractere morfologice. Planta are port nedeterminat-semierect, semiînalt de 70—95 cm, de vigoare mijlocie şi lăstărire continuă (prin copili). Frunza este mijlociu sectată, uşor gofrată, de culoare verde, cu pubescenţă mijlocie-mare, avînd limbul mai mic, foliajul nu este prea abundent. Inflorescenţa apare la 7—9 noduri şi se repetă la 1—2 frunze, este compusă, laxă, cu multe flori din care leagă 7—12. Fructul are formă alungită-ovoidă, uşor gîtuit spre punctul peduncular, cu suprafaţa netedă; prezintă pungi de aer la placente care îl fac elastic. Cavitatea pedunculară este puţin adîncită, dar mică. Fructul este de culoare verde, fără pată la fructul necopt, iar la maturitatea tehnică roşu-intens. Greutatea unui fruct este de 45—50 g, uniform calibrat. Prezintă 2—3 loji seminale.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu. Rezistenţa generală la boli în cîmp este mijlocie, rezistenţa la crăpare este bună. Fructele rezistă bine pe plantă în faza de coacere, de asemenea rezistă bine la transport prin fermitatea şi elasticitatea fructului. Fructele se desprind uşor de pe peduncul.

Producţia. Soi productiv, se pot obţine 30—60 t/ha fructe.

Calitatea. Fructul are conţinut mijlociu-ridicat în substanţă uscată, este cărnos, cu seminţe puţine, cu gust fad. Pieliţa se desprinde uşor de pe fruct. Fermitate şi elasticitate bune.

Destinaţia. Industrializare, pentru fabricat paste şi pentru depelare, precum şi fructe întregi în bulion.

Zonarea. Se recomandă în zonele foarte favorabile şi favorabile.

Soiuri pentru seră

Craiobrid

Genealogia. Hibrid creat la S.C.L. Işalniţa-Craiova.

Caractere morfologice. Planta are creştere nedeterminată, port înalt, viguroasă, compactă. Foliajul este bine dezvoltat. Frunza este lung pedunculată, cu limbul mijlociu sectat, de culoare verde cu o nuanţă mai deschisă faţă de obişnuit. Are 10—11 inflorescenţe distanţate la 20—22 cm, din care 8—10 sînt productive. Inflorescenţa este ramificată, pe un ciorchine se formează 6—7 fructe, uneori pînă la 14. Fructul este de mărime mijlocie sau mare, globulos, uşor turtit, umerat, larg costat, cărnos, cu trei loji. Uneori prezintă tendinţă de încreţire. În faza de pîrgă fructul este albicios, iar la coacerea deplină roşu-aprins.

Scanned with OKEN Scanner

Însușiri fiziologice. Capacitatea de legare a fructelor este mare, în special la nivelul inflorescențelor 4,5 și 6, fiind în mare măsură determinată de intensitatea luminozității. Procesul coacerii este lent. Sub aspectul producției timpurii, hibridul Craiobrid se situiază între Sonato și Revermun pe de o parte, Rondo, Panase, Nemabrid pe de altă parte. Stimulenții chimici n-au influență negativă asupra plantelor și fructelor, acestea păstrîndu-și forma și consistența în cea mai mare măsură. Este rezistent la nematozi, fusarioză, tolerant la VMT și sensibil la cladosporioză, mană și putregaiul cenușiu. Rezistă bine la păstrare și transport.

Producția. Se obțin 60—70 t/ha fructe în ciclul I și 50 t/ha în ciclul II.

Calitatea. Fermitatea pulpei este bună. Fructele sînt rezistente la păstrare și transport.

Ollbrid

Genealogia. Hibrid creat la S.C.L. Işalnița-Craiova.

Caractere morfologice. Planta este înaltă, viguroasă, compactă, cu port nedeterminat. Foliajul este bogat, verde-cenușiu, strîns. Limbul frunzei este mijlociu sectat, cu suprafața ușor gofrată. Planta poartă 8—10 inflorescențe viguroase, simple, laxe. Fructele, cîte 7—8 în ciorchine, au aspect uniform, sînt mijlocii spre mari, de formă globuloasă, ușor turtite, cu un șanț median conturat în zona punctului peduncular. Suprafața fructului este netedă. Fructul conține două loji seminale. În faza de pîrgă, culoarea este albicioasă, iar la maturitatea fiziologică, roșu-aprins uniform, în condiții de luminozitate corespunzătoare. Greutatea unui fruct 65—70 g.

Însușiri fiziologice. Este un hibrid tardiv. Planta are un ritm de creștere rapid, formînd în timp scurt o masă vegetativă bogată. Valorifică bine azotul din sol; reacționează la deficitul de lumină prin nelegarea completă a florilor din inflorescență. Tratarea inflorescențelor cu stimulenți determină formarea de fructe goale și diforme în procent ridicat, mai ales la etajele inferioare. Manifestă rezistență la atacul hematozilor, la fusarioză și verticilioză. Este sensibil la *Cladosporium fulvum.*

Producția. În ciclul I, realizează în medie 75—90 t/ha, iar în ciclul II 60—70 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele se încadrează în calibrul 5,7—6,5 cm. Pulpa are densitate redusă și fermitate potrivită. Fructele sînt uniforme în general și viu colorate. Nu prezintă crăpături. Numărul de semințe în fruct este mijlociu.

Nemabrid

Genealogia. Hibrid care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Planta are creștere nedeterminată; este viguroasă, compactă, foliajul are aspect sănătos. În ciclul I de producție formează 7—8 inflorescențe din care 6—7 productive, iar în ciclul II, 9—10 inflorescențe din care 7—8 productive. Ciorchinii sînt scurți și puternici, purtînd 3—5 fructe, mai rar 6—8. Fructele dintr-un ciorchine sînt în general uniforme ca mărime și uneori ca formă (în afara fructelor tipice apar exemplare costate sau crețe).

Scanned with OKEN Scanner

Fructul este mare, globulos, costat, cu mai multe loji seminale (3—5). Caracterele fructului sînt neconsolidate, prezentînd variaţii în ceea ce priveşte forma. În perioada de pîrgă, culoarea fructului este verzuie şi prezintă o semicalotă de culoare verde, difuză, care dispare la coacerea deplină, cînd fructul se colorează în roşu uniform, cu nuanţă uşor portocalie. Greutatea medie a unui fruct este de 7,5—9,5 g; diametrul este de 5,7—6,5 cm.

Însuşiri fiziologice. Se comportă ca un hibrid semitardiv. S-a dovedit mai timpuriu decît hibrizii Oltbrid şi Westlandbrid. Procesul de coacere a fructelor se desfăşoară în ritm rapid. Ritmul de creştere al plantelor este moderat. Plantele au capacitate mare de regenerare; reacţionează puternic la reducerea intensităţii luminii prin pierderea florilor şi chiar a inflorescenţelor. La concentraţii ridicate de stimulenţi chimici, se formează fructe diforme şi cu goluri la nivelul inflorescenţelor 1—3. Prezintă rezistenţă la nematozi, fusarioză, cladosporioză şi toleranţă la putregaiul cenuşiu, VMT şi *Phytophtora parasitica*.

Producţia. Capacitatea de producţie destul de redusă este compensată de mărimea şi densitatea fructelor. Realizează 50—60 t/ha.

Calitatea. Fructele sînt aspectuoase, mari. Pieliţa fructului este subţire, pulpa groasă şi consistentă. Culoarea la maturitatea de consum este plăcută, uniformă, gustul foarte bun. Deşi ferme la recoltare, datorită unei coaceri rapide şi a pieliţei foarte subţiri, fructele crapă uneori în timpul transportului.

Revermun

Genealogia. Se cunosc trei hibrizi Revermun, din care doi, Revermun Tm C_2 şi Revermun Tm C_3 prezintă rezistenţă la VMT şi cladosporioză. Provin din Olanda.

Caractere morfologice. Planta este asemănătoare ca habitus şi ritm de creştere cu cea a hibridului Sonato, de care se deosebeşte prin culoarea tulpinii, care este verde, lipsită de nuanţă violacee; ciorchinii sînt mai strînşi, cu încărcătură de fructe mai redusă decît la Sonato (6—8 fructe). În general hibrizii Revermun formează fructe mari, de 80—120 g, umerate, ferme, poliloculare. Forma fructului diferă la cei doi hibrizi. Revermun Tm C_2 prezintă fructe rotunde, larg umerate cu calota verde, delimitată în faza maturităţii tehnice. Uneori apar în ciorchine fructe creţe, rotunde sau ovale. Fructele hibridului Revermun Tm C_3 sînt mai mari, tronconice, larg umerate, cu calotă verde, difuză în faza de precoacere. Şi în cazul acestui hibrid apare un procent redus de variaţii de formă a fructului. La maturitatea de recoltare fructele au culoare verde, cu calotă în jurul punctului peduncular. La maturitatea fiziologică culoarea fructului devine roşie intensă, uniformă.

Însuşiri fiziologice. Sînt hibrizi timpurii, situîndu-se sub nivelul hibridului Sonato. Ambii hibrizi manifestă rezistenţă la VMT, la *Cladosporium fulvum*, rasele A şi B, Revermun Tm C_2 şi la toate rasele Revermun Tm C_5.

Producţia. Realizează 60—90 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt potrivit de uniforme ca formă şi mărime. Predomină fructele mari, aspectuoase, cu colorit uniform. Pulpa este fermă, ceea ce le conferă rezistenţă bună la transport.

Scanned with OKEN Scanner

Westlandbrid

Genealogia. Hibrid care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Planta este de vigoare mijlocie, cu port nedeterminat. Aspectul tufei este compact. Foliolele sînt alungite, gofrate, de culoare verde-închis; ţesutul are aspect îmbătrînit. Inflorescenţele, în număr de 8—9, au rahis puternic, relativ scurt şi forma penată sau globuloasă. Pe inflorescenţă se formează 7—8 fructe, uniforme. Forma fructului este globulos-alungită, suprafaţa netedă, punctul pistilar mic şi superficial. Fructul prezintă 2—3 loji seminale. În faza de prepîrgă culoarea este verde, cu o calotă mai intens colorată în jurul punctului peduncular, iar la maturitate se colorează în roşu-omogen. Greutatea unui fruct este de 70—90 g; diametrul de 5—5,7 cm.

Însuşiri fiziologice. Are o capacitate bună de a lega fructe. În ciclul I, factorul lumină influenţează în mică măsură acest proces faţă de alte soiuri. În ciclul II, zilele scurte şi întunecoase din lunile octombrie-noiembrie, determină pierderea ultimelor 2—3 inflorescenţe. Sub influenţa insolaţiilor din lunile de primăvară, foliajul suferă un proces intens de îmbătrînire, care se manifestă prin pătarea şi decolorarea ţesuturilor. Ritmul de creştere a fructelor este rapid. Efectul negativ al stimulenţilor asupra fructelor şi plantelor, în general este nesemnificativ. Este rezistent la verticilioză, fusarioză, cladosporioză, rasele A şi B. Manifestă sensibilitate la VMT, mană, alternarioză şi septorioză, deasemeni la nematozi. S-a observat că atrage, în mai mare măsură decît alţi hibrizi, musculiţa albă de seră, astfel că foliajul este intens acoperit cu fumagină.

Producţia. Se obţin producţii între 45—65 t/ha fructe. Rezultate de producţie mai bune se obţin în ciclul II, la temperaturi moderate.

Calitatea. Coloraţia fructului este uniformă; pulpa este consistentă şi fermă. Rezistă bine la transport.

Sonato

Genealogia. Hibrid care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Planta prezintă un port înalt, viguros şi resfirat. Tulpina este de culoare verde, cu nuanţă violacee; prezintă internodii lungi (în medie 20 cm), iar la maturitate are un diametru care depăşeşte 2 cm, grosimea tulpinii se menţine constantă pînă în vîrful plantei. Foliajul este verde-intens, sănătos, format din frunze alungite, mijlociu sectate, cu ţesut fraged. Inflorescenţele, în număr de 9—11, sînt viguroase, laxe, penate sau ramificate. Încărcătura de flori şi fructe este mare. Un ciorchine simplu poartă 8—10 fructe uniforme, iar dacă este ramificat 8—14 fructe sau chiar mai multe. Fructul are formă globuloasă, suprafaţa netedă sau uşor umerată. Prezintă două loji seminale. În faza de pîrgă culoarea fructului este albicioasă, iar la maturitatea fiziologică roşie cărămizie. Fructul are un diametru mediu de 5 cm.

Însuşiri fiziologice. În faza de răsad cît şi după plantare pînă la formarea inflorescenţei a 3-a şi a 4-a, plantele cresc mult în înălţime, avînd o vigoare destul de redusă. În următoarele faze, creşte mult ritmul acumulării de masă vegetativă, astfel că habitusul plantei se schimbă mult, căpătînd un aspect viguros, care se păstrează pînă aproape de sfîrşitul perioadei de vegetaţie. Formarea şi coacerea fructelor sînt timpurii, dinamice şi se termină oarecum

Scanned with OKEN Scanner

brusc. Manifestă rezistență față de VMT, cladosporioză și fusarioză; este sensibil la *Botrytis cenerea* și la nematozi.

Producția. În ciclul I realizează 80—90 t/ha, iar în ciclul II 60—70 t/ha fructe.

Calitatea. Din cauza fermității reduse a pulpei prezintă rezistență scăzută la transport.

1.5.3. — VINETE *SOLANUM MELONGENA* L.

București

Genealogia. A fost obținut prin selecție dintr-o populație locală, la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Înălțimea plantei este mare. Forma tufei este strîns răsfirată, cu ramificare mijlocie. Tulpina prezintă internodii lungi, este de culoare verde, verde-violaceu în funcție de faza de vegetație. Frunza este mare, cu limbul de culoare verde-închis, cu marginile ușor sinuate; pețiolul este de culoare verde, verde-violaceu, iar nervura verde, verde-violet. Pubescența limbului este mijlocie. Fructul este mare, de culoare violet ușor roșcat și avînd forma cilindrică spre lung piriform și greutatea de 250—400 g. Caliciul este mic, cu țepi relativ tari și foarte rari, total aderent pe fruct, fără deprecierea culorii. Pulpa este de culoare albă, alb-verzuie.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, rezistent la *Verticillium* sp.

Producția. Este un soi foarte productiv, realizînd 25—35 t/ha.

Calitatea. Pulpa este fină, cu gust plăcut.

Destinația. Se recomandă pentru consum în stare proaspătă (preparat sub diverse forme) și în industria de conserve.

Zonarea. Se recomandă cultivarea în zona foarte favorabilă pentru cultura vinetelor.

Delicia 2

Genealogia. Este un hibrid F_1 obținut prin încrucișarea soiurilor Danubiana și Lungi de Tg. Frumos, la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Înălțimea plantei este mijlocie. Forma tufei este semirăsfirată, cu ramificare mijlocie. Tulpina este de culoare verde-gri, cu nuanță violacee. Frunza este mare, cu limbul de culoare verde-gri, cu o nuanță slab violacee spre vîrful limbului, de formă scurt lanceolată și cu vîrful mai rotunjit și marginile ușor ondulate; pețiolul este de culoare verde-gri cu nuanță violacee, iar nervura este violacee, mai intens colorată la vîrf. Pubescența limbului este slabă. Fructul este lung, de culoare negricioasă cu luciu, uneori cu o nuanță slabă spre violet, avînd formă cilindrică, puțin umflat în treimea superioară, cu vîrful rotunjit și greutatea de 320—380 g. Caliciul este de lungime mijlocie, cu țepi moi, mici, mai adeseori fără țepi, parțial aderent, fără deprecierea culorii fructului. Pulpa este de culoare albicioasă.

Însușiri fiziologice. Este un hibrid foarte timpuriu, tolerant la *Verticillium sp.*

Producția. Realizează 35—40 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este moale, pufoasă, elastică.

Scanned with OKEN Scanner

Destinația. Se recomandă pentru consum în stare proaspătă (preparat sub diverse forme) și utilizat în industria de conserve.

Zonarea. În toate zonele corespunzătoare culturii vinetelor.

Caracteristicile formelor parentale

Forma maternă: Danubiana

Genealogia. A fost obținut prin selecție, dintr-o populație locală, la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Înălțimea plantei este mijlocie, forma tufei este răsfirată, cu ramificare mijlocie. Tulpina prezintă internodii scurte, este de culoare verde-violaceu cu diferite nuanțe în funcție de stadiul de dezvoltare. Frunza este mijlocie-mare, cu limbul de culoare verde, cu marginile ușor sinuate; pețiolul este de culoare verde, iar nervura de culoare verde ușor violacee. Pubescența limbului este mijlocie, cu perișori aspri. Fructul este de lungime mijlocie, de formă globuloasă pînă la globulos-alungită, cu umeri largi (fructele din partea superioară a plantei au umeri strînși) și greutatea de 300—500 g. Caliciul este de lungime mijlocie, cu țepi tari și rari, total aderent pe fruct, fără deprecierea culorii. Pulpa este de culoare alb-verzuie, alb-gălbuie.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, tolerant la *Verticillium sp.*

Producția. Este un soi foarte productiv, realizînd 35—40 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este fină și foarte gustoasă.

Destinația. Se recomandă în stare proaspătă (preparat sub diverse forme) și în industria de conserve.

Zonarea. Se recomandă cultivarea în zonele favorabile și foarte favorabile.

Forma paternă: Lungi de Tg. Frumos

Genealogia. A fost obținut la Stațiunea de cercetări agricole Tg. Frumos.

Caractere morfologice. Înălțimea plantei este mare. Forma tufei este strînsă, cu ramificare mijlocie. Tulpina este de culoare verde. Frunza este mijlocie ca mărime, cu limbul de culoare verde, avînd marginile ușor sinuate; pețiolul este de culoare verde, iar nervura de culoare violetă. Pubescența limbului este mijlocie, cu perișori aspri. Fructul este mare, de culoare violet-deschis, lucios, de formă cilindrică, curbat sau drept, avînd greutatea de 150—300 g. Caliciul este mic, cu țepi mari și rari, total aderent pe fruct. Pulpa este de culoare alb-verzuie sub pieliță și alb-gălbuie spre mijlocul fructului.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu.

Producția. Este un soi productiv, realizînd 25—30 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este fină, cu gust puțin iute.

Destinația. Se recomandă pentru consum în stare proaspătă (preparat sub diverse forme) și în industria de conserve.

Zonarea. Se recomandă în zonele favorabile și foarte favorabile.

Scanned with OKEN Scanner

Pana corbului 36

Genealogia. A fost obţinut prin selecţie dintr-o populaţie locală, la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Înălţimea plantei este mijlocie-înaltă. Tufa este semirăsfirată şi slab ramificată. Tulpina are internodii medii-lungi; este de culoare verde. Frunza are limbul de culoare verde-deschis, cu marginile uşor sinuate; peţiolul este verde, iar nervura de culoare violet-deschis pînă la verde. Pubescenţa este mijlocie, caracterizată prin perişori aspri. Fructul este de lungime mijlocie, de culoare violet-închis, cu luciu, avînd forma piriform alungită şi greutatea de 250—300 g. Caliciul este de lungime mijlocie, cu ţepi mari şi relativ deşi, total aderent pe fruct. Pulpa este de culoare alb-verzuie.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, rezistent la *Verticillium sp.*

Producţia. Realizează 35—40 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este potrivit de fină cu gust plăcut.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă (preparat sub diverse forme) şi în industria de conserve.

Zonarea. Se recomandă cultivarea în zona foarte favorabilă pentru cultura vinetelor.

Soiuri pentru seră

Narcisa

Genealogia. Hibrid creat la I.C.L.F. Vidra prin selecţie şi hibridare, din linia rezistentă la verticilioză nr. 4, ca formă maternă şi linia 78 ca forma paternă.

Caractere morfologice. Planta acestui hibrid formează o tufă globulos-înaltă, strînsă. Tulpina este de înălţime medie spre mare, internodiile verzi-violacei, de mărime medie. Frunza este potrivit de mare, cu margini sinuate şi de culoare verde violacee, cu nervuri violacee. Suprafaţa frunzelor prezintă o pubescenţă slabă, iar perişorii epidermei sînt moi. Florile sînt solitare, rar se formează 2—3 în ciorchine, din care pe parcurs se autoelimină 1—2 flori. Caliciul este total aderent, are o lungime medie, culoarea violacee şi prezintă ţepi moi şi rari. Fructul are forma cilindrică, de culoare violet-roşcată cu o dungă albă lîngă caliciu. Suprafaţa fructului este netedă şi lucioasă. Greutatea medie este de 300—350 g.

Însuşiri fiziologice. Este un hibrid precoce, avînd o perioadă de vegetaţie de 110—115 zile. Prezintă toleranţă faţă de atacul de Verticillium albo-atrum.

Producţia. Realizează în medie 35 t/ha.

Calitatea. Fructul are pulpa fină, albă cu nuanţă verzuie, cu seminţe puţine, foarte gustoasă şi consistentă. Suprafaţa fructului este netedă şi lucioasă, colorată uniform.

Caracteristicile formelor parentale

Forma maternă: LINIA 4

Genealogia. A fost creat la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Planta formează o tufă globuloasă răsfirată, de înălţime medie cu internodii scurte. Frunza este de mărime medie-mare,

Scanned with OKEN Scanner

cu margini uşor sinuate şi de culoare verde cu nervuri verzi. Suprafaţa frunzei prezintă o pubescenţă mijlocie, cu perişori relativ asprii. Florile sînt solitare. Caliciul este verde, aderent la fruct, de o lungime medie, prezintă ţepi tari şi rari. Fructul este de formă globuloasă sau globulos alungită cu umeri largi, iar în partea superioară cu umeri şterşi. Suprafaţa fructului este netedă şi lucioasă, de culoare violet închis. Greutatea medie este de 300—400 gr.

Însuşiri fiziologice. Este o linie semitimpurie, avînd o perioadă de vegetaţie de 115—120 zile. Prezintă toleranţe la *Verticillium dahliae* în condiţii de infecţii naturale, dar este atacat în condiţii de infecţie artificială. Se foloseşte ca genitor matern al hibrizilor, Lidia şi Narcisa dar poate fi folosit şi în cultură ca soi.

Producţia. Realizează în medie 30 t/ha.

Calitatea. Fructul are pulpa fină, alb-verzuie spre alb-gălbuie, cu seminţe relativ puţine, foarte gustoase.

Forma paternă: LINIA 78

Genealogia. A fost creat la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Planta formează o tufă globulos-înaltă, de înălţime medie-mare, cu internodii medii. Frunza este de mărime medie-mică, cu margini sinuate şi de culoare violacee cu nervuri violete. Suprafaţa frunzei prezintă o pubescenţă medie, cu perişori moi. Florile sînt solitare, uneori grupate cîte 2—3 în ciorchine, din care leagă numai un fruct. Caliciul este violaceu, de lungime medie, cu ţepi moi, rari; este aderent la fruct. Fructul are forma cilindric-alungită. Suprafaţa fructului este netedă şi lucioasă, de culoare purpuriu închisă cu o dungă foarte subţire albă în jurul caliciului. Greutatea medie a fructului este de 300 g.

Însuşiri fiziologice. Este o linie timpurie, avînd o perioadă de vegetaţie de 105—110 zile. Este relativ sensibil la *Verticillium dahliae*.

Producţia. Realizează în medie 25 t/ha.

Calitatea. Fructul are pulpa foarte fină, albă, cu seminţe relativ puţine, foarte gustoasă.

Lidia

Genealogia. Hibrid creat la I.C.L.F. Vidra prin hibridarea liniei nr. 4, tolerantă la verticilioză ca formă maternă, cu linia nr. 13 ca formă paternă.

Caractere morfologice. Habitusul plantei este globulos resfirat, înălţimea tulpinii şi lungimea internodiilor sînt medii; culoarea internodiilor este verde. Frunza este mare, de culoare verde, cu margini uşor sinuate, mediu pubescentă, cu perişori mai aspri ca la Narcisa. Florile sînt solitare, mai rar cîte 2—3 în ciorchine, din care leagă numai una. Caliciul are o lungime medie, este total aderent, de culoare verde, cu ţepi rari şi rigizi. Culoarea fructului nu se depreciază prin recoltarea fructului la dimensiuni mari. Fructul este globulos alungit, cu umeri largi de culoare neagră lucioasă. Greutatea medie este de 350—400 g.

Însuşiri fiziologice. Prezintă particularităţi asemănătoare cu Narcisa. Este semitimpuriu, cu perioada de vegetaţie de 120 de zile. Este tolerant la verticilioză.

Scanned with OKEN Scanner

Producția. Realizează în medie o producție de 40 t/ha.

Calitatea. Fructele sînt uniforme, foarte atrăgătoare prin formă și culoarea neagră, lucioasă. Pulpa este albă, cu textura fină, consistența mai redusă decît la Narcisa, cu gust plăcut, dulce.

Caracteristicile formelor parentale.

Forma maternă: *Linia 4.* — (vezi pag. 150)

Forma paternă: *Linia 13*

Genealogia. A fost creat la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Planta formează o tufă globuloasă, răsfirată. Tufa este de înălțime redusă, cu internodii scurte. Frunza este mare, cu margini foarte ușor sinuate, întregi și de culoare verde, cu nervuri verzi. Suprafața frunzei prezintă o pubescență slabă, cu perișori tari și rari. Florile sînt solitare. Caliciul este verde, de lungime medie, prezintă țepi tari și rari; este total aderent la fruct. Fructul are forma globuloasă-alungită. Suprafața fructului este netedă și lucioasă, de culoare neagră. Greutatea medie a unui fruct este de 350—450 g.

Însușiri fiziologice. Este o linie tardivă, avînd o perioadă de vegetație de 125—130 zile. Este relativ sensibil în *Verticillium dahliae*.

Producția. Realizează în medie 25 t/ha.

Calitatea. Fructul are pulpa fină, de culoare alb-gălbuie, cu semințe relativ puține, foarte gustoasă.

1.5.4. ARDEI — *CAPSICUM ANNUUM* L.

Ardei de boia

De Seghedin

Genealogia: Soi provenit din R. P. Ungară și mult răspîndit în cultură în cîmpia de vest a țării.

Caractere morfologice: Planta are înălțimea de 50—70 cm, cu 2—3 ramificații principale. Aparatul vegetativ al plantei este bine dezvoltat, cu multe frunze de culoare verde-închis, prevăzute cu nervuri mai proeminente decît la alte soiuri, cu perișori de-a lungul lor. Limbul frunzei are formă oval-alungită, ascuțit la vîrf, lung pețiolat. Fructul este de formă cilindro-conică, ascuțit la vîrf, atîrnînd pe plantă, de culoare roșie-închis la coacere. Lungimea fructului este de 10—13 cm, iar diametrul maxim de 2—3 cm.

Însușiri fiziologice: Perioada de vegetație este de 115—120 zile. Are o bună rezistență la secetă.

Producția: Se obțin producții de 10—15 t/ha fructe.

Calitatea. Soiul prezintă forme cu gust dulce și forme cu gust iute. Formele cu gust dulce se folosesc la fabricarea boielei în amestec cu cele iuți, în

Scanned with OKEN Scanner

proporție de 75% dulce și 25% iuți, acestea din urmă imprimînd o oarecare iuțeală, cerută de unii consumatori pentru condimentarea mîncărurilor.

Destinația. Consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. În cîmpia de vest a țării.

Ardei gogoșar

Mureșan

Genealogia. A fost creat la S.C.P.P. Cluj-Napoca.

Caractere morfologice. Talia plantei este de 40—45 cm, tufa bogat ramificată, cu creșterea strînsă, uniformă. Culoarea frunzelor este verde-deschis, forma limbului oval-alungită, cu pețiolul lung. Fructul este așezat cîte unul, poziția pe plantă fiind orizontală. Înainte de coacere, culoarea fructului este verde-deschis, iar la maturitatea tehnică devine roșie. Forma fructului este plată și prezintă 4—8 lobi. Diametrul mare al fructului este de 75 mm, iar înălțimea de 49 mm, cu indicele de formă 1,54. Greutatea medie a unui fruct este de 70—140 g.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu. De la răsărirea plantelor pînă la maturitatea fiziologică a primelor fructe necesită 155—160 zile. Coacerea fructelor este simultană. Este rezistent la boli și la ofilire.

Producția. Se obțin 40—45 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt mari și foarte cărnoase. Conținutul în substanță uscată este de 11,35%, zahăr total 4,35 %, acid ascorbic 206,7 mg %.

Destinația. Consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. În zona de cultură din Cîmpia Transilvaniei.

Rotunda

Genealogia. Soi care provine din R. P. Ungară.

Caractere morfologice. Talia plantei este semiînaltă de 45—60 cm, cu tufă avînd o ramificare puternică (dichotomică). Frunza este mijlocie ca mărime, de formă ovală, cu vîrful ascuțit, cu pețiol lung, de culoare verde-deschis. Fructul este de formă globuloasă, mai mult turtit, avînd greutatea de 90—140 g. Suprafața fructului este puternic încrețită, cu inserția pedunculului aproape plană. Culoarea fructului înainte de maturitate este verde-deschis. iar la maturitatea fiziologică roșu-închis. Cavitatea pistilară este puțin adîncită. Numărul lojelor seminale este de 3—4 și mai multe. Grosimea pulpei este de 5—7 mm. Numărul mediu de fructe pe plantă este de 8—10. Poziția fructului pe plantă este erectă, orizontală și aplecată. Fructele sînt așezate individual.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu, cu rezistență scăzută la secetă și mijlocie la ofilire și viroze.

Producția. Se obțin 25—35 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt mijlociu de cărnoase, intens colorate, dulci-aromate și suculente.

Scanned with OKEN Scanner

Destinația. Este folosit. În stare proaspătă și conservată.

Zonarea. Se recomandă pentru cultură în toate zonele din țară cultivatoare de ardei.

Superb

Genealogia. Reprezintă o selecție din soiul Timpuriu de București, obținută la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Talia plantei este semiînaltă (45—65 cm), avînd tufă cu creștere viguroasă și un grad de ramificare mijlociu (tip dichotomic). Frunza este mare, de formă ovală, cu vîrf ascuțit, de culoare verde-închis, cu pețiol lung. Fructul are formă globulos-turtită, cu diametrul cuprins între 7—10 cm și înălțimea de 3,5—7 cm. Vîrful fructului este rotunjit. La un număr de 30—50% din plante pot apare, fie la bază, fie la vîrf și fructe de formă conică sau de formă cilindrică, cu vîrful retezat sau cu țugui și 2 loji seminale (cca 2—10%); din aceste fructe nu se vor extrage semințe. Unele fructe cresc la început în lungime, semănînd întrucîtva cu ardeiul gras, iar după aceea cresc în diametru căpătînd forma de gogoșar. Această variabilitate a fructelor este specifică soiului, dar este legată și de condițiile de cultură și de climă. Suprafața fructului prezintă 3—5 lobi. Culoarea fructului înainte de maturitate este verde-închis, iar la maturitatea fiziologică roșu-aprins. Inserția pedunculului este ușor adîncită. Numărul lojelor seminale este de 3—5, dar se întîlnesc și fructe cu 2 loji. Coeficientul de formă are următoarele limite de variație:

0,45—0,55=45% fructe rotund turtite
0,56—0,65=45,9% fructe ușor bombate
peste 0,65=9,1% fructe cu tendință de alungire.

Prin lucrările de selecție conservativă se va urmări eliminarea fructelor necorespunzătoare ca formă. Fructele au o greutate de 100—150 g. Grosimea pulpei este de 7—10 mm. Fructele sînt așezate individual și au poziția intermediană pe plantă.

Însușiri fiziologice. Soi cu coacere semitardivă, cu 5—10 zile mai tîrziu decît soiul Timpuriu de București. Prezintă rezistență scăzută la secetă și mijlocie la ofilire și viroze.

Producția. Se pot obține 35—40 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt foarte cărnoase, cu pulpa groasă, intens colorată, dulci, aromate și suculente.

Destinația. Se consumă în stare proaspătă și pentru conservat.

Zonarea. Se recomandă să fie cultivat în zonele sudice și de vest ale țării.

Timpuriu de București

Genealogia. Soi obținut, la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Talia plantei este semiînaltă (45—60 cm), cu ramificarea dichotomică, cu 3—4 ramuri de vigurozitate mijlocie. Frunza este de mărime mijlocie, de formă oval-lanceolată, cu pețiol lung, de culoare verde. Fructul are forma globulos-turtită, dar variază în limite largi în funcție de condițiile de dezvoltare ale plantei, în funcție de poziția fructului pe plantă,

Scanned with OKEN Scanner

etc. Vîrful fructului este plan, cu sau fără mucron. Suprafaţa fructului este netedă, cu 3—4 lobi mai mult sau mai puţin pronunţaţi, dar se întîlnesc şi fructe cu 2 loji în procent de 2. Culoarea fructului înainte de maturitate este verde, iar la cea fiziologică roşu-închis. Inserţia pedunculului este la suprafaţă sau puţin adîncită. Diametrul fructului este cuprins între 6,5—9,5 cm, iar înălţimea variază între 3,4—5,8 cm. Cele mai multe fructe se încadrează în grupa cu înălţimea peste 4 cm. Coeficientul de formă arată că fructele soiului Timpuriu de Bucureşti sînt turtite, bombate sau cu tendinţă de alungire după cum urmează:

0,45—0,55=49% fructe turtite
0,56—0,65=41% fructe bombate
peste 0,65=10% fructe cu tendinţă de alungire.

Fructele de formă conică sau scurt cilindrice cu sau fără ţugui, apar la cca 50% din plante. Aceste fructe apar în general pe vîrful plantei sau la baza plantei. La recoltarea pentru sămînţă, aceste fructe se elimină. Greutatea unui fruct a variat între 60—125 g. Fructul are pulpa mijlocie ca grosime (5—7 mm).

Însuşiri fiziologice. Soi timpuriu (145—150 zile), prezintă rezistenţă mijlocie la secetă, ofilire şi viroze.

Producţia. Se pot obţine 30—40 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt cărnoase, dulci şi suculente, cu 7,5—8,5% substanţă uscată.

Destinaţia. Se foloseşte în stare proaspătă şi la prepararea conservelor.

Zonarea. În toate zonele de cultura ardeiului.

Ardei gras cu fruct galben

Export

Genealogia. A fost creat la I.C.L.F. Vidra.

Caractere morfologice. Tufa este semiînaltă (40—50 cm), cu 3—4 ramificaţii principale, viguroase, care se ramifică dichotomic. Frunza are forma ovală, cu vîrful ascuţit, de mărime mijlocie, de culoare verde închis, cu peţiol scurt. Fructul este mare, de formă piramidal trunchiată, cu suprafaţa brăzdată longitudinal de şanţuri puţin evidenţiate. Suprafaţa fructului prezintă 3—4 loji. Culoarea fructului la maturitatea tehnică este galben-verzuie pînă la verde-gălbui, în funcţie de gradul de maturare, expunerea la soare şi fertilizarea cu azot, iar la maturitatea fiziologică este roşu-aprins. Inserţia pedunculului este uşor adîncită. Înălţimea fructelor este de 4,5—11,0 cm. Diametrul fructului este cuprins între 4—6,5 cm. Pentru menţinerea caracteristicilor soiului se vor alege pentru sămînţă numai fructele cu înălţimea de 7—11 cm şi cu diametrul peste 5 cm. Fructele au o greutate cuprinsă între 50—100 g. Grosimea pulpei este de 5—6 mm. Formează 5—8 fructe pe plantă, grupate individual şi cu poziţie intermediară pe plantă.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, avînd nevoie de 110—115 zile de la răsărire la prima recoltă.

Producţia. Se pot obţine 30—40 t/ha fructe.

Calitatea. Are fruct cărnos, fraged, cu aromă plăcută.

Scanned with OKEN Scanner

Destinația. Se consumă în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă pentru cultură în zonele din sudul și sud-estul țării.

Favoritul pieții

Genealogia. Soi obținut la S.C.P.P. Cluj-Napoca.

Caractere morfologice. Tufa este semiînaltă, de 30—60 cm, cu 3—4 ramificații principale, de vigoare mijlocie. Frunza are formă ovală, cu vîrf ascuțit, cu pețiol lung, de culoare verde. Fructul are înălțimea de 8—12 cm, diametrul 5—7 cm, greutatea de 80—120 g, forma este piramidal-trunchiată, cu suprafața ușor ondulată, puternic muchiată. Culoarea fructului este verde-gălbui, iar la maturitatea fiziologică este roșie. Inserția pedunculului este adîncă, iar cavitatea pistilară mică, terminată cu un mucron; la 25—30% din plante pot apare fructe cu 2 lobi, ascuțite la vîrf. Grosimea pulpei 4—6 mm. Se formează cîte 5—8 fructe pe plantă. Fructele sînt așezate individual, cu poziție intermediară pe plantă.

Însușiri fiziologice. Soi semitimpuriu (110—115 zile de la răsărire pînă la prima recoltare).

Producția. Se pot obține 30—35 t/ha fructe.

Calitatea. Produce fructe cărnoase, cu aromă plăcută.

Destinația. Consum în stare proaspătă și pentru industrie.

Zonarea. Se recomandă a fi cultivat în toate zonele de cultură a ardeiului.

Galben de Banat

Genealogia. Soi autohton, obținut prin selecție dintr-o populație locală, la Stațiunea de cercetări agricole Lovrin, jud. Timiș.

Caractere morfologice. Tufa este joasă, înaltă de 30—40 cm, cu 3—4 ramificații; ramificarea este mijlociu de viguroasă, de tip dichotomic. Frunza are forma ovală cu vîrf ascuțit, mică spre mijlocie, scurt pețiolată, de culoare verde-deschis. Fructul are înălțimea de 10 cm, diametrul de 4—5 cm, greutatea medie de 65 g; este de formă conică cu 3 loji; suprafața este netedă, lucioasă fără lobi. Culoarea fructului este verde-deschis, lăptos, cu nuanțe slab gălbui; la maturitatea fiziologică are culoarea roșu-închis. Inserția pedunculului este la nivel sau ușor adîncită. Vîrful fructului este ascuțit sau ușor adîncit. Grosimea pulpei este de 5 mm. Fructele sînt dispuse individual, dar rar apar și cîte 2 fructe grupate în același loc. Poziția fructului pe plantă este aplecată.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu (primele fructe apar la 105—110 zile de la răsărire).

Producția. Dă producții de 20—25 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este densă, crocantă, plăcut aromată.

Destinația. Consum în stare proaspătă și pentru industrializare.

Zonarea. În zonele foarte favorabile și favorabile culturii ardeiului.

Scanned with OKEN Scanner

Galben superior

Genealogia. A fost creat la I.C.L.F.-Vidra.

Caractere morfologice. Tufa este pitică (35—40 cm), cu 3—4 ramificaţii principale, cu ramificare dichotomică, viguroasă. Frunza are forma ovală cu vîrf ascuţit, de mărime mijlocie, cu peţiol scurt, de culoare verde gălbui. Lungimea limbului este de 7 cm, iar lăţimea 4 cm. Fructul este mare, de formă tronconică cu suprafaţa netedă, lucioasă, cu vîrf mucronat. La maturitatea tehnică fructul are culoarea galben lăptos, iar la cea fiziologică roşie. Inserţia pedunculului este uşor adîncită sau plană. Înălţimea fructului este cuprinsă între 4,5—11,5 cm. Fructele au înălţimea între 7—11 cm. Diametrul fructului variază între 3,5—7,0 cm. Fructele au diametrul între 5—6,5 cm, reprezintă 90% din totalul fructelor. Aceste limite de variaţie trebuie menţinute în selecţia conservativă a soiului. Greutatea unui fruct variază între 50—100 g. Soiul se încadrează în grupa soiurilor cu fruct mare. Grosimea pulpei variază între 0,50—0,80 cm. Majoritatea fructelor au 3—4 lobi. Formează 6—8 fructe pe plantă, aşezate individual şi cu poziţia erectă, uneori orizontală.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, cu o perioadă de vegetaţie de 115—120 zile de la răsărire la prima recoltă.

Producţia. Se pot obţine 25—30 t/ha fructe.

Calitatea. Are fruct cărnos, suculent, cu aromă plăcută, cu aspect comercial foarte bun.

Destinaţia. Se pretează pentru consum în stare proaspătă şi industrializare.

Zonarea. Se cultivă în zonele favorabile şi foarte favorabile culturii ardeiului.

Miniş 27

Genealogia. Este un soi nou, creat prin selecţie individuală repetată, la S.C.L. Miniş—Arad.

Caractere morfologice. Tufa este înaltă de 65 cm, cu 2—4 ramificaţii principale, viguroase. Frunza are formă ovală, cu vîrf ascuţit, mare, de culoare verde-deschis, cu peţiol de lungime mijlocie. Fructul are lungimea de 11 cm, diametrul de 6 cm şi greutatea medie de 100 g. Forma fructului este prismatică, rar conică, cu 3—4 muchii, de culoare verde-albicios, slab-gălbui, iar la maturitatea fiziologică roşu-aprins. Inserţia pedunculului este uşor adîncită, iar cavitatea pistilară marcată de lobii rotunjiţi. Pulpa este groasă de 3—5 mm. Formează 12 fructe dacă se recoltează ritmic. Fructele sînt aşezate individual şi grupate cîte 2, cu poziţie erectă şi în mod sporadic orizontală.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu.

Producţia. Se pot obţin 35—40 t/ha fructe.

Calitatea. Are fruct fraged, aromat, suculent.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. În zonele favorabile şi foarte favorabile culturii ardeiului.

Scanned with OKEN Scanner

Ardei gras cu fruct verde

Emerald Geant

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Creşterea plantelor este foarte uniformă, viguroasă. Pe fiecare plantă cresc 4—5 ramuri principale. Foliajul este foarte bogat. Frunza este mare, de culoare verde-închis. Forma fructului este prismatică, prezentînd 4 lobi bine conturaţi. Prezintă şi fructe de formă mai alungită, avînd numai 2 sau 3 lobi. Fructul este lung de 8—10 cm, iar grosimea pericarpului de cca 7 mm. Culoarea fructului este verde-închis. Greutatea medie a unui fruct este de 80 g.

Însuşiri fiziologice. Necesită un număr de 116 zile, de la răsărirea plantelor pînă la maturitatea tehnică a primelor fructe. Dinamica de formare şi maturizare a fructelor este bună, realizînd la primele 3 recoltări (pînă în jurul datei de 10 iulie) 45% din producţia totală de fructe.

Producţia. Se obţin 37—40 t/ha fructe.

Calitatea. Fructele sînt cărnoase, pulpa foarte crocantă, dulce, gustoasă, aromată.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă să se cultive în zonele mai călduroase din sudul, sud-estul şi sud-vestul ţării.

Uriaş de California

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Tufa este înaltă de 60—70 cm, cu 3—4 ramificaţii principale, viguroase. Ramificarea este de tip dichotomic. Frunza este de formă ovală, cu vîrf ascuţit, cu limbul mare, de culoare verde-închis, lung peţiolată. Fructul are înălţimea 8—9 cm, diametrul de 7—8 cm, greutatea de 80—150 g, de formă prismatică cu 3—4 muchii, cu inserţia pedunculului uşor marcată. Cavitatea pistilară este marcată de lobi rotunzi, mari. Suprafaţa este aproape netedă. Culoarea fructului este verde-închis, iar la maturitatea fiziologică roşu-închis. Grosimea pulpei este de 5—7 mm. Aşezarea fructului este individuală, cu poziţia pe plantă semierectă pînă la orizontală.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitardiv (pînă la recoltare are nevoie de 125 zile).

Producţia. Realizează producţii de 35—40 t/ha fructe.

Calitatea. Are fruct cărnos.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. În zonele favorabile şi foarte favorabile culturii ardeiului.

Ardei iute

De Arad

Genealogia. Este o populaţie autohtonă din zona Arad.

Caractere morfologice. Tufa este înaltă de 65 cm în cultură protejată şi de 100—120 cm în cultură forţată în seră, puternic ramificată, cu 3—4 ramifi-

Scanned with OKEN Scanner

caţii principale. Frunza are forma oval-alungită, cu vîrf ascuţit, de mărime mijlocie spre mare, lung peţiolată, de culoare verde-închis, cu nervuri pronunţate. Fructul este de formă conic-alungit, cu înălţimea de 14 cm, diametrul la bază de 2 cm şi greutatea medie de 25 g, cu suprafaţa netedă, lucioasă. Culoarea fructului la maturitatea tehnică este verde-închis cu luciu metalic şi roşu la maturitatea fiziologică. Inserţia pedunculului este plană sau bombată, cu vîrful ascuţit, drept sau uşor curbat. Grosimea pulpei este de 2—3 mm. Formează 20—30 fructe pe plantă. Fructele sînt aşezate individual, cu poziţie aplecată pe plantă.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu (90—110 zile).

Producţia. Realizează 18—25 t/ha fructe.

Calitatea. Are gust iute moderat, cu aromă plăcută.

Destinaţia. Condiment în stare proaspătă sau în conserve.

Zonarea. În toate zonele propice culturii ardeiului.

Portocaliu

Genealogia. Este un soi provenit dintr-o populaţie autohtonă, din Moldova.

Caractere morfologice. Tufa este înaltă de 50 cm, de vigoare mijlocie, cu portul compact şi cu 2 ramificaţii principale (ramificare de tip dichotomic). Frunza are forma oval-alungită, cu vîrf ascuţit, de mărime mijlocie, de culoare verde-deschis, lung peţiolată. Fructul are formă conic-alungită, uşor arcuit, cu lungimea de 10 cm, diametrul de 3 cm şi greutatea medie de 20 g. Suprafaţa fructului este netedă, lucioasă. Culoarea fructului este verde-deschis, lăptos, cu uşoară nuanţă de galben la maturitatea de consum şi portocaliu la maturitatea fiziologică. Prezintă 2 loje seminale. Inserţia pedunculului este plană sau bombată, iar vîrful fructului este ascuţit şi uşor curbat. Pulpa este groasă de 2—3 mm. Formează 15 fructe pe plantă. Fructele sînt aşezate individual şi au poziţie aplecată şi orizontală.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu (90—100 zile pînă la prima recoltă).

Producţia. Se pot obţine 15—20 t/ha fructe.

Calitatea. Pulpa este densă şi crocantă, cu gust iute moderat, cu aromă plăcută.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă sau conservată.

Zonarea. În toate zonele de cultură a ardeiului.

Ardei lung

Kapia de Kurtovo

Genealogia. Soi care provine din R. P. Bulgaria.

Caracter morfologice. Tufa este înaltă de 60—70 cm, cu 3 ramificaţii principale, viguroase. Frunza are forma oval-lanceolată, de mărime mijlocie, cu peţiol lung, de culoare verde-închis.

Scanned with OKEN Scanner

Fructul are greutatea de 50—80 g, este alungit, cu 2—3 muchii și cu suprafața netedă-lucioasă. Culoarea fructului înainte de maturitatea tehnică este verde, iar la maturitatea de consum roșu-aprins. Inserția pedunculului este ușor bombată, cu vîrf ascuțit. Grosimea pulpei este de 3—4 mm. Formează 8—10 fructe pe plantă.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu.

Producția. Se obțin producții de 25—30 t/ha fructe.

Calitatea. Gustul pulpei este dulce și aromat.

Destinația. Consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. Se recomandă a fi cultivat în zonele favorabile și foarte favorabile culturii ardeiului.

Zlaten Medal

Genealogia. Soi care provine din R. P. Bulgaria.

Caractere morfologice. Tufa este înaltă de 50—70 cm, cu creștere viguroasă, cu ramificațiile semierecte. Forma de ramificare este dichotomică. Frunza are formă oval-lanceolată, cu vîrful ascuțit de mărime mijlocie, colorată în verde închis, cu pețiol lung. Fructul este de formă conică alungită, cu greutatea de 60—100 g., de culoare verde-deschis în stare neacoaptă și roșu-aprins la maturitatea fiziologică (faza de consum). Inserția pedunculului este plană. Lungimea fructului este cuprinsă între 10—15 cm. Variația diametrului fructului la 1/3 din lungime (spre peduncul) este de 3,2—4,6 cm. Suprafața fructului prezintă 2—3 muchii. Apar și fructe de formă rotundă în secțiune. Grosimea pulpei este de 4—5 mm. Pe o plantă se formează 8—12 fructe. Așezarea fructelor este individuală, cu poziția aplecată pe plantă.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, avînd nevoie de 140—145 zile de la răsărire la prima recoltare.

Producția. Se pot obține 27 t/ha fructe.

Calitatea. Are aspect comercial foarte bun, gust plăcut, suculent.

Destinația. Este bun pentru industrializare și conservare prin murare.

Zonarea. Se cultivă în zonele foarte favorabile și favorabile culturii ardeiului.

Ardei de seră și solarii

De Danube

Genealogia. Soi creat în Olanda pentru cultura în seră, prin selecție din soiul Uriaș de California.

Caractere morfologice. Tufa este foarte înaltă, de 90—100 cm chiar mai mult în cultură de seră, cu creștere foarte viguroasă. Frunza este foarte mare, de formă ovoidală, cu vîrf ascuțit, cu pețiolul scurt, de culoare verde-închis. Fructul este mare și foarte mare (82—137 g), lung de 9—10 cm, de formă prismatic trunchiat, cu 3—4 lobi. Culoarea fructului este verde-închis. Inserția pedunculului este destul de adîncă. Cavitatea pistilară este potrivit de adîncă. Pulpa este de 6,5—7,5 mm grosime.

Scanned with OKEN Scanner

1. Gloria

2. De Buzău

3. Cap de negru

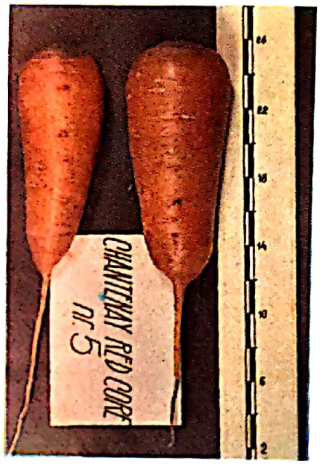

4. Chantenay Red Cored

5. Uriaș de Berlicum

6. Rotunde timpurii

7. Țepuși de gheață + Roșii cu vîrf alb

8. Bere de München + Negre rotunde

Scanned with OKEN Scanner

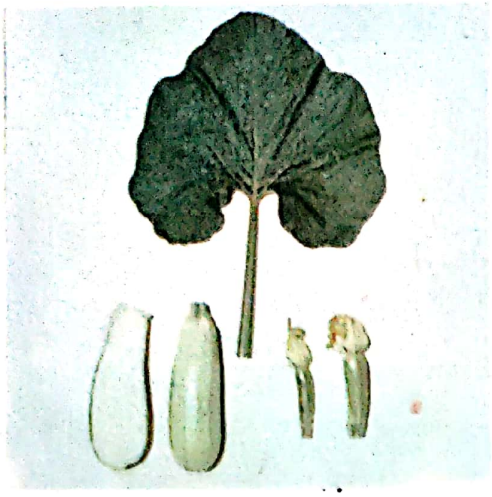

9. Dana

12. Galben de toamnă

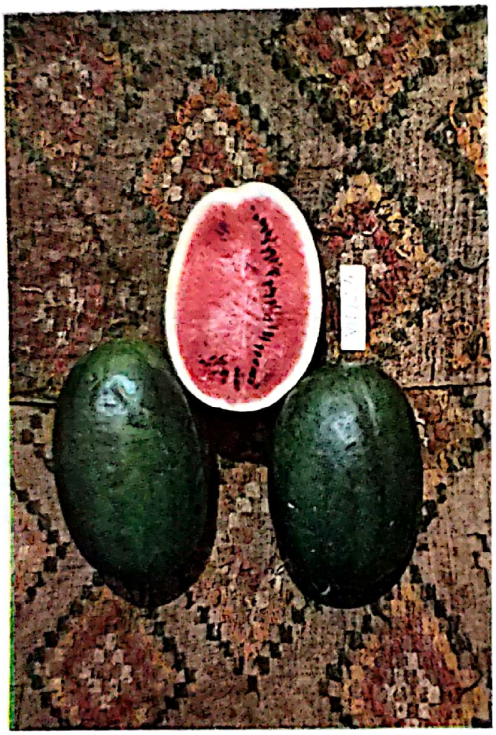

10. Vidra 4

11. Vidra 12

13. Adretta

14. Jaerla

Scanned with OKEN Scanner

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitardiv, avînd nevoie de 125—130 zile de la răsărire la prima recoltă.

Producţia. Se pot obţine 5—6 kg/m² fructe, în seră.

Calitatea. Fructul este cărnos, fraged, suculent, cu aromă plăcută.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Recomandat pentru ambele cicluri de cultură în seră.

Bruinsma Wonder

Genealogia. Provine din Olanda.

Caractere morfologice. Formează plante viguroase, cu creştere echilibrată. Nodul de bifurcare al tulpinii se găseşte la 18—20 cm. deasupra solului.

Fructul este mare, globulos-alungit, cu 3—4 muchii. Lungimea medie este de 10 cm, iar diametrul de 7—8 cm. La maturitatea de consum este colorat în verde uniform, prezentînd un luciu caracteristic acestui stadiu. Greutatea unui fruct este de 120 g la 90% din fructe.

Însuşiri fiziologice. Plantele cresc şi se dezvoltă în ritm rapid. Au o capacitate mare de lăstărire, Faţă de bolile specifice, se comportă ca un soi tolerant.

Producţia. Realizează în medie 58—65 t/ha fructe în ciclul I de producţie.

Calitatea. Fructele au formă şi culoare frumoasă, sînt mari şi uniforme. Pericarpul este cărnos, dens, suculent şi gustos.

1.6. LEGUME PĂSTĂIOASE

1.6.1. MAZĂRE — *PISUM SATIVUM* L.

Soiuri timpurii

Alaska

Genealogia. Este un soi care provine din Franţa.

Caractere morfologice. Talia este semiînaltă sau înaltă. Frunza este de culoare verde-deschis, cu foliolele şi stipelele de mărime mijlocie, de aceeaşi culoare. Numărul de înternodii pînă la prima inflorescenţă este de 7—10 şi numărul total de internodii pe plantă este de 11—14. Păstaia este dreaptă sau uşor curbată; se găsesc 5—6 păstăi pe plantă, de mărime mijlocie, de culoare verde-deschis, cu vîrf trunchiat. Forma păstăii în secţiune este circulară; se află 6—7 boabe într-o păstaie. Bobul are formă rotundă-netedă şi culoare verde-deschis. MMB=200 g.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu.

Producţia. Realizează 10—12 t/ha păstăi.

Calitatea. Posedă însuşiri pentru mecanizarea recoltării. Boabele aparţin categoriei fină şi foarte fină, sînt foarte gustoase şi dulci. Randamentul în boabe este de 50%.

Destinaţia. Se foloseşte pentru industrie.

Zonarea. În toate zonele de cultură a mazărei de grădină.

Scanned with OKEN Scanner

Bördi

Genealogia. Este un soi care provine din R. D. Germană.

Caractere morfologice. Talia este mică de 40—50 cm. Frunza este de culoare verde, cu foliolele şi stipelele de aceeaşi culoare şi de mărime mijlocie. Numărul total de internodii pe plantă 10—16. Inserţia primei păstăi este la al 7—10-lea nod. Se formează 6—9 păstăi pe plantă. Păstaia este dreaptă sau uşor curbată la vîrf, de mărime mijlocie, de culoare verde-deschis, cu vîrf ascuţit, circular-eliptică în secţiune. Se găsesc 6—7 boabe într-o păstaie. Bobul are formă rotundă-sbîrcită şi culoare verde-deschis. MMB=220 g.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu, se prezintă uniform sub aspectul taliei şi coacerii. Ritmul de formare şi maturare a boabelor fiind rapid, 85—90% din întreaga producţie se obţine la prima recoltare.

Producţia. Realizează producţii de 11—15 t/ha păstăi.

Calitatea. Soi pretabil la recoltarea mecanizată, boabele se încadrează în categoria semifină; sînt dulci şi gustoase. Randamentul în boabe este de 50%.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă şi pentru industrie.

Zonarea. În zonele legumicole din sudul şi sud-estul ţării.

D'Annonay

Genealogia. Este un soi care provine din Franţa.

Caractere morfologice. Talia este semiînaltă. Frunza este de culoare verde pătată cu alb (marmorată). Stipelele şi foliolele sînt de aceeaşi culoare şi de mărime mijlocie. Numărul de internodii pe plantă este de 13—16. Păstaia este în general solitară, dreaptă, de mărime mijlocie, de culoare verde-deschis, cu vîrf trunchiat, circulară sau uşor eliptică în secţiune. Se găsesc cîte 6—8 păstăi pe o plantă, cu cîte 6—8 boabe în păstaie. Inserţia primei păstăi se află la nodul 6—8. Bobul are formă rotundă-turtită şi este de culoare galben-albicios. MMB=220 g.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu, cu adaptabilitate bună la condiţii diferite de mediu.

Producţia. Realizează 9—12 t/ha păstăi.

Calitatea. Posedă însuşiri pentru recoltarea mecanizată. Boabele aparţin categoriei fine, sînt dulci. Randamentul în boabe este de 50%.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă şi pentru industrializare.

Zonarea. În toate zonele legumicole din ţară.

Danielle

Genealogia. Soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Tulpina este scundă, 40—45 cm. Frunza este de culoare verde-deschis, cu foliole de mărime mijlocie. Stipelele sînt de mărime mijlocie şi au aceeaşi culoare cu frunzele. Numărul total de noduri pe plantă este de 11—14. Păstăile, în număr de 4—7 pe o plantă, sînt drepte, mijlocii ca mărime, de formă circulară în secţiune, de culoare verde-deschis, cu vîrful trunchiat. Inserţia primei păstăi se află la nodul 7—9. Bobul este mijlociu

Scanned with OKEN Scanner

ca mărime, neted, rotund, de culoare verde, se găsesc cîte 6 boabe în păstaie. MMB=170—180 g.

Însuşiri fiziologice. Este un soi extratimpuriu. Rezistent la fusarioză *(Fusarium oxysporum).* Este afectat de secetă la însămînţările tîrzii. Este primul soi care atinge maturitatea de consum şi se recomandă recoltarea lui la timpul optim deoarece are o foarte mare viteză de maturare. Soiul este foarte uniform ca talie, legare şi prezintă cea mai avansată sincronizare a coacerii.

Producţia. Realizează producţii de 10—15 t/ha păstăi.

Calitatea. Boabele sînt foarte bune pentru industria conservelor. Conţinutul în clorofilă este mare (peste 9 mg% g), dacă se recoltează la timp. Conţinutul în substanţă uscată (26%) implică necesitatea urgentării operaţiilor de recoltare-transport. Randamentul în boabe este de 43%.

Destinaţia. Se pretează ca soi pentru industrie şi consum în stare proaspătă.

Zonarea. În toate zonele de cultură a mazărei.

Mingomark

Genealogia. Este un soi care provine din R. F. Germană.

Caractere morfologice. Talia este scundă, de 40—50 cm. Frunza este de culoare verde, foliolele şi stipelele de aceeaşi culoare şi de mărime mijlocie. Numărul total de internodii pe plantă este de 14—15. Păstaia este dreaptă, uşor curbată spre vîrf, de mărime mijlocie, de culoare verde, cu vîrf ascuţit, circulară în secţiune. Se găsesc 4—8 păstăi pe o plantă, cu 6—9 boabe într-o păstaie. Inserţia primei păstăi se află la nodul 7—8. Bobul are formă rotundă-sbîrcită sau uşor prismatică, de culoare verzuie la maturitate. MMB=175—180 g.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu.

Producţia. Se realizează 13—14 t/ha păstăi.

Calitatea. Prezintă însuşiri pentru recoltare mecanizată, boabele cîte 6—7 în păstaie aparţin categoriei fine şi semifine, sînt dulci. Randamentul în boabe este de 50%.

Destinaţia. Este indicat pentru industria de conserve şi consum în stare proaspătă.

Zonarea. În toate zonele legumicole din ţară.

Prima

Genealogia. A fost obţinut la S.C.L. Işalniţa-Craiova.

Caractere morfologice. Talia plantelor este de 45—48 cm, portul erect. Tulpina are 8—9 internoduri, iar prima păstaie se găseşte la internodul 5—6. Aparatul foliaceu este verde-deschis. Formează 8—12 păstăi pe plantă, aşezate pe ultimele 3—4 internoduri. Păstaia este de formă rotund-turtită, avînd lungimea de 7—8 cm şi grosimea de 1,1 cm, cu vîrful drept şi pintenul scurt. La maturitatea tehnică culoarea boabelor este verde obişnuit, iar la maturitatea fiziologică galbenă. Boabele sînt netede, rotunde.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu. Maturitatea tehnică a boabelor are loc într-un timp scurt.

Scanned with OKEN Scanner

Producția. Se obțin producții de 10—12 t/ha păstăi.

Calitatea. Boabele au gustul foarte plăcut. Din producția totală de boabe 27% sînt fine și foarte fine. Randamentul în boabe este de 48%.

Destinația. Consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. În zonele legumicole, din sudul țării.

Soiuri semitimpurii

Desi

Genealogia. Este un soi care provine din R. D. Germană.

Caractere morfologice. Tulpina este semiînaltă, cu frunza de culoare verde-închis, cu foliole și stipele de aceeași mărime și culoare. Numărul total de internodii pe plantă 15—18. Păstaia este dreaptă sau ușor curbată, cu vîrf ascuțit, de mărime mijlocie, de culoare verde-deschis, de formă circulară în secțiune. Se găsesc cîte 6—9 păstăi pe plantă, cu 5—8 boabe în păstaie; inserția primei păstăi se află la nodul 8—9. Bobul are formă prismatică (de butoiaș) și culoare verde-deschis. MMB=156—170 g.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu.

Producția. Se pot obține 11—13 t/ha păstăi.

Calitatea. Prezintă însușiri pentru recoltarea mecanizată, boabele aparțin categoriei semifine, randamentul în boabe este de 50%.

Destinația. Este indicat pentru industrializare și consum în stare proaspătă.

Zonarea. În zonele din sudul, sud-estul și vestul țării și în Moldova.

Fina verde

Genealogia. Este un soi care provine din Franța.

Caractere morfologice. Talia este semiînaltă sau înaltă. Frunza de culoare verde, cu foliole și stipele mijlocii uneori mari, de aceeași culoare. Floarea este de culoare alb-gălbuie, alb. Numărul total de internodii pe plantă 15—17. Păstaia este mijlocie-mare, ușor curbată, cu vîrf ascuțit, de culoare verde, în secțiune ușor lățită. Se găsesc cîte 7—8 păstăi pe plantă, cu 6—7 boabe într-o păstaie. Inserția primei păstăi este situată la nodul 9—10. Bobul are formă rotundă, de culoare verde, de mărime mijlocie-mică, iar o mare parte din boabe au tegumentul încrețit. MMB=160 g.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu.

Producția. Se obțin producții de 8—10 t/ha păstăi.

Calitatea. Prezintă însușiri pentru recoltarea mecanizată; boabele, cîte 7—8 în păstaie, aparțin categoriei extrafine și fine. Randamentul în boabe este de 50%.

Destinația. Pentru industrializare.

Zonarea. În toate zonele de cultură din țară.

Scanned with OKEN Scanner

Legio Novella

Genealogia. Soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Tulpina este scundă (50 cm). Frunza şi foliolele sînt relativ mici, de culoare verde-închis. Păstaia este scurtă şi uşor curbată, de culoare verde-închis, cu vîrf ascuţit şi secţiunea circulară. Numărul de păstăi pe plantă este de 5—6, cu cîte 5—6 boabe în păstaie. Bobul este de culoare verde, mic, neted şi rotund. MMB=170—200 g.

Însuşiri fiziologice. Soi semitimpuriu, foarte afectat de secetă, de aceea se recomandă însămînţarea timpurie pentru regiunile din sudul ţării sau cultivarea lui în zone mai puţin aride. Durata de maturare este scurtă. Soi foarte uniform ca talie, fructificare şi coacere.

Producţia. Capacitatea de producţie este de 11—14 t/ha păstăi.

Calitatea. Boabele sînt foarte mici, extrafine şi fine, netede. Randamentul în boabe este de 44%.

Destinaţia. Este un soi foarte bun pentru industrie şi consum în stare proaspătă.

Zonarea. În zonele din sudul şi sud-estul ţării.

Soiuri semitîrzii şi tîrzii

Conserva I.H.A.R.

Genealogia. Este un soi care provine din R. P. Polonă.

Caractere morfologice. Talia este semiînaltă. Frunza are culoare verde-închis, cu foliolele şi stipelele de aceeaşi mărime şi culoare. Numărul total de internodii pe plantă 18—19. Păstaia este mijlocie-lungă, dreaptă, cu vîrf trunchiat. Se găsesc cîte 6—10 păstăi pe plantă, cu 6—9 boabe în păstaie. Bobul are formă prismatică (de butoiaş) şi culoare verde-închis. MMB=175—200 g.

Însuşiri fiziologice. Este un soi tardiv.

Producţia. Se obţin 11—12 t/ha păstăi.

Calitatea. Prezintă însuşiri pentru recoltarea mecanizată, boabele în majoritate sînt foarte dulci, fragede şi gustoase. Randamentul în boabe este de 55%.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă şi pentru industrie.

Zonarea. În zonele legumicole din sudul şi sud-estul ţării.

Gulivert

Genealogia. Este un soi care provine din Franţa.

Caractere morfologice. Talia plantei este semiînaltă, cu port erect. Frunza este de culoare verde-închis, cu foliolele şi stipelele de aceeaşi culoare şi de mărime mijlocie. Prezintă cîrcei dezvoltaţi. Numărul total de internodii este 19—22. Păstaia este curbată, de mărime mijlocie, de culoare verde-închis, cu vîrf ascuţit. Se găsesc cîte 9—10 păstăi pe plantă, cu cîte 6—8 boabe în păstaie. Inserţia primei păstăi se află la internodul 10—12. Bobul are formă rotundă-netedă şi culoare verde. MMB=260 g.

Scanned with OKEN Scanner

Însuşiri fiziologice. Este un soi tardiv. Se adaptează bine la condiţii diferite de mediu.

Producţia. Realizează 10—13 t/ha păstăi.

Calitatea. Se pretează la recoltarea mecanizată. Boabele se încadrează la categoria fină şi semifină, au gust dulce, cu conţinut ridicat de zahăr (4,6%). Randamentul în boabe este de 50%.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă şi pentru industrializare.

Zonarea. În zonele legumicole din sudul, sud-estul şi vestul ţării.

1.6.2. FASOLE — *PHASEOLUS VULGARIS* L.
FASOLE CU PĂSTAIA GALBENĂ

Clujana (Cluj 65)

Genealogia. Soi de fasole urcătoare. A fost obţinut la Institutul Agronomic „Dr. Petru Groza" din Cluj-Napoca.

Caractere morfologice. Tulpina este volubilă, foarte înaltă, cu o creştere viguroasă, ajungînd la 2,5—3 m înălţime. Frunza este de mărime mijlocie spre mare, de culoare verde-închis şi de formă triunghiulară; prezintă perişori. Florile sînt de culoare albă, cu nuanţă violacee, solitare sau cîte două. Păstaia are lungimea de 16—20 cm, lăţimea de 2,0—2,5 cm, uşor curbată, netedă şi culoarea galbenă-aurie. Vîrful este bont. O păstaie conţine 4—7 boabe. Bobul uscat este mare, reniform, de culoare maro-deschis. MMB=480 g.

Însuşiri fiziologice. Maturitatea tehnică a primelor păstăi are loc la 56—60 zile de la data semănatului, plantele prelungindu-şi fructificarea pînă la căderea brumelor de toamnă. Se comportă ca un soi mai puţin sensibil la atacul de antracnoză *(Colletotrichum lindemuthianum)* şi la bacterioză *(Xanthomonas phaseoli).*

Producţia. Se obţin producţii de pînă la 16—18 t/ha păstăi.

Calitatea. Păstăile sînt cărnoase, fără aţe înainte de a ajunge la mărimea maximă a păstăilor, fără strat pergamentos, foarte gustoase.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă să fie cultivat în zonele mai răcoroase din Banat şi Transilvania.

Galbenă untoasă

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Soi pitic, cu o înălţime de 35—40 m, cu tufa înfrunzită, oloagă, cu ramificare mijlocie.

Frunza este de mărime mijlocie, formă ovală spre oval alungită şi culoare verde-gălbui, cu perişori. Florile sînt grupate cîte 2, uneori solitare şi de culoare albă. Păstaia este dreaptă, uşor curbată, cilindrică şi de culoare galben-limoniu, cu vîrf ascuţit. Lungimea păstăii este de 10—12 cm, grosimea de 0,7—1 cm. La maturitatea fiziologică păstaia este indehiscentă. Bobul uscat este alb, mic, de formă ovală. Se găsesc cîte 3—8 boabe în păstaie. MMB=180—200 g.

Scanned with OKEN Scanner

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu (maturitatea de consum a primelor păstăi se realizează la 57—65 zile de la semănat), puțin rezistent la antracnoză.

Producția. Realizează 8—10 t/ha păstăi.

Calitatea. Păstăile sînt cărnoase, fragede, fine, foarte gustoase, fără aţe și fără strat pergamentos. Conținutul în zahăr al păstăilor este de 1,68%, vitamina C 15,84 mg/100 g și 1,85% celuloză. Își menţin culoarea la fiert.

Destinația. Este indicat pentru consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. Se cultivă în toată țara.

Nicos

Genealogia. Provine din R. P. Bulgaria.

Caractere morfologice. Soi pitic, cu înălțimea plantelor de 30—35 m, avînd un lăstar de 20—30 cm lungime. Uneori lăstarul lipsește. Tufa este oloagă. Frunza este de mărime mijlocie, cu perișori și de culoare verde-gălbui, de formă oval-alungită. Florile mai mult solitare, rar grupate cîte două, și de culoare albă, cu nuanțe violacee. Păstaia este lată, curbată, cu vîrful bont și de culoare galbenă la maturitatea tehnică. Lungimea păstăii este de 10—12 cm, lățimea de 1,5—2 cm și grosimea de 0,5—0,7 cm. La maturitatea fiziologică păstaia este dehiscentă. O păstaie conține 5—7 boabe. Bobul uscat este de mărime mijlocie, de formă ovală, ușor turtită, de culoare cafenie cu un cerc mai închis în jurul hilului. MMB=360—400 g.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu (realizînd maturitatea de consum a primelor păstăi are loc la 60—65 zile de la semănat). Se comportă ca un soi mai puțin sensibil la antracnoză și bacterioză.

Producția. Dă producții de 6—8 t/ha păstăi.

Calitatea. Păstăile sînt fragede, fără aţe, cu strat pergamentos și cu un conținut ridicat de vitamina C (13,3 mg/100 g). Conținutul în zahăr este de 1,46% și celuloză de 1,65%. Un defect al soiului este acela că păstăile ce se formează pe plantele care emit lăstari, cad pe pămînt și în condiții de umiditate ridicată se depreciază.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se recomandă pentru cultură în toate județele din sud-estul țării, în Cîmpia de vest și în Cîmpia Moldovei.

Oxy-Amidor

Genealogia. Soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Planta are înălțimea de 27—44 cm, cu tufa răsfirată. Formează 11—12 păstăi pe plantă. Forma păstăii este cilindrică, dreaptă, cu lungimea de 9,5—10,4 cm și diametrul de 0,7—0,8 cm. Păstaia este galben-intens, uniform colorată. De menționat că păstăile de tipul fină și extrafină au o culoare galben-verzuie. Sub formă conservată, după cca 25 zile de depozitare păstăile își capătă culoarea galbenă uniformă. Culoarea bobului este albă, forma rotund-ovală iar mărimea mijlocie.

Scanned with OKEN Scanner

Însuşiri fiziologice. Perioada de vegetaţie este de 53—58 zile. Simultaneitatea formării şi creşterii păstăilor este foarte bună, realizînd la prima recoltare 70% din producţia totală de păstăi. Are o bună rezistenţă la atacul de antracnoză.

Producţia. Se obţin producţii de peste 12 t/ha păstăi.

Calitatea. Păstăile nu prezintă aţe sau strat pergamentos. Procentul de deşeuri este de 3%. Din producţia totală de păstăi, 16% se grupează la categoria extrafină şi 22% păstăi fine.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă şi pentru industrie.

Zonarea. Se recomandă să fie cultivat în toată ţara.

Fasole cu păstaia verde

Amboy

Genealogia. Soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Tufa are port pitic şi o creştere foarte viguroasă, avînd înălţimea de 35—45 cm. Frunza este de mărime mijlocie, oval-alungită, uşor gofrată, slab pubescentă şi de culoare verde. Gradul de ramificare este mijlociu. Florile sînt grupate 2—4 şi de culoare albă. Păstaia este cilindrică, dreaptă, uneori uşor curbată spre vîrf, cu vîrful ascuţit şi de culoare verde. Lungimea păstăii este de 10—12 cm, iar grosimea de 0,8—1 cm. Păstaia la maturitatea fiziologică este indehiscentă. Bobul este de mărime mijlocie, oval-alungit şi culoare albă. MMB=330—400 g.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, realizînd maturitatea de consum a primelor păstăi la 55—60 zile de la răsărit. Prezintă o bună rezistenţă la boli.

Producţia. Asigură producţii de peste 10 t/ha păstăi. Dă bune rezultate şi în cultură succesivă.

Calitatea. Păstăile la maturitatea tehnologică sînt fine, cărnoase, fără aţe şi fără strat pergamentos. Se poate recolta şi la o fază mai înaintată de vegetaţie, fără să-şi piardă frăgezimea. Are conţinut de 2,30% zahăr, 1,39% proteină pură şi 1,44% celuloză.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă şi industrializare.

Zonarea. Se recomandă să fie cultivat în toată ţara, în special în zonele de aprovizionare cu materie primă a fabricilor de conserve, fiind un soi indicat pentru recoltarea mecanizată.

Cora

Genealogia. Soi care provine din R. F. Germană.

Caractere morfologice. Tufa este pitică, cu o creştere viguroasă (35—40 cm înălţime), bine înfrunzită, cu o ramificare mijlocie; poziţia lăstarilor este erectă spre uşor laxă. Frunza este mijlociu de mare, oval-alungită, uşor gofrată, cu perişori de culoare verde. Florile sînt grupate în racem simplu, de culoare albă. Păstaia este cilindrică, dreaptă sau uşor curbată, cu vîrful ascuţit şi de culoare verde. Păstaia la maturitatea fiziologică este indehiscentă.

Scanned with OKEN Scanner

Bobul matur este de mărime mijlocie, de formă cilindrică, ușor reniform, de culoare albă. O păstaie conține 4—5 boabe. MMB=250—280 g.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu. Este destul de rezistent la bacterioze, viroze, mai puțin la antracnoză.

Producția. Asigură producții de 8—9 t/ha păstăi.

Calitatea. La maturitate tehnologică păstăile sînt cărnoase, fragede, fără aţe și fără strat pergamentos. Se poate recolta și la o fază înaintată de vegetație, fără să-și piardă din fragezime.

Destinația. Consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. Se recomandă să fie cultivat în toate zonele de cultură de fasole din țară.

Fana

Genealogia. Soi care provine din R. P. Polonă.

Caractere morfologice. Planta are talia de 37—41 cm, tufa semicompactă cu 13—25 păstăi pe plantă. Gradul de acoperire cu frunze este mijlociu. Forma păstăii este cilindrică, ușor curbată spre vîrf. Lungimea păstăii este cuprinsă între 8—11 cm, iar diametrul de 0,8 cm, culoarea este verde-intens. Bobul este alb, forma reniformă, iar mărimea mijlocie.

Însușiri fiziologice. Soi semitimpuriu, cu perioada medie de vegetație de 50 de zile. Dinamica de formare și creștere a păstăilor este rapidă, realizînd la prima recoltare 65—70% din producția totală de păstăi. Are o bună rezistență la antracnoză.

Producția. Se obțin producții de 12—14 t/ha păstăi.

Calitatea. Păstăile sînt fragede, nu prezintă aţe, nici strat pergamentos.

Destinația. Consum în stare proaspătă și pentru industrie.

Zonarea. Se recomandă să se cultive în toate zonele de cultură a fasolei pentru păstăi.

Harvester

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Soi pitic cu tufa avînd o creștere viguroasă, erectă, bine acoperită cu frunze și un grad mijlociu de ramificare (7 ramificații în medie pe tufă), înălțimea de 35—40 cm. Frunza este de mărime mijlocie, de culoare verde-închis, oval-alungită, foarte puțin gofrată, cu perișori. Florile sînt grupate cîte două, rar solitare, de culoare albă. Păstaia de culoare verde, este de formă cilindrică, dreaptă, ușor curbată spre vîrf, cu vîrful ascuțit și potrivit de lung. Lungimea păstăii este de 10—12 cm și grosimea de 0,7—0,9 cm; se găsesc cîte 12—16 păstăi pe plantă. Bobul uscat este de mărime mijlocie spre mare, de culoare albă; se găsesc 4—5 boabe într-o păstaie. La maturitatea fiziologică păstăile sînt indehiscente. Forma bobului este reniformă. MMB=330—400 g.

Însușiri fiziologice. Soi semitardiv spre tardiv. În dinamica de formare și creștere a păstăilor are un ritm mai lent, realizînd la primele 2 recoltări pînă la 10% din producția totală. În ultimul timp prezintă o sensibilitate față de atacul de antracnoză și în special de bacterioză.

Scanned with OKEN Scanner

Producția. Asigură o producție de peste 10 t/ha păstăi. Dă foarte bune rezultate și în cultură succesivă.

Calitatea. Păstăile sînt fine, fără aţe și strat pergamentos, fragede și gustoase.

Destinația. Este un soi indicat pentru consum în stare proaspătă, industria de conserve și congelare. Datorită grupării și a poziției păstăilor pe plantă (12—16 cm înălțime), se pretează la recoltarea mecanizată.

Zonarea. Este indicat pentru toate zonele de cultură din țară.

Işalnița 43

Genealogia. A fost creat prin selecție, la S.C.L. Işalnița-Craiova.

Caractere morfologice. Tufa este pitică, cu o creștere viguroasă, erectă, avînd înălțimea de 40—45 cm, bine acoperită cu frunze și cu un grad mijlociu de ramificare. Frunza este de mărime mijlocie spre mare, de formă oval alungită, cu perișori și de culoare verde-închis. Florile grupate cîte 2—4, mai rar solitare, au culoare albă, cu nuanță violacee. Păstaia este cilindrică, ușor curbată și de culoare verde. Dimensiunile păstăii sînt: lungimea 12—13 cm și grosimea 0,8—0,9 cm. La maturitatea fiziologică păstaia este indehiscentă. Bobul uscat este de formă oval alungită, turtită, de culoare bej și de mărime mijlocie. MMB=250—310 g.

Însușiri fiziologice. Soi timpuriu, rezistent la antracnoză.

Producția. Se caracterizează prin ajungerea simultană la maturitatea tehnologică a păstăilor, lucru ce-l face apt pentru recoltarea mecanizată. Se obțin 8—10 t/ha păstăi.

Destinația. Este indicat pentru consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. Se recomandă să fie cultivat în toate zonele de cultură din țară.

Jutta

Genealogia. Soi care provine din R. D. Germană.

Caractere morfologice. Tufa este pitică, de înălțime mijlocie (34—40 cm), bine înfrunzită. Frunza este mare, de formă ovală, ușor-gofrată, cu perișori și de culoare verde-închis mat, perozitate slabă. Florile sînt grupate cîte 2—3 și au culoarea albă spre alb-gălbui. Păstaia este de formă cilindrică ușor curbată, cu vîrful ascuțit și de culoare verde. Dimensiunile păstăii în faza maturității tehnologice sînt: lungimea 8—12 cm și grosimea de 0,7—0,9 cm. Numărul mediu de păstăi de plantă 8—13. Păstăile la maturitatea fiziologică sînt indehiscente. Bobul uscat este de formă cilindrică, de mărime mijlocie și de culoare albă. MMB=280—310 g.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, se comportă ca un soi suficient de rezistent la boli.

Producția. Asigură producții ce depășesc 10 t/ha păstăi. Se pretează foarte bine și la cultura succesivă.

Calitatea. Calitatea păstăilor este bună; la maturitatea tehnologică păstăile nu prezintă aţe și strat pergamentos.

Scanned with OKEN Scanner

Destinația. Consum în stare proaspătă și industrializare. Se pretează la recoltarea mecanizată.

Zonarea. Se cultivă în toată țara.

Prelude

Genealogia. Soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Tufa este de 35—40 cm înălțime, erectă și cu un grad mijlociu de ramificare. Ca port tufa este oloagă. Frunza este de mărime mijlocie, de formă oval-alungită, cu perișori și culoare verde-închis. Florile sînt grupate cîte două, rar solitare, de culoare albă. Păstaia este cilindrică, ușor curbată spre vîrf, cu secțiunea transversală rotundă și de culoare verde; vîrful păstăii este ascuțit. Lungimea păstăii este de 12—13 cm, iar grosimea de 0,6—0,8 cm. Păstaia la maturitatea fiziologică este indehiscentă. Bobul uscat este de mărime mijlocie, de formă eliptică și culoare albă. Se găsesc cîte 3—4 boabe într-o păstaie. MMB = 210—310 g.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu; primele păstăi ajung la maturitatea de consum la cca 45 zile de la răsărire, respectiv 55—60 zile de la semănat. Ritmul de formare a păstăilor este rapid, astfel că, la prima recoltare se obține 60% din producția totală de păstăi. În ultimul timp se dovedește însă sensibil la atacul de antracnoză, bacterioză și viroze.

Producția. Dă producții de 8 t/ha păstăi.

Calitatea. Păstăile la maturitatea tehnologică sînt fine, cărnoase, fără ațe și fără strat pergamentos. Se pot recolta și la o fază mai înaintată de vegetație fără a-și pierde frăgezimea. Au un gust foarte bun și aromă specifică.

Destinația. Are utilizare mixtă (industrializare și consum în stare proaspătă). Datorită grupării păstăilor (așezare sub formă de ciorchine) este indicat pentru recoltare mecanizată.

Zonarea. Se recomandă să fie cultivat în toate zonele de cultură din țară.

Sprite

Genealogia. Soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Tufa este cu portul pitic, avînd înălțimea de 35—40 cm, bine acoperită cu frunze și erectă. Gradul de ramificare este mijlociu. Frunza este de mărime mijlocie, de formă ovală, cu perișori, ușor gofrată și de culoare verde-închis. Florile sînt de culoare albă, grupate în general cîte două. Păstaia are formă cilindrică dreaptă, uneori ușor curbată, de culoare verde-deschis, cu vîrful ascuțit și lung. Dimensiunile păstăii sînt: lungimea de 12—14 cm și grosimea de 0,7—0,8 cm. Păstaia la maturitatea fiziologică este indehiscentă spre dehiscentă. Bobul uscat este mic, de formă reniformă, alungit, pînă la cilindrică și de culoare albă. MMB = 180—210 g.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, realizînd maturitatea primelor păstăi la 52—55 zile de la răsărit, este suficient de rezistent la boli.

Producția. Asigură producții de 8—10 t/ha păstăi. Dă rezultate și în cultură succesivă.

Scanned with OKEN Scanner

Calitatea. Păstăile la maturitatea tehnologică sînt foarte fine, cărnoase, fragede şi fără strat pergamentos, care se pot recolta şi la o fază înaintată de vegetaţie fără să-şi piardă mult din frăgezime.

Destinaţia. Soi indicat pentru consum în stare proaspătă şi industrializare.

Zonarea. Se recomandă să fie cultivat în toate zonele de cultură din ţară.

1.6.3. BAME — *HIBISCUS ESCULENTUS* L.

Fără ţepi

Genealogia. Este un soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Planta are talia pitică-mijlocie (45—80 cm), cu ramificarea mijlocie-mare. Lngimea internodului este mică (5—7 cm). Tulpina şi peţiolul au culoarea verde, verde-deschis, uneori cu o slabă nuanţă violacee. Frunza are forma pentalobată, cu lobi lungi, de mărime mijlocie-mare, de culoare verde, verde-deschis, cu pubescenţă slabă sau lipsă. Marginea limbului frunzei este dinţată, uneori sectată. Capsula (fructul) la maturitatea tehnică are formă prismatică, ascuţită la vîrf, lipsită de ţepi, cu perişori fini. Fructul la maturitatea tehnică are lungimea de 3,0—3,8 cm şi grosime de 0,8—1,7 cm. Culoarea fructului la maturitatea tehnică este verde.

Însuşiri fiziologice. Soi semitimpuriu; se menţine 1—2 zile la dimensiunile corespunzătoare calităţii extra.

Producţia. Se pot obţine 8—10 t/ha păstăi.

Calitatea. Capsula are textură fină.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă sau conservată.

Zonarea. În toate zonele din sudul şi sud-estul ţării.

Sultanine

Genealogia. Soi care provine din R. P. Bulgaria.

Caractere morfologice. Portul plantei este înalt, cu o ramificare puternică, internoduri mari (11—14 cm). Tulpina are culoarea verde, uneori verde-violaceu. Frunza este mare, palmată, cu lobi ovali sau lungi, pubescentă şi de culoare verde. Fructul, la maturitatea tehnică, este de formă cilindrică cu vîrf conic, uneori uşor curbat, cu muchii, prezintă ţepi şi perişori aspri şi este de culoare verde, spre verde-închis. Dimensiunile fructului sînt: lungimea 3—5 cm, grosimea 1—2 cm. Sămînţa uscată este mică, de formă sferică, uneori sferic-neregulată, glabră şi de culoare cenuşiu-verzuie.

Însuşiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, realizînd maturitatea tehnologică a primelor capsule la 135—150 zile. Se comportă ca un soi suficient de rezistent la atacul de boli.

Producţia. Soi productiv; asigură producţii ce depăşesc 8,0 t/ha.

Calitatea. La maturitatea tehnologică capsulele au textura pulpei fibroasă, ceea ce le scade din calitate.

Destinaţia. Soi indicat pentru consum în stare proaspătă şi industrializare.

Zonarea. Se recomandă să fie cultivat în zonele din sud şi sud-estul ţării.

Scanned with OKEN Scanner

1.7. LEGUME VERDEȚURI

1.7.1. SPANAC – *SPINACIA OLERACEA* L.

Matares

Genealogia. Este un soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Rozeta are forma semierectă. Frunza este de mărime mijlocie-mare. Limbul frunzei are forma ovală, rotunjit la vîrf, de culoare verde, verde-închis. Suprafața limbului frunzei este gofrată. Nervura principală este groasă. Peţiolul este mijlociu-mare.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, cu rezistență bună la emiterea tulpinilor florale.

Producția. Se obțin 10—12 t/ha frunze.

Calitatea. Prezintă frunze fine, cu gust plăcut.

Destinația. Consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. Indicat pentru cultură de primăvară în toate zonele din țară.

Matador

Genealogia. Este un soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Rozeta este culcată și compactă. Frunza este mare, cu limbul de formă oval-lățită, de culoare verde intens și lucioasă. Suprafața limbului frunzei este gofrată. Nervura principală este groasă, peţiolul scurt și gros. Sămînța este de culoare brună, fără țepi.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, cu rezistența bună la emiterea tijelor florale.

Producția. Realizează producții de 12—15 t/ha frunze.

Calitatea. Are frunza fină.

Destinația. Consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. Indicat pentru cultură de primăvară în toate zonele din țară.

Nores

Genealogia. Soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Rozeta este de formă semierectă. Frunza este mare, de formă lanceolată, de culoare verde-închis, lucioasă. Suprafața limbului frunzei este mijlociu-gofrată. Nervura principală este mijlociu de groasă și peţiolul mijlociu de lung. Sămînța este de culoare brună, fără țepi.

Însușiri fiziologice. Este un soi semitimpuriu, cu rezistență bună la emiterea tulpinilor florale.

Producția. Se pot obține 18—22 t/ha frunze.

Calitatea. Are frunze fine și untoase.

Destinația. Consum în stare proaspătă și industrializare.

Zonarea. Indicat pentru cultură de primăvară în toate zonele din țară.

Scanned with OKEN Scanner

De cîmp, în cultură de primăvară

Argeș 438

Genealogia. A fost obținut la S.C.V. Ștefănești.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este de mărime mijlocie (25—30 cm). Frunza este de 12—14 cm lungime și 16—18 cm lățime, elipsoidală, cu limbul scurt pețiolat, încrețit la bază și larg ondulat către margini, fiind prevăzut cu nervuri fine. Culoarea frunzei este verde-gălbui. Căpățîna este rotund-turtită, semiîndesată. Greutatea unei căpățîni este de 250—300 g. Sămînță este alungită, de culoare argintie.

Însușiri fiziologice. Este un soi timpuriu, cu o perioadă de vegetație de 55 zile. Are o bună rezistență la condițiile de iernare, putîndu-se planta și din toamnă, pentru culturile timpurii din primăvară.

Producția. Prin însămînțarea și plantarea de toamnă acest soi realizează producții de 26 t/ha, pentru consumul timpuriu de primăvară.

Calitatea. Frunzele din interior sînt foarte fine, fragede, cu gust dulce plăcut, lipsite de amăreală. Conținutul în s.u. este de 5,9% și în vitamina C de 26,54 mg $^{0}/_{00}$.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele din țară.

De mai

Genealogia. A fost obținut dintr-o populație locală.

Caractere morfologice. Rozeta de frunze este mare, cu diametrul mediu de 30 cm. Limbul frunzei are forma oval-rotunjită, aproape rotundă, cu suprafața puțin ondulată și marginea întreagă. Frunza are culoare verde-gălbui, pigmentată pe margini cu roșu, este lucioasă. Căpățîna este de formă sferic-turtită, avînd indicele de formă 0,50. Greutatea medie a căpățînii este de 160 g., mijlociu îndesată. Sămînța este de culoare cenușiu-argintie.

Însușiri fiziologice. Perioada de vegetație de la răsărit la maturitatea tehnologică este de 50—60 zile (soi timpuriu). Se pretează pentru cultura de primăvară.

Producția. Produce 15—25 t/ha căpățîni.

Calitatea. Frunza este plăcută la gust, fină, fragedă și de obicei fără gust amărui (în unii ani apărînd totuși un gust ușor amărui).

Destinația. Se folosește în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele de cultură din țară.

Timpurie de Banat

Genealogia. Este un soi creat la S.C.A. Lovrin, dintr-o populație locală.

Caractere morfologice. Rozeta este mică. Limbul frunzei are formă oval-rotunjită, cu suprafața netedă și marginea întreagă. Culoarea frunzei este în

Scanned with OKEN Scanner

faza de rozetă verde-lucios, iar în faza de căpăţînă verde-deschis-albicios, cu aspect brumat. Forma căpăţînii este sferic-turtită, cu indice de formă variind de la 0,51—0,59 şi greutatea de 170—200 g; gradul de îndesare este mijlociu.

Însuşiri fiziologice. Este un soi timpuriu, cu rezistenţă bună la emiterea tulpinilor florale.

Producţia. Se obţin producţii de 17—20 t/ha căpăţîni.

Calitatea. Prezintă frunze fine, fragede, cu gust plăcut, untoase.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele de cultură din ţară.

De cîmp, în cultură de vară

Argeş 431

Genealogia. A fost obţinut la S.C.V. Ştefăneşti.

Caractere morfologice. Rozeta este mare. Frunza are forma elipsoidală, cu limbul scurt peţiolat şi cu nervuri proeminente. Frunzele exterioare sînt gofrate şi dantelate pe margini. Mărimea frunzei este de 14—16 cm lungime şi 18—20 cm lăţime. Culoarea frunzei este verde; în perioadele cu temperaturi scăzute, se produce o uşoară pigmentaţie pe marginile frunzelor din rozetă. Această pigmentaţie dispare odată cu încălzirea vremii şi apare apoi pe frunzele ce acoperă căpăţîna. Căpăţîna este de formă sferică, uşor îndesată. Greutatea medie a unei căpăţîni este de 200—400 g. Seminţele sînt alungite, de culoare argintie.

Însuşiri fiziologice. Este un soi tardiv, avînd perioada de vegetaţie de 90 zile. Suportă mai uşor ca alte soiuri seceta şi temperaturile mai ridicate şi se poate folosi pentru culturi eşalonate în primăvara şi vară. Nu rezistă la temperaturile scăzute din timpul iernii. Rezistenţa la emiterea tulpinilor florale este bună.

Producţia. Se obţin producţii mari de 24—25 t/ha căpăţîni.

Calitatea. Frunzele din interiorul căpăţînii sînt fragede, cu gust dulce, plăcut cu un conţinut de 5,4% substanţă uscată şi 27,21 mg ‰ vitamina C.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. În toate zonele de cultură din ţară.

Great Lake

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Rozeta este mare. Limbul frunzei are formă oval-rotunjită, cu suprafaţa gofrată şi marginea crestată. Frunza este de culoare verde-închis. Căpăţîna este sferică-turtită, cu greutatea medie de 430 g; este îndesată. Sămînţa este de culoare cenuşiu-argintie.

Însuşiri fiziologice. Soi tardiv, cu rezistenţă foarte bună la emiterea tijelor florale în cultură de vară şi cu rezistenţa bună la temperaturi scăzute.

Producţia. Dă producţie bună în culturi tardive, 20—25 t/ha căpăţîni.

Calitatea. Soi de calitate bună. Frunza este fragedă cu gust uşor amărui.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele de cultură din ţară.

Scanned with OKEN Scanner

Mesa 659

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Rozeta este mare. Limbul frunzei este oval-rotunjită, cu suprafața gofrată și marginea crestată. Frunza este de culoare verde-închis, nepigmentată. Căpățîna este sferic turtită, cu greutatea medie de 325 g. Este mijlociu îndesată, pînă la îndesată.

Însușiri fiziologice. Soi tardiv, cu rezistență foarte bună la emiterea tijelor florale în culturile de vară.

Producția. Dă producții foarte bune în culturi tardive, 25—30 t/ha căpățîni.

Calitatea. Soi de calitate foarte bună. Frunza este fragedă cu gust amărui.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele de cultură din țară.

Minetto

Genealogia. Soi care provine din S.U.A.

Caractere morfologice. Rozeta este mare. Limbul frunzei are formă oval-rotunjită, cu suprafața gofrată, marginea crestată și franjurată. Frunza este de culoare verde-închis. Căpățîna este sferic-turtită și compactă încă în primele stadii de dezvoltare, cu greutatea medie de 350 g. sămînța este de culoare cenușiu-argintie.

Însușiri fiziologice. Soi tardiv, cu rezistență foarte bună în cultura de vară la emiterea tijelor florale, rezistent la temperaturi scăzute și la arsură.

Producția. Dă producții foarte bune în culturi tardive, 25—30 t/ha căpățîni.

Calitatea. Soi de calitate bună. Frunzele exterioare sînt groase și pieloase; frunzele din căpățînă sînt fine și fragede, cu gust ușor amărui.

Destinația: Consum în stare proaspătă.

Zonarea. În toate zonele din țară.

De cîmp, în cultură de toamnă

Mona

Genealogia. Soi care provine din R. D. Germană.

Caractere morfologice. Rozeta este de mărime mijlocie-mare. Limbul frunzei are formă ovală, cu suprafața netedă, ușor ondulată și marginea întreagă. Frunza are culoare verde deschis-gălbui. Căpățîna este sferică, turtită și compactă, cu greutatea medie de 270 g, îndesată. Sămînța este de culoare cenușiu-argintie.

Însușiri fiziologice. Soi semitimpuriu, cu rezistența bună la emiterea tijelor florale.

Producția. Realizează în culturile de primăvară și de toamnă, în solar și cîmp deschis, 15—16 t/ha căpățîni.

Calitatea. Frunza este fină, fragedă, fără gust amărui.

Destinația. În toate zonele din țară.

Scanned with OKEN Scanner

15. Ostara

16. Colina

17. Argeş 1

18. Argeş 400

19. Argeş 450

20. Someşan

15

16

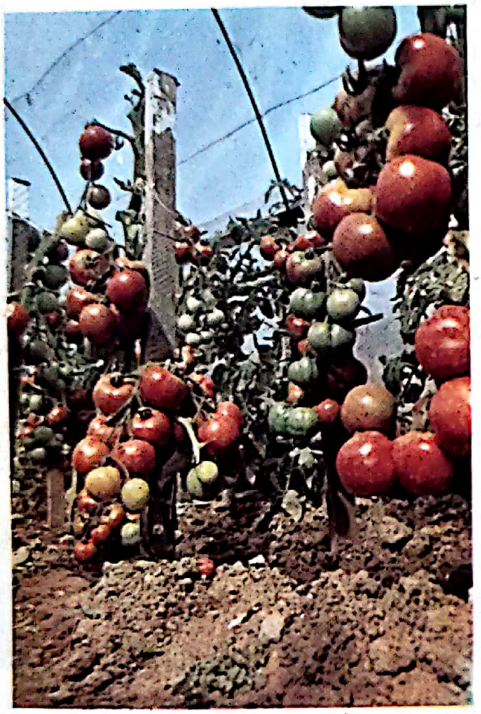

17

18

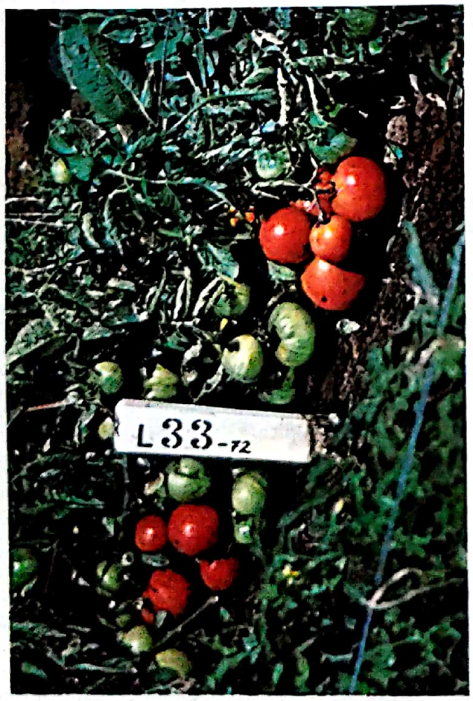

20

19

Scanned with OKEN Scanner

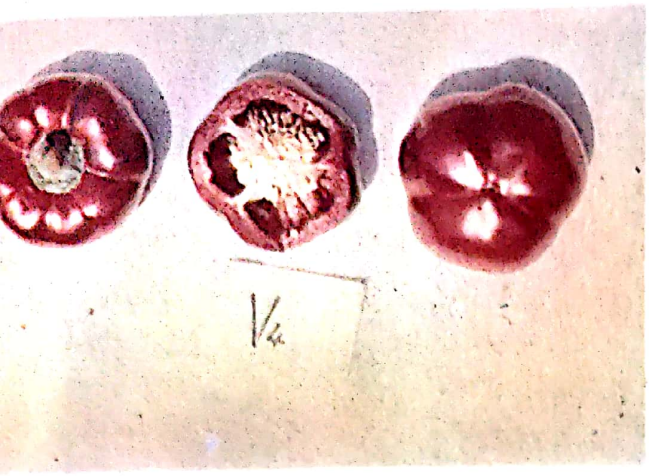

21. Superb

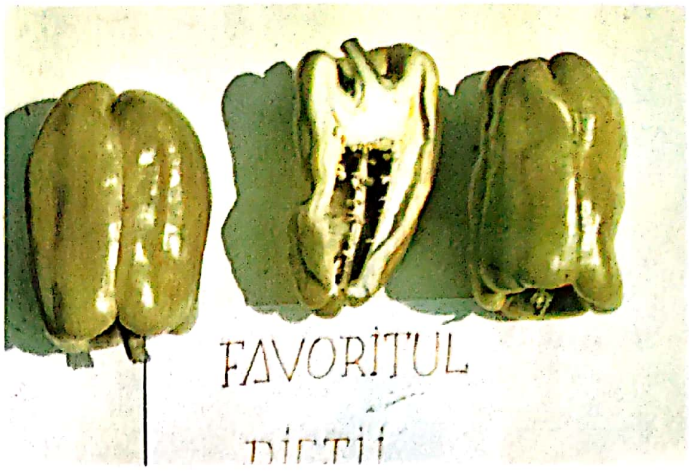

22. Favoritul pieţii

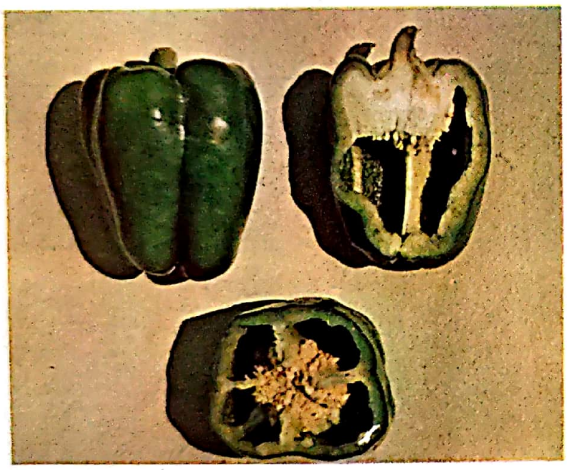

23. Uriaş de California

24. Sprite

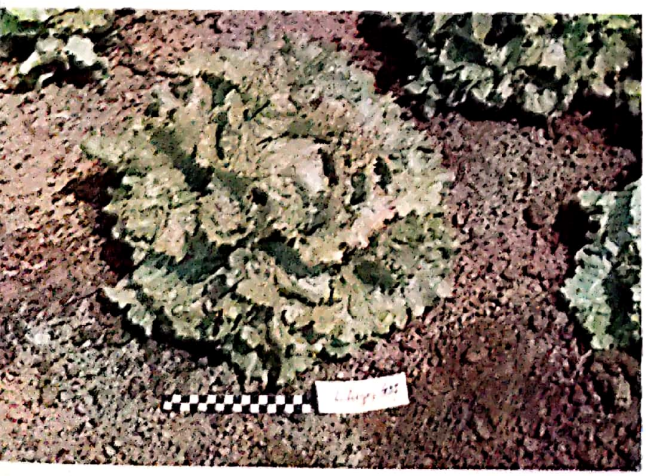

25. Argeş 431

26. Argeş 438

Scanned with OKEN Scanner

Polul Nord

Genealogia. Soi care provine din Danemarca.

Caractere morfologice. Rozeta este de 22—25 cm. Limbul frunzei are formă oval-rotunjită, cu suprafaţa aproape netedă şi marginea întreagă. Culoarea frunzei este verde-gălbui, cu nervura principală proeminentă, pigmentată pe margine în primăverile reci. Forma căpăţinii este sferic turtită, cu greutatea de 180—250 g, îndesată. Sămînţa este de culoare cenuşiu-argintie.

Însuşiri fiziologice. Perioada de vegetaţie de la răsărit la maturitatea tehnică este de 65—70 zile (soi tardiv). Prezintă rezistenţă bună la emiterea tijelor florale. Se caracterizează printr-o mare rezistenţă la temperaturi scăzute, la secetă şi boli.

Producţia. Se obţin 9—10 t/ha căpăţîni.

Calitatea. Frunza este fragedă, cu gust dulce.

Destinaţia. Se foloseşte în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în toată ţara.

Răsadniţă şi solarii

Böttner Treib

Genealogia. Soi vechi provenit din Germania.

Caractere morfologice. Rozeta este mică (18—20 cm). Limbul frunzei este de formă oval-rotunjită, cu suprafaţa uşor ondulată şi marginea întreagă. Culoarea frunzei este verde-gălbui. Căpăţîna este sferic-turtită, cu greutatea medie de 120—160 g, mijlociu îndesată. Sămînţa este de culoare cenuşiu-argintie.

Însuşiri fiziologice. Soi foarte timpuriu, formează căpăţîni la 45—50 zile de la semănat. Este rezistent la emiterea tijelor florale.

Producţia. Se obţin 7—8 t/ha căpăţîni.

Calitatea. Frunza este fină, fără gust amărui.

Destinaţia. Consum în stare proaspătă, primăvara timpuriu.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele ţării.

De seră

Ostinata

Genealogia. Soi care provine din Olanda.

Caractere morfologice. Rozeta este mare. Limbul frunzei are formă oval-rotunjită, cu suprafaţa netedă, uşor gofrată şi marginea întreagă. Frunza este de culoare verde, verde-gălbui în solar şi galben-verzui în cîmp. Căpăţîna este sferic-turtită, cu greutatea medie de 237 g, îndesată.

Însuşiri fiziologice. În condiţii de solar emite greu tijă florală, iar în cîmp emite mijlociu tije florale. În timpul lunilor de vară necesită asigurarea de zile scurte.

Scanned with OKEN Scanner

Producția. Dă producții bune în culturile timpurii și tîrzii în solarii calde și reci sau în cîmp deschis, de 20—25 t/ha căpățini.

Calitatea. Soi de calitate excepțională, datorită frunzei care este fină și cu gust dulce.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Indicat pentru culturi în seră.

Salata marula

Marula de Brăila

Genealogia. Este un soi creat la S.C.A. Brăila.

Caractere morfologice. Rozeta este mijlocie-mare. Limbul frunzei are forma oval-rotunjită la vîrf; suprafața limbului frunzei este netedă, ușor ondulată, iar marginea limbului întreagă. Frunza are culoarea verde cu nuanțe gălbui. Forma căpățînii este oval-alungită, greutatea medie a unei căpățîni este de 500—600 g, dar poate ajunge pînă la 1 kg. Gradul de îndesare este mijlociu. Sămînța este de culoare cenușiu-argintie.

Însușiri fiziologice. Este un soi cu rezistență mijlocie la emiterea tulpinilor florale, bun pentru consum de vară.

Producția. Se pot obține 40—60 t/ha căpățini.

Calitatea. Posedă frunze fine, fragede, cu gust plăcut, bine înălbite în interior.

Destinația. Consum în stare proaspătă.

Zonarea. Se cultivă în toate zonele de cultură din țară.

Scanned with OKEN Scanner

2.1. MĂR — *MALUS PUMILA* MILL. VAR. *DOMESTICA* (Borkh) C. K. Schn.

Aromat de vară

Genealogia. A fost creat la S.C.P.P. Cluj-Napoca prin polenizarea liberă a hibridului Nr. 1008, la a 5-a fructificare, acesta fiind obţinut prin hibridarea sexuată artificială între soiurile Parmen auriu × Jonathan.

Caractere morfologice. Pomul are o creştere mijlocie spre mare, cu trunchi drept şi scoarţă netedă, de culoare cenuşie; coroana este piramidală, relativ deasă, cu ramurile de schelet de culoare brună-cenuşie-roşcată, de grosime mijlocie, flexibile. Formaţiunile fructifere, reprezentate prin ţepuşe şi nuieluşe, sînt de grosime mijlocie, pe care se formează vetre cu burse voluminoase, pubescente. Lăstarii sînt de mărime mijlocie, ating lungimea de 25—48 cm, iar grosimea de 0,40 cm; au culoarea cafenie-roşcată, cu nuanţe verzi la bază, cu pubescenţă mai abundentă spre vîrf, iar la bază lenticele dese, de formă ovală. Mugurii vegetativi sînt mici şi mijlocii, conici, pufoşi, lipiţi de lăstar, de culoare brună-cenuşie şi cu perniţe slab proeminente. Mugurii floriferi sînt ovali, pînă la ovoid-alungiţi, roşietici la bază şi cenuşiu-albicioşi, pîsloşi spre vîrf.

Frunzele sînt variabile ca mărime şi formă, în general ovat-alungite, cu vîrful ascuţit şi baza rotunjită sau puţin alungită; limbul de 45—48 mm lungime şi 31—35 mm lăţime este de culoare verde-închis, mată pe faţa superioară, verde-gălbui şi pubescent pe cea inferioară, cu marginile larg-vălurate şi simplu serate; peţiolul este de lungime mijlocie (23—29 mm), destul de gros, cu deosebire la locul de inserţie pe ramură, pubescent, de culoare verde-deschis, uşor roziu spre bază; teaca frunzelor este relativ mare, terminată prin două stipele, acuminate, care pot lipsi la unele frunze.

Florile, tipice rozaceelor, sînt de mărime mijlocie, cu petalele de culoare alb-roz.

Fructul este de mărime mijlocie (102—127 g) avînd în medie H=48,9 mm, D=58,2 mm, d=46,7 mm, de formă sferică pînă la sferic turtită, cu diametrul mare la jumătatea fructului. Suprafaţa fructului este netedă şi cu contur regulat în secţiune transversală. Pieliţa este curată, netedă sau cu puţină rugozitate la unele fructe, subţire, lucioasă, elastică, fiind acoperită cu un strat fin de pruină. Culoarea de fond este galben-verzuie, vizibilă numai pe partea umbrită, iar cea acoperitoare de un roşu-carmin aprins, ce cuprinde aproape toată suprafaţa fructului, amintind culoarea soiului Jonathan. Pe suprafaţa fructului sînt prezente puncte subcutanate, repartizate neuniform. Pedunculul este mijlociu spre supramijlociu ca lungime, ieşind în afara umerilor cavităţii

Scanned with OKEN Scanner

pedunculare; este drept sau uşor curbat, de grosime mijlocie, lemnificat, de culoare verde-gălbuie.

Cavitatea pedunculară este de formă conică, îngustă, cu margini drepte, de aceeaşi culoare ca a fructului. Cavitatea calicială în formă de ceaşcă, relativ strîmtă, cu margini ondulate. Caliciu este închis sau semideschis, cu sepale înguste, răsfrînte la vîrf, colorate în cenuşiu şi pubescente. Pulpa este alb-gălbuie, crocantă, fină, potrivit de suculentă, cu gust dulce acrişor şi aromă plăcută, care aminteşte de soiul Jonathan. În secţiune se observă inima mică, rotunjită, în formă de ceapă, aşezată simetric central, cu loje seminale mici şi înguste. Seminţele sînt mici, colorate în maro.

Însuşiri fiziologice. Rezistenţa la ger este bună. De asemenea este rezistent la secetă. Comparativ cu genitorii săi, soiul Aromat de vară rezistă mai bine la rapăn şi făinare.

Perioada de înflorire se suprapune cu aceea a soiurilor Jonathan, Starking, Golden delicious, Roşu de Cluj, care-i servesc şi ca polenizatori, deşi începutul înfloritului este cu 2—3 zile mai timpuriu decît la soiurile menţionate.

Fructele se ţin bine pe pom, pînă la maturitate şi nu se prăbuşesc uşor după recoltare, cum se întîmplă cu soiurile Astrahan alb, Astrahan roşu şi altele cu aceeaşi epocă de maturare.

Particularităţi agrofitotehnice. În pepinieră, pomul creşte relativ viguros, obţinîndu-se material săditor de calitate, dar în livadă este de vigoare mijlocie. Reacţionează pozitiv la tehnologia de cultură, îndeosebi la irigare şi fertilizare şi se pretează pentru sistemul intensiv şi superintensiv de cultură. Altoit pe M 9 şi MM 106, intră pe rod în anul II—III de la plantare şi se remarcă prin producţii mari. Se comportă bine şi pe ceilalţi portaltoi. În caz de producţie mare este necesară rărirea fructelor.

Producţia. La S.C.P.P. Cluj-Napoca recolta a fost în medie de 81 kg/pom, în cazul altoirii pe M 4 şi 90 kg/pom altoit pe M 11.

Calitatea. Intră timpuriu pe rod, producţia este abundentă şi de calitate bună. Soiul completează un gol în sortimentul merelor timpurii. Ca defect se semnalează neuniformitatea fructelor sub aspectul mărimii, în anii cu rodire abundentă. Conţinutul în zahăr este de 6,72%, în acid malic 0,53% iar în vitamina C de 8,0 mg%.

Maturitatea de consum. Are loc la începutul lunii august; fructele se pot consuma pînă la începutul lunii septembrie, în condiţii de păstrare naturală.

Zonarea. Se recomandă cu deosebire în Transilvania.

Frumos de Voineşti

Genealogia. A fost obţinut la S.C.P.P. Voineşti, prin hibridarea artificială a soiului Jonathan cu soiul Frumos de Boscoop.

Caractere morfologice. Pomul creşte viguros în pepinieră şi moderat spre viguros în livadă. Coroana este globuloasă, alungită, relativ deasă, cu ramuri de schelet relativ puternice, ramificate şi bine garnisite cu formaţii fructifere de diferite tipuri, predominînd nuieluşele (ca la soiul Jonathan). Lăstarii sînt

Scanned with OKEN Scanner

lungi, destul de groşi, cu scoarţa de culoare castaniu-cenuşie, fin pubescentă, cu lenticelele mari, rotunde, cenuşii.

Mugurii vegetativi sînt mici, turtiţi, lipiţi de ramură, pubescenţi. Mugurii floriferi au mărime mijlocie şi formă ovală.

Frunzele sînt mijlocii, subrotunde, cu vîrful acuminat, marginile serate şi dublu serate, de culoare verde-închis, cu luciu pe partea superioară şi verde-deschis, pubescent, pe cea inferioară. Limbul este pliat şi cu marginea ondulată, peţiolul de lungime şi grosime mijlocie, de culoare carmin, pubescent. În general frunzişul este mai bogat decît la soiul Jonathan, dar frunzele nu ating dimensiunile celor de la Frumos de Boscoop.

Florile sînt grupate în inflorescenţe rare, formate din 5—6 flori de mărime mijlocie, cu petalele de formă rotunjit-ovală, uşor distanţate, de culoare albă, cu nuanţe roz-pal; sepalele sînt de mărime mijlocie, triunghiular-alungite, iar staminele în număr de 21, de culoare galbenă, cu anterele şi stilul super.

Fructul este de mărime mijlocie, avînd greutatea medie de 150—170 g, înălţimea de 61—65 mm şi diametrul maxim de 72—75 mm.

Are formă sferică sau sferic-turtită, aproape simetrică, cu contur destul de regulat. Pieliţa este foarte subţire, fină, elastică, unsuroasă, cu luciu intens, care accentuează aspectul plăcut al fructului. Culoarea de fond este galben-limoniu la recoltare şi galbenă la coacere; peste aceasta se suprapune o culoare roşie-portocalie pînă la roşu-corai, aproape pe tot fructul; culoarea suprapusă — purpurie, apare sub formă de dungi întrerupte; sub pieliţă există puncte albicioase sau cenuşii, evidente, relativ dese. În general fructele au o culoare atractivă, vie.

Pedunculul este lung, subţire, semilignificat, castaniu, pubescent, depăşeşte marginile cavităţii. Cavitatea pedunculară este îngustă, adîncă, cu pereţii netezi şi marginea dreaptă, cu puţină rugină. Cavitatea calcială este mijlocie, semiadîncă, neregulată, avînd pereţii drepţi, acoperiţi cu rugină. Cavitatea subcalicială este mijlocie, în formă de V, cu staminele la jumătatea înălţimii; nu comunică cu camera axială. Caliciu este mic, închis sau semideschis, cu sepalele verzi, mici şi ascuţite. Pulpa este crocantă, fondantă, cu structură fină, de culoare alb-crem, suculentă, cu gust dulce, plăcut şi aromă fină. Inima este de mărime mijlocie, în formă de ceapă, aşezată la jumătatea superioară a fructului cu lojile seminale închise sau semideschise, cu pereţi netezi. Camera axială este deschisă, comunicînd cu o parte din loji.

Seminţele sînt mici, ovoid ascuţite, uşor bombate pe flancuri, castanii; se găsesc pînă la 8 seminţe pline într-un fruct, deşi sînt şi fructe cu seminţe seci, în funcţie de valoarea biologică a soiului polenizator.

Însuşiri fiziologice. Rezistenţa la boli, îndeosebi la făinare, este foarte bună, comparativ cu soiul Jonathan, atît la frunziş cît şi la fruct. Pomii tineri sînt uşor sensibili la ger. Înfloreşte simultan şi are aproximativ aceeaşi durată de înflorire cu a soiurilor Roşu de Cluj, Delicios de Voineşti, Starking şi Golden delicious, care-i sînt şi cei mai buni polenizatori.

La S.C.P.P. Voineşti şi la S.C.P.P. Cluj-Napoca începutul înfloritului se înregistrează la 5—6 mai, cu 2—3 zile mai tîrziu ca la soiul Jonathan.

Particularităţi agrofitotehnice. Pomul este de vigoare mijlocie spre mare, în livadă reuşind bine cînd este altoit pe franc şi pe M. 4. Nu are cerinţe speciale pentru sol şi expoziţie, dar trebuie evitate depresiunile şi luncile cu curenţi reci de aer. În condiţii de irigare, cantitatea de apă va fi moderată.

Scanned with OKEN Scanner

Producția. Intră pe rod în anul al III-lea de la plantare și asigură producții mari, constante an de an. Astfel la S.C.P.P. Voinești, în anul al VII-lea de la plantare, recolta a fost de 76,0 kg/pom în cazul altoirii pe M. 4 și 102,7 kg la altoiri pe franc Crețesc, practic cel mai productiv dintre cele 6 soiuri principale, cu care s-a comparat. La S.C.P.P. Cluj-Napoca, în anul al 13-lea de la plantare recolta a fost de 99 kg/pom, altoit pe M. 11, fiind întrecut doar de Jonathan și de Roșu de Cluj.

Calitatea. Fructele sînt de mărime mijlocie, frumos colorate, aspectuoase cu gust foarte bun și aromă plăcută. Conțin în medie 9,45% zahăr, 0,21% acid malic și 3,5—4,5 mg% vitamina C.

Maturitatea de consum. Are loc din luna octombrie pînă în decembrie, cu optim de calitate în luna noiembrie.

Zonarea. A fost extins în toată țara, predominant pe Valea Dîmboviței.

Delicios de Voinești

Genealogia. A fost obținut prin încrucișarea soiurilor Golden delicious și Crețesc de Vîlcea, la S.C.P.P. Bilcești. Hibridul a fost transplantat, crescut și selecționat la S.C.P.P. Voinești.

Caractere morfologice. Pomul este relativ viguros, cu trunchiul drept și scoarța cenușie, netedă. Coroana este globuloasă sau ovoidală, cu ramuri de schelet solide, lungi. Ramurile de rod predominante sînt țepușele, apoi nuielușele și mlădițele. Lăstarii au grosime mijlocie, culoarea brună-închis, pubescența slabă și lenticele mici, punctiforme, albicioase, potrivit de dese.

Fructul este mare, în medie de 180 g, de formă sferică turtită, ușor trasă spre caliciu. Pielița este de grosime mijlocie, elastică; culoarea de fond este galben-verzui, acoperită cu carmin sub formă de pete largi sau suflată, în funcție de poziția fructului pe ramură, mai mult sau mai puțin expusă la soare.

Pedunculul este de lungime mijlocie, relativ subțire, de culoare verde, ușor lignificat. Cavitatea pedunculară în formă de pîlnie, este largă, superficială. Cavitatea calicială apare închisă, superficială. Pulpa are culoare crem, crocantă, potrivit de suculentă, cu gust plăcut și aromă puternică, specifică doar acestui soi.

Însușiri fiziologice. Rezistă bine la ger și destul de bine la făinare. Intră pe rod în anul al III—V-lea de la plantare (funcție de portaltoi) și este foarte productiv. Înflorește relativ tîrziu, dar perioada de inflorit se suprapune în mare parte cu a soiurilor Golden delicious, Mutsu, Frumos de Voinești, Roșu de Cluj și altele. Este soi autosteril. Cei mai buni polenizatori s-au dovedit James Griève, Frumos de Voinești, Parmen auriu, Starking delicious și Jonathan. Durata perioadei de vegetație este de 195 de zile, apropiată de a soiurilor părinți. Fructele se păstrează bine în depozit.

Particularități agrofitotehnice. Crește bine în pepinieră, și viguros în livadă. Altoit pe MM 106 și pe alți portaltoi vegetativi de vigoare slabă, poate fi condus ușor în forme aplatizate, pentru livezile intensive și superintensive.

Producția. La S.C.P.P. Voinești, în anul al VII-lea de la plantare, a dat 109 kg fructe/pom, altoit pe Crețesc și numai 10,5 kg/pom altoit pe M. 4. Producția medie pe primii 5 ani de la plantare a fost de 14,5 t/ha, depășind cu aproape 5,0 t/ha soiul Jonathan.

Scanned with OKEN Scanner

Calitatea. Fructele sînt mari, aspectuoase, cu calităţi gustative excepţionale, îndeosebi pulpa fină şi aromată, foarte specifică. Conţin 14,54% zahăr, 0,33% acid malic, 43,6 mg% vitamina C.

Maturitatea de consum. Are loc din luna noiembrie pînă în martie. Gustul optim apare în luna ianuarie, cînd depăşeşte, sub acest aspect, toate soiurile zonate, inclusiv Golden delicious. Se păstrează bine în depozite obişnuite.

Zonarea, este răspîndit mai ales pe Valea Dîmboviţei. Se recomandă extinderea lui în şi alte zone pomicole.

Roşu de Cluj

Genealogia. A fost obţinut la S.C.P.P. Cluj-Napoca, din încrucişarea soiului Jonathan cu soiul Senator.

Caractere morfologice. Pomul este de vigoare mijlocie în livadă, cu trunchiul drept, avînd scoarţa netedă, de culoare cenuşie, cu nuanţă roşcată pe partea însorită. Coroana este larg-piramidală, relativ deasă, cu ramuri de schelet lungi, de grosime mijlocie, flexibile, cu unghiul de ramificare mare (60—68°) şi scoarţa de culoare brun-verzuie-cenuşie. Ramurile de rod sînt reprezentate prin ţepuşe şi nuieluşe, predominînd primele formaţiuni, diferenţiază muguri de rod şi pe ramuri de un an, însuşire moştenită de la soiul Jonathan. Lăstarii au lungime mijlocie, relativ subţiri, cu scoarţa de culoare castaniu-roşcată, spre vîrf acoperită de perişori scurţi, albicioşi. Mugurii vegetativi sînt în general mici, conici, alungiţi, lipiţi de lăstari, brun-roşcaţi, foarte pubescenţi.

Mugurii floriferi sînt mari, înfoiaţi, rotunjiţi la vîrf, de culoare cenuşiu-albicios spre argintiu.

Frunzele au mărime mijlocie, spre mică, ovate sau obovate, cu vîrful ascuţit, baza oval-rotunjită, marginile uşor ondulat-serate. Limbul este de grosime mijlocie, de culoare verde-închis pe partea superioară, mat şi verde deschis cu nuanţă gălbuie pe cea inferioară, cu perişori scurţi, deşi, pîsloşi; nervurile sînt proieminente; peţiolul este de grosime mijlocie, verde, roşcat la bază, pubescent; teaca cu 2 stipele lungi şi înguste, de formă lanceolată.

Florile au mărime mijlocie, cu petale de culoare albicioasă, slab nuanţată în roz.

Fructul este de mărime mijlocie, avînd greutatea medie 110—130 g, înălţimea de 63—65 mm, diametrul mare de 72—75 mm. Forma lui este sferic-alungită, cu diametrul maxim situat la jumătatea înălţimii fructului; suprafaţa este netedă şi conturul regulat în secţiune transversală. Pieliţa este subţire, tare, netedă, lucioasă, acoperită cu un strat fin de pruină. Culoarea de fond este galben-verzui la recoltare, galben-pai la maturitatea de consum, cea acoperitoare de un roşu aprins, atrăgătoare; pe fructele umbrite se observă dungi longitudinale de culoare vişinie; are puncte subcutanate de formă rotundă, alb-gălbui, ce se găsesc pe toată suprafaţa fructului. Pedunculul este de mărime mijlocie; verde-deschis, slab brunificat şi lignificat. Cavitatea peduncular este conică, îngustă, cu marginile drepte, de aceeaşi culoare cu suprafaţa fructului. Cavitatea calicială are formă de castron, largă, destul de adîncă. Cavitatea subcalicială este de mărime mijlocie, în formă de pîlnie, cu tubul alungit-cilindric, îngustă; nu comunică cu camera axială. Caliciu este mijlociu, închis sau foarte puţin deschis, prezintă sepale individualizate,

Scanned with OKEN Scanner

verzi la bază și pubescente. Pulpa este galben-verzuie, la maturitatea de consum devenind galbenă ca ceara, suculentă, densă, crocantă, cu gust dulce-acrișor, aromată și plăcută la gust. Inima, de mărime mijlocie sau mică, este așezată central. Camera axială este mijlocie, îngustă, aproape închisă, cu lojile seminale de mărime mijlocie, neuniforme.

Seminţele sînt mijlocii ca mărime, ovale, cu vîrful scurt și ascuţit, de culoare cafenie, dispuse cîte 1 — 2 într-o lojă.

Însușiri fiziologice. Rezistenţa la ger este bună.

Rezistenţa la boli este mult mai bună decît cea a genitorilor, îndeosebi la rapăn. Rezistă bine la păstrare.

Perioada înfloritului este lungă și se suprapune cu a soiurilor Parmen auriu, Golden delicious, Starking și Jonathan, care sînt și cei mai buni polenizatori. Durata perioadei de vegetaţie este în medie de 209 zile, foarte apropiate de a soiului Jonathan.

Particularităţi agrofitotehnice. Pomul are o creștere viguroasă și uniformă în pepinieră, putîndu-se obţine material săditor de calitate superioară. În livadă crește moderat. Intră pe rod timpuriu, la 2—3 ani de la plantare, reușind mai bine pe franc și pe portaltoi vegetativi viguroși. Produce mult, uneori prea mult, în fiecare an. În anii cu producţie abundentă fructele rămîn mici, dacă nu se face rărirea.

Producţia. În anul al 13-lea de la plantare, la S.C.P.P. Cluj-Napoca producţia medie pe pom a fost de 113 kg, la același nivel cu soiul Jonathan.

La S.C.P.P. Voinești însă, în anul al VII-lea de la plantare, producţia medie pe pom a fost de 19 kg în cazul altoirii pe M 4 și de 25,1 kg pe portaltoi franc Creţesc.

Calitatea. Fructele sînt de mărime mijlocie, relativ uniforme, cu aspect atrăgător datorită culorii roșu-aprins, care acoperă aproape toată suprafaţa. Conţin 7,32% zahăr, 0,38% acid malic și aproape 10 mg% vitamina C.

Maturitatea de consum. Începe din lunile noiembrie-decembrie, prelungindu-se pînă-n aprilie-mai, în condiţii de păstrare obișnuită.

Zonarea. S-a răspîndit cu deosebire în Transilvania.

2.2. PĂR — *PIRUS COMMUNIS L.* VAR. *SATIVA*

Timpurii de Dîmboviţa

Genealogia. Obţinut prin hibridarea sexuată a soiului Busuioace cu soiul Favorita lui Clapp, la S.C.P.P. Voinești.

Caractere morfologice. Pomul este viguros, cu trunchiul drept și scoarţa netedă. Coroana larg-piramidală, relativ deasă, cu ramurile de schelet groase, bine ramificate, de culoare cenușie, garnisite cu multe formaţiuni fructifere scurte (ţepușe). Lăstarii sînt relativ groși, viguroși, de culoare verde, cu lenticele rotunde și alungite, albicioase, destul de dese. Mugurii vegetativi sînt mici, scurţi, turtiţi, ușor depărtaţi. Mugurii floriferi sînt de mărime mijlocie; au forma ovoid-ascuţită.

Frunzele sînt mari, pieloase, cu limbul de 96 mm lungime și 60 mm lăţime, ovate sau subrotunde, arcuite, ușor pliate, cu vîrful acuminat și marginile mărunt serate, de culoare verde-închis, cu luciu șters pe partea superioară,

Scanned with OKEN Scanner

verde-deschis pe cea inferioară. Peţiolul are grosime şi lungime mijlocii şi este de culoare verde-deschis.

Florile au mărime mijlocie, cu petale albe, rotunde, distanţate, dispuse cîte 6—7 într-o inflorescenţă.

Fructul este de mărime mijlocie, avînd greutate medie de 150 g, H=85 mm, D=69 mm, de formă piriform-gîtuită, trunchiată, uşor asimetrică, cu conturul slab neregulat şi diametrul maxim deplasat spre jumătatea calicială; suprafaţa este netedă şi uniformă. Pieliţa este subţire, fină, de culoare galben-verzui la maturitatea de consum, acoperită de un roşu suflat, marmorată, fără rugină. Pieliţa se colorează în roşu cu mult înainte de intrarea în pîrgă. Pedunculul are lungimea mijlocie, este subţire, uşor arcuit, în prelungirea axului, lignificat, de culoare castanie-violacee. Cavitatea peduncular ă este foarte mică, uneori inexistentă, cu marginea neregulată şi acoperită de rugină. Cavitatea subcalicială este mică, nu comunică cu axul, are formă de U, cu aşezare inferioară. Pulpa este de culoare albă, densă, fondantă, fină, fără sclereide, suculentă sau foarte suculentă, dulce, cu aromă potrivită şi gust plăcut. Inima este de mărime mijlocie, în formă de ridiche alungită, deplasată spre caliciu, delimitată de sclereide fine, cu camera axială închisă şi lojile seminale de mărime mijlocie, cu pereţii albi, fără crăpături.

Seminţele sînt în majoritate seci, doar 4—5 pline într-un fruct, de formă variabilă, alungite, scurt ovoide, ascuţite, de culoare cafenie, pătate cu alb.

Însuşiri fiziologice. Rezistă bine la ger şi la bolile specifice părului. Înfloreşte în mijlocul perioadei de înflorire a speciei păr, dar este foarte selectiv în privinţa polenizatorului, fiind un soi autosteril.

Particularităţi agrofitotehnice. Pomul creşte viguros în pepinieră altoit pe franc, intermediar şi păduret. Afinitatea cu gutuiul este slabă. În livadă creşterea este de asemenea viguroasă, ceea ce face ca şi intrarea pe rod să aibă loc în anii 4—5 de la plantare.

Calitatea. Fructele sînt de mărime mijlocie, uniforme, foarte aspectuoase, rezistente la transport şi de calitate bună, deşi nu ating nivelul gustativ al soiului Favorita lui Clapp, pe care-l precede ca epocă de maturare. Conţine 9,94% zahăr, 0,12% acid malic, 4,65 mg% vitamina C.

Maturitatea de consum. În prima jumătate a lunii august fructele se pot păstra, în condiţii obişnuite, 7—8 zile. Rezistă bine la transport. Maturarea are loc într-o perioadă cînd lipsesc alte soiuri valoroase.

Zonarea. S-a răspîndit mai ales în zona subcarpatică meridională.

Aromată de Bistriţa

Genealogia. A fost obţinut prin hibridarea sexuată artificială a soiului Favorita lui Clapp cu soiul Tămîioasa Robert, la S.C.P.P. Bistriţa.

Caractere morfologice. Pomul este de vigoare mijlocie-mare, avînd trunchiul gros, drept, cu scoarţa brun-roşcată în tinereţe, brun-cenuşie, mai tîrziu, iar coroana larg-piramidală, relativ deasă. Ramurile de schelet sînt de lungime mijlocie, relativ groase formînd cu axul principal unghiuri de 50—55°, prezintă o scoarţă netedă de culoare brun-cenuşie. Ramurile de rod sînt numeroase, reprezentate prin pinteni şi ţepuşe, cu scoarţa netedă, semilucioasă, brun-maronie, cu nuanţă roşcată. Lăstarii sînt lungi, de grosime mijlocie, puţin noduroşi, uşor curbaţi sau drepţi, cu scoarţa netedă, lucioasă, de culoare brun-

Scanned with OKEN Scanner

violacee pe partea însorită și lenticele de mărime mijlocie, alungite, de culoare cenușiu-gălbui.

Mugurii vegetativi sînt mici spre mijlocii, au formă ovoconică, ascuțiți la vîrf, depărtați de ramură, de culoare brun-închis. Mugurii floriferi sînt de mărime mijlocie, de formă ovoidă, ascuțiți la vîrf, de culoare brun-închis.

Frunzele au mărime mijlocie, în medie 52 mm lungime și 46 mm lățime, eliptice sau ovate, cu vîrful ascuțit și baza rotunjită; limbul este de grosime mijlocie, cu marginile ridicate și dinții foarte slab conturați; pețiolul este în medie de 46 mm lungime și de grosime mijlocie.

Florile sînt de mărime mijlocie, au petalele albe, cu nuanță roz în faza de buton și sînt hermafrodit normale.

Fructul este mare, avînd greutatea egală cu 150 g, înălțimea de 81 mm, și D de 63 mm (în medie), de formă piriform-ovoidă, în jumătatea inferioară și conic-trunchiată în partea superioară; diametrul maxim este situat aproape de jumătatea fructului, sau puțin deplasat spre caliciu; suprafața fructului este ușor vălurată sau slab costată. Pielița este subțire, destul de rezistentă, de culoare galben-verzui, cu puncte mici cenușii și nuanțat cu verde, culoarea acoperitoare fiind roșie-rubinie; peste aceasta apar, uneori, dungi alungite de culoare purpurie; pe toată suprafața fructului sînt puncte ruginii, încercuite cu roșu pe partea însorită. Pedunculul are lungime și grosime mijlocie, mai gros spre partea inferioară, de culoare maronie în partea însorită, bine prins de fruct. Cavitatea pedunculară are adîncime mijlocie, cu pereții rotunzi și cu 3 excrescențe, care au aspect de umeri. Cavitatea calicială este potrivit de largă, cu marginile netede și cu puțină rugină.

Cavitatea subcalicială este puțin adîncă, ovoidă, nu comunică cu axul. Caliciul este de mărime mijlocie, deschis sau semideschis, cu sepale persistente. Pulpa este de culoare albă, destul de consistentă, suculentă, untoasă, armonios acidulată, cu aromă de muscat, de calitate foarte bună. În interior prezintă inima mică, piriformă, cu sclereide puține și mici. Camera axială este închisă, bine conturată, de la peduncul pînă la cavitatea subcalicială. Lojile seminale sînt de mărime mijlocie închise. Seminţele sînt de mărime mijlocie, ovoid-ascuțite și asimetrice, brune, în majoritate seci.

Însușiri fiziologice. Este destul de rezistent la ger. În zonele mai calde, cu umezeală suficientă (din ploi sau irigare), dă rezultate foarte bune, deși fructele tinere devin mai sensibile la rapăn.

Înflorește semitimpuriu sau chiar timpuriu, de obicei după 25 aprilie, dar perioada de înflorire este destul de lungă (10—12 zile) astfel că se suprapune cu a soiurilor Favorita lui Clapp, Williams, Curé, Tămîioasă Robert, Passe Crassane și altele, care servesc ca polenizatori. În condiții favorabile este parțial autofertil și chiar leagă partenocarpic.

Particularități agrofitotehnice. Pomul crește drept și relativ viguros în pepinieră, îndeosebi cînd este altoit pe franc, păducț sau intermediar. Pe gutui nu reușește. Odată cu intrarea pe rod, creșterea se temperează astfel că vigoarea apare mijlocie; avînd un mare număr de formații fructifere scurte, este necesară o tăiere ceva mai intensă spre a stimula creșterea vegetativă. Nu este pretențios față de sol.

Producția. La S.C.P.P. Voinești, în anul al VII-lea de la plantare, producția a fost de 41,3 kg/pom altoit pe intermediar Curé și 50,2 kg/pom altoit pe franc, ceva mai scăzută decît la soiul Napoca, dar superioară soiului Williams.

Scanned with OKEN Scanner

La aceeași vîrstă, în zona Pitești, a produs 61,1 kg/pom.

Calitatea. Fructele sînt mari, relativ uniforme, aspectuoase. Pentru prelungirea perioadei de consum trebuie recoltate cu 7—8 zile înainte de maturitatea de consum. Păstrate în camere răcoroase ele se colorează foarte frumos, în roșu; gustul este foarte bun. Fructele au aspect și gust excelent, se aseamănă destul de mult cu fructele soiului Favorita lui Clapp, doar că sînt mai mici, pigmentația roșie este mai intensă, vie; are aromă de muscat și un gust foarte plăcut, echilibrat.

Maturitatea de consum. Este cu 8—10 zile înaintea soiului Favorita lui Clapp, practic în cursul lunii august, pînă la jumătatea lunii septembrie, în funcție de zona în care se cultivă.

Zonarea. Nu este încă bine precizată zona optimă de cultură, în afară de Centrul pomicol Bistrița, unde dă rezultate foarte bune.

Napoca

Genealogia. A fost obținut prin hibridarea sexuată artificială a soiurilor Dr. Jules Guyot cu amestec de polen de la soiurile Favorita lui Clapp, Williams, Zaharoase de vară, Untoasă Clairgeau și Păstrăvioare, la S.C.P.P. Cluj-Napoca.

Caractere morfologice. Pomul este de mărime mijlocie spre mare, cu trunchiul cilindric, potrivit de gros, avînd în primii ani scoarța de culoare brun-gălbuie, netedă.

Coroana este larg piramidală, rară, deci bine luminată și aerisită, cu etaje naturale distincte. Ramurile de schelet sînt lungi, de grosime mijlocie, puțin arcuite, avînd numeroase formațiuni fructifere. Ramurile de rod predominante sînt pintenii și țepușele, dar se găsesc și smicele, nuieluțe și mlădițe. Lăstarii sînt de lungime și grosime mijlocie, cu scoarța netedă, lucioasă, de culoare brun-gălbuie, lenticele mici, rotunde sau eliptice, puțin proeminente, cu culoare cenușie, dispuse rar. Mugurii vegetativi sînt mici, conici, ascuțiți la vîrf, așezați oblic pe lăstari, sprijiniți pe o perniță proeminentă. Mugurii floriferi sînt de mărime mijlocie, ovoid-ascuțiți, cu solzii puțin înfoiați, de culoare brun-roșcat.

Frunzele sînt mici sau mijlocii, eliptice sau ovate, cu vîrful acuminat, marginile netede, slab pubescente pe partea dorsală și glabre pe cea ventrală; nervurile secundare sînt foarte fine, dispuse în linii aproape paralele, dese; limbul este lucios, verde-gălbui pe fața superioară, mat și ceva mai deschis pe cea inferioară, pețiolul este lung și subțire, de culoare verde-gălbui.

Florile au mărimea mijlocie, cu petalele albe, grupate cîte 6—9 într-o inflorescență. Fructul este de mărime mijlocie spre mare, avînd greutatea egală cu 120—170 g; H=75—90 mm, D=52—67 mm, de formă piriformă, cu suprafața netedă. Pielița fructului este de culoare galbenă, netedă, lucioasă, subțire, acoperită pe partea însorită cu o rumeneală fină; punctele subcutanate sînt brun-gălbui, înconjurate cu o dungă verde-gălbuie sau roșietică, dînd fructului un aspect plăcut. Deși pielița nu este ceroasă, în perioada de maturitate fructul capătă o strălucire deosebită. Pedunculul este de lungime mijlocie, semilignificat, înfipt drept sau puțin oblic, ușor arcuit, de culoare verde, cu tentă brun-închis. Cavitatea peduncular este îngustă, de adîncime mijlocie, uneori

Scanned with OKEN Scanner

parțial înlocuită printr-o ridicătură, ca un umăr. Cavitatea calicială este largă, de adîncime mijlocie, în formă de farfurie cu marginile puțin neregulate, pielița din cavitate este netedă, semilucioasă. Cavitatea subcalicială este mijlocie, adîncă, în formă de ceașcă, nu comunică cu camera axială; staminele au o poziție inferioară față de sepale, stilul este prezent. Caliciul este de mărime mijlocie, rotund, deschis, mărginit doar de cîteva excrescențe, urme ale sepalelor, slab pubescent sau glabru. Pulpa este alb-gălbuie, fondantă, suculentă, dulce puțin acidulată, potrivit de aromată; inima de mărime mijlocie spre mică, de formă fusiformă, cu sclereide mici și puține. Camera axială este închisă. Lojile seminale sînt înguste, adînci, fusiforme, cu pereții membranoși, situate în partea superioară a inimii, ocupînd doar o jumătate din aceasta.

Semințele, cîte 8—10 într-un fruct, din care unele incomplet dezvoltate, au mărime mijlocie, puternic bombate, de culoare brună.

Însușiri fiziologice. Rezistența la ger este bună. Temperatura de 0—2°C, în timpul înfloritului n-a diminuat producția de fructe.

Epoca înfloritului se suprapune practic cu a soiurilor Favorita lui Clapp, Williams, Fondanta de pădure, Curé, Untoasă Diel, Josephine de Malines și altele, care servesc și ca polenizatori. Atît la S.C.P.P. Cluj-Napoca, cît și la S.C.P.P. Voinești, începutul înfloritului a avut loc totdeauna între 1—5 mai.

Particularități agrofitotehnice. Pomul de vigoare mijlocie, bine garnisit, cu formații fructifere scurte și cu etajele distincte, este indicat pentru livezi intensive și superintensive. În pepinieră se formează ușor, crește viguros, avînd afinitate bună cu toți portaltoii părului, inclusiv gutuiul. În livadă se conduce ușor. Intră pe rod în anii 2—3 de la plantare, cînd e altoit pe gutui și în anii 4—5, cînd e altoit pe franc, intermediar sau păduret.

Producția. Produce abundent și regulat. Recolta medie pe anii 1968—1976 la S.C.P.P. Cluj-Napoca (pomi plantați în anul 1965) a fost de 33,6 kg/pom, față de 22,9 kg/pom la soiul Williams, ambele soiuri de aceeași vîrstă, altoite pe franc.

În același loc, în primul an de rod, producția a fost de 12,7 kg/pom altoit pe gutui și 10,5 kg/pom altoit pe franc, mai mult decît dublu față de Williams. Pe intermediar producția a fost abia de 1,2 kg/pom.

La S.C.P.P. Voinești, în anul al VII-lea de la plantare, producția medie a fost de 46,6 kg/pom în cazul altoirii pe intermediar Curé, și 63,7 kg/pom altoit pe franc. La soiul Williams producția a fost de 36 kg/pom, pe ambii portaltoi.

Calitatea. Fructele sînt foarte uniforme ca mărime și au un aspect deosebit de atractiv. Gustul este plăcut, dar nu la nivelul soiului Williams. După recoltare suportă bine transportul și manipulările, iar în condiții obișnuite de depozitare se pot păstra 2—3 săptămîni și chiar mai mult.

Conține 6,10—8,40% zahăr, 0,17—0,20% acid malic, 6,0—9,15 mg% vitamina C, depășind soiurile Favorita lui Clapp și Williams.

Maturitatea de consum. În cursul lunii august; în funcție de zona de cultură, poate ajunge și în septembrie; completează golul din sezonul de consum între soiurile Favorita lui Clapp și Williams.

Zonarea. De la omologare și pînă în prezent au fost altoiți peste 200 000 pomi, care s-au răspîndit cu deosebire în Transilvania. Se comportă bine și în zona subcarpatică meridională; de asemenea în zona de cîmpie, în condiții de irigare.

Scanned with OKEN Scanner

Aniversare

Genealogia. A fost obținut, la S.C.P.P. Voinești, din încrucișarea soiului Decană de iarnă cu soiul Curé.

Caractere morfologice. Pomul este de mărime mijlocie, cu trunchiul potrivit de gros, avînd scoarța de culoare cenușie, netedă. Coroana este de formă piramidală, are ramuri de schelet subțiri, lungi, cu scoarța de culoare cenușie. Ramurile de rod predominante sînt țepușele. Lăstarii sînt potrivit de groși, de culoarea verde, roșcați la vîrf. Lenticelele sînt de culoare cenușie, alungite, dese, uniform repartizate. Mugurii vegetativi au mărime mijlocie, sînt conici, așezați pe pernițe proeminente, în poziție oblică. Mugurii floriferi au mărime mijlocie, sînt alungiți și ascuțiți la vîrf.

Frunzele sînt mijlocii, au în medie 80 mm lungime și 50 mm lățime. Sînt pieloase, de formă eliptică sau subrotundă, ușor ascuțite și pliate, cu vîrful acuminat și marginile dințate, fin serate. Fața superioară este de culoare verde-închis, slab lucioasă. Pețiolul este de lungime mijlocie, de culoare roz-roșcat.

Florile, dispuse cîte 7, mai rar 6 într-o inflorescență, sînt mici, cu petale albe, elipsoidale, ușor dințate.

Fructul este mare, avînd greutatea medie de 200—250 g, H=113 mm, D=75 mm, de formă piriform alungită, ușor asimetrică, cu contur regulat și suprafața netedă; unele fructe sînt puțin încovoiate. Pielița este elastică, tare, de grosime mijlocie. Culoarea de fond este galbenă, acoperită aproape jumătate cu rugină fină, castanie, masivă în regiunea calicială, revărsîndu-se sub formă de pete, micelii sau puncte mari și dese. Pedunculul are pînă la 25 mm lungime, de grosime mijlocie, lignificat, ascuțit, cu poziția oblică.

Cavitatea pedunculară lipsește.

Cavitatea calicială este superficială, largă. Cavitatea subcalicială este mică, în formă de V. Caliciul este relativ mic, semideschis sau deschis, cu sepale mici, ascuțite. Pulpa este de culoare albă, fondantă, fină, fără sclereide, suculentă sau foarte suculentă, cu gust dulce, răcoritor și aromă plăcută, inima mică, alungită, deplasată în jumătatea calicială. Camera axială este deschisă iar lojile seminale sînt închise, unele mici din cauza avortării semințelor, altele mai largi. Semințele, în număr de 6—10 într-un fruct, sînt mari, ascuțite, pline, de culoare castanie.

Însușiri fiziologice. Este rezistent la ger și foarte rezistent la bolile specifice părului.

Înflorirea este destul de tîrzie, dar aproape simultană cu cea a soiurilor Napoca, Timpurii de Dîmbovița și Williams, care asigură polenizarea. Este soi autosteril.

Particularități agrofitotehnice. Creșterea este viguroasă în pepinieră, avînd afinitate bună cu toți portaltoii părului, inclusiv gutuiul. În livadă este semiviguros, pretîndu-se la forme aplatizate. Intră pe rod în anii III—IV de la plantare, funcție de portaltoi.

Producția. Producția în anul al VIII-lea de la plantare, la I.C.P.P. Pitești—Mărăcineni a fost de 56 kg/pom altoit pe franc și de 34 kg/pom altoit pe intermediar Curé.

Calitatea. Fructele sînt mari, destul de uniforme, aspectuoase, de calitate foarte bună, rezistente la transport. Conțin 8,3% zahăr, 0,36% acid malic, 4,75 mg% vitamina C.

Scanned with OKEN Scanner

Maturitatea de consum. Este mai lungă cu 10 zile decît cea a soiului Untoasă Bosc, are loc în lunile octombrie-noiembrie, fiind fără concurent în perioada respectivă. Se păstrează în depozit destul de bine.

Zonarea. Este răspîndit mai ales pe Valea Dîmboviţei. Se recomandă extinderea lui şi în alte bazine pomicole.

Untoasa de Geoagiu

Genealogia. A fost obţinut prin încrucişarea soiului Olivier de Serres cu Josephine de Malines, la S.C.P.P. Geoagiu.

Caractere morfologice. Pomul este de vigoare mică-mijlocie, creşte drept în pepinieră, cînd este altoit pe franc sau intermediar şi slab viguros în livadă. Coroana este piramidală şi devine uşor pletoasă după primii ani de rod, din cauza ramurilor care se arcuiesc. Ramurile de schelet sînt potrivit de groase, cu scoarţa brună-cenuşie, foarte bine garnisite cu formaţii de rod scurte (ţepuşe şi burse). Lăstarii sînt relativ groşi, de culoare verzuie, brună pe partea însorită.

Fructul este mare, avînd greutatea medie de 110—180 g, H=62—65 mm, D=70—75 mm, de forma scurt piriformă. Pieliţa este de grosime şi rezistenţă mijlocie, culoarea de bază fiind verde la recoltare şi verde gălbui la maturitatea de consum. Pulpa este verde-gălbuie, untoasă, potrivit de suculentă, excelentă la gust, atît din cauza armoniei dintre zahăr şi aciditate, cît şi a aromei fine. Seminţele sînt mijlocii ca mărime, uşor bombate.

Însuşiri fiziologice. Este rezistent la boli. Înfloreşte la mijlocul sezonului, perioada de înflorire suprapunîndu-se cu cea a soiurilor menţionate mai sus. Cel mai bun polenizator este soiul Aromată de Bistriţa urmat de Napoca.

Particularităţi agrofitotehnice. În pepinieră creşte drept, relativ viguros, dar numai pe franc, intermediar şi pădureţ. Afinitatea cu gutuiul este slabă. Creşterea moderată în livadă, garnisirea foarte bună cu ţepuşe şi burse, indică soiul pentru livezi intensive şi superintensive.

Producţia. Intră pe rod în anii 4—5 de la plantare, producînd apoi mult, an de an. Recolta cumulată pe trei ani a fost de 58,7 kg/pom, depăşind soiurile Williams, Napoca, Aromată de Bistriţa, Timpurii de Dîmboviţa şi altele.

Calitatea. Fructele nu sînt prea aspectuoase, dar calitatea este foarte bună. Conţin 9,81—10,95% zahăr, 0,27% acid malic, 5,0—5,39 mg% vitamina C.

Maturitatea de consum. Este cuprinsă între 10—20 septembrie, în zona colinară şi spre cîmpie, la cca 150 zile de la înflorirea în masă, şi se situează după soiul Williams, înainte de Untoasa Bosc.

Practic fructele ajung la maturitate simultan cu cele ale soiurilor Triumph de Viena, Amanlis, Fondantă de Pădure, Buna Luisa de Avranches şi Untoasă Hardy, pe care le depăşeşte net sub aspectul calităţii. Fructele culese la momentul optim, se pot păstra 15—20 zile.

Zonarea. Se găseşte în cultură mai ales în cadrul staţiunilor experimentale pomicole. Se recomandă o extindere mai largă şi rapidă.

Republica

Genealogia. A fost obţinut prin încrucişarea soiului Decană de iarnă cu Decană Levavasseur, la S.C.P.P. Voineşti.

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. Pomul este de mărime mijlocie spre mare, cu trunchiul potrivit de viguros, avînd scoarța de culoare cenușiu-măslinie, netedă sau ușor crăpată. Coroana este piramidal îngustă, relativ rară, cu ramuri de schelet subțiri, înserate sub unghi mare, cu tendință de aplecare. Ramurile de rod predominante sînt țepușele și bursele. Lăstarii sînt de culoare verde-roșiatică, cu lenticele mici, alungite, înguste, albicioase, potrivit de dese. Mugurii vegetativi sînt de mărime mijlocie, conici, așezați sub un unghi de 45°, pe perniță proeminente. Mugurii floriferi au mărime mijlocie și formă ovoidă.

Frunzele sînt pieloase, ușor ascuțite și pliate, obovate, cu vîrful acuminat, iar marginea fin dințată; fața superioară este de culoare verde, cu luciu șters, cea inferioară verde-albicioasă; pețiolul este mijlociu, scurt, de culoare verde-deschis.

Florile sînt de mărime mijlocie, cu petale subrotunde, albe, ușor distanțate, dispuse cîte 7 într-o inflorescență.

Fructul este mare, avînd greutatea medie de 150—200 g, H=72 mm, D=81 mm, de formă sferic-alungită sau maliformă, asimetrică, cu contur neregulat și suprafața netedă. Pielița este destul de rezistentă, de culoare galben-pal, uniformă, cu o ușoară nuanță măslinie și urme abia perceptibile de rumeneală, cu puncte de culoare maro, dese, uniform repartizate, fără luciu. Pedunculul are peste 2 cm lungime și grosime mijlocie; este oblic, lignificat, arcuit. Cavitatea pedunculară este mică, superficială, de regulă acoperită cu rugină. Cavitatea calicială este foarte largă și adîncă, cu umeri șterși. Cavitatea subcalicială este în formă de „V" larg. Caliciul este închis, cu sepale mici și ascuțite. Pulpa este de culoare albă, fondantă, potrivit de suculentă, dulce, cu aromă puternică și gust foarte bun. Prezintă la interior inima-mică în formă de ridiche, înconjurată de sclereide. Camera axială este ușor deschisă. Lojile seminale sînt închise, destul de largi. Seminţele sînt în număr de 5—8, pline.

Însușiri fiziologice. Este un soi rustic, cu rezistență bună la ger și secetă și destul de bună la rapăn *(Endostigme pirina)*. Înflorirea este relativ timpurie, în condițiile de la S.C.P.P. Voinești la 30 aprilie — 1—2 mai. Este un soi autosteril, polenizatorii cei mai buni fiind Untoasă de Geoagiu, Aromată de Bistrița și Napoca.

Particularități agrofitotehnice. Pomul crește drept, relativ viguros în pepinieră, cu deosebire altoit pe franc, intermediar și păduret. Afinitatea cu gutuiul este slabă. În livadă are vigoare mijlocie-mare, pretîndu-se totuși la aplatizare, datorită formațiilor fructifere scurte, care garnisesc bine șarpantele.

Producția. Intră pe rod relativ devreme și produce mult din primii ani. Dintre 6 soiuri cu care s-a studiat comparativ, Republica a produs cea mai mare recoltă în anul al III-lea de la plantare, 13,8 kg/pom. După producția cumulată pe următorii 3 ani, s-a plasat al treilea, fiind ușor întrecut de Untoasă de Geoagiu și de Williams (cu 7 respectiv 2 kg). La S.C.P.P. Voinești, în anul al VII-lea de la plantare, recolta a fost de 33 kg/pom, altoit pe franc și de 41 kg/pom, altoit pe intermediar Curé.

Calitatea. Fructele sînt mari, neuniforme, de calitate superioară, rezistente la transport, cu păstrare foarte bună în depozite obișnuite, pînă în luna martie. Conțin 10,95% zahăr, 0,12% acid malic, 6,60 mg% vitamina C (practic unul dintre cele mai bogate soiuri de pere în vitamina C). Este singurul soi valoros de pere, din sortimentul de pere cunoscut pînă în prezent, la sezonul

Scanned with OKEN Scanner

său de consum (februarie, martie chiar aprilie). Fructele conţin multe sclereide pietrificate, concentrate în jurul inimii.

Maturitatea de consum. Începe la sfîrşitul lunii ianuarie şi durează pînă în luna martie; calităţile gustative optime se evidenţiază în luna februarie.

Zonarea. Este răspîndit mai ales în zona subcarpatică meridională. Se recomandă extinderea lui rapidă în producţie.

2.3. PIERSIC — *PERSICA VULGARIS* MILL.

Frumos de Băneasa

Genealogia. A fost obţinut prin încrucişarea soiurilor Elberta şi Amsden, la S.C.P.P. Băneasa-Bucureşti.

Caractere morfologice. Pomul este de mărime mijlocie, cu trunchiul gros, uşor răsucit, cu scoarţa brun-roşcată, netedă. Coroana este globuloasă, largă, cu ramurile de schelet lungi, groase, avînd scoarţa brun-cenuşie, cu numeroase lenticele mari, lunguieţe. Ramurile de rod predominante sînt cele mixte. Lăstarii sînt de lungime şi grosime mijlocie, au scoarţa verde-gălbuie pe partea umbrită şi verde roşcată pe partea însorită; lenticelele sînt mijlocii, maro-deschis. Mugurii vegetativi sînt mijlocii, conici, cu vîrful ascuţit, depărtaţi de ramură. Mugurii floriferi sînt mari, ovoid-alungiţi, de culoare cenuşiu-închis, cu vîrful rotund, puţin depărtaţi de lăstar.

Frunzele sînt de mărime mijlocie, avînd 170—175 mm lungime 45—50 mm lăţime, lanceolate, cu vîrful ascuţit şi marginile mărunt dinţate. Suprafaţa limbului este vălurată, de culoare verde-gălbui. Peţiolul este scurt (10—15 mm), potrivit de gros, canaliculat, puţin răsucit, curbat, de culoare verde-gălbuie, cu 1—4 glande de culoare cenuşiu-închis, cu nuanţă brună, aşezate la baza limbului, uneori chiar pe limb.

Florile sînt de mărime mijlocie, de tip campanulat, cu petalele relativ mari, în formă de jgheab, cu marginile regulate, de culoare roz-deschis.

Fructul este mare, avînd greutatea medie de 200—220 g, H=72 mm, D=70 mm, de formă globuloasă, puţin alungită şi uşor turtită spre brazda ventrală, care este largă, superficială şi împarte fructul în părţi egale. Pieliţa este subţire, destul de elastică, fin pubescentă, de culoare galben-portocaliu, acoperită cu dungi neregulate, roşu-deschis, îndeosebi la fructele de pe partea expusă la soare. Pedunculul este relativ scurt (8—10 mm), destul de gros, bine prins de ramură şi de fruct. Cavitatea pedunculară este largă, mare, cu marginile regulate, avînd doar o depresiune în dreptul brazdei ventrale. Punctul stilar mic, de culoare cenuşiu-închis, este aşezat într-o mică depresiune. Pulpa este de culoare galben-portocaliu, cu nuanţă roşie în jurul sîmburelui, consistentă, suculentă, cu gust foarte bun. Sîmburele este neaderent, de formă ovoidă, uşor bombat, cu vîrful ascuţit, adînc încrustat, cu numeroase brazde, mai dese spre creasta ventrală. Şanţul ventral este adînc, cel dorsal mai superficial.

Însuşiri fiziologice. Înfloreşte relativ tîrziu, este parţial autofertil, deoarece polenul germinează slab. Prin polenizare liberă leagă cca 60% din numărul florilor polenizate. Este mijlociu de rezistent la temperaturi scăzute.

Particularităţi agrofitotehnice. Pomul creşte bine, atît în pepinieră cît şi în livadă, cînd este altoit pe piersic, avînd vigoare mijlocie.

Scanned with OKEN Scanner

Producția. Producția este slabă în Dobrogea și în Cîmpia Bărăganului, bună în zona nisipurilor de la Bechet (19,1 t/ha medie pe anii 1969—1974), foarte bună în zona Iași (24,8 t/ha în anul al V-lea de la plantare).

Calitatea. Fructele sînt mari și aspectuoase, conțin 9,92% zahăr, 0,48% acid malic, 10,31 mg% vitamina C.

Maturitatea de consum. Se situează în ultima decadă a lunii iulie sau prima decadă din august, aproximativ odată cu soiul Redhaven.

Zonarea. Este răspîndit în toate zonele de cultură din țară.

Flacăra

Genealogia. A fost obținut la S.C.P.P. Băneasa-București, prin încrucișarea soiurilor J. H. Halle cu Elberta.

Caractere morfologice. Pomul are creștere mijlocie spre mică, trunchiul potrivit de gros, cu scoarța de culoare cenușie-maronie. Coroana este mijlocie, de formă sferică, cu ramurile de schelet groase, potrivit de lungi, cu scoarța brun-cenușie și multe lenticele; unghiul de inserție pe ax este de 45—50°. Ramurile de rod au lungimea și grosimea mijlocie, predominînd cele mixte. Lăstarii au lungime mijlocie sau submijlocie, sînt potrivit de groși, cu scoarța de culoare violacee-roșcată, pe partea însorită și galben-verzuie pe cea umbrită. Mugurii vegetativi sînt mijlocii spre mici, conici, cu vîrful ascuțit și depărtat de ramură. Mugurii floriferi au mărime mijlocie, sînt conici, cenușiu-închis, pubescenți.

Frunzele sînt mari, avînd 180—200 mm lungime și 45—50 mm lățime, de formă lanceolată, cu vîrful ascuțit, iar marginile mărunt dințate; culoarea este verde-gălbuie, slab lucioasă, suprafața limbului este foarte vălurată, încovoiată sau chiar răsucită, cu 1—3 glande la bază; pețiolul de 10—12 mm lungime, potrivit de gros, canaliculat, răsucit, de culoare mai verzuie decît nervura principală, cu 2—4 glande mici, rotunde sau ușor lunguiețe, de culoare cenușiu-închis.

Florile sînt mici, de tip campanulat, cu petale mici, rare, linguriforme, de culoare roz-închis, cu ligula puțin alungită, iar stilul cu 4—5 mm mai lung decît staminele.

Fructul este mare — foarte mare, avînd greutatea medie de 250 g, H= =84—85 mm, D=83—84 mm, de formă aproape sferică, regulată, puțin teșit spre partea ventrală. Pielița este groasă, pubescentă, semiaderentă, de culoare galben-portocaliu, acoperită cu un roșu-închis pe partea însorită și cu dungi, puncte și pete roșii pe restul fructului. Pedunculul este scurt, gros, bine prins de fruct și de ramură, de culoare verzuie. Cavitatea pedunculară este mare și adîncă, cu marginile regulate. Punctul stilar este de mărime mijlocie, în formă de spin, de culoare cenușiu-negricioasă, așezat pe un mic mamelon. Pulpa este galben-portocalie, roșie în jurul sîmburelui și cu ușoare infiltrații în rest, consistentă și suculentă. Sîmburele este neaderent, mic, ovoid, cu vîrful ascuțit, suprafața încrustată des și adînc, de culoare maro-închis.

Însușiri fiziologice. Rezistă bine la ger și destul de bine la bolile specifice piersicului. Înflorește relativ timpuriu, odată cu soiurile Miorița, Cardinal, Dixired, Halehaven. La polenizarea liberă leagă în medie 63% fructe, iar la autopolenizare cca 69%, aproape la fel ca și la Dixired, Cardinal și Redhaven.

Scanned with OKEN Scanner

Uneori, cultivat pe nisipuri, face plăgi pe trunchi, însă mult mai puțin decît alte soiuri zonate.

Particularități agrofitotehnice. Pomul, de vigoare mică-mijlocie, se dezvoltă bine altoit pe piersic. Nu este pretențios față de sol. Cere tăieri lungi.

Producția. În majoritatea zonelor de cultură dă producții bune. Astfel în zona Bechet recolta medie pe 7 ani a fost de 20,5 t/ha, cu 19,8% mai mare decît media a 16 soiuri studiate, practic la același nivel cu Redhaven; în zona Iași, în anul al V-lea de la plantare recolta a fost de 21,7 t/ha; la S.C.P.P., Băneasa-București s-a înregistrat 20 t/ha, media pe 4 ani.

Calitatea. Fructele sînt foarte mari și aspectuoase, cu gust excelent, rezistente la transport. Conțin 13% substanță uscată și 0,76g% acid malic. Se pretează la păstrarea în camere frigorifice.

Maturitatea de consum. Are loc în decada a treia a lunii august, pînă la începutul decadei a treia a lunii septembrie, la 150—180 zile de la începutul înfloritului. Este unul dintre cele mai bune soiuri tardive.

Zonarea. Este răspîndit în toate zonele de cultură din țară.

2.4. PRUN — *PRUNUS DOMESTICA L.*

Tuleu timpuriu

Genealogia. A fost obținut, la S.C.A. Mărculești, din încrucișarea soiurilor Tuleu gras cu Pêche.

Caractere morfologice. Pomul este de mărime mijlocie spre mare, cu trunchiul relativ gros, scoarța de culoare cenușie, netedă sau cu puține crăpături longitudinale. Coroana este de formă piramidală, ușor neregulată, strînsă, fără a fi compactă, cu ramuri de schelet, solide, înserate sub un unghi mai mare de 45°, avînd scoarța netedă, lucioasă, de culoare cenușiu-albăstruie, cu lenticele rare, turtite. Ramurile de rod sînt dese, scurte (spur) și mijlocii. Caracteristică este prezența unor manșoane de țesut parenchimatos, formate la punctele de inserție a ramurilor de rod și a fructelor. Lăstarii sînt lungi, groși, de culoare maro-roșcat, cu nuanță violacee, pubescenți, cu lenticele rare, rotunde, maro-gălbui. Mugurii vegetativi sînt scurți, bombați la bază, de culoare maro-roșcat, cu vîrful ușor depărtat de lăstar. Mugurii floriferi sînt scurți, groși, de formă conică, cu solzi mari, pubescenți, avînd marginile crestate.

Frunzele sînt variabile ca mărime, de formă oblongă, cu marginile biserate, vîrful acut, baza cordată; fața superioară a limbului este netedă, de culoare verde-închis, cu luciu metalic, glabră, iar cea inferioară verde-deschis, ușor pubescentă; pețiolul este potrivit de lung (16—28 mm), relativ gros, roșu-violaceu pe partea superioară, verde-deschis pe cea inferioară, cu două glande (la baza limbului) de culoare galbenă-verzui.

Florile sînt mici spre mijlocii, cu petale linguriforme, distanțate între ele, de culoare alb-verzui și cu staminele strînse în jurul pistilului, fără polen, ca la Tuleu gras.

Fructul este mare avînd în medie 41 g greutate, H=48,2 mm, D=40,1 mm, d=41,8 mm, de formă ovoidă, asimetrică, cu baza largă, rotunjită și umflată ca o gușă de porumbel în partea ventrală; vîrful fructului este ușor alungit, uneori mai ascuțit, alteori teșit. Pielița este groasă, elastică, puternic aderentă

Scanned with OKEN Scanner

la pulpă, de culoare vînătă-violacee, cu pete albicioase şi neregulate sub pieliţă, mai dese la bază şi la vîrf, cu mici striuri longitudinale în jurul cavităţii pedunculare, ca la Tuleu gras; întreaga suprafaţă a fructului este acoperită cu un strat gros de pruină grosieră, albastru-ultramarin. Peduncul este de lungime şi grosime mijlocie, erbaceu, pubescent, foarte bine prins atît de fruct cît şi de ramură. Cavitatea pedunculară este îngustă şi relativ adîncă, aproape ca la soiul Pêche. Punctul stilar este de culoare maronie, aşezat într-o depresiune mică. Pulpa este crocantă şi suculentă, de culoare verde-gălbui, mai deschisă spre sîmbure şi desfăcîndu-se în fascicule, ca la soiul Tuleu gras, cu gustul dulce-acidulat, plăcut. Sîmburele este neaderent, mic ovoid, cu vîrful rotunjit, turtit pe părţile laterale; reprezintă 3,73% din greutatea totală a fructului.

Însuşiri fiziologice. Rezistă bine la ger şi secetă şi relativ bine la bolile specifice prunului (pătarea roşie a frunzelor, Monilia sp.). Este mult mai puţin atacat de plum-pox decît Tuleu gras şi Tuleu dulce.

Epoca de înflorire este mijlocie, odată cu majoritatea soiurilor de prun. Fiind androsteril, necesită obligator un polenizator; cei mai buni s-au dovedit ar fi soiurile Pêche, Renclod d'Althan, Anna Späth, Stanley, Rivers timpuriu. Înfloreşte abundent, dar leagă moderat. Intră pe rod în anul 4—5 de la plantare.

Particularităţi agrofitotehnice. În pepinieră pomul creşte relativ viguros, ca o vargă groasă, dreaptă, cu mulţi lăstari anticipaţi scurţi, care nu pot forma coroana în cîmpul II. Reuşeşte mai bine altoit pe Roşior văratec, decît pe corcoduş. Nu este pretenţios la sol, dar cere zone mai călduroase, pentru a fructifica bine.

Producţia. Producţia medie pe 5 ani, în Cîmpia Bărăganului a fost de 7,5 t/ha. Pomii pe rădăcini proprii produc mai bine decît cei altoiţi, iar cei altoiţi pe Roşior-Văratec mai mult decît cei pe corcoduş.

Calitatea. Fructele sînt uniforme ca mărime, foarte aspectuoase din cauza culorii şi pruinei. Conţin 13—16% substanţă uscată şi 0,89 g% acid malic. Greutatea specifică este 0,9940—1,0529, iar căldura specifică 0,8911—0,9142, ceea ce denotă rezistenţă foarte bună la păstrare şi transport.

Maturitatea de consum. Are loc la sfîrşitul lunii iulie-începutul lunii august, după soiul Pêche, fiind unul dintre cele mai bune soiuri de masă timpurii.

Zonarea. Se recomandă a fi extins mai mult în zona de cîmpie şi colinară de joasă altitudine.

Superb

Genealogia. A fost obţinut la S.C.A. Mărculeşti, din încrucişarea soiului Tuleu gras cu soiul Abbaye d'Arton.

Caractere morfologice. Pomul este de mărime mijlocie spre mare, cu trunchiul drept, neted, scoarţa de culoare cenuşie, cu crăpături mici, dispuse neregulat. Coroana este de formă larg-piramidală, adesea neuniformă, deasă. Ramurile de schelet sînt viguroase, înserate pe ax sub un unghi mare, 70—80°, cu ramuri de ordinul 2,3. Ramurile de rod predominante sînt cele lungi şi mijlocii. După o creştere puternică a unor ramuri principale, se formează în anul următor numeroase buchete (spur). Lăstarii sînt numeroşi, scurţi sau mijlocii, subţiri, cu scoarţa de culoare maro-închis, care prezintă crăpături fine, cu len-

Scanned with OKEN Scanner

ticele rare, rotunde, de culoare maro-deschis, spre gălbui, pubescentă. Mugurii vegetativi sînt alungiți, bombați la bază, conici, cu vîrful foarte ascuțit. Mugurii floriferi sînt relativ mari, bombați la mijloc, așezați pe pernițe proeminente, acoperiți de solzi bruni ciliați.

Frunzele sînt de mărime mijlocie și mică, avînd lungimea de 57—87 mm și lățime de 30—60 mm. Limbul este de formă ovată, cu marginile crenate, vîrful acut și curbat în jos, iar baza atenuată, aproape rotundă; suprafața frunzei este în general plană, cu denivelări de-a lungul nervurii principale, de culoare verde-deschis, slab pubescentă pe cea inferioară, nervura principală este verde, cu nuanță violacee; pețiolul de lungime mijlocie (20 mm), canaliculat, de culoare verde-violaceu, slab pubescent.

Florile sînt de mărimea și aspectul celor de Tuleu gras, în general mici, de obicei grupate cîte două; petalele sînt mici ovale, linguriforme, cu marginile fin dințate, de culoare alb-verzui, iar sepalele mici, aproape lipite de petale, de culoare verde-deschis, staminele sînt variabile ca lungime, subțiri, albe, cu anterele seci (soi androsteril); stilul este super și stigmatul mare, rotund; pedunculul este de lungime și grosime mijlocie.

Fructul este de mărime mijlocie, avînd greutatea medie de 35 g (ca la Tuleu gras), H=41,3 mm, D=33,7 mm, de forma ovoid-alungită, ușor asimetrică, cu baza ventrală superficială, ceva mai accentuată spre peduncul, împarte fructul în jumătăți asimetrice. Pielița este subțire, ușor detașabilă, de culoare vînătă-violacee, cu luciu metalic, acoperită cu un strat gros de pruină albastru-ultramarin, care dă fructului un aspect foarte atrăgător. Pedunculul este de lungime și grosime mijlocie, de culoare verde-deschis, slab pubescent, erbaceu. Cavitatea pedunculară este mică, îngustă, cu baza neregulată. Punctul stilar este mare, neregulat ca formă, de culoare castanie, așezat excentric. Pulpa este de culoare galben-aurie, crocantă, suculentă, ca la Tuleu gras, cu gust dulce, slab acidulat, plăcut. Sîmburele, neaderent, de mărime mijlocie, ovoid, cu pereții turtiți și vîrful rotunjit, reprezintă 4,2% din greutatea totală a fructului.

Însușiri fiziologice. Este rezistent la ger, potrivit de rezistent la secetă, dar sensibil la viroze (plumpox). Perioada de vegetație este lungă, 206 zile.

Particularități agrofitotehnice. În pepinieră pomul crește uniform, drept, înalt, avînd o capacitate redusă de a emite lăstari anticipați. Are afinitate bună cu mirobolanul, dar crește bine și altoit pe Roșior văratec. Înflorește la mijlocul epocii, odată cu soiurile Renclod negru, Anna Späth, Pêche, d'Agen, Ontario, Montfort, Gras românesc, care servesc și ca polenizatori, întrucît este total lipsit de polen. Reușește bine pe solurile adînci, cernoziomice și satisfăcător pe cele podzolice.

Producția. Intră pe rod în anii V—VI de la plantare și produce mult. Producția medie pe 2 ani (anii VI—VII de la plantare) a fost de 7,3 t/ha.

Calitatea. Fructele sînt foarte atractive, de calitate bună. Conțin 19,6% substanță uscată, 0,89 g% acid malic și 4,84 mg% vitamina C. Greutatea specifică este 1,0731—1,0465, iar căldura specifică 0,8713—0,8746, ceea ce denotă o structură bună și rezistență la transport.

Maturitatea de consum. Este în a doua și a treia decadă a lunii august (la cîmpie), la 110 zile de la înflorire, la 7—8 zile după Tuleu gras. Fructele se țin bine pe pom, chiar la maturitatea deplină, iar după recoltare își păstrează

Scanned with OKEN Scanner

fermitatea pulpei încă 3—4 zile, perioadă mai lungă decît la majoritatea soiurilor zonate de prun.

Zonarea. Este răspîndit mai ales în zona de cîmpie şi subcarpatică meridională.

Tuleu dulce

Genealogia. A fost obţinut la S.C.P.P. Voineşti, prin încrucişarea soiurilor Tuleu gras şi d'Agen.

Caractere morfologice. Pomul este de talie mare, cu trunchiul drept, avînd scoarţa netedă, de culoare cenuşie-roşcată. Coroana este înalt-piramidală, mare, cu ramuri de schelet lungi, de grosime mijlocie, înserate sub unghi mic. Avînd un lemn elastic, ramurile nu se frîng aşa de uşor ca la Tuleu gras. Ramurile de rod predominante sînt cele scurte şi mijlocii, repartizate uniform de-a lungul ramurilor de schelet. Lăstarii sînt lungi, de grosime mijlocie, cu o creştere uşor cotită; scoarţa este de culoare roşcată. În condiţii favorabile de vegetaţie se formează şi lăstari anticipaţi, scurţi (tulee). Mugurii vegetativi au mărime mijlocie, vîrful uşor îndepărtat de ramură, aşezaţi pe o perniţă foarte proieminentă, îndeosebi la pomii tineri. Mugurii floriferi sînt mari, de culoare brun deschis.

Frunzele sînt mari, asemănătoare ca formă şi aspect cu cele ale soiului d'Agen, peţiolul este relativ lung, de culoare roşcată. Florile sînt de mărime mijlocie, cu petale verzi-gălbui; staminele sînt lungi, cu saci polenici seci.

Fructul este mijlociu, avînd greutatea medie =30 g, H=54—57 mm, D=36—38 mm, de formă invers ovoidală, scurt-gîtlănoasă, uşor turtită pe flancuri, uşor asimetrică. Pielita este relativ groasă, elastică, de culoare violaceu-rozie, uşor marmorată, intermediară celei a soiurilor parentale; are un strat destul de gros de pruină albicioasă, iar pe partea ventrală, spre peduncul, apar cîteva dungi longitudinale, suberificate, ca la fructele de Tuleu gras. Pedunculul este de lungime şi grosime mijlocie, semilignificat, verzui, uşor pubescent. Cavitatea pedunculară este aproape inexistentă. Punctul stilar este relativ mare, deplasat spre partea ventrală a fructului, de culoare cenuşiu-gălbui. Pulpa are culoare galben-portocaliu, cu vinişoare albicioase, fine, dispuse radiar; are o structură fină şi este potrivit de crocantă şi suculentă, cu gustul dulce, pronunţat, aciditatea fiind foarte slabă, aroma potrivită, caracteristică. Sîmburele este neaderent, relativ mic, elipsoidal-alungit şi foarte plat, de culoare cafeniu-deschis, cu suprafaţa fin reticulată, alveolată şi cu creasta ventrală ştearsă.

Însuşiri fiziologice. Rezistă bine la ger şi relativ bine la secetă. Este însă sensibil la virusuri (plum-pox). Înfloreşte la mijlocul perioadei de înflorire a prunului, iar fenofaza respectivă durează 5—7 zile. Florile fiind androsterile, ca la Tuleu gras, polenizarea încrucişată este obligatorie. Bune polenizatoare s-au dovedit soiurile: Anna Späth, Renclod verte, Renclod d'Althan şi Vînăt de Italia.

Particularităţi agrofitotehnice. Pomul are o creştere viguroasă în pepinieră, care se menţine şi în livadă, chiar după intrarea pe rod. Reuşeşte bine altoit, atît pe corcoduş, cît şi pe Roşior văratec. Nu are cerinţe deosebite faţă de sol şi este mai puţin pretenţios pentru factorul căldură, decît soiul d'Agen.

Scanned with OKEN Scanner

Producția. Intră timpuriu pe rod, anul 3—4 de la plantare. Dă producții economice abia din anul 5—6 de la plantare. Producția medie, din anii 3—5 de rodire, a fost de 12,8 t/ha altoit pe corcoduș și 11,5 t/ha altoit pe Roșior văratec.

Calitatea. Fructele sînt mai mari ca cele ale soiului d'Agen, și aproape egale cu cele de Tuleu gras. Conțin 13,62—15,6% zahăr, 0,77—0,95% acid malic, 20,25—21,4% substanță uscată și 9,65 mg% vitamina C. Conținutul bogat în zaharuri, mărimea fructelor, culoarea pieliței și a pulpei, sîmburele mic și neaderent, fac ca fructele soiului Tuleu dulce, să fie indicate pentru deshidratare și ca materie primă pentru prepararea gemului, dulceței și marmeladei.

Maturitatea de consum. Este cu 7—8 zile mai tîrzie ca a soiului Tuleu gras.

Zonarea. Este răspîndit în toată țara.

Vinete românești 300

Genealogia. A fost obținut prin selecție clonală din populațiile locale de Vînăt românesc, cultivate în zona Strehaia.

Caractere morfologice. Pomul este mai puțin viguros decît Vinete românești, cu trunchiul drept, cenușiu-roșcat. Coroana este piramidală, cu ramuri de schelet lungi, solide, inserate pe ax sub unghi mic. Ramurile de rod predominante sînt buchetele și ramurile mixte, care formează muguri florali grupați cîte 2. Atît buchetele cît și ramurile mixte sînt amplasate spre periferia coroanei. Lăstarii sînt lungi, de grosime mijlocie, cu scoarță netedă, de culoare brun-cenușie. Mugurii vegetativi sînt mici, scurt-conici, cu vîrful apropiat de ramură, așezați pe perniță proieminente. Muguri floriferi sînt relativ mari, ovoconici, cu vîrful ascuțit, bombați cîte 1—2.

Frunzele sînt mici sau mijlocii, de formă eliptică sau obovată, cu vîrful acut, baza îngustată și marginile scurte.

Florile sînt mici sau mijlocii, cu petale galben-verzui, sepale verzi, anterele lungi, cu saci polenici bogați în polen.

Fructul este mijlociu, în medie 22—26 g, de formă ovoidă, regulată, simetrică în ambele planuri. Pielița este groasă, de culoare vînătă, caracteristică soiului, acoperită cu un strat gros de pruină albicioasă. Pulpa este galbenă, consistentă și suculentă, cu gust foarte armonios și aromă specifică. Sîmburele este neaderent, caracteristic soiului Vînăt românesc.

Însușiri fiziologice. Rezistența la ger și secetă este moderată. Are aceeași sensibilitate ca Vînătul obișnuit la pătarea roșie a frunzelor și la plum-pox. Perioada înfloritului este tîrzie, suprapunîndu-se cu a soiului Anna Späth, cu care se polenizează reciproc. Clonul fiind autosteril, ca și planta mamă; au mai dat rezultate bune ca polenizatori soiurile: D'Agen, Renclod d'Althan, Rivers timpuriu și Vinete de Italia.

Particularități agrofitotehnice. Dă rezultate bune altoit pe corcoduș, Roșior văratec și pe Vînete românești. În acest ultim caz, maturarea fructelor întîrzie mult spre toamnă. Preferă solurile fertile și profunde. Este necesar să se facă tăieri lungi de formare a pomilor în perioada de creștere și tăieri anuale de rodire, în perioada de fructificare deplină. Pomii bătrîni se refac ușor după tăierile de regenerare.

Scanned with OKEN Scanner

Producția. Intrarea pe rod are loc în anul al V-lea de la plantare, iar producția variază mult după zona de cultură. Se comportă foarte bine în nordul Olteniei. Astfel la pomul inițial producția medie pe 3 ani a fost de 88,3 kg/pom, în timp ce la Tuleu gras de 54,3 kg/pom, iar la Anna Späth de 51 kg/pom. La I.A.S. Breasta în primul an de rod, clonul Vinete romînești 300 a dat 9 kg/pom, Vinete de Italia 4 kg/pom, Anna Späth 1,5 kg/pom.

Calitatea. Fructele sînt de calitate foarte bună, atît la consumul în stare proaspătă, cît și la prelucrări industriale. Conțin 20—22% substanță uscată, 10,61—11,0% zahăr, 0,5 g% acid malic. Suportă bine transportul pe distanțe mari.

Maturarea de consum. Are loc în prima și a doua decadă a lunii septembrie. Fructele recoltate își păstrează fermitatea pulpei și calitățile gustative 12—15 zile.

Zonarea. Se cultivă cu deosebire în Oltenia.

2.5. CAIS — *ARMENIACA VULGARIS* LAM.

Mamaia

Genealogia. A fost obținut prin încrucișare artificială sexuată a hibrizilor Mărculești 1 (Ananas × Ananas) și Mărculești 5 (Tîrzii de București × Ananas), la S.C.A. Mărculești.

Caractere morfologice. Pomul este de vigoare mijlocie și supramijlocie, cu trunchiul drept, scoarța mult crăpată, de culoare brun-închis, cenușie. Coroana este globuloasă, răsfirată, cu ramuri de schelet solide, înserate pe ax sub unghi mai mare de 60%. Ramurile fructifere predominante sînt buchetele de mai, apoi ramuri mijlocii și lungi. Lăstarii sînt de grosime mijlocie, uneori chiar subțiri, lungi, atîrnînd, de culoare verde-măslinie, ușor brumați.

Frunzele sînt de mărime medie, ovale sau slab-cordiforme, verzi-intens pe partea superioară și lucioase; verzi-albicios și mate pe cea inferioară. Pedunculul este lung, potrivit de gros, verde-închis, roșcat pe partea însorită.

Florile sînt cele tipice rozaceelor, cu pedunculul scurt, petale alb rozii.

Fructul este de mărime mijlocie spre mare, avînd greutatea medie de 48,2 g, de forma ovoidă spre tronconică, cu brazda ventrală superficială, ceva mai adîncă spre cavitatea calicială. Pielița este subțire, fin pubescentă, catifelată, de culoare galbenă-portocalie, cu ușoară tentă de roșeață spre cavitatea pedunculară. Pedunculul este scurt, relativ subțire, cărnos, verde. Cavitatea pedunculară este îngustă, potrivit de adîncă. Punctul stilar ușor proeminent, brun-negricios. Cavitatea calicială este superficială.

Pulpa este de culoare galbenă-portocalie, uniformă, de consistență potrivită; la supracoacere devine mălăiață, relativ suculentă, fără a fi zemoasă. Gustul este dulce, ușor acidulat, cu aromă plăcută. Sîmburele mic spre mijlociu, neaderent, cu miez dulce.

Însușiri fiziologice. Rezistă bine la ger și foarte bine la variațiile de temperatură din primăvară. Astfel în primăvara 1972 soiurile zonate au pierdut integral recolta, în timp ce soiul Mamaia a produs 19,0 tone fructe la ha. Rezistă de asemenea bine la bolile specifice caisului: Monilia, sp. ciuruirea frunzelor etc. Înflorirea are loc între 11—24 aprilie, funcție de condițiile clima-

Scanned with OKEN Scanner

tice anuale, în general mai tîrziu decît soiurile zonate. Soi autofertil, reacţionează totuşi favorabil la polenizarea străină.

Particularităţi agrofitotehnice. În pepinieră creşte slab, uşor curbat, i se poate forma totuşi coroana în cîmpul II. Creşterea devine relativ viguroasă după plantarea în livadă şi moderată odată cu intrarea pe rod.

Producţia. Productivitatea este mare şi constantă an de an, variind între 2,5 t/ha şi 19,5 t/ha.

Calitatea. Fructele sînt de mărime mijlocie, cu bună rezistenţă la transport datorită fermităţii pulpei, cu gust plăcut. Conţin 11—14% zahăr, 0,60—0,82% acid malic, 8,86—10,56 mg% vitamina C. Sînt destinate mai ales industriei alimentare, apoi consumului în stare proaspătă.

Maturitatea de consum. Are loc între 20 şi 28 iulie, la 12—15 zile după soiul Cea mai bună de Ungaria.

Zonarea. S-a extins mai ales în sudul ţării.

2.6. CIREŞ — *CERASUS AVIUM* (L.) MOENCH.

Negre de Bistriţa

Genealogia. A fost obţinut la S.C.P.P. Bistriţa, prin încrucişarea soiurilor Hedelfinger şi Germersdorfer.

Caractere morfologice. Pomul este de mărime mijlocie spre mare, cu trunchiul gros, uşor torsionat, scoarţa cenuşie pe fond roşcat-maroniu. Coroana este globuloasă sau larg piramidală, cu ramurile de schelet de lungime şi grosime mijlocie, cîte 3—4 în etaj, avînd unghiul de ramificare variabil (40—80°); scoarţa este cenuşiu-închis, cu tendinţă de exfoliere în fîşii înguste, prezentînd lenticele de mărime mijlocie, potrivit de dese, dispuse transversal. Ramurile de rod predominante sînt buchete de mai şi în număr mai redus cele mijlocii. Lăstarii sînt de lungime mijlocie, relativ subţiri, glabri, de culoare verde-măslinie-închis. Mugurii vegetativi sînt mijlocii spre mari, ovoconici, cu vîrful ascuţit, de culoare cafeniu-maronie, aşezaţi pe perniţe slab proeminente, cu solzi mari. Mugurii floriferi sînt mijlocii, ovoizi, cu vîrful ascuţit şi depărtaţi de ramură, aşezaţi pe perniţe mici.

Frunzele sînt mijlocii spre mari, avînd în medie 132 mm lungime şi 66 mm lăţime, de formă eliptică sau oval eliptică, cu vîrful acut, baza rotunjită sau atenuată, marginile dublu serate, cu dinţişori proeminenţi; limbul este de grosime mijlocie, uşor vălurat, cu nervurile potrivit de dese; peţiolul de 55 mm lungime (în medie), potrivit de gros, verde-violaceu, avînd la bază limbului 1—2 glande de culoare carmin.

Florile, cîte 2—3 într-o inflorescenţă, sînt mici sau mijlocii, cu petalele albe, avînd vîrful îndreptat spre interior şi sepalele de mărime mijlocie.

Fructul este mijlociu, avînd greutatea medie de 5 g, H=19 mm, D=20 mm, d=17 mm, de forma ovoidă, turtită lateral, mai ascuţită spre vîrf. şi rotunjită la bază; brazda ventrală largă, superficială. Pieliţa este subţire, lucioasă, elastică, de culoare roşu-închis, la maturitate aproape neagră, uniform repartizată pe suprafaţa fructului. Pedunculul este scurt, de grosime mijlocie, culoarea verde-gălbui, bine prins de fruct şi de ramură. Cavitatea peduncular este potrivit de largă şi adîncă, prezentînd 2 umeri laterali. Punctul

Scanned with OKEN Scanner

stilar este mic, cenușiu-deschis. Pulpa este de culoare roșu-închis, străbătută de vinișoare albe, semicrocantă, suculentă, dulce, plăcută. Sîmburele este aderent, de mărime mijlocie, ovoid-alungit, cu suprafața netedă, de culoare galben-închis, cu șanțurile ventrale superficiale.

Însușiri fiziologice. Rezistența la ger, secetă și boli este bună. Înflorește timpuriu, relativ abundent și este autosteril. Polenizatori buni s-au dovedit soiurile Ramon Oliva și Cea mai timpurie.

Particularități agrofitotehnice. Pomul crește moderat pînă la viguros, reușind bine altoit atît pe cireș sălbatec cît și pe mahaleb. Cere soluri fertile, fără exces de umezeală și reacționează pozitiv la fertilizare.

Producția. Intră repede pe rod și produce mult.

Calitatea. Fructele sînt de calitate foarte bună, rezistente la transport și cu bună capacitate de păstrare (4—5 zile). Conțin în medie 11,67% zahăr, 0,49 g% acid malic, 8,98 mg% vitamina C.

Maturitatea de consum. Este cu 2—3 zile înaintea soiului Ramon Oliva.

Zonarea. A fost răspîndit mai ales în Transilvania.

Uriașe de Bistrița

Genealogia. A fost obținut la S.C.P.P. Bistrița, prin încrucișarea soiurilor Hedelfinger și Germersdorfer.

Caractere morfologice. Pomul este de mărime mijlocie spre mare, cu trunchiul drept, potrivit de gros, cu scoarța de culoare brun-roșiatică. Coroana este larg-piramidală, neregulată, cu ramurile de schelet lungi, relativ groase, cîte 4—5 în etaj, avînd unghiul de ramificare de 45°; scoarța este de culoare brun-roșiatică, cu epiderma cenușie; care se exfoliază în fîșii înguste; lenticelele de mărime mijlocie, dispuse transversal. Ramurile de rod predominante sînt buchetele de mai. Lăstarii sînt lungi sau mijlocii, relativ groși, de culoare verde-măslinie-deschis, glabri. Mugurii vegetativi sînt mari sau mijlocii, ușor ovoizi sau conici, așezați pe perniță relativ proeminente. Mugurii floriferi sînt mari, ovoizi, cu vîrful ascuțit și depărtat de ramură, așezați pe perniță dezvoltate.

Frunzele sînt mari, avînd în medie 154 mm lungime și 88 mm lățime, de formă ovat-lanceolate, cu vîrful acut, baza rotunjită, uneori atenuată, cu marginile dublu serate, cu dințișori nu prea mari; limbul verde, ușor vălurat sau neted, cu nervurile potrivit de dese; pețiolul este de 38 mm lungime, potrivit de gros, cu 2 glande de culoare roșu-carmin, dispuse sub limb.

Florile sînt cîte 1—3 într-o inflorescență, numărul inflorescențelor dintr-un buchet fiind de 2—3; petalele sînt mari, gofrate, de culoare albă și sepalele de mărime mijlocie, concave; androceul este format din 25—35 stamine, iar stilul este infer.

Fructul este mare sau foarte mare, avînd greutatea medie de 8,3 g, H=23 mm, D=24 mm, d=20 mm, de forma ovosferică, bombată, în partea dorsală și cu o ușoară depresiune în partea ventrală; brazda ventrală este superficială, marcată de o linie lată, de culoare mai închisă. Pielița este destul de groasă, lucioasă, rezistentă, de culoare roșie, alternînd cu puncte mici mai închise; la coacerea completă culoarea devine uniform negricioasă. Pedunculul este mijlociu sau lung, potrivit de gros, verde-deschis, bine prins de ramură și

Scanned with OKEN Scanner

de fruct. Cavitatea pedunculară este superficială, destul de largă; punctul stilar mijlociu, de culoare, cenușie. Pulpa este roșie, de culoare mai închisă în jurul sîmburelui, dulce, armonios. Sîmburele este aderent, de mărime mijlocie sau mare, ovoid, neted, cu șanțul ventral superficial.

Însușiri fiziologice. Rezistă destul de bine la ger, secetă și bolile specifice cireșului. Epoca înfloritului este tîrzie. Soiul fiind autosteril, necesită polenizare străină. Polenizatori buni s-au dovedit soiurile: Germersdorfer, Hedelfinger, Pietroase negre și Negre tîrzii.

Particularități agrofitotehnice. Creșterea în pepinieră este moderată, cînd e altoit pe mahaleb, și relativ viguroasă la altoirea pe cireș sălbatic. Este relativ rustic în ceea ce privește condițiile ecologice.

Producția. Intrarea pe rod este relativ tîrzie, anul 5—6 de la plantare. Producția crește apoi continuu.

Calitatea. Fructele sînt de tip Germersdorfer, foarte aspectuoase, de calitate superioară; suportă bine transportul și se păstrează 5—6 zile. Conțin 10,44% zahăr, 0,70 g% acid malic și 9,51 mg% vitamina C.

Maturitatea de consum. Este situată la sfîrșitul lunii iunie, în 3—4 zile mai tîrziu decît a soiului Hedelfinger, fiind astfel unul dintre cele mai tîrzii soiuri.

Zonarea. Este răspîndit în toate zonele de cultură din țară.

Armonia

Genealogia. A fost obținut prin hibridare naturală, urmată de selecție individuală, din soiul Boambe de Cotnari, în anul 1953, la baza experimentală didactică a I.A.N.B.-București.

Caractere morfologice. Pomul este viguros, cu coroana de formă sferică, strînsă, cu ramuri de schelet puternice. Scoarța ramurilor este netedă, fără crăpături, de culoare brun-roșcată, cu lenticele mari și numeroase. Ramurile de rod sînt reprezentate prin buchete de mai (10—15 buchete pe metru liniar). Pot fi întîlniți muguri floriferi și pe ramuri mijlocii. Lăstarii tineri sînt viguroși, de culoare verde cu ușoară nuanță brun-roșcată pe partea însorită. Mugurii vegetativi sînt mijlocii ca mărime, tronconici, cu vîrful îndepărtat de ramură, dispuși pe perniță proeminente. Mugurii floriferi sînt ascuțiți, bombați, de culoare cafenie.

Frunzele sînt mijlocii spre mari, de formă eliptică, cu vîrful ascuțit, baza rotunjită, pețiolul lung de 3—5 cm, prezintă 1—2 glande de culoare verde-roșcat, plasate în apropierea limbului.

Florile sînt de mărime mijlocie, înflorirea abundentă, ceva mai timpurie față de soiul Boambe de Cotnari.

Fructul este mijlociu spre mare, avînd greutatea medie ce variază între 6,1 și 7,5 g. Forma fructelor este ovosferică, ușor bombată, cu brazdă ventrală superficială. Pielița este fină, subțire, culoarea de bază galben cerată, iar cea suprapusă roșu-aprins.

Pulpa este de culoare alb-gălbuie, consistentă, crocantă, cu suculența mijlocie, gustul este foarte plăcut, echilibrat.

Sîmburele este mic 0,4—0,55 g, aproape neaderent la pulpă.

Scanned with OKEN Scanner

Însuşiri fiziologice. Rezistenţa la ger, secetă şi boli este bună. Înfloreşte simultan cu soiurile Pietroase negre mari. Pietroase de Leordeni, Germersdorfer şi Boambe de Cotnari. Este soi autosteril.

Particularităţi agrofitotehnice. Pomul creşte viguros, reuşind bine altoit pe cireş sălbatec şi pe mahaleb. Pomii folosesc bine condiţiile agrotehnice create, reacţionează pozitiv la fertilizare, nu suportă excesul de umezeală.

Producţia. Intră repede pe rod şi produce mult.

Calitatea. Fructele sînt de calitate bună, se pretează pentru consum în stare proaspătă şi pentru industrializare. Conţinutul în substanţă uscată este de 16—18%, aciditatea 0,82—0,86%.

Maturitatea de consum. Este cu 2—3 zile mai tîrzie decît la soiurile Germersdorfer şi Boambe de Cotnari.

Zonarea. Este răspîndit mai ales în zona de sud a ţării.

2.7. VIŞIN — *CERASUS VULGARIS* MILL.

Timpurii de Cluj

Genealogia. A fost obţinut prin încrucişarea a doi hibrizi (Spaniole × × *Prunus fruticosa*) şi (Engleze timpurii × *Prunus fruticosa*), la S.C.P.P. Cluj-Napoca.

Caractere morfologice. Pomul este de mărime mijlocie, cu trunchiul scurt, nu prea gros, scoarţa aspră, de culoare cenuşie, cu slabe nuanţe maronii; lenticelele sînt mari, dese, foarte reliefate, imprimînd scoarţei un aspect zgrunţuros. Coroana este rotunjit-piramidală, potrivit de deasă, cu ramuri de schelet relativ subţiri, avînd scoarţa cafeniu-roşiatică şi lenticelele eleptic-alungite, de culoare gălbuie. Ramurile de rod predominante sînt buchetele de mai, urmate de ramuri mijlocii. Lăstarii sînt lungi sau mijlocii, potrivit de groşi, cu scoarţa verde pe partea umbrită şi brun-roşiatică pe cea însorită, cu lenticele mici, destul de dese şi internoduri scurte. Mugurii vegetativi au mărime mijlocie, sînt conici, cu vîrful ascuţit. Mugurii floriferi sînt mijlocii sau mari, ovoizi şi bombaţi.

Frunzele sînt de mărime mijlocie, avînd în medie lungimea de 130 mm, iar lăţimea maximă de 45 mm; forma limbului este eliptică, culoarea verde mat, pe partea superioară şi galben-verzui pe cea inferioară; pedunculul scurt.

Florile, cîte 3 într-o inflorescenţă, sînt mari, cu petale albe, gofrate, cu vîrful ridicat; sepalele sînt lungi, de formă parabolică, iar stilul la nivelul stanimelor.

Fructul este mijlociu spre mare, avînd greutatea medie 5,6 g, H=18,2 mm, D=21,2 mm, d=19,2 mm, de forma sferică, puţin turtită, cu brazda ventrală vizibilă, marcată de o linie mai negricioasă. Pieliţa este potrivit de groasă, lucioasă, de culoare roşie-închis, strălucitoare. Pedunculul este lung, în medie 52 mm, relativ gros, adesea cu cîte o bractee la bază. Cavitatea pedunculară este îngustă, destul de adîncă, cu marginile regulate. Punctul stilar este destul de mare, de culoare mai deschisă, aşezat central. Pulpa este consistentă, de culoare roşie-sîngerie, puţin mai albicioasă în jurul sîmburelui; este foarte suculentă, cu sucul bine colorat, iar gustul dulce-acidulat, plăcut. Sîmburele

Scanned with OKEN Scanner

este neaderent, mic, de formă sferică-turtită, cu suprafața netedă, culoarea galben-maronie și crestele ventrale foarte evidente.

Însușiri fiziologice. Este rezistent la ger și la boli, îndeosebi la *Monilia* sp. și la *Coccomyces hiemale*. Nu are cerințe deosebite față de factorii ecologici. Înflorește de timpuriu și abundent. Este parțial autofertil, legînd pînă la 18—22% prin autopolenizare. Prin asigurarea unor buni polenizatori, ca de exemplu soiurile de vișin Mari timpurii, Engleze timpurii, Spaniole, Mocănești, sau de cireș Dönissen, Germersdorfer, procentul de fructe legate ajunge la 40—45%.

Particularități agrofitotehnice. Pomul crește potrivit de viguros, atît în pepinieră cît și în livadă. Reușește bine pe toți portaltoii: vișin, mahaleb și cireș sălbatec.

Producția. Producțiile variază după zona de cultură. În condițiile de la Cluj recolta medie pe 5 ani a fost de 12 t/ha. La I.C.P.P. Pitești, în primul an de rod, a produs 6,2 t/ha. Recoltele bune se datoresc și faptului că degarnisirea ramurilor de rod este foarte lentă.

Calitatea. Fructele sînt aspectuoase, îndeosebi la deplina lor maturare și de calitate bună. Conțin 7,38% zahăr, 1,13%g acid malic, 12,91 mg% vitamina C.

Maturitatea de consum. Are loc la 7—8 zile după Engleze timpurii, înaintea soiului Mari timpurii.

Zonarea. Este răspîndit în toate zonele de cultură din țară.

Crișane 2

Genealogia. A fost obținut la S.C.A. Mărculești, prin selecție clonală dintr-o populație a soiului autohton Crișana.

Caractere morfologice. Pomul este de vigoare mare, cu trunchiul gros, drept, aproape cilindric, scoarța de culoare brun-roșcat, rugoasă, din cauza numeroaselor lenticele înguste și alungite, care se unesc prin capetele lor și formează niște cercuri. Coroana este de forma globuloasă, potrivit de deasă, ramurile de schelet lungi, groase, bine ramificate, înserate sub unghiuri de 45° și mai mult. Scoarța ramurilor este netedă, cu lenticele mari. Ramurile de rod predominante sînt buchetele de mai, urmînd ramurile mijlocii și deseori pletele (dacă nu se aplică tăieri de fructificare). Lăstarii sînt lungi, destul de groși, cu scoarța de culoare brună-cenușie, glabri. Mugurii vegetativi au mărime mijlocie, sînt conici, cu vîrful ascuțit și depărtat de ramură, așezați pe perniță proeminente. Mugurii floriferi sînt mari, ovoconici, bombați, cu vîrful rotunjit.

Frunzele sînt mari, avînd 90—122 mm lungime și 42—58 mm lățime, ovate, cu baza rotunjită și vîrful acut, marginile mărunt și fin crenate, parțial dublu crenate. Limbul este gros, de culoare verde-închis, cu luciul metalic și nervațiune deasă. Pețiolul este lung de 14—23 mm, gros, ușor răsucit, de culoare verde-gălbuie, cu o slabă nuanță violetă pe partea superioară, canaliculat pe toată lungimea, cu 1—2 glande, de culoare galben-deschis, așezate aproape de baza limbului.

Florile sînt grupate cîte 3—4 într-o inflorescență, mari, larg deschise, cu petalele albe, obovate, distanțate la bază. Sepalele mari, de culoare verde, sînt

Scanned with OKEN Scanner

răsfrînte în afară și lipite de receptacul. Staminele sînt de lungime variabilă, cu filamentul alb. Stilul este situat la nivelul staminelor.

Fructul este mare, avînd greutatea medie de 7,2 g, de formă sferică, turtită la bază și dorsoventral ,cu vîrful perfect rotunjit. Brazda ventrală este foarte largă și superficială, marcată printr-o dungă de culoare purpuriu-închis; partea dorsală prezintă o teșitură longitudinală, care se adîncește spre pedunculul. Pielița este subțire, elastică, lucioasă, de culoare roșie purpurie-închis. Pedunculul are 38—45 mm lungime, de grosime variabilă, culoare verde-gălbui; se desprinde ușor de fruct, lăsînd să se vadă sîmburele. Cavitatea pedunculară este largă și puțin adîncă, formînd doi umeri. Punctul stilar este mic, de culoare cenușie, așezat central, pe contur sau într-o mică depresiune. Pulpa este roșie-vișinie, străbătută de numeroase filamente de culoare mai deschisă, destul de consistentă, suculentă, cu sucul roșu-deschis, acidulată. Sîmburele este mare, semiaderent, ovoid, cu suprafața netedă, de culoare roz; creasta dorsală bine vizibilă, iar șanțurile ventrale șterse.

Însușiri fiziologice. Este foarte rezistent la ger, destul de rezistent la secetă, relativ sensibil la *Monilia* sp., dar destul de rezistent la *Coccomyces hiemale*. Înflorește la mijlocul epocii de înflorire a vișinului, perioada respectivă oscilînd între 6—17 zile funcție de condițiile climatice.

Este un soi autosteril. Cei mai buni polenizatori s-au dovedit soiurile: Engleze timpurii, Mari timpurii, Spaniole, Morasca Moscata și De Ostheim.

Particularități agrofitotehnice. Creșterea este viguroasă, atît în pepinieră, cît și în livadă, indiferent de portaltoi. Deși nu este pretențios față de sol, dă rezultate mai bune cînd e cultivat pe terenuri ușoare, bine drenate și însorite.

Producția. Intrarea pe rod are loc la 4—5 ani după plantare. Este foarte productiv (dacă are polenizatorii asigurați). Recolta medie pe 7 ani, la S.C.A. Mărculești, a fost de 59, kg/pom, față de 36, kg/pom la martor. S-au obținut producții record de pînă la 120 kg/pom, comparativ cu 80 kg/pom, la soiul Crișana (martor).

Calitatea. Fructele sînt mari, au aspect frumos și conțin în medie 12 % substanță uscată. Se țin bine pe pom, nu crapă la ploi și nu putrezesc.

Maturitatea de consum. Este situată în a doua jumătate a lunii iunie.

Zonarea. S-a extins în toată țara.

Mocănești 16

Genealogia. A fost obținut la S.C.A. Mărculești, prin selecția clonală dintr-o populație aparținînd soiului autohton Mocănești.

Caractere morfologice. Pomul este de mărime mijlocie, cu trunchiul drept, aproape cilindric, de grosime mijlocie, cu scoarța aspră, de culoare cenușie. Coroana globuloasă, relativ deasă, cu tendință de a deveni pletoasă. Ramurile de schelet sînt numeroase, lungi, destul de groase, cu scoarța de culoare brună roșiatică; lenticelele sînt relativ puține, și se unesc din loc în loc formînd dungi întrerupte. Ramurile de pe rod predominante sînt buchetele de mai, urmînd cele mijlocii, subțiri, care de obicei se degarnisesc, devenind lungi plete, dacă nu se intervine cu tăierea de rodire. Lăstarii sînt lungi sau mijlocii, potrivit de groși, cu scoarța verde pe partea umbrită și brună-roșiatică pe cea însorită, cu lenticele mici, relativ dese, dispuse neregulat. Mugurii vegetativi sînt de mărime mijlocie, conici, cu vîrful ascuțit și depărtat de ramură, așe-

Scanned with OKEN Scanner

zaţi pe perniţe slab proeminente. Mugurii florali sînt mijlocii sau mari, ovoconici sau ovoizi, bombaţi.

Frunzele sînt mari, de 80—105 mm lungime şi 45—55 mm lăţime, obovate, cu vîrful acut şi baza slab îngustată şi rotunjită. Limbul este gros, pielos, de culoare verde-intens, semilucios, pe faţă superioară şi verde-cenuşiu, mat, pe cea inferioară, cu marginile mărunt serate. Peţiolul este de 15—20 mm lungime, destul de gros, drept, cu 1—2 glande reniforme, de culoare galbenă-ruginie, aşezate către baza limbului.

Florile sînt grupate cîte 3—4 în inflorescenţă, mici sau mijlocii, cu diametrul de 28—30 mm, petalele albe, cu marginile ridicate în sus şi crenate central. Sepalele sînt de mărime mijlocie, verzi, răsfrînte şi lipite de receptacul.

Fructul este mijlociu spre mare, avînd greutatea medie de 4,9 g, de forma sferică, turtită la ambele capete şi foarte uşor turtită dorso-ventral; brazda ventrală este slab marcată printr-o dungă de culoare roşie-cafenie. Pieliţa este subţire, elastică, rezistentă, de culoare roşie-vişinie, iar la maturitatea completă roşie-închis, cu numeroase puncte mici, albe-rozii, abia vizibile. Pedunculul este lung de 45 mm, gros, slab-pubescent, de culoare verde-gălbui, cu 1—2 bractee la bază. Cavitatea pedunculară este largă, adîncă, cu o mică depresiune spre partea ventrală. Punctul stilar este de mărime mijlocie, rotund, castaniu. Pulpa este roşie-vişinie, de consistenţă mijlocie, suculentă, potrivit de dulce. Sîmburele este mare, semiaderent, scurt-ovoid, aproape sferic, cu şanţurile ventrale superficiale.

Însuşiri fiziologice. Este rezistent la ger şi destul de rezistent la secetă, însă sensibil la *Monilia* sp. şi la *Coccomyces hiemale*. Înfloreşte la mijlocul epocii de înflorire a vişinului, odată cu cele mai multe soiuri zonate, ceea ce îi asigură polenizarea. Foarte buni polenizatori s-au dovedit soiurile: Engleze timpurii, Mari timpurii, Spaniole şi Turceşti. Dintre soiurile de cireş dau rezultate foarte bune Pietroase Dönissen şi Germersdorfer. Are o perioadă lungă de înflorire, ceea ce permite o bună polenizare.

Particularităţi agrofitotehnice. Pomul creşte moderat spre viguros, este longeviv şi reuşeşte bine, altoit atît pe vişin cît şi pe mahaleb. Deşi nu este pretenţios faţă de sol, se dezvoltă mai bine şi dă producţii mai mari în solurile fertile, permeabile, cu textura mijlocie.

Producţia. Intră pe rod la 4—5 ani de la plantare şi dă producţii mari, în fiecare an. La S.C.A. Mărculeşti producţia medie pe 9 ani a fost de 67,7 kg/pom, faţă de 44,7 kg/pom, la Mocăneşti.

Calitatea. Fructele sînt relativ mari, foarte aspectuoase, cu gust bun, puţin acidulat dar răcoritor. Conţine 9,73% zahăr, 1,79% acizi, 0,23% pectine. Rezistă bine la transport şi la păstrare.

Maturitatea de consum. Este situată în a doua jumătate a lunii iunie, la 8—10 zile după soiul Crişane.

Zonarea. Este răspîndit mai ales în partea de sud şi sud-est a ţării.

Nana

Genealogia. A fost obţinut la I.C.P.P. Piteşti-Mărăcineşti, S.C.P.P. Băneasa-Bucureşti, prin polenizarea liberă a soiului Crişana.

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. Pomul este de vigoare redusă, cu trunchi scurt, nu prea gros, scoarța aspră, de culoare cenușie, cu slabe nuanțe maronii. Coroana este de formă globuloasă. Ramurile de schelet sînt scurte, de grosime mijlocie, formează cu axul unghiuri de 50—60 grade. Ramurile de rod predominante sînt buchetele de mai, pletele și ramurile mixte. Mugurii vegetativi sînt de mărime mijlocie, ovoconici, cu vîrful ascuțit, depărtați de ramură. Mugurii floriferi sînt mici, conici, cu vîrful ascuțit, aproape lipiți de ramură.

Frunzele sînt de mărime mijlocie spre mari, de culoare verde-închis, de forma oblongă, cu vîrful ascuțit, cu baza rotundă, cu marginile dublu și triplu crenate, iar la vîrf mărunt-dințate. Pețiolul are forma de jgheab, de culoare verde-gălbui. Are 2 glande nectarifere mici, rotunde, de culoare închisă.

Florile sînt de mărime mijlocie, cu petale albe, rotunde, cu marginile regulate.

Fructul este mijlociu, cu greutatea medie de 4,3 g, sferic. Pielița este de culoare roșu-închis, lucioasă, netedă, subțire, elastică. Pulpa este de culoare roșie-roz, are consistența potrivită și suculență bună. Sîmburii sînt de mărime mijlocie.

Însușiri fiziologice. Este rezistent la ger și la boli, mai ales la *Coccomyces hiemale*. Nu are cerințe deosebite față de factorii ecologici. Înflorește timpuriu și abundent. Autofertilitatea ajunge pînă la 30,9%.

Particularități agrofitotehnice. Pomul are vigoare redusă, atît în pepinieră cît și în livadă. Reușește bine altoit pe vișin și mahaleb.

Producția. Producția medie la pomul original, la vîrsta de 5 ani, a atins 30 kg/pom. În primii 2 ani de rod s-a înregistrat o producție medie de 3,8 t/ha față de restul soiurilor unde producția a lipsit complet.

Calitatea. Fructele sînt aspectuoase și de calitate bună. Conținutul în substanță uscată este de 14,9%, zahăr 8,40%, iar aciditatea 1,34%.

Rezultatele testărilor tehnologice scot în evidență pretabilitatea fructelor pentru consum în stare proaspătă și mai ales pentru industrializare.

Maturitatea de consum. Are loc în decada a II-a și a III-a a lunii iunie.

Zonarea. Este repartizat mai ales în zona de sud a țării, dar dă rezultate bune și la T.C.P. Mărăcineni și S.C.P.P. Bistrița.

2.8. NUC — *JUGLANS REGIA* L.

Sibișel precoce

Genealogia. A fost obținut, prin selecție individuală dintr-o populație de la Sibișel, județul Hunedoara.

Caractere morfologice. Pomul este de vigoare mijlocie, cu trunchiul scurt, drept, cilindric. Coroana este largă, piramidală, cu ramuri de ordinul II, III etc. Ramurile de rod au lungime de 20—25 cm, amplasate spre exteriorul coroanei, sînt relativ groase, cu mugurele florifer femel amplasat în vîrf, rotunjit, mare și cu mugurii floriferi masculi (amenți rudimentari) așezați la bază sau spre mijloc. Lăstarii sînt scurți sau mijlocii, de culoare cafeniu-gălbuie, cu lenticele mici, dese, longitudinale. Inflorescențele bărbătești — amenții sînt lungi de 90—100 mm și groși de 17—20 mm, de culoare galbenă, punînd în libertate o mare cantitate de polen.

Scanned with OKEN Scanner

Florile femeeşti sînt grupate cîte 2—3; pedunculul este destul de lung.

Fructul este mare spre foarte mare, avînd greutatea medie de 12—15,9 g, H=50,3 mm, D=38,1 mm, d=36,3 mm, de forma ovoconică sau elipsoidală, cu baza rotunjită şi cu orificiul peduncular mijlociu, bine umplut cu fascicule libero-lemnoase; vîrful este alungit, ascuţit, avînd punctul stilar proeminent. Mezocarpul — coaja verde — este subţire şi relativ neted de culoare verde, cu mici puncte subcutanate albicioase. Endocarpul subţire sau de grosime mijlocie (1,2 mm), se sparge uşor cu mîna, dar este rezistent la transport; are suprafaţa neregulată, prezentînd denivelări proeminente şi şănţuleţe accentuate, îndeosebi de-a lungul încheieturii valvelor, care este destul de proeminentă.

Miezul este relativ mare, nu umple complet cavitatea formată de valve. Se scoate uşor din coji, întreg sau ca jumătăţi. Tegumentul este gălbui-deschis.

Însuşiri fiziologice. Este rezistent la temperaturi scăzute. Înfloreşte tîrziu, în decada a III-a a lunii aprilie, sau prima decadă a lunii mai. Florile femele înfloresc aproape simultan cu cele mascule.

Particularităţi agrofitotehnice. Pomul creşte şi se dezvoltă foarte repede, atingînd dimensiuni destul de mari, încă înainte de intrarea pe rod. Ulterior vigoarea scade treptat, devenind moderată. Se reproduce aproape fidel prin seminţe. Nu manifestă pretenţii speciale faţă de sol şi de expoziţie.

Producţia. Intră pe rod de timpuriu, anii 2—3 cînd este altoit şi 5—6 cînd provine din seminţe. Producţia este bună, cca 40—50 kg/pom, la vîrsta de 18—20 ani.

Calitate. Fructele sînt mari sau foarte mari, aspectuoase, cu coaja relativ subţire. Miezul reprezintă cca 48—49% din greutatea totală a fructului şi se extrage uşor din coji. Conţine 68,13% substanţe grase şi 16,8% substanţe proteice.

Maturitatea de consum. Are loc în perioada 10—20 septembrie, fiind astfel un soi timpuriu.

Zonarea. Este recomandat pentru toate zonele de cultură din ţară.

2.9. COACĂZ NEGRU — *RIBES NIGRUM* L.

Record

Genealogia. A fost obţinut la S.C.P.P. Cluj-Napoca, prin încrucişarea soiurilor Rosenthal Schwarze cu Pamiati Miciurina.

Caractere morfologice. Tufa este mare sau foarte mare, semirăsfirată. Lăstarii sînt brun-deschis sau galben-verzui, cu nuanţe violacee pe părţile mai însorite; ramurile sînt castanii, cu lenticele mai deschise la culoare, dispuse transversal, dese. Mugurii sînt de mărime mijlocie sau mică, fusiformi sau aproape fusiformi, cu vîrful lipit de lăstar.

Frunzele sînt mijlocii spre mari, de 80 mm lungime şi 105 mm lăţime, cu lobul mijlociu, destul de lung şi de ascuţit; în majoritatea cazurilor frunza este pentalobată, dar se întîlnesc şi frunze trilobate; limbul este verde, semilucios, de grosime mijlocie, glabru, cu nervuri dese şi destul de proeminente, iar baza în formă de „U"; marginea este foarte fin crenată; faţa inferioară este verde-deschis, cu nuanţă argintie, avînd numeroase glande mărunte, de culoare galbenă; peţiolul este lung de 50 mm, subţire sau de grosime mijlocie, cu nuanţă violacee la bază şi cu 3—6 peri lungi.

Scanned with OKEN Scanner

27. Roşu de Cluj

28. Napoca

29. Frumos de Băneasa

30. Flacăra

Scanned with OKEN Scanner

31. Tuleu timpuriu

32. Superb

33. Tuleu dulce

34. Mamaia

35. Uriaşe de Bistriţa

Scanned with OKEN Scanner

Florile sînt relativ mici, alungite (7 — 8 mm), cu diametrul de 6—7 mm, campanulate, cu petalele galben-verzui, receptaculul verde-brun, acoperit cu numeroase glande; sepalele sînt puternic răsfrînte și colorate în violaceu pe ambele părți. Stigmatul este la nivelul staminelor; rahisul este verde-deschis, cu nuanță brun-violacee.

Inflorescența, în prima perioadă a înfloritului are lungimea medie de 6 cm, dispusă cîte una, mai rar cîte două, avînd totdeauna și cîte o floare izolată la bază. Greutatea medie a ciorchinelui principal este de 6,3 g. Rahisul la maturitate este de grosime mijlocie, culoare brun-verzuie, cu nuanță violacee. Bacele sînt în număr de 5—11 (mai frecvent 7—8), ciorchinele secundar are 1 mai rar 2—4 bace, mărimea mijlocie spre mare, cu diametrul între 6—13 mm (majoritatea de 9 mm); spre vîrful ciorchinelui, bacele, în general, sînt mai mici, avînd greutatea medie pînă la 0,9 g, forma sferic turtită, slab bergamotiformă, cu brazde longitudinale, foarte fine, cu caliciul lung de 2—3 mm, subțire, brun-cafeniu. Pielița este subțire și rezistentă, de culoare neagră-albăstruie mai mult sau mai puțin lucioasă, cu puține puncte mărunte, subcutanate. Pulpa este tare, dulce-acidulată, cu gust bun și miros foxatmai redus.

Însușiri fiziologice. Perioada de vegetație, de la dezmugurire, pînă la căderea frunzelor, durează 120—190 zile, funcție de condițiile climatice anuale. Este rezistent la ger, sensibil la rugină *(Gleosporium ribes)*. Înflorește concomitent cu soiul Rosenthal Schwarze și cu 2 zile înaintea soiului Pamiati Miciurina; perioada înfloritului durează 7—19 zile, uneori 21 zile.

Particularități agrofitotehnice. Soi de vigoare mare, cu capacitate pronunțată de reîntinerirea tufei, datorită numeroaselor tulpini, care se formează anual.

Producția. Produce bine chiar în anii cu condiții nefavorabile în perioada înfloritului. Astfel în anul al II-lea de la plantare, a produs la S.C.P.P. Cluj-Napoca 2251 kg/ha, față de 761 kg/ha la soiul zonat Negre mari (martor). Producția medie pe o perioadă de 5 ani a fost de 9,6 t/ha (2500 plante/ha), față de 7,3 t/ha la soiul Rosenthal Schwarze, 6,8 t/ha la Negre mari și 5,5 t/ha la soiul Silvergister Schwarze. Producția maximă înregistrată la soiul Record a fost de 15,2 t/ha, în anul al IV-lea de rodire.

Calitatea. Fructele sînt de mărime mijlocie spre mare, negre-albăstrui, de calitate foarte bună. Se transportă ușor și se păstrează relativ bine. Conține 4,70% zahăr, 1,45 g% aciditate, 19,18% substanță uscată și 138,20 mg % vitamina C.

Maturitatea de consum. Are loc în prima decadă a lunii iunie, cu cîteva zile înaintea soiurilor Rosenthal Schwarze și Negre mari.

Zonarea. S-a extins cu deosebire în Transilvania.

2.10. COACĂZ ROȘU — *RIBES VULGARE* L.

Roșu timpuriu

Genealogia. A fost obținut la S.C.P.P. Cluj-Napoca, prin încrucișarea soiurilor Heros și Roșii de Versailles.

Caractere morfologice. Tufa are creștere puternică, erectă sau semierectă; cu tendința de creștere verticală. Lăstarii sînt lignificați, de culoare brun-găl-

Scanned with OKEN Scanner

bui, cu lungi exfolieri longitudinale; ramurile au culoarea castanie, cu nuanță slabă cenușie, cu puternice exfolieri și crăpături pe scoarță; lenticelele sînt cenușiu-albicioase și transversale, rare și în rînduri simple. Mugurii sînt mici, de culoare cafeniu-brunie, lipiți de ramură.

Frunzele sînt de mărime mijlocie spre mare, pentalobate, cu foliole nu prea lungi, destul de ascuțite; limbul este semigros, cu nervuri proeminente, aspre la pipăit, verzi și glabre pe fața superioară, galbene-deschis, cu nuanță argintie, pubescente, mai ales de-a lungul nervurilor, pe fața inferioară; marginea este neregulat serată; baza aproape dreaptă sau ușor adîncită; pețiolul este lung, de cca 35—45 mm grosime, fin pubescent, cu baza roșiatică și acoperită cu perișori rari, scurți.

Florile sînt destul de mari, cu diametrul de 6 mm, în formă de farfurie plată, de culoare galben-verzui; inelul pe receptacul abia vizibil, avînd culoarea sepalelor; sepalele sînt rare, cu poziție răsfrîntă.

Ciorchinii au lungime destul de variabilă, în general de 6—8 cm. Rahisul este lung de 1,5—3,2 cm, foarte subțire, de culoare mai deschisă, foarte fin pubescent. Bacele sînt în număr de aproximativ 12 în chiorchine, înserate spre baza pedunculului, dînd ciorchinelui aspect compact, de mărime mijlocie spre mare, cu diametrul în medie de 9 mm și greutatea de 0,5 g. Ciorchinele cîntărește în medie 5—6 g este de formă sferic-turtită, uneori bergamotiformă; caliciul este înalt de 0,3 mm, brun-gălbui, pe margine de culoare mai închisă. Pielița este subțire și rezistentă, de culoare roșu intens, foarte lucioasă. Pulpa este suculentă, dulce-acidulată, cu gust și aromă foarte plăcute, răcoritoare.

Însușiri fiziologice. A dovedit o rezistență foarte bună la ger. Rezistă mai bine la boli și dăunători, cu deosebire la *Septoria ribis* și *Gloesporium ribes*, decît alte soiuri. Înfloritul are loc odată cu a soiurilor Heros și Fay's Prolific, obișnuit la sfîrșitul lunii aprilie.

Particularități agrofitotehnice. Soiul are creștere viguroasă, formînd tufe voluminoase. Formele hibride prezintă aspect heterozis, față de genitori (30% spor de creștere). Dă foarte bune rezultate în condiții de irigare, cu aplicarea îngrășămintelor și a celorlalte măsuri agrotehnice.

Producția. Intră pe rod la 4 ani după plantare, fructificînd în mod regulat. Astfel la S.C.P.P. la Cluj-Napoca recolta medie pe 4 ani a fost de 10,40 t/ha (2500 plante) față de 5,40 t/ha la soiul Heros și 4,0 t/ha la soiul Fay's Prolific. În anul 1968 recolta a atins 2062 t/ha, față de 4,00 t/ha cît a dat soiul Fay's Prolific.

Calitatea. Fructele sînt de mărime mijlocie spre mare, frumos colorate în roșu intens, cu calități gustative superioare. Conțin 6,12% zahăr, 1,74 g % acizi, 17,91% substanță uscată și 51,27 mg% vitamina C.

Maturitatea de consum. Are loc în prima decadă a lunii iunie.

Zonarea. Este răspîndit în toată țara. Se recomandă să fie mai mult extins.

2.11. COACĂZ ALB — *RIBES SP.*

Mărgăritar

Genealogia. A fost obținut la S.C.P.P. Cluj-Napoca, prin încrucișarea soiurilor Heros și Roșii de Olanda.

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. Tufa creşte moderat (semiviguros), destul de răsfirat; ramurile inferioare sînt aplecate pînă la pămînt. Scoarţa ramurilor mai în vîrstă este de culoare gri, relativ netedă, cu puţine lenticele mari, dispuse transversal. Scoarţa de pe ramurile anuale prezintă exfolieri puternice.

Fructul este mare, în medie de 5,1 g. Ciorchinele este lung de 7 cm; numărul bacelor în ciorchine este în medie de 12. Forma ciorchinelui este foarte compactă. Baca este sferică, uneori bergamotiformă. Pieliţa este subţire, destul de rezistentă, galbenă, aurie sau galbenă-pai. Pulpa este suculentă, consistentă, dulce-acrişoară, cu aromă slabă.

Însuşiri fiziologice. Se caracterizează printr-o bună rezistenţă la ger, şi la îngheţurile din primăvară. În ultimii 10—12 ani s-a remarcat atac uşor de *Gleosporium ribes* şi *Septoria ribis*. Fenofaza înfloritului s-a înregistrat între 10 şi 25 aprilie, durata înfloritului fiind de 7—13 zile. Înfloreşte concomitent cu soiurile Roşii de Versailles, Erstling aus Vierlanden, la 3—7 zile după Fay's Profilic şi Heros.

Particularităţi agrofitotehnice. Se vor evita solurile calcaroase, pietroase, cele prea uscate, cu expoziţie sudică.

Producţia. Soi foarte productiv. Recolta medie pe ani a fost la S.C.P.P. Cluj-Napoca, de 10,25 t/ha faţă de 5,40 t/ha la soiul Heros şi 3,22 t/ha la Fay's Prolific.

Calitatea. Fructele sînt de calitate bună. Conţin 3,71% zahăr, 1,78 g % acizi, 15,89% substanţă uscată şi 48,20 mg % vitamina C.

Maturitatea de consum. Are loc în decada a doua a lunii iunie, mai tîrziu decît Roşii timpurii, Heros şi Fay's Prolific.

Zonarea: S-a extins cu deosebire în Transilvania.

2.12. AGRIŞ — *GROSSULARIA PECTINATA*

Rezistent de Cluj

Genealogia. A fost obţinut, la S.C.P.P. Cluj-Napoca, prin încrucişarea soiului Lady Delamere, cu hibridul (Agriş nr. 20 × Ribes divaricatum Doull).

Caractere morfologice. Tufa este voluminoasă, destul de răsfirată, cu ramurile inferioare aplecate sau chiar culcate la pămînt. Tulpinile sînt lungi, de grosime mijlocie, cele mai bătrîne sînt cafeniu-brunii, cu lenticele mici, rotunde, aşezate în rînduri simple pe porţiunile exfoliate ale scoartei, exfolierea se face pe porţiuni scurte şi înguste; ramurile de 1—2 ani sînt cafeniu-cenuşii. Spinii dispuşi cîte 3 la un loc, sînt deşi, însă scurţi şi subţiri. Mugurii sînt mici spre mijlocii, fusiformi, cu vîrful depărtat de ramură, de culoare brun cenuşie.

Frunzele sînt de mărime mijlocie spre mică, pentalobate, cu sinusurile foarte înguste şi adînci pînă la jumătatea limbului, care este subţire, de culoare verde, cu un luciu slab, avînd baza dreaptă sau uşor adîncită, iar marginile fin şi superficial crenate; nervurile sînt subţiri, însă proeminente şi pubescente pe partea inferioară a frunzei; peţiolul este subţire, scurt, pubescent la bază, cu perişorii lungi şi rari.

Scanned with OKEN Scanner

Florile sînt hermafrodite, cu diametrul în medie de 6 mm; receptaculul este alungit, neted, lucios; sepalele sînt violacee și complet răsfirate, petalele albe și spatulate, iar stilul mai lung decît staminele.

Fructul este de mărime mijlocie spre mare, are în medie 4,6 g greutate, H=19,2—28,7 mm; D=17—23,2 mm. Forma este sferic-alungită, uneori invers-ovoidă. Pielița este foarte subțire, rezistentă, mată, de culoare verde-deschis-gălbuie, acoperită cu pruină, care îi dă o nuanță cenușie, fără luciu, aparent cu aspect de pubescență fină. Pedunculul și prepedunculul sînt de lungime și grosime mijlocie. Caliciul este lung, subțire, cilindric, de culoare brun-deschis. Pulpa este de culoare alb-gălbuie, de consistență mijlocie, la supracoacere devenind moale, cu gust foarte plăcut, dulce, acidulat și aromă destul de puternică.

Însușiri fiziologice. Este rezistent la ger și mai rezistent la secetă decît soiul Lady Delamere. Se remarcă printr-o bună rezistență a fructelor și a plantei la făinare *(Sphaerothteca morsuvae)* și la rugină *(Micosphaerela grossulariae)*.

Înflorește în a doua jumătate a lunii aprilie, aproape simultan cu soiurile zonate. Perioada înfloritului durează 10—14 zile, iar perioada de vegetație aproximativ 200 zile.

Particularități agrofitotehnice. Soi de creștere foarte viguroasă. Relativ pretențios față de sol. Nu reușește pe solurile calcaroase sau pietroase, cu expoziție sudică, precum și pe cele uscate.

Producția. Intră pe rod în al doilea an de la plantare și produce regulat și abundent. Producția pe plantă a atins 5,6 kg, ceea ce revine la ha (cu 2400 plante) 13,4 tone.

Calitatea. Fructele sînt în general solitare, mai rar cîte 2 la un loc, de mărime mijlocie sau mare. Comparativ cu soiul Houghton, ele sînt de 2—3,5 ori mai mari, dar rămîn sub dimensiunile fructelor de la Lady Delamere, Careless și altele. Conține 5,08% zahăr (medie pe 3 ani), 0,95g% acizi, 15,85% substanță uscată, 30,16% mg vitamina C.

Maturitatea de cnnsum. Are loc în prima jumătate a lunii iulie, cu cîteva zile mai tîrziu ca Lady Delamere și aproape concomitent cu White Smith, Whinhams Industry etc.

Zonarea. Este răspîndit cu deosebire în Transilvania.

Scanned with OKEN Scanner

Pentru măr

Portaltoi franc — Pătul

Genealogia. A fost selecţionat la S.C.P.P. Fălticeni, dintr-o populaţie de măr Pătul.

Caractere morfologice. Puieţii prezintă o rădăcină puternic pivotantă, din care pornesc numeroase rădăcini de ordinul II, de culoare galben-închis. Tulpina este dreaptă, cu puţine anticipaţii spre vîrf, internodurile fiind relativ distanţate şi puţin proemnente. Scoarţa este netedă, de culoare măslinie-roşcată. Mugurii sînt mici, conici, de culoare măslinie, glabri. Frunzele sînt de mărime mijlocie, de formă oval-rotunjite, fin dinţate pe margine, culoare verde-închis, glabre şi lucioase, pe partea superioară, fin pubescente pe cea inferioară. Peţiolul este scurt, gros, roşcat la bază.

Însuşiri fiziologice şi particularităţi agrofitotehnice. Are capacitate mare de adaptare la tipurile de sol din principalele bazine pomicole. Imprimă soiurilor de măr altoite o pornire în vegetaţie uniformă, în timp ce pe mărul pădureţ vegetaţia are loc în mod eşalonat.

Înălţimea medie a altoilor, la sfîrşitul perioadei de vegetaţie (cîmpul II al pepinierei) variază între 155 şi 164 cm, funcţie de soi, iar grosimea medie a altoilor este de 6,6—10,0 mm. Materialul obţinut este foarte uniform. Afinitatea dintre P. F. Pătul şi soiurile zonate este foarte bună. Pomii formează în pepinieră un sistem radicular ramificat, cu un număr mare de rădăcini active, repartizate uniform în sol. Greutatea totală a sistemului radicular a fost la S.C.P.P. Voineşti, de 2275 g, cu un spor de 26,3% faţă de mărul pădureţ.

P. F. Pătul imprimă o vigoare mai redusă pomilor, comparativ cu portaltoiul pădureţ. Totuşi grosimea tulpinii soiului Jonathan, altoit pe P. F. Pătul a fost cu 14% mai mare decît la pomii altoiţi pe pădureţ. De asemenea diametrul coroanei a avut un spor de 28% faţă de pădureţ.

Producţia. Intrarea pe rod a pomilor altoiţi pe P. F. Pătul este cu 1—2 ani mai timpurie, faţă de aceleaşi soiuri altoite pe măr pădureţ. Cercetările de la S.C.P.P. Voineşti asupra soiului Jonathan altoit pe Pătul arată un spor de recoltă, de 152% faţă de pădureţ.

Date tehnice. Numărul mediu de fructe, la un kg este de 12—16 bucăţi; numărul mediu de seminţe într-un fruct este de 7 bucăţi. Din 100 kg fructe se obţin 248 g seminţe, iar numărul seminţelor la kg este de 30 670 bucăţi. Pentru un hectar şcoală puieţi sînt necesare 40—50 kg seminţe.

Scanned with OKEN Scanner

În condiţii de pregătire normală germinează 65% din seminţele semănate. Producţia de puieţi standard la hectar este de 818 600, din care buni pentru altoit sînt 317 199 bucăţi faţă de 528 933 bucăţi la mărul pădureţ, din care 250 000 bucăţi bune de altoit.

Dintr-un kg de seminţe se obţin în medie 7 931 puieţi buni de plantat, faţă de 5 386 puieţi buni de plantat la pădureţ. Coroana se poate proiecta la 88—90% din puieţii plantaţi. Procentul pomilor cu coroana formată este 82—89, faţă de numărul puieţilor plantaţi. Producţia de pomi calitatea I este de 20 666—23 600, cu un spor de 400—2 527 bucăţi/ha, faţă de martor.

Zonarea. Poate fi folosit în toate bazinele pomicole din nordul Moldovei, în Transilvania şi în Muntenia.

Portaltoi franc — Creţesc

Genealogia. A fost selecţionat la S.C.P.P. Voineşti, dintr-o populaţie locală de Creţesc.

Caractere morfologice. Semincerul este longeviv, viguros, înalt. Trunchiul este bine dezvoltat, cilindric, uniform ca grosime, scoarţa este de culoare cenuşie. Coroana la pomii tineri este deasă, piramidală; spre bătrîneţe devine sferic-turtită, ramurile formînd arcade. Frunzele sînt de mărime mijlocie, de culoare verde-deschis.

Fructul este de mărime mijlocie, sferic-turtit, iniţial de culoare verde, devenind galben sau verde-albicios la maturitatea deplină. Pulpa este afînată, alb-verzuie, slab-suculentă, acidulată, uşor aromată.

Sămînţa este mică spre mijlocie, ovoidă, cu cioc puţin recurbat. Maturitatea de recoltare a fructelor are loc la începutul lunii octombrie.

Însuşiri fiziologice şi particularităţi agrofitotehnice. Portaltoiul franc Creţesc imprimă soiurilor de măr altoite o pornire uniformă în vegetaţie. Astfel, soiul Jonathan altoit pe Creţesc înregistrează 98% ochi porniţi, în timp ce altoit pe mărul pădureţ abia 75%. Pornirea în masă a ochilor în vegetaţie atrage după sine o creştere uniformă a altoilor în înălţime şi grosime, ceea ce creează posibilitatea proiectării coroanei la un număr mare de altoi. Materialul săditor obţinut este foarte uniform, comparativ cu cel altoit pe măr pădureţ. Afinitatea dintre poltaltoiul franc Creţesc şi soiurile zonate este foarte bună.

În livadă, pomii altoiţi pe P. F. Creţesc cresc în prima etapă rapid. Astfel la soiul Jonathan creşterea în grosime a trunchiului a fost cu 20% mai mare ca pe măr pădureţ, iar diametrul coroanei cu 21% mai mare, datorită şi sistemului radicular mai profund şi mai bine ramificat. Greutatea totală a sistemului radicular, la S.C.P.P. Voineşti a fost de 2 735 g, cu 42,2% mai mult decît la măr pădureţ. În general însă pomii au o vigoare de creştere mijlocie şi uniformă. Se pretează la aplatizare, dînd rezultate bune în plantaţiile intensive.

Producţia. Pomii altoiţi pe P. F. Creţesc intră pe rod din anii 4—5 de la plantare, cu 1—2 ani mai devreme, decît în cazul altoirii pe mărul pădureţ. Astfel la S.C.P.P. Voineşti, producţia de fructe a soiului Jonathan altoit pe Creţesc a fost cu 119% mai mare decît pe măr pădureţ. Sporuri însemnate s-au obţinut şi la alte soiuri (Parmen auriu cu 60%, Starking

Scanned with OKEN Scanner

delicious cu 9%, Wagener premiat 23%). La S.C.P.P. Fălticeni sporurile de producție, față de martor au fost de 43,3% la soiul Starking delicious, 28,5% la Parmen auriu, 8% Jonathan.

Date tehnice. Numărul mediu de fructe la un kg este de 14 bucăți, iar într-un fruct sînt în medie 5 semințe, de obicei grupate cîte 2 într-o lojă. Din 100 kg de fructe rezultă 276 g sămînță, numărul semințelor la kg este de 26 250. Pentru un hectar școală de puieți, se folosesc 60 kg sămînță. Procentul de germinație a semințelor este de 51. Producția medie de puieți standard la hectar este de 568 063 bucăți, din care 170 428 sînt de calitatea I, față de 65 076—87 344 puieți calitatea I obținuți la mărul pădureț.

Producția de pomi altoiți, calitatea I este de 17 775—22 300 bucăți/ha, cu un spor de producție față de martor de 1 800—7 300 pomi.

Zonarea. P.F. Crețesc se poate folosi cu succes în toată zona subcarpatică meridională, pînă la cîmpie.

Portaltoi franc — Bistrița 50

Genealogia. A fost selecționat la S.C.P.P. Bistrița, din populațiile locale de Mașanski.

Caractere morfologice ale semincerului. Pomul are talie mare, trunchiul drept, cu scoarța brun roșcată, care se exfoliază mai tîrziu în plăci lungi, înguste și neregulate. Coroana este sferică-alungită, devine mai tîrziu sferică-turtită, largă, potrivit de deasă. Ramurile de schelet sînt arcuite, bine garnisite cu ramuri de rod de la mijloc spre vîrf și degarnisite la bază. Ramurile de rod sînt mijlocii sau lungi, îngroșate la bază, drepte, acoperite cu puf fin și des, de culoare brună-verzuie, pe partea umbrită și cu nuanță roșietică, pe partea însorită, cu lenticele potrivit de mari. Frunzele sînt mici sau mijlocii, oval alungite, rotunjite la bază, cu vîrful acuminat, de culoare verde cu luciu metalic, marginile limbului fiind dublu serate.

Fructul este mic, 75—120 g, de formă sferic-turtită, regulată, cu diametrul maxim situat la jumătatea înălțimii. Pielița este subțire netedă, lucioasă, de culoare verde-gălbuie la recoltare, devine galbenă-aurie la maturitate, iar pe porțiunea expusă la soare, de un roșu viu. Pedunculul este scurt sau mijlociu, destul de gros. Pulpa este alb-gălbuie, foarte fin granulată, tare, crocantă, suculentă, cu gust vinuriu, dulceag. Semințele sînt de mărime mijlocie, bine dezvoltate, ovoide, de culoare castanie, cîte 1—2 într-o lojă.

Însușiri fizilologice și particularități agrofitotehnice. Portaltoiul franc Bistrița 50 imprimă soiurilor zonate de măr o pornire în vegetație primăvara, mult mai uniformă în comparație cu mărul pădureț. Înălțimea medie a altoilor, la sfîrșitul perioadei de vegetație, în cîmpul II, este de 149—171 cm, net superioară celor altoiți pe mărul pădureț. Materialul săditor obținut este uniform și de calitate bună.

Date tehnice asupra portaltoiului. Numărul fructelor la un kg este de 15 bucăți; numărul mediu de semințe la un fruct este de 7,7 bucăți. Într-un kg de semințe intră 27 140 bucăți iar pentru 1 kg semințe sînt necesare 120—160 kg fructe. Cantitatea de semințe necesară la un hectar școală de puieți este de 40—60 kg. Procentul de germinație a semințelor este de 62—66. Pro-

Scanned with OKEN Scanner

ducţia medie de puieţi STAS la hectar este de 137 196—176 156 bucăţi. Din totalul puieţilor plantaţi în cîmpul I se pot altoi 97,1%.

Producţia de pomi STAS, la hectar, variază între 17 670—24 570 bucăţi, apropiată de cea obţinută la P. F. Pătul şi superioară celei obţinute pe măr păduret.

Zonarea. Se poate folosi ca portaltoi în toate zonele de cultură şi îndeosebi în Transilvania şi nordul Moldovei.

Pentru păr

Portaltoi franc — Harbuzeşti

Genealogia. A fost selecţionat la S.C.P.P. Fălticeni, dintr-o populaţie locală de păr Harbuzeşti.

Caractere morfologice. Pomul semincer este de vigoare mijlocie spre mare, are trunchi puternic, drept, cilindric, cu scoarţa de culoare cenuşie. Coroana este piramidală la pomii tineri, larg globuloasă după intrarea pe rod.

Fructul este de mărime mijlocie spre mică, cca. 70 g piriform, uşor aplatizat. Pulpa este albă, afînată, potrivit de suculentă, dulce.

Sămînţa este de mărime mijlocie, ovoidă, fără cioc, de culoare maron. Maturitatea de recoltare are loc în luna septembrie. Puieţii au rădăcina bine ramificată, începînd de la 5—10 cm adîncime în sol, avînd 3—4 rădăcini principale, cu aspect pivotant, profunde şi cu numeroase rădăcini secundare, dispuse sub un unghi de 70—90°, aproape trasante. Culoarea este galben-verzuie. Tulpina puieţilor este dreaptă, fără spini, cu puţini anticipaţi, cu internodii lungi. Scoarţa este netedă de culoare cafeniu-închisă, roşiatică spre vîrf. Mugurii sînt de mărime mijlocie, conici, ascuţiţi, de culoare cafenie glabri. Frunzele sînt de mărime mijlocie, ovale, formînd cu nervura mediană un fel de uluc; sînt de culoare verde-închis, lucioase, pe partea superioară, şi fin pubescente pe cea inferioară. Peţiolul este de lungime mijlocie, erect şi se continuă cu o nervură roşiatică, pe care se înseră nervurile secundare, sub un unghi ascuţit.

Însuşiri fiziologice şi particularităţi agrofitotehnice.

Portaltoiul franc Harbuzeşti imprimă soiului de păr o pornire uniformă în vegetaţie primăvara şi anume 97,6—99,3% faţă de numărul ochilor intraţi în iarnă. Aceasta atrage după sine o creştere uniformă a altoilor în cursul perioadei de vegetaţie şi posibilitatea de a proiecta coroana în cîmpul II la cca. 91—92% din numărul puieţilor plantaţi, sau 96—99% faţă de numărul ochilor porniţi în vegetaţie primăvara. Capacitatea de lăstărire a altoilor în cîmpul II este de 66—74%, funcţie de soi, mai mare cu 10—18% faţă de părul păduret.

Materialul săditor este foarte uniform, comparativ cu cel obţinut pe păr păduret. Afinitatea dintre altoi şi portaltoi este foarte bună la toate soiurile zonate.

În livadă, pomii altoiţi pe P.F. Harbuzeşti au un ritm rapid de creştere în prima perioadă de vegetaţie, apoi ritmul scade, obţinîndu-se în final, pomi de mărime mijlocie.

Scanned with OKEN Scanner

Producția. Intrarea pe rod are loc în anul al 4-lea de la plantare, cu 1—2 ani mai timpuriu decît la pomii altoiți pe pădureț. Producția de fructe este cu mult superioară la pomii altoiți pe P. F. Harbuzești, decît pe păr pădureț. La S.C.P.P. Fălticeni, s-au obținut următoarele producții de fructe în anul al 15-lea de la plantare:

La Favorita lui Clapp pe P. F. Harbuzești 31 787 kg/ha iar pe pădureț 22 642 kg/ha (spor 9147 kg/ha), la Contesa de Paris pe P. F. Harbuzești 45 821 kg/ha iar pe pădureț 42 160 kg/ha (spor 3 661 kg/ha), la Williams pe P.F. Harbuzești 11 757 kg/ha iar pe pădureț 9 242 kg/ha (spor 2 515 kg/ha); la Passe Crassane pe P. F. Harbuzești 10 843 kg/ha iar pe pădureț 571 kg/ha (spor 10 272 kg/ha).

Date tehnice. Numărul mediu de fructe la un kg este de 14 bucăți; numărul mediu de semințe într-un fruct este de 6,3 bucăți.

Din 100 kg fructe rezultă 257 g semințe iar într-un kg sînt, în medie 30 160 bucăți semințe. Cantitatea de sămînță necesară pentru un hectar este de 40—50 kg. Procentul de germinație a semințelor este de 53. Producția medie de puieți STAS, obținută la hectar este de 704 750 bucăți, din care buni de plantat 364 449 bucăți cu 141 125 bucăți respectiv 109 200 bucăți mai mult decît la părul pădureț. Dintr-un kg de semințe se obțin în medie 7 425 puieți buni de plantat, cu peste 2 000 puieți mai mult decît la părul pădureț.

Producția de pomi cu coroană, calitatea I variază între 22 755 și 23 000 bucăți, cu un spor de 1 344—3 750 pomi/ha, mai mult decît la părul pădureț.

Zonarea. Se recomandă folosirea P. F. Harbuzești în toate zonele pomicole din Moldova și în zona subcarpatică meridională.

Pentru prun

Portaltoi franc — Renclod verde

Genealogia. A fost selecționat dintr-o populație a soiului Renclod verde, la S.C.P.P. Fălticeni.

Caractere morfologice. Pomul semincer este relativ viguros, formează un trunchi puternic, puțin răsucit, cu scoarța aproape netedă. Coroana este globuloasă, răsfirată, în perioada de plină rodire se lățește. Ramurile de schelet sînt lungi, groase, ușor șerpuite, crescute sub unghiuri de ramificare mari, cu scoarța netedă, de culoare roșietică, pînă la cenușiu deschisă. Ramurile de rod sînt reprezentate prin buchete de mai și ramuri mijlocii, sînt relativ scurte și subțiri, cu muguri deși. Mugurii vegetativi sînt mici sau mijlocii, conici, cu vîrful depărtat de ramură, de culoare brun roșcată, așezați pe pernițe mici. Mugurii floriferi sînt mici cu vîrful ascuțit, de culoare cafenie. Frunzele sînt mari, cu limb pielos. Florile sînt de mărime mijlocie, cu petale mari, eliptic-rotunjite, albe, puțin depărtate; sepalele ușor alungite, concave; staminele, în număr de 18—20, sînt ceva mai scurte decît stilul.

Puieții portaltoi au rădăcina bine ramificată, iar tulpina este dreaptă și cu puțini lăstari anticipați, comparativ cu puieții de corcoduș, ceea ce ușurează mult altoirea.

Scanned with OKEN Scanner

Fructul este de mărime submijlocie, cu greutatea medie de 15—20 g. Are forma globuloasă, ușor turtită, de culoare verde-gălbuie; care la maturitatea deplină devine galben-verzuie, mată. Sîmburele este mic, cu crestele ventrale proieminente și suprafața puțin alveolată. Epoca de maturare are loc la sfîrșitul lunii august.

Însușiri fiziologice și particularități agrofitotehnice. Puieții portaltoiului franc Renclod verde prezintă o foarte mare uniformitate, ceea ce are ca rezultat pornirea în vegetație primăvara, a tuturor ochilor altoi într-un termen scurt și cu o creștere uniformă a altoilor. Afinitatea dintre portaltoiul franc Renclod verde și soiurile zonate este foarte bună, inclusiv la soiul Tuleu gras, a cărei afinitate cu corcodușul este slabă. Astfel procentul de prindere la altoire a soiului Anna Späth a fost cu 28,1 mai mare decît în cazul altoirii pe corcoduș. Soiurile de prun Tuleu gras și Anna Späth altoite pe Renclod verde, cresc mai rapid în livadă, atît în ceea ce privește grosimea trunchiului, cît și diametrul coroanei, în comparație cu cei altoiți pe corcoduș.

Producția. Deși intrarea pe rod este simultană la cei 2 portaltoi, producția obținută în primii ani de rod este superioară, la pomii altoiți pe portaltoiul franc Renclod verde, față de cei altoiți pe corcoduș. Astfel la S.C.P.P. Fălticeni în anul al IV-lea de rod s-au obținut la Anna Späth pe P. F. Renclod verde 4 839 kg/ha iar pe corcoduș 2 643 kg/ha (spor 2 196 kg/ha); la Tuleu gras pe P. F. Renclod verde 1 428 kg/ha, iar pe corcoduș 1 118 kg/ha (spor 310 kg/ha).

Date tehnice. Numărul mediu de fructe la kg este de 66 bucăți. Din 100 kg fructe rezultă 5520 kg sîmburi iar numărul sîmburilor într-un kg este de 1 348 bucăți. Pentru un hectar școală de puieți sînt necesare 680 kg sîmburi. Procentul de germinație este de 60. Producția medie de puieți STAS la hectar este de 552 000 bucăți din care 274 000 sînt de calitatea I.

Zonarea. Se recomandă folosirea P. F. Renclod verde în toate centrele și bazinele pomicole din țară.

Portaltoi franc — Voinești B

Genealogia. A fost selecționat la S.C.P.P. Voinești, dintr-o populație de prun Băligos.

Caractere morfologice. Pomul este de vigoare submijlocie spre slabă. Tulpina are duramen mic și lemnul tare. Coroana este piramidală, densă, iar unghiul de ramificare a ramurilor de schelet mijlociu spre mare. Lăstarii sînt subțiri, glabri și cu frunze mici, alungite, de culoare verde sau verde gălbuie. Ramurile roditoare sînt subțiri, mijlocii. Mugurii vegetativi ascuțiți, cu vîrful depărtat de ramură.

Florile sînt mici, cu petale albe și staminele seci sau cu puțin polen. Înflorirea are loc tîrziu, iar maturarea fructelor în cursul lunii august, funcție de zonă.

Fructul este mic, de formă alungită, ușor ascuțit spre capete și ușor bombat spre partea ventrală. Pielița este de culoare vînătă-roșiatică, acoperită cu pruină groasă, albicioasă sau albăstruie. Pulpa este galben-portocalie, uneori cu o ușoară nuanță verzuie. Are o structură gelatinoasă, de unde și denumirea soiului. Sîmburele este alungit, ascuțit la capete, de mărime mijlocie, cu partea ventrală ușor bombată, semiaderent la pulpă.

Scanned with OKEN Scanner

Însuşiri fiziologice şi particularităţi agrofitotehnice. P. F. Voineşti B are o creştere uniformă în pepinieră. Are o bună afinitate cu soiurile zonate de prun, cărora le imprimă o creştere redusă, intrare timpurie pe rod şi productivitate mare, în fiecare an. Se pretează foarte bine pentru livezile cu densitate mare. Comparativ cu pomii aceluiaş soi, altoiţi pe corcoduş, cei altoiţi pe P. F. Voineşti B au valori mai mici cu 26% la îngroşarea trunghiului, cu 33% la diametrul coroanei, cu 30% la înălţimea pomului.

Producţia. Intrarea pe rod are loc în anul al VI-lea de la plantare. Producţia medie de fructe pe o perioadă de 9 ani, la soiul Tuleu gras, a fost de 10,08 t/ha, aproape ca la cei altoiţi pe corcoduş, densitatea fiind pentru ambii portaltoi de 238 buc/ha. Deoarece vigoarea pomilor altoiţi pe P. F. Voineşti B este mult mai mică, se poate spori mult densitatea pomilor la hectar, ceea ce duce la un spor însemnat de recoltă.

Date tehnice. Numărul fructelor la kg este de 45—55 bucăţi. Dintr-o 100 kg fructe se obţin 7—8 kg sîmburi iar într-un kg sîmburi intră 1 630—1 700 bucăţi. Pentru un hectar şcoală de puieţi sînt necesari 850—900 kg sîmburi. Procentul de germinaţie este de 34,8. Producţia mediede puieţi STAS obţinută la hectar este de 250 000—272 500 buc., mai mică decît la corcoduş şi Roşiori vărateс.

Zonarea. Bazinele pomicole din zona subcarpatică meridională.

Portaltoi franc — Roşior vărateс

Genealogia. A fost selecţionat la S.C.P.P. Voineşti, dintr-o populaţie de prun Roşior vărateс.

Caractere morfologice. Pomul este de vigoare mare, are trunchiul gros, cu scoarţa cenuşie castanie. Coroana este invers piramidală, destul de largă, cu ramurile de schelet bine ramificate, avînd un unghi de inserţie mic, ceea ce face ca ele să se dezbine adesea sub greutatea rodului. Mugurii sînt relativ mici şi ascuţiţi. Lăstarii sînt de grosime mijlocie, cu scoarţa de culoare violacee, caracteristică.

Frunzele sînt mijlocii spre mari, obovate, cu marginile crenate şi suprafaţa netedă.

Fructul este de mărime mijlocie, forma invers ovoidă, cu tendinţe de a forma gît. Pieliţa este roşie-violet, la supramaturare devine violet-închis, uniformă pe tot fructul, uneori cu o nuanţă roşcată pe partea umbrită. Pulpa este de culoare galbenă-portocalie, suculentă, cu gust dulce-acrişor, relativ bun. Sîmburele este aderent la pulpă, mic spre mijlociu ca mărime. Maturitatea de recoltare are loc după 15 august.

Însuşiri fiziologice şi particularităţi agrofitotehnice. Portaltoiul franc Roşior vărateс imprimă soiurilor zonate altoite pe el, o pornire în vegetaţie primăvara, mai uniformă şi în proporţie de aproape 100% din totalul ochilor altoiţi. Aceasta asigură materialului săditor o uniformitate mai accentuată comparativ cu corcodușul.

Afinitatea cu soiurile zonate de prun este foarte bună; îndeosebi soiurile Tuleu gras, Vinete româneşti, Pêche, care au slabă afinitate cu corcodușul, găsesc în Roşior vărateс un portaltoi foarte bun. În livadă, creşterea în grosime a tulpinilor şi respectiv a coroanei la soiurile altoite pe Roşior vărateс este moderată, faţă de pomii altoiţi pe corcoduş.

Scanned with OKEN Scanner

Intrarea pe rod are loc cu 1—2 ani mai timpuriu. Dezbinarea de la locul de altoire, sub greutatea rodului sau în urma furtunilor, nu s-a observat la pomii altoiţi pe Roşior văratec, în timp ce fenomenul este frecvent la cei altoiţi pe corcoduş, mai ales la Tuleu gras.

Date tehnice. Numărul mediu de fructe la 1 kg este de 18—20 bucăţi. Din 100 kg fructe se obţin 5—6 kg sîmburi iar într-un kg de sîmburi intră cca 2 100 bucăţi. Pentru un hectar şcoală de puieţi se seamănă 600—700 kg sîmburi. Procentul de germinaţie este de 44. Productivitatea medie de puieţi calitatea I la hectar este de 243 727 bucăţi.

Producţia de pomi calitatea I obţinuţi la hectar este de 18 400 bucăţi, faţă de 12 475 bucăţi obţinuţi la corcoduş.

Zonarea. P. F. Roşior văratec dă rezultate bune în toată zona subcarpatică meridională.

Portaltoi franc — Buburuz

Genealogia. A fost selecţionat la S.C.P.P. Geoagiu dintr-o populaţie locală.

Caractere morfologice. Pomul este viguros, cu tulpina de grosime mijlocie, avînd scoarţa de culoare cenuşie cu lenticele numeroase, mai deschise la culoare, dispuse transversal. Coroana este de formă rotundă şi turtită, cu ramurile de schelet scurte şi groase la bază, bine prinse pe ax şi cu unghi de ramificare foarte mare. Mugurii sînt mici, de culoare brun-deschisă şi de formă oval-ascuţită către vîrf şi cu poziţia lipită de ramură.

Frunzele sînt mici, de formă eliptică, cu vîrful acuminat, de culoare verde-deschis, pubescente pe faţa dorsală; nervaţiunea este reticulată.

Fructul este mic, de formă sferică ovoidă, cu o bază ventrală superficială. Pieliţa este subţire, de culoare vînăt-închis, acoperită cu pruină de nuanţă albăstrie. Pulpa este de culoare galben-verzuie, cu numeroase vinişoare de culoare mai deschisă, lipsită de aromă şi dulceaţă. Sîmburele este mic şi bombat, neaderent la pulpă. Maturitatea fructelor are loc în prima jumătate a lunii august.

Însuşiri fiziologice şi particularităţi agrofitotehnice.

Ca portaltoi pentru cais şi prun s-a dovedit a întruni cele mai bune calităţi în privinţa afinităţii, sănătăţii, longevităţii şi productivităţii pomilor în livadă.

În pepinieră se înregistrează pierderi prin desprindere la locul de altoire, de numai 2—3%. Afinitatea între portaltoiul Buburuz şi soiurile de cais şi prun este foarte bună. Procentul ochilor prinşi la altoire, faţă de numărul celor altoiţi este de 78—91. Ritmul de pornire în vegetaţie primăvara este uniform.

Soiurile altoite pe P. F. Buburuz intră pe rod în anul al V-lea de la plantare.

Date tehnice. Numărul mediu de fructe la un kg este de 55—67 bucăţi. Din 100 kg fructe se obţin 7,5—8 kg sîmburi. Într-un kg de sîmburi intră cca 2 000—3 000 bucăţi. Pentru un hectar şcoală de puieţi se seamănă 450 kg sîmburi. Procentul de germinaţie este de 34. Producţia medie de puieţi calitatea I la hectar este de 163 491 bucăţi.

Producţia de pomi calitatea I obţinuţi la ha este de 14 000—17 000.

Zonarea. P. F. Buburuz dă rezultate bune în bazinul pomicol Geoagiu şi în regiunea a II-a pomicolă.

Scanned with OKEN Scanner

3. FLORI

3.1. GURA LEULUI — *ANTIRRHINUM MAJUS*

Start

Genealogia. A fost obținut prin mutageneză, urmată de selecția soiului existent în cultură Rubin ale cărei semințe au fost tratate cu agenți mutageni fizici, respectiv cu raze gamma, la Facultatea de horticultură a I.A.N.B. — București.

Caractere morfologice. Plantele au talia ce variază între 52,7 și 60,7 cm, încadrîndu-se în grupa soiurilor de înălțime și vigoare mijlocie. Tufa este semilaxă, bine ramificată, cu port normal, are lăstărire bună, totalizînd în medie 42,2 lăstari, dintre care 9,5—10,8 sînt floriferi, asigurînd plantei un potențial ridicat de înflorire pe tufă. Lăstarii principali au o grosime medie de 4—6 mm la bază, iar cei secundari de 3—5 mm de culoare verde, avînd poziție erectă.

Frunzele sînt lanceolate, de culoare verde-închis, cu densitate bună.

Tijele florale principale sînt erecte, cu o lungime mijlocie, indicată de talia soiului și vigoare medie, redată de grosimea tijei măsurată sub prima floare. Aceste însușiri morfologice scot în evidență posibilitatea folosirii soiului și pentru flori tăiate. Inflorescențele principale sînt erecte, avînd lungimea ce variază între 18 și 25,9 cm și numărul mediu de flori de 19,2, cu inserție laxă și dispoziție oblică pe ax. Florile sînt colorate în 2 nuanțe bine distincte — alb pe tubul corolei și roșu rubin intens pe labriu, cu o mărime medie de 40,6/25,8 mm. Coloritul contrastant al acestora și modul de dispunere conferă soiului un aspect plăcut, vesel, de o valoare decorativă deosebită. Prezintă un parfum tipic de gura-leului.

Însușiri fiziologice și particularități agrofitotehnice. Rezistența la rugină este mijlocie; la culturile netratate, exteriorizarea atacului are loc după perioada maximă a înfloritului. Soiul este rustic, puțin pretențios față de sol și climă, dar necesită o expoziție însorită.

Producția. Potențialul total de înflorire apreciat pe tijele principale, de la declanșare pînă la încheierea înfloritului aceleiași inflorescențe, este în medie de 29,8 flori, inserate pe o lungime medie a tijei de 33,4 cm.

Soiul este foarte florifer, producînd în medie 10,8 lăstari purtători de flori, iar înflorirea lăstarilor principali se continuă fără întrerupere cu cea a lăstarilor secundari, acoperind o perioadă de 92 zile, perioadă în care potențialul decorativ se menține susținut iar durata înfloritului este superioară tuturor soiurilor existente în cultură. Fertilitatea soiului este bună, iar capacitatea de producere de semințe este mijlocie.

Scanned with OKEN Scanner

Destinația. Soiul se recomandă pentru folosirea sa în parcuri și grădini pentru rabate, borduri, pete, covoare florale și pentru culturi de flori tăiate în cîmp.

Aniversare

Genealogia. Soiul a fost obținut prin mutageneză, urmată de selecție, a soiului Rubin existent în cultură ale cărui semințe au fost supuse unor tratamente cu agenți mutageni chimici respectiv cu colchicină, la facultatea de horticultură a I.A.N.B.-București.

Caractere morfologice. Plantele au talia ce variază între 57,6 și 71,2 cm.

Portul plantei este caracteristic, deosebit, de soiurile existente în cultură. Creșterea la început este piramidală, cu o dezvoltare puternică a axului principal, pe care se înseră foarte compact frunzele și lăstarii scurți; ulterior se ramifică de la bază, lăstarii principali egalînd și chiar depășind în înălțime tija centrală, formînd o tufă erectă în formă de candelabru. Plantele sînt foarte viguroase, situîndu-se pe primul loc față de sortimentul din cultură.

Grosimea lăstarilor variază între 4—8 mm, iar a tijelor florale, măsurată sub prima floare este în medie de 0,68 cm. Numărul total de lăstari este de 28,4, comparativ mai mic față de soiurile de referință, dar prin vigoare și modul de inserție asigură o compactitate deosebită a tufei și posibilitatea de a folosi fiecare lăstar ca floare tăiată.

Frunzele sînt dese, recurbate, de culoare verde-intens, lucioase, cu dispoziție deosebită tipică.

Tijele florale sînt drepte, erecte, foarte viguroase. Inflorescențele au lungimea ce variază între 17,9 și 25,8 cm; sînt compacte, cu florile inserate oblic. Numărul mediu de flori este de 28,1, conferind inflorescenței o bogăție și un aspect decorativ deosebit. Florile sînt mari, colorate în roșu-rubin, nuanță apropiată de soiul mamă, dar într-o tonalitate mai deschisă, luminoasă, foarte atrăgătoare.

Însușiri fiziologice și *particularități agrofitotehnice*. Rezistența la rugină este mijlocie. Față de factorii de mediu, soiul este puțin pretențios. Este rustic, dînd rezultate foarte bune, mai ales în zona din centrul și sudul țării.

Producția. Potențialul total de înflorire în timp, al tijelor principale este în medie de 53,3 flori — succesiv de la declanșarea înfloritului, pînă la încheierea acestuia.

Înflorirea debutează cu o săptămînă mai tîrziu, față de sortimentul din cultură.

Pe măsura înfloririi tijei principale se dezvoltă inflorescențele lăstarilor laterali, care ulterior amplifică decorul floral, menținînu-l o perioadă medie de cca 87 zile.

Fertilitatea soiului și capacitatea de producere de semințe este foarte bună, superioară soiurilor Start și Rubin.

Destinația. Soiul este foarte valoros pentru flori tăiate, cultivat în cîmp. Se poate folosi cu succes în diferite aranjamente în vase, datorită faptului că are tijele rigide. De asemenea se poate folosi în egală măsură pentru decorarea parcurilor și grădinilor în rabate, pete, covoare și jardiniere.

Zonarea. Se recomandă în special în zonele din sudul și centrul țării.

Scanned with OKEN Scanner

3.2. GAROAFA — *DIANTHUS* SP.

Gloria Clujului

Genealogia. Soiul a fost creat la S.C.P.P., Cluj-Napoca, prin selecţie clonală repetată a unei variaţii mugurale apărută la soiul Dark Red Sim Improved.

Caractere morfologice. Planta este viguroasă, cu tufă bogată, cu poziţie erectă, avînd o înălţime medie de 70—73 cm. Tijele florale sînt groase, drepte, cu o lungime ce depăşeşte 60 cm. Frunzele sînt mari, groase, ceroase, de culoare verde intens.

Florile sînt foarte mari, de culoare roşie intens, avînd calota floral㠠de 14—16 cm, depăşind sub acest aspect toate soiurile de garoafe din grupa Sim. Petalele sînt colorate în roşu, bine dezvoltate, dinţate pe margini dînd florilor un aspect bogat. Caliciul nu crapă, calitate ce conferă florii o valoare comercială ridicată pe toată durate sa, staminele lipsesc.

Însuşiri fiziologice. Rezistenţa la boli este bună, mai ales la *Fusarium dianthi.*

Materialul săditor se asigură prin butaşi care se pregătesc şi se înrădăcinează în lunile decembrie-februarie.

Producţia. Dă rezultate bune, asigurînd producţii de 4—4,5 flori/plantă în medie, în cazul respectării cu stricteţe a tehnologiei de cultură.

Destinaţia. Soiul Gloria Clujului este indicat pentru culturi de seră.

Zonarea. Este înmulţit la S.C.P.P. Cluj-Napoca.

3.3. TRANDAFIR — *ROSA* SP.

Foc de tabără

Genealogia. Soiul a fost creat la S.C.P.P. Cluj-Napoca, prin hibridare sexuată artificială între soiurile Paprika × Coup de Foudre. Face parte din grupa *floribunda.*

Caractere morfologice. Tufele sînt viguroase, avînd o înălţime medie de 60—70 cm în anii 3—4 de la plantare. Forma tipică a tufei este invers-piramidală avînd în acelaşi tump şi o creştere uniformă.

Tijele florifere sînt lungi, destul de erecte şi cu 6—9 flori pe tijă. Spinozitatea lor este redusă spre mijlocie. Frunzele compuse din cîte 5 foliole, sînt de mărime mijlocie, de culoare verde-închis, lucioase şi pieloase.

Înfloreşte foarte abundent, avînd 2—3 valuri principale de înflorire care durează pînă la venirea brumelor. Florile sînt mijlocii spre mari avînd în medie un diametru de 9 cm, înălţimea bobocului înainte de deschidere fiind de 3,5 m. Culoarea petalelor este roşu-vermillion-închis, catifelat, culoare ce se închide pe măsură ce florile trec de perioada optimă a înfloritului. Numărul petalelor este de 33, variind între limitele de 26—42, fiind în acelaşi timp mai mare ca al ambilor părinţi. Parfumul petalelor este slab.

Însuşiri fiziologice şi particularităţi agrofitotehnice. Rezistenţa la boli este bună, mai ales la pătarea neagră; faţă de făinare are o rezistenţă mijlocie. (cere mai puţine stropiri ca soiurile sensibile). Rezistenţa la ger este foarte

Scanned with OKEN Scanner

bună, cu toate acestea, baza tufelor trebuie mușoroită pe o porțiune de 15—20 cm. Rezistă bine și la brumele tîrzii de primăvară. Fiind un soi viguros se mulțumește și cu soluri de fertilitate slabă sau mijlocie, dar cere o expoziție însorită.

Destinația. Ca mod de utilizare, se pretează numai pentru decorarea parcurilor în masive mari, sau în grupuri mai mici și realizarea de garduri florifere, nicidecum ca floare tăiată. Este înmulțit în prezent la majoritatea pepinierelor de pe cuprinsul țării și utilizat în parcuri.

Zonarea. Se recomandă a fi înmulțit și cultivat în toate zonele din țară.

Luchian

Genealogia. A fost creat la S.C.P.P. Cluj-Napoca, prin hibridarea soiurilor Paprika × Coup de Foudre. Soiul face parte dun grupa *floribunda grandiflora*.

Tufa are o vigoare mijlocie spre mare, avînd o înălțime medie de 50—60 cm. Ramurile puternice conferă tufei o construcție robustă. Forma tufei este invers-piramidală, tijele fiind semierecte. Tijele, ușor șerpuite, poartă 1—6 flori. Spinozitatea tijelor este mică spre mijlocie. Frunzele sînt mari, compuse din 5 foliole, groase, lucioase și pieloase. Florile sînt mari sau foarte mari, diametrul lor fiind de 12 cm, iar lungimea bobocului de 3,5 cm. Mărimea florilor îl deosebește bine de majoritatea soiurilor floribunda. Forma florilor deschise este cea de farfurie, cu marginea petalelor ușor ridicate. Florile au 30—40 de petale, fapt ce asigură o deschidere sigură a bobocilor chiar și în perioada de vreme ploioasă.

Culoarea petalelor este roșu-cărămiziu strălucitor la deschiderea bobocilor, culoare care trece în roz-salmon închis la deschiderea completă a florilor. Parfumul este discret, plăcut, dar nu intens.

Însușiri fiziologice și particularități agrofitotehnice. Soiul Luchian are două perioade principale de înflorire, în iunie și august-septembrie, fiecare perioadă avînd o durată de 20—24 de zile. Rezistența la boli și mai ales la făinare este foarte bună datorită frunzișului sănătos, astfel că reclamă numai 6—7 stropiri anual. Rezistența la ger este mulțumitoare, la fel și rezistența la secetă. Fiind un soi rustic se mulțumește și cu soluri mai puțin fertile, dar cere expoziții însorite sau semiumbrite.

Destinația. În momentul de față este răspîndit în majoritatea centrelor cultivatoare de trandafiri.

Pentru calitățile sale decorative și rezistența bună la boli, soiul Luchian se recomandă pentru decorarea parcurilor.

Zonarea. În toate zonele din țară.

3.4. *ACHYRANTHES VERSCHAFFELTII*

Florentina

Genealogia. Este o variație mugurală apărută într-un lot de cultură de *Achyranthes Verschaffelti*, identificată și înmulțită în cadrul administrației parcurilor București.

Scanned with OKEN Scanner

36. Timpuriu de Cluj

37. Crişane clon 2

38. Foc de tabără

39. Luchian

40. Muscat timpuriu de Bucureşti

41. Select

40

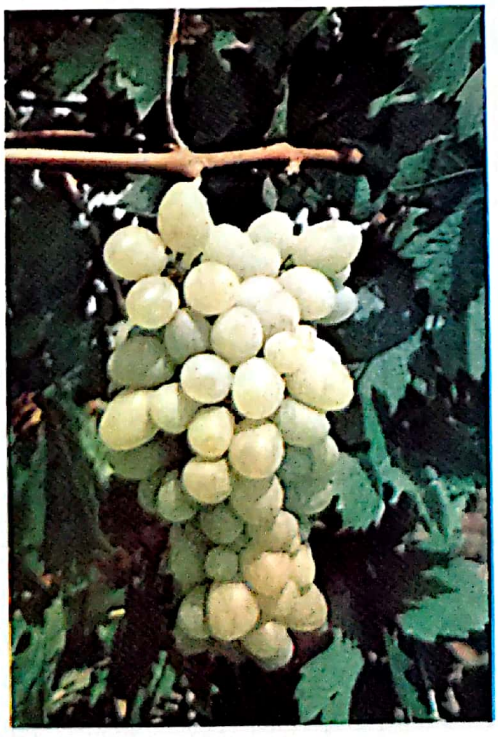

41

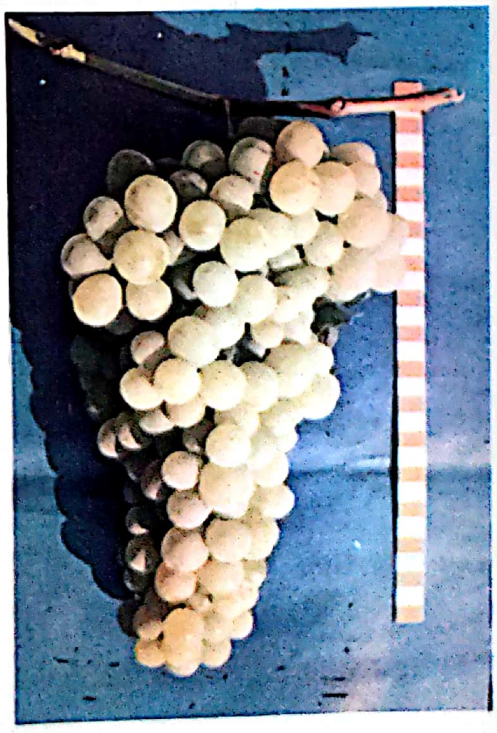

Scanned with OKEN Scanner

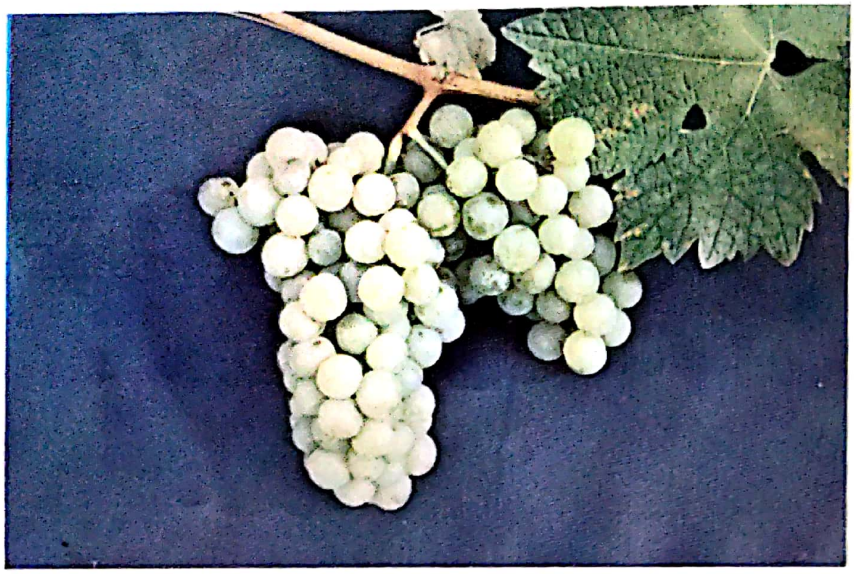

42. Şarbă

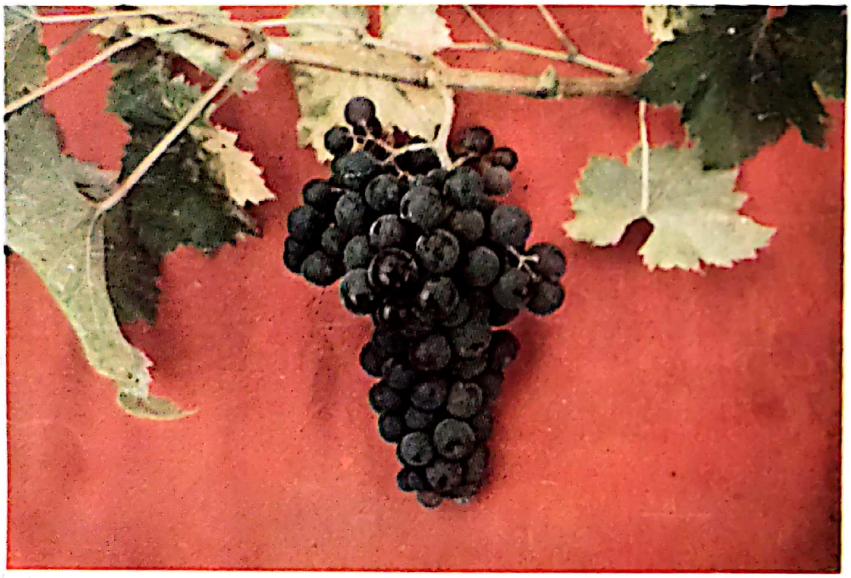

43. Băbească
neagră
clon 94

44. Cabernet Sauvignon clon 7

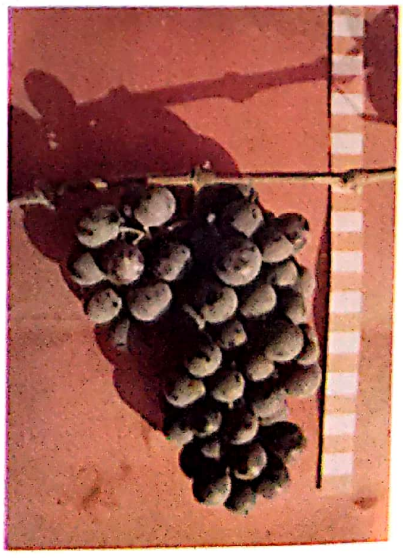

45. Cadarcă 123

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. Se caracterizează printr-o creştere uniformă a plantelor, care ajung la înălţimea de 20—30 cm şi 15—20 cm în diametru. Tufele plantei prezintă numeroase ramificaţii începînd de la bază, ceea ce permite formarea de covoare dese, care ocupă terenul din jur, asigurînd un covor reuşit.

Frunzele au formă oval-ascuţită-mare, cu vîrf ascuţit, colorate în roşu. Un asemenea colorit de roşu-purpuriu capătă şi lăstarii. În condiţii de luminozitate puternică, planta capătă nuanţe purpurii spre roz deschis.

Însuşiri fiziologice şi particularităţi agrofitotehnice. Avînd însuşirea de a ramifica puternic şi de a se reface uşor, plantele soiului nou Florentina suportă bine tunderea, regenerîndu-se uşor, fiind foarte indicate pentru obţinerea efectelor decorative rapide în amenajările floricole. Însuşirile menţionate permit recomandarea ei pentru decorurile florale din parcuri şi grădini, precum şi ca plantă de mozaic.

Se mai poate folosi ca plantă în borduri, în pete, în grupuri pe peluze, cultivîndu-se singură sau în asociaţie cu alte plante. Planta nu are pretenţii deosebite faţă de sol. Pe soluri foarte bogate, umede şi la semiumbră, culoarea se denturează.

Se înmulţeşte uşor prin butăşire, iar ramificarea bogată îi permite înmulţirea rapidă, obţinîndu-se dintr-o singură plantă 220—250 plante noi. Butăşitul şi înrădăcinarea la ghivece sînt operaţii ce sînt suportate bine de către plante.

Zonarea. Soiul nou creşte bine în toate zonele de cultură, datorită cărui fapt s-a extins rapid în ţară obţinîndu-se prin folosirea sa aranjamente florale ieftine, durabile şi deosebit de atrăgătoare.

Scanned with OKEN Scanner

Soiuri şi cloni pentru struguri de masă

Muscat Timpuriu de Bucureşti

Genealogia. Este un hibrid obţinut prin încrucişarea soiurilor Coarnă albă şi Regina viilor, la Catedra de viticultură a I.A.N.B. Bucureşti. Face parte din *Proles pontica, subproles georgica.*

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este uşor pufoasă, verde-albicioasă. Vîrful lăstarului şi primele 2 frunze sînt verzi-gălbui, uşor pufoase.

Frunza adultă este mijlocie, pentalobată, de culoare verde-închis, glabră pe faţa superioară, cu perişori scurţi pe faţa inferioară. Dinţii sînt mari, ascuţiţi, cu mucronii mici, gălbui, cu aşezare neuniformă. Sinusurile laterale sînt profunde, cele superioare sînt oval-închise sau aproape triunghiulare. Sinusurile inferioare sînt oval-închise, uneori deschise, sau semiînchise. Sinusul peţiolar este deschis, în formă de liră, ascuţit la bază. Lăstarul este subţire, fin striat, aproape glabru, de culoare verde în nuanţe castanii-roşcate. Coarda este de culoare cafenie-deschisă cu reflexe cenuşii, iar la noduri de culoare vineţiu-roşcată, pronunţată şi din loc în loc cu dungi mai intens colorate.

Floarea este hermofrodită normală, pe tipul 5, cu staminele normale, înclinate. Polenul este normal constituit, fertil, soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt uniaxiali, cilindrici sau cilindro-conici, mijlocii, cu aripioară sau cîrcel, cu boabe aşezate normal sau bătute. Bobul este ovoid, mijlociu, cu gust plăcut, fin tămîios, crocant. Pieliţa este subţire, pruinată, cu mici pustule brune şi punct pistilar persistent.

Caracterizare agrobiologică. Butucul este de vigoare mare, coardele au lungimea de 2 m, cu 18—22 lăstari pe butuc. În condiţiile de la I.C.V.V. Valea Călugărească, soiul Muscat timpuriu de Bucureşti a avut 41% lăstari fertili, faţă de 42% la soiul Regina viilor. Coeficientul de fertilitate absolut şi relativ la soiul nou faţă de Regina viilor, a avut valori mai mari (absolut 1,5 faţă de 1,2 şi relativ 1,0 faţă de 0,8). Indicii de productivitate absolut şi relativ au atins valori apropiate la Muscatul timpuriu de Bucureşti faţă de Regina viilor (249 şi 203 respectiv 250 şi 102).

Maturarea lemnului este asigurată, iar rezistenţa la ger şi la secetă a coardelor este bună. Este atacat de mană *(Plasmopara viticola)* şi făinare *(Oidium tuckeri).* Rezistă bine la molia strugurilor *(Polychrosis botrana),* dar este atacat de viespi.

Caracterizare agrotehnică. În cultura clasică tăierea cea mai potrivită este cea mixtă, în verigi de rod cu coarde mijlocii de 8—12 ochi şi asigurarea lemnului multianual.

Scanned with OKEN Scanner

Caracterizare tehnologică. În anii cu condiţii climatice normale, ajunge la maturitate deplină cu cîteva zile în urma soiului Perlă de Csaba şi cu 10 zile înaintea soiurilor Regina viilor şi Cardinal. Soiul are epoca de coacere timpurie, (sfîrşitul lunii iulie — începutul lunii august). Conţinutul mediu în zaharuri şi aciditate totală din must sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Muscat timpuriu de Bucureşti		Regina viilor	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	138,38	3,46	126,40	4,09
Greaca	126,00	3,30	—	—

Faptul că la maturitatea deplină a strugurilor, conţinutul în aciditate totală din must este relativ mic, face ca recoltatul strugurilor să fie făcut înaintea maturităţii depline, cînd aciditatea totală are valori mai mari şi gustul este mai echilibrat. În acest caz strugurii se pot livra pe piaţă ca trufanda.

Producţia. Analiza mecanică a strugurilor de la I.C.V.V. Valea Călugărească reliefează unele caracteristici valoroase ale soiului Muscat timpuriu de Bucureşti, comparativ cu soiul Regina viilor, după cum rezultă din tabelul 2.

Tabelul 2

Unitatea	Soiul	Producţia de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Muscat timpuriu de Bucureşti	1,449	2,132	6 074	8 954
	Regina viilor	2,284	2,500	9 593	10 500
Greaca	Muscat timpuriu de Bucureşti	3,325	—	12 302	—

Zonarea. În centrul viticol Greaca, a asigurat producţii mari de struguri, de calitate şi cu coacere timpurie, ceea ce îl recomandă pentru majoritatea podgoriilor şi în special în cele sudice, pentru consum în stare proaspătă. Se recomandă înmulţirea lui în podgoria Greaca, precum şi în celelalte podgorii din sudul ţării, putînd înlocui în sortiment soiurile Perla de Csaba şi Regina viilor şi completînd golul de producţie din conveierul varietal pînă la apariţia soiului Cardinal.

Coarna neagră tămîioasă

Genealogia. Este un hibrid natural din sămînţă de Coarnă neagră, obţinută prin polenizare liberă, la catedra de viticultură a I.A.N.B. Bucureşti.

Face parte din *Proles orientalis, subproles caspica.*

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este verde-gălbuie, scămoasă. Vîrful este verde-gălbui, cu ușoară nuanță roz-violacee, slab scămos. Primele 3—4 frunze sînt verzi-gălbui, pentalobate. Frunza adultă este mică-mijlocie, pentalobată, de culoare verde intens, glabră pe fața superioară, cu peri pe nervurile de pe fața inferioară. Dinții de pe marginea limbului sînt rotunjiți, înclinați, cu mucronii gălbui. Sinusurile laterale superioare sînt închise, ovale, cu marginile lobilor suprapuse. Sinusurile laterale inferioare sînt puțin mai mici, închise, ovale sau deschise în formă de „V". Sinusul pețiolar are forma de liră, sau este închis, elipsoidal. Lăstarul este verde, nuanțat în cafeniu. Coarda este de culoare cafeniu-gălbuie, striată și punctată.

Floarea este hermafrodită normală, de tipul 5, cu staminele normale, înclinate. Polenul este fertil, soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt uniaxiali, cilindro-conici, mijlocii sau mici-mijlocii, cu boabele dese pe ciorchine și omogene.

Bobul este oval, mijlociu, crocant, de culoare neagră intensă, acoperit cu pruină densă. Miezul este cărnos, cu aromă fină de tămîios, deosebit de plăcut la gust. Pielița este de grosime mijlocie, rezistentă la putrezire și păstrare.

Caracterizare agrobiologică. Butucul este de vigoare mijlocie. Are afinitate bună în cultură pe portaltoiul Kober 5 BB, Teleki 8 B și Riparia × Rupestris 3309 C.

În condițiile de la I.C.V.V. Valea Călugărească a avut în medie 59% lăstari fertili, coeficientul de fertilitate absolut de 1,4 cel relativ de 0,8, iar indicele de productivitate absolut de 273 și 156 cel relativ.

Maturarea lemnului este asigurată atît în condiții de silvostepă cît și în zonele deluroase. Se comportă bine pe dealurile însorite, preferă însă terenurile bogate. Este destul de rezistent la ger și brumă, puțin rezistent la mană, dar rezistă bine la atacul putregaiului cenușiu *(Sclerotinia fuckeliana)*.

Caracterizare agrotehnică. Tăierea cea mai potrivită este cea mixtă, cu coarde lungi de 12—14 ochi. Rodește abundent și pe copili. Se poate cultiva de asemenea pe contraspaliere, pergole, bolți, arcade etc.

Caracterizare tehnologică. Strugurii intră în pîrgă între 10—20 august și ajung la maturitate deplină la sfîrșitul lunii septembrie și începutul lunii octombrie, soiul fiind de epoca a cincea, respectiv a șaptea.

Conținutul mediu de zahăr și aciditate totală din must sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Coarnă neagră tămîioasă		Coarnă neagră	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	159,0	3,36	155,4	4,07
Greacă	166,0	3,90	—	—
Pietroasa	130,0	6,20	—	—
Odobești	186,0	4,10	—	—

Raportul între zaharuri și aciditatea totală este bine echilibrat, asigurînd gustul plăcut al strugurilor.

Scanned with OKEN Scanner

Analiza mecanică a strugurilor soiului Coarnă neagră tămîioasă de la I.C.V.V. Valea Călugărească, comparativ cu cea a soiului Coarnă neagră, este prezentată în tabelul 2.

Tabelul 2

Elemente cercetate	Soiul Coarnă neagră tămîioasă	Soiul Coarnă neagră
1 kg struguri conţine:		
– ciorchine (g)	26,0	20,0
– boabe (g)	974,0	980,0
– boabe (nr.)	373	363
– must (g)	670,0	692,0
100 boabe au:		
– greutatea totală (g)	293,0	270,0
– pieliţă (g)	45,0	40,0
– pulpă (g)	220,0	210,0
– seminţe (nr.)	255	162
– seminţe (g)	28	20
– indici: de structură	37,4	49
– bobului	37,3	36,3
– de compoziţie a bobului	5,0	5,0

Producţia. Producţiile medii de struguri la butuc şi la ha, la soiurile Coarnă neagră tămîioasă şi Coarnă neagră, sînt prezentate în tabelul 3.

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Producţia de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Coarnă neagră tămîioasă	1,925	3,367	8 076	14 141
Valea Călugărească	Coarnă neagră	1 654	3,067	6 950	12 881
Greaca	Coarnă neagră tămîioasă	3,453	–	12 778	–
Pietroasa	Coarnă neagră tămîioasă	2,985	–	12 775	–
Odobeşti	Coarnă neagră tămîioasă	6,730	–	20 190	–

Zonarea. Se recomandă pentru înmulţire în podgoriile Dealul Mare şi Greaca, pentru producerea strugurilor de masă cu coacere tîrzie, destinaţi consumului în stare proaspătă şi pentru conservare peste iarnă.

Coarnă neagră selecţionată

Genealogia. Este un hibrid natural creat din sămînţă de Coarnă neagră obţinută prin polenizare liberă, la I.A.N.B. Bucureşti, în colaborare cu Institutul de Cercetări Agronomice din România. Face parte din *Proles pontica, subproles georgica.*

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este pufoasă de culoare verzuie-albicioasă, cu o uşoară nuanţă violacee şi liziera castanie. Vîrful lăstarului este scămos, albicios, albicios-verzui.

Frunzele a 2-a şi a 4-a sînt verzi-arămii, gofrate, pentalobate. Frunza adultă este mijlocie-mare, pentalobată, de culoare verde închis, fin bășicată, glabră pe faţă superioară, cu scame pe cea inferioară. Dinţii de pe marginea limbului sînt lungi, ascuţiţi şi înclinaţi, cu mucronii gălbui. Sinusurile laterale superioare sînt închise, ovale, uneori cu un pinten în interior. Sinusurile laterale inferioare sînt destul de adînci, avînd forma de „V". Sinusul peţiolar este elipsoidal sau de formă ovală, închis prin suprapunerea lobilor.

Lăstarul este castaniu-roşietic lucios. Coarda este roşietică mai intensă, la noduri striată.

Floarea este hermafrodită normală, pe tipul 5, cu staminele normale înclinate. Polenul este fertil, abundent, soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt mijlocii, cilindro-conici, uniaxiali, cu boabe dese, destul de omogene. Bobul este oval, uniform, intens colorat în negru-roşietic, acoperit cu pruină densă, crocant, cu miezul consistent, cărnos, nearomat, cu gust dulce, plăcut şi mustul necolorat. Pieliţa este subţire şi rezistentă.

Caracterizare agrobiologică. Butucul este de vigoare mijlocie-mare. Vigoarea, rusticitatea, rezistenţa la boli şi dăunători, ca şi caracterele morfologice sînt asemănătoare cu cele ale soiului Coarnă neagră. Are afinitate bună în cultură pentru portaltoii Kobar 5 BB, Teleki 8 B şi Riparia × Rupestris 3309 C. În condiţiile de cultură de la I.C.V.V. Valea Călugărească, a avut în medie 47% lăstari fertili, coeficientul de fertilitate absolut de 1,5, cel relativ de 0,7, iar indicele de productivitate absolut de 270, respectiv 126. Maturarea lemnului este asigurată atît în condiţii de silvostepă, cît şi în zonele deluroase.

Produce struguri de calitate superioară, atît pe dealuri, cît şi la şes. Se comportă bine în regiunile mai sudice, dar nu prea secetoase. Rezistă bine la ger şi la brumă, mai puţin la mană. Nu este atacat de putregaiul cenuşiu. Este relativ rezistent la filoxeră şi nu este atacat de *Cochylis* şi *Eudemis*.

Caracterizare agrotehnică. În cultura clasică tăierea cea mai potrivită este cea mixtă, cu coarde lungi, de 10—14 ochi şi asigurarea lemnului multianual.

Caracterizare tehnologică. Strugurii intră în pîrgă în prima decadă a lunii august şi ajung la maturitate deplină în a doua jumătate a lunii septembrie, soiul fiind de epoca a 5-a.

Conţinutul mediu în zahăr şi aciditate totală din must sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Coarnă neagră selecţionată		Coarnă neagră	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	167,9	4,62	155,4	4,07
Greaca	139,0	4,20	—	—
Pietroasa	175,0	6,70	—	—
Odobeşti	147,0	4,20	—	—

Scanned with OKEN Scanner

Conținutul în zahăr și aciditate totală este armonios constituit, dînd strugurilor un gust plăcut.

Analiza mecanică a strugurilor, obținuți la I.C.V.V. Valea Călugărească, evidențiază o serie de caracteristici, după cum rezultă din tabelul 2.

Tabelul 2

Elemente cercetate	Soiul Coarnă neagră selecționată	Soiul Coarnă neagră
1 kg struguri conține:		
— ciorchine (g)	17,0	20,0
— boabe (g)	983,0	980,0
— boabe (nr.)	390	363
— must (g)	691	692
100 boabe au: — greutate totală (g)	300,0	270,0
— pieliță (g)	55,0	40,0
— pulpă (g)	232,0	210,0
— semințe (nr.)	215	162
— semințe (g)	13,0	20,0
— indicii: — de structură	57	49
— bobului	39,0	36,3
— de compoziție a bobului	4,2	5,2

Producția. Producțiile medii de struguri la butuc și la ha, la soiul Coarnă neagră selecționată și Coarnă neagră, sînt prezentate în tabelul 3.

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Producția de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Coarnă neagră selecționată	1,875	4,514	7 452	18 959
Valea Călugărească	Coarnă neagră	1,654	3,067	6 950	12 881
Greaca	Coarnă neagră selecționată	4,109	—	15 226	—
Greaca	Coarnă neagră	—	—	—	—
Pietroasa	Coarnă neagră selecționată	2,665	—	11 387	—
Pietroasa	Coarnă neagră	—	—	—	—
Odobești	Coarnă neagră selecționată	3,105	—	9 315	—
Odobești	Coarnă neagră	—	—	—	—

Zonarea. Este recomandat să înlocuiască soiul autohton Coarnă neagră, în podgoriile Dealul Mare, Odobești și Panciu. Se recomandă pentru înmulțire în podgoriile Dealul Mare, Greaca și Odobești, pentru producerea strugurilor de masă, cu coacere semitîrzie, destinați consumului în stare proaspătă și pentru conservare peste iarnă.

Scanned with OKEN Scanner

Triumf

Genealogia. A fost obţinut prin hibridarea soiurilor Lignan şi Afuz Ali, la Catedra de viticultură a facultăţii de horticultură a I.A.N.B. Bucureşti.

Face parte din *Proles orientalis, subproles antasiatica.*

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este glabră, cu scame rare de culoare verde-cafenie. Vîrful lăstarului şi primele 2—3 frunze sînt glabre, verzi-cafenii. Lăstarul este de culoare verde monoton, glabru.

Frunza adultă este mijlocie, pentabolată, de culoare verde cu mezolofilul subţire, neted. Sinusul peţiolar este în formă de „V", sinusurile laterale superioare sînt adînci, cele inferioare puţin marcate. Dinţii de pe marginea limbului sînt mijlocii, unghiulari.

Floarea este hermofrodită normală, pe tipul 5, uneori 6. Polenul este fertil, soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt mijlocii-mari, cilindro-conici, cu boabele aşezate des, pe ciorchine. Bobul este mare şi foarte mare de formă ovală, de culoare alb-aurie. Pieliţa este subţire, transparentă, acoperită cu pruină rară, cu pulpa crocantă şi gust plăcut, nearomat.

Caracterizare agrobiologică. Butucii sînt viguroşi, cu aparatul foliar bogat. Procentul de lăstari fertili este de 54, coeficienţii de fertilitate absolut şi relativ au atins valoarea de 1,5 respectiv 0,8, iar indicii de productivitate absolut şi relativ au înregistrat valori de 369 şi respectiv 197.

Soiul Triumf îşi maturează lemnul foarte bine, manifestînd o rezistenţă bună la ger, faţă de soiul genitor Afuz Ali. Este rezistent la secetă. Rezistenţa la mană este mai bună comparativ cu cea a soiului Afuz Ali, dar este sensibil la atac la *Oidium*. Nu este atacat de *Cochylis* şi *Eudemis*. Din cauza slabei rezistenţe la *Oidium*, este atacat şi de putregaiul cenuşiu.

Caracterizare tehnologică. Strugurii ajung la maturitatea de consum în epoca a II-a (în jurul datei de 10—20 august) şi mai rar la 1 august. Soiul Triumf întregeşte sortimentul soiurilor cu coacere timpurie, cu boabe mari, satisfăcînd îndeosebi cerinţele de struguri pentru masă, în luna august. Conţinutul mediu în zaharuri şi aciditate totală a strugurilor de la I.C.V.V. Valea Călugărească şi S.C.P.P. Băneasa-Bucureşti, sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Triumf		Afuz Ali	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate totală (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate totală (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	125,8	7,6	167,2	6,0
Bucureşti-Băneasa	160,0	3,4	—	—

Analiza mecanică a strugurilor de la I.C.V.V. Valea Călugărească a evidenţiat următoarele rezultate. (tabelul 2).

Scanned with OKEN Scanner

Tabelul 2

Elemente cercetate	Soiul Triumf	Soiul Afuz Ali
1 kg struguri conţine:		
– ciorchini (g)	33	22
– boabe (g)	967	978
– boabe (nr)	226	183
– must (g)	663	760
100 boabe au: greutate totală (g)	572	584
– pieliţă (g)	23	88
– pulpă (g)	542	454
– seminţe (nr)	134	121
– seminţe (g)	13	15
– indicii: – de structură	29,3	44,0
– bobului	22,6	18,3
– de compoziţie a bobului	23,5	51,0

Producţia. Producţiile medii de struguri la butuc şi la ha, sînt prezentate în tabelul 3.

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Producţia de struguri — kg	
		la butuc	la ha
Valea Călugărească	Triumf	5,570	15 039
Valea Călugărească	Afuz Ali	2,298	9 653
Băneasa-Bucureşti	Triumf	3,283	12 475

Se constată că soiul Triumf a înregistrat producţii mari de struguri, atît în cultura înaltă, la I.C.V.V. Valea Călugărească, faţă de soiul Afuz Ali, cît şi în cultură clasică la S.C.P.P. Băneasa-Bucureşti.

Soiul Triumf îşi maturează bine lemnul, are producţii mari de struguri de calitate, cu maturitatea de consum în epoca a II-a. Prezentînd un procent ridicat de lăstari secundari şi copili fertili care permit recuperarea unei părţi din producţie în caz de calamităţi.

Zonarea. Se recomandă extinderea în principalele centre viticole destinate soiurilor pentru struguri de masă, în zonele în care nu sînt condiţii favorabile atacului de Oidium şi de putregai cenuşiu.

Select

Genealogia. A fost obţinut prin hibridarea soiurilor Bicane × Chasselas doré, la catedra de viticultură a I.A.N.B. Bucureşti.

Face parte din *Proles orientalis, subproles antasiatica.*

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este glabră, de culoare verde-cafenie. Vîrful lăstarului şi primele 2—3 frunze sînt glabre, verzi-cafenii. Lăstarul este glabru, de culoare verde pe toată lungimea.

Frunza adultă este mijlocie-mare, pentalobată, de culoare verde, glabră pe ambele feţe. Sinusul peţiolar este în formă de liră închisă sau în formă de

Scanned with OKEN Scanner

„V“ și „U“ larg deschis. Sinusurile laterale superioare sînt foarte adînci, iar cele laterale inferioare sînt potrivit de adînci. Limbul este plan, ușor alungit, cu mezofilul subțire. Dinții de pe marginea limbului sînt mijlocii, unghiulari.

Floarea este hermafrodită normală, de tipul 5 sau 6, polenul este fertil, soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt mari și foarte mari, cu rahisul ușor răsfirat și flexibil, aspectuoși. Boabele sînt mari, ovale, asemănătoare cu cele de la soiul Bicane, acoperite cu un strat bogat de pruină, de culoare galben-verzuie, care împreună cu pruina dau o nuanță albicioasă, foarte atrăgătoare. Boabele sînt așezate des, ușor deformate. Pulpa este crocantă, cărnoasă, cu gust plăcut, aromat. Pielița este groasă, elastică, rezistentă la transport.

Caracterizare agrobiologică. Butucul are vigoare mijlocie. Procentul de lăstari fertili este de 30, iar coeficientul de fertilitate absolut 1,2 și cel relativ 0,3; indicii de productivitate, absolut și relativ, au valoarea de 510 și respectiv 127.

Soiul Select are o rezistență mijlocie la ger, este rezistent la secetă, la *Oidium* și putregaiul cenușiu. Nu este atacat de molia strugurilor.

Caracterizare tehnologică. Intră în pîrgă în ultima decadă a lunii august și ajunge la maturitatea deplină în ultima decadă a lunii septembrie și în prima decadă a lunii octombrie, fiind soi de epoca a V-a, a VI-a.

Cantitatea de zaharuri și aciditate totală sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Select	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate totală (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	125,8	4,6
I.A.N.B. București	165,0	4,6

Analiza mecanică a strugurilor și boabelor este prezentată în tabelul 2.

Tabelul 2

Elemente cercetate	Soiul Select
1 kg struguri conține: ciorchini (g)	24
— boabe (g)	976
— boabe (nr)	187
— must (g)	749
— tescovină (g)	227
100 boabe au: — greutate totală (g)	698
— pieliță (g)	64
— pulpă (g)	614
— semințe (nr)	172
— semințe (g)	20
indicii: — de structură	40
— bobului	19
— de compoziție a bobului	10

Scanned with OKEN Scanner

Producţiile medii de struguri la butuc şi la ha sînt prezentate în tabelul 3.

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Producţia de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Select	7,700	–	20 790	–
I.A.N.B. Bucureşti	Select	3,000	–	11 090	–

Condus în formă înaltă.

Zonarea. Este recomandat să fie extins în cultură în zonele viticole din sudul ţării.

Muscat de Hamburg clon 424

Genealogia. A fost obţinut prin selecţie clonală din soiul Muscat de Hamburg, la S.C.V. Greaca.

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este pufoasă de culoare verde. Vîrful lăstarului şi prima frunză sînt pufoase, de culoare alb-gălbuie pe faţa superioară şi alb-pufos pe partea inferioară. Lăstarul este de culoare verde. Coarda este de culoare brun-roşietică, punctată.

Frunza adultă este întreagă sau trilobată, mare, uniform dinţată, gălbuie. Limbul este fin scămos, nervurile sînt de culoare verde.

Floarea este hermafrodită normală, pe tipul 6, mai rar 5 sau 7. Polenul este constituit normal, fertil. Soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt rămuroşi, flexibili, mijlocii spre mari. Bobul este mare, uniform ca mărime şi culoare, avînd forma ovală.

Pieliţa este de culoare neagră-violacee, semigroasă şi rezistentă, acoperită cu pruină deasă. Pulpa este de culoare verzuie cu nuanţe roşietice, semicrocantă, suculentă, cu gust plăcut aromat.

Caracterizare agrobiologică. Butucul este viguros. Are afinitate bună pentru portaltoii Kober 5 BB şi Crăciunel 2. Are coeficientul de fertilitate absolut de 1,5, iar cel relativ de 1,1. Indicile de productivitate absolut şi relativ este de 340 şi respectiv de 242. Maturează bine lemnul. Prezintă o bună rezistenţă la ger şi secetă şi este sensibil la atacul de boli şi dăunători.

Caracterizare tehnologică. Strugurii intră în pîrgă în prima jumătate a lunii august şi ajunge la maturitatea deplină în prima şi a doua decadă a lunii septembrie, fiind un soi de epoca a IV-a, identică cu soiul Muscat de Hamburg.

Cantitatea de zaharuri şi aciditate totală din must sînt prezentate în tabelul 1.

Scanned with OKEN Scanner

Tabelul 1

Unitatea	Muscat de Hamburg clon 424		Muscat de Hambrug	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)
Greaca	166	3,4	158	3,3

Producţia. Producţiile medii de struguri la butuc şi la ha sînt prezentate în tabelul 2.

Tabelul 2

Unitatea	Soiul	Producţia de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Greaca	Muscat de Hamburg clon 424	4,877	6,770	16 245	22 564
	Muscat de Hamburg	2,715	3,150	9 049	10 498

Zonarea. Recomandat pentru cultură în zonele viticole din sudul ţării.

Soiuri şi cloni pentru vin

Şarba

Genealogia. A fost obţinut la S.C.V. Odobeşti, prin hibridarea naturală a soiului Riesling italian.

Face parte din *Proles pontica, subproles balcanica*.

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este pufoasă verde-albicios-gălbuie, cu reflexe cafenii pe margine. Primele frunze sînt verzi-albicioase, cu marginea roz-liliachie. Frunza adultă este mare, trilobată şi pentalobată, cu dinţii lungi şi ascuţiţi, cu nervurile proeminente şi cu peţiolul lung.

Lăstarul este verde, cu striaţiuni. Coarda este de culoare cafenie-gălbuie.

Floarea este hermofrodită normală, cu staminele mai lungi decît pistilul. Polenul este abundent şi fertil, soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt mijlocii-mari, tronconici cu boabele dese, caractere moştenite de la soiul Riesling italian. Bobul este rotund, de mărime mijlocie, de culoare gălbuie-rumenită, cu pieliţa groasă, zemos, fin aromat.

Caracterizare agrobiologică. Soiul este viguros, prezentînd la butuc, în medie 35 lăstari, cu lungimea totală de creştere de peste 55 m. Lungimea medie a unui lăstar este de 161 cm, iar lungimea lăstarului maturat este de peste 147 cm. A fost încercat pe portaltoiul Kober 5 BB, cu care are afinitate bună.

Soiul Şarba prezintă 69—75% lăstari cu rod, caracter asemănător cu al soiului Riesling italian; la fel valorile coeficienţilor de fertilitate sînt asemănătoare între cele 2 soiuri.

Greutatea medie a strugurilor (105—132 g), este mai mare decît a soiului Riesling italian (90—122 g).

Scanned with OKEN Scanner

Indicii de productivitate, relativ şi absolut, sînt mai mari decît cei de la Riesling italian, respectiv de 145, faţă de 134, indice relativ şi de 207 faţă de 177, indice absolut.

Maturarea lemnului este asigurată în diferite poziţii orografice. Rezistenţa la ger şi secetă este asemănătoare cu a soiului mamă, Riesling italian. Faţă de dăunători prezintă rezistenţă satisfăcătoare la atacul de *Cochylis*, *Eudemis*. Manifestă rezistenţă slabă la atacul de putregai cenuşiu, în anii ploioşi.

Caracteristici agrotehnice. Soiul Şarba a dat rezultate bune, în cultura clasică la şes, în condiţiile tăierii mixte cu coarde mijlocii de 10—12 ochi, cît şi în cultura înaltă, pe cordoane bilaterale, cu aplicarea tăierii mixte în cordiţe de 5—7 ochi.

Vegetează bine pe solurile din podgoriile Odobeşti şi Iaşi, care oferă condiţii bune de creştere şi fructificare.

Caracterizare tehnologică. Epoca de coacere este cuprinsă între 10 septembrie şi 5 octombrie, în funcţie de condiţiile climatice ale anului, soiul fiind de epoca a IV-V-a.

Conţinutul mediu în zahăr şi aciditate totală, înregistrate la I.C.V.V. Valea Călugărească, S.C.V. Odobeşti şi Iaşi, sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Şarba		Riesling italian	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Acitidate tot. (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	205,00	3,64	181,00	3,44
Odobeşti	225,00	5,00	214,00	6,26
Iaşi	210,00	—	205,00	—

Rezultatele analizei mecanice sînt menţionate în tabelul 2.

Tabelul 2

Elemente cercetate	Soiul Şarba	Soiul Riesling italian
1 kg struguri conţine:		
— ciorchine (g)	35,5	40,5
— boabe (g)	964,5	959,5
— boabe (nr.)	484,0	742,0
— must (g)	671,0	609,0
— must (cm^3)	624,0	567,0
— pieliţă şi părţi tari din miez (g)	—	—
— seminţe (g)	—	—
— total tescovină (g)	166,8	177,1
100 boabe au: — greutate totală (g)	220,0	200,0
— pieliţă (g)	90,0	51,0
— pulpă (g)	122,0	137,0
— seminţe (nr.)	135	175
— seminţe (g)	8,0	12,0
— greutatea a 100 seminţe (g)	—	—
indicii: — de structură	27,1	23,6
— bobului	48,4	74,2
— de compoziţie a bobului	1,35	2,60
— randament în must %	67,1	60,9

Scanned with OKEN Scanner

Datele privind compoziţia chimică a vinurilor obţinute şi valoarea lor organoleptică sînt redate în tabelul 3.

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Alcool vol. (%)	Acidit. tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zahăr (g/l)	Extract redus (g/l)	Cenuşe (g/l)	Notă la degust.
Valea Călugărească	Şarba	12,56	4,25	4,04	20,67	1,87	16,80
	Riesling italian	12,43	3,87	4,53	19,73	1,44	13,69
Odobeşti	Şarba	13,14	4,28	1,69	—	—	18,5
	Riesling italian	12,07	5,25	1,24	—	—	17,5
Iaşi	Şarba	12,27	4,59	2,06	25,9	1,93	18,42
	Riesling italian	11,83	5,27	4,11	21,9	1,72	17,66

Producţia. Producţiile medii de struguri la butuc şi la ha, la soiul Şarba şi Riesling italian, sînt redate în tabelul 4.

Tabelul 4

Unitatea	Soiul	Producţia de struguri — kg.			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Şarba	1,9	3,2	7 900	13 700
	Riesling italian	2,1	3,7	8 700	15 400
Odobeşti	Şarba	6,3	6,7	19 400	20 600
	Riesling italian	4,2	5,6	12 900	17 200
Iaşi	Şarba	2,9	3,7	11 500	14 700
	Riesling italian	2,8	3,6	11 100	14 300

Rezultă că la I.C.V.V. Odobeşti soiul are o producţie de struguri superioară soiului Riesling italian, sau egală cu a acestuia la S.C.V. Iaşi. La I.C.V.V. Valea Călugărească soiul Şarba este întrecut în producţie de soiul Riesling italian.

Zonarea. Se recomandă a fi extins în producţie în podgoriile Odobeşti şi celelalte podgorii din sud-estul Moldovei, pentru producerea vinurilor albe de consum curent şi în unii ani, vinuri de calitate superioară.

Crîmpoşie selecţionată

Genealogia. A fost creat la S.C.V. Drăgăşani, prin hibridare sexuată liberă a soiului Crîmpoşie.

Face parte din *Proles pontica, subproles balcanica.*

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este verde-albicioasă, puternic scămoasă. Primele trei frunze sînt întregi sau trilobate, de culoare verde-

Scanned with OKEN Scanner

albicioasă cu aspect bronzat, scămoase pe față superioară și puternic scămoase pe cea inferioară.

Lăstarul este de culoare verde-maronie, puternic scămos, mai ales la vîrful de creștere. Coarda este viguroasă, de culoare castaniu-deschis, vineție la noduri, cu meritale scurte.

Floarea este hermafrodită normală, pe tipul 5, frecvent 6, cu stamine drepte care depășesc lungimea stigmatului.

Frunza adultă este mare, în majoritate întreagă sau ușor gofrată, cu 3—5 lobi, ondulată, glabră pe față superioară și puternic scămoasă pe cea inferioară. Dinții sînt ascuțiți, cu baza lățită. Nervurile principale prezintă mezofil la bază, sînt destul de proeminente, ușor colorate în roșu-violaceu la bază.

Strugurii sînt mari, cilindro-conici, nearipați. Bobul este alb, sferic, uneori puțin oval, mijlociu, ca mărime, brumat, cu pete ruginii pe partea însorită. Miezul mai puțin cărnos, slab crocant, nearomat. Semințele sînt de mărime mijlocie, cîte 2—3 în bob.

Caracterizare agrobiologică. Prezintă butucii cu o vigoare mijlocie, avînd creșterile medii anuale de 1842 cm., lungimea medie a lăstarului de 91,8 cm. În general vigoarea soiului Crîmpoșie selecționată este apropiată de aceea a soiului Crîmpoșie.

Prezintă afinitate bună în cultură, pentru portaltoiul Kober 5 BB. Fertilitatea este mult mai ridicată la Crîmpoșie selecționată față de soiul Crîmpoșie. Valoarea medie a coeficienților de fertilitate este mai mare la Crîmpoșie selecționată (1,53 absolut și 1,09 relativ), comparativ cu soiul Crîmpoșie (1,30 absolut și 0,68 relativ). Valoarea medie a indiciilor de productivitate este mai mare la Crîmpoșie selecționată (329 absolut și 222 relativ), comparativ cu soiul Crîmpoșie (209 absolut și 114 relativ).

Maturarea lemnului este asigurată atît în zonele de deal, în condițiile de la S.C.V. Drăgășani, cît și la șes, în condițiile de la I.C.V.V. Valea Călugărească.

Se comportă bine atît în zonele de dealuri cît și de șes. Prezintă rezistență normală la ger, secetă și rezistență ridicată la putregaiul cenușiu.

Caracterizare agrotehnică. Soiul rodește abundent. Pentru o rodire normală în cultura clasică, trebuie să i se aplice tăierea mixtă, cepi de doi ochi și coarde de 10—12 ochi. În cultura înaltă și semiînaltă, verigile de rod pe coardă vor fi formate din cepi de 2 ochi și coarde de 4—5 ochi.

Caracterizare tehnologică. Epoca de coacere este asemănătoare cu a soiului Crîmpoșie. Strugurii intră în pîrgă în a doua decadă a lunii august, ajungînd la maturitate deplină în prima decadă a lunii octombrie. Este un soi de epoca a V-VI-a.

Conținutul mediu în zahăr și aciditate totală la I.C.V.V. Valea Călugărească și S.C.V. Drăgășani sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Crîmpoșie selecționată		Crîmpoșie	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	186	4,57	167	3,98
Drăgășani	207	4,56	195	4,70

Analiza mecanică a strugurilor scoate în evidenţă o serie de caracteristici aşa cum rezultă din tabelul 2.

Tabelul 2

Elemente cercetate	Valea Călugărească		Drăgăşani	
	Soiul Crîmpoşie selecţionată	Soiul Crîmpoşie	Soiul Crîmpoşie selecţionată	Soiul Crîmpoşie
1 kg struguri conţine:				
– ciorchine (g)	18	28	30,16	46,66
– boabe (g)	982	972	969,83	952,00
– boabe (nr.)	364	359	411,00	440,30
– must (g)	609	666	749,00	689,60
– must (cm^3)	572	631	693,30	649,60
– pieliţă şi părţi tari din miez (g)	–	–	181,00	211,00
– seminţe (g)	–	–	24,45	23,70
– total tescovină (g)	135	179	235,61	268,70
100 boabe au: – greutate totală (g)	277	300	274,60	241,30
– pieliţă (g)	53	25	26,86	31,03
– pulpă (g)	210	253	238,10	197,2
– seminţe (nr.)	203	144	198,00	155,0
– seminţe (g)	14	12	6,63	6,95
– greutatea a 100 seminţe (g)	–	–	3,70	4,32
Indicii: – de structură	54	34	32,93	21,40
– bobului	34,6	35,9	41,10	44,10
– de compoziţie a bobului	3,9	10,1	7,90	6,20
– randament în must (%)	66,9	66,6	74,90	68,90

Datele privind compoziţia chimică a vinurilor obţinute şi valoarea lor organoleptică sînt redate în tabelul 3.

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Date medii				
		Alcool vol. (%)	Acid. tot. (g/l) (H_2SO_4)	Acid. vol. (g/l)	Extract redus (g/l)	Nota la degust.
Valea Călugărească	Crîmpoşie selecţionată	10,84	4,14	0,66	17,21	15,74
	Crîmpoşie	10,60	3,30	0,36	16,79	14,11
Drăgăşani	Crîmpoşie selecţionată	11,60	4,60	0,39	22,30	18,7
	Crîmpoşie	11,30	4,73	0,52	20,20	17,9

Producţia. Producţiile medii de struguri la butuc şi la ha, la soiul Crîmpoşie selecţionată şi Crîmpoşie, sînt redate în tabelul 4.

Scanned with OKEN Scanner

Tabelul 4

Unitatea	Soiul	Producția de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Crîmpoșie selecționată	2,4	3,2	10.000	13.300
	Crîmpoșie	1,2	1,6	5.000	6.700
Drăgășani	Crîmpoșie selecționată	3,2	4,4	16.600	22.700
	Crîmpoșie	1,8	3,3	9.200	17.300

Soiul Crîmpoșie selecționată are o producție de struguri superioară soiului Crîmpoșie și poate fi destinat producerii vinurilor albe de consum curent și chiar albe de calitate superioară.

Soiul poate fi extins în producție pentru productivitatea sa ridicată, condiționată de o valoroasă bază ereditară, floarea hermafrodită normală, viguroasă, rezistență la putregaiul cenușiu, maturarea bună a lemnului și calitatea vinurilor, care depășesc soiul Crîmpoșie și pot atinge nivelul vinurilor superioare, în urma învechirii și a aplicării unor tehnologii corespunzătoare.

Zonarea. Este recomandat a fi extins în podgoria Drăgășani unde a dat și rezultatele cele mai bune. Poate înlocui cu succes în producție soiul Crîmpoșie, ale cărui producții sînt inconstante; prezintă o importanță deosebită pentru îmbunătățirea sortimentului din această podgorie.

Băbească gri

Genealogia. A fost identificat la S.C.V. Odobești, ca mutantă naturală din soiul Băbească neagră.

Face parte din *Proles orientalis, subproles caspica*.

Caractere morfologice. Rozeta la dezmugurire este verde, de nuanță roșietică, ușor scămoasă. Lăstarul are culoarea verde cu slabe striațiuni cafenii; vîrful lăstarului prezintă primele frunze de culoare verde-roșietic-cafenie, lucioase. Coarda este viguroasă, de culoare cafenie.

Frunza adultă este pentalobată, cu limbul verde, ușor gofrat, galben pe partea superioară, păros pe cea inferioară, cu marginile obișnuit îndoite în jos.

Inflorescența este rămuroasă, de formă conică, mijlocie ca mărime, iar floarea este hermofrodită normală, cu polen fertil. Soiul este autofertil.

Strugurii sînt rămuroși, cu rachisul puțin flexibil. Boabele sînt de formă discoidală, de mărime mică-mijlocie, de culoare gri-fumurie, acoperite cu pruină deasă. Culoarea boabelor și mărimea strugurilor sînt caracterele ampelografice, care deosebesc soiul Băbească gri de soiul Băbească neagră.

Caracterizare agrobiologică. Soiul Băbească gri prezintă butucii cu o vigoare mare, avînd creșterile medii anuale superioare cu 70 cm, față de soiul Băbească neagră.

Are afinitate bună în cultură pentru portaltoiul Kober 5 BB. Procentul lăstarului fertil înregistrează valori mai ridicate la Băbească gri, cu 1,6—4,4 față de soiul Băbească neagră. Coeficientul de fertilitate absolut este de 1,55, iar coeficientul de fertilitate relativ este de 1,00.

Scanned with OKEN Scanner

Indicii de productivitate sînt mai mari la primul soi faţă de cel de al doilea (indicile de productivitate, absolut de 283 faţă de 266; indicile de productivitate relativ de 179 faţă de 160).

Maturarea lemnului este asigurată şi prezintă rezistenţă bună la ger, secetă, *Cochylis* şi *Eudemis*. Are rezistenţă potrivită la putregaiul cenuşiu.

Caracteristici agrotehnice. Se recomandă agrotehnica specifică soiurilor de mare producţie, caracteristică podgoriei Odobeşti.

Caracterizare tehnologică. Strugurii ajung la maturitate deplină la aceeaşi perioadă ca soiul Băbească neagră, respectiv în intervalul de la 25 septembrie la 15 octombrie, ceea ce înseamnă că soiul Băbească gri este de epoca VI-VII-a.

Conţinutul mediu în zahăr şi aciditate totală la I.C.V.V. Valea Călugărească şi S.C.V. Odobeşti sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Băbească gri		Băbească neagră	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	185	5,84	186	4,59
Odobeşti	205	8,26	185	7,40

Analiza mecanică a strugurilor de la Valea Călugărească evidenţiază faptul că la soiul Băbească gri s-a obţinut un randament mai mare în must (66,2%) faţă de soiul Băbească neagră (51,2%), aşa cum rezultă din tabelul 2.

Tabelul 2

Elemente cercetate	Soiul Băbească gri	Soiul Băbească neagră
1 kg struguri conţine:		
— ciorchini (g)	39	37
— boabe (g)	961	963
— boabe (nr.)	487	372
— must (g)	662	512
— must (cm^3)	613	453
— pieliţă şi părţi tari din miez (g)	—	—
— seminţe (g)	—	—
— total tescovină (g)	149	135
100 boabe au: — greutate totală (g)	186	216
— pieliţă (g)	54	88
— pulpă (g)	115	115
— seminţe (nr.)	215	125
— seminţe (g)	17	13
— greutatea pentru 100 seminţe (g)	—	—
Indicii: — de structură	24,6	25,9
— bobului	48,7	37,2
— de compoziţie a bobului	2,1	1,3
— randament în must (%)	66,2	51,2

Scanned with OKEN Scanner

Datele privind compoziţia chimică a vinurilor obţinute şi valoarea lor organoleptică sînt redate în tabelul 3.

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Alcool vol. (%)	Acidit. totală (g/l) (H_2SO_4)	Zahăr (g/l)	Extr. red. (g/l)	Cenuşe (g/l)	Nota la degust.
Valea Călugărească	Băbească gri	12,93	5,34	225	21,31	1,69	—
	Băbească neagră	12,20	4,40	2,55	22,81	2,36	—
Odobeşti	Băbească gri	11,60	6,45	1,81	21,51	1,65	18,2
	Băbească neagră	10,59	5,71	1,47	21,77	1,82	17,5

Producţia. Producţiile medii şi struguri la butuc şi la ha, la soiurile Băbească gri şi Băbească neagră, sînt prezentate în tabelul 4.

Tabelul 4

Unitatea	Soiul	Producţia de struguri — kg.			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Băbească gri	3,2	4,4	13,700	18,300
	Băbească neagră	2,8	3,9	11,700	16,051
Odobeşti	Băbească gri	7,0	7,2	21,560	22,200
	Băbească neagră	6,0	6,9	18,480	21,250

Soiului Băbească gri are o producţie de struguri superioară soiului Băbească neagră. Diferenţele de producţie între cele 2 zone sînt influenţate de sistemul de cultură folosit (la Valea Călugărească — cultura joasă, la Odobeşti — cultură înaltă pe cordoane bilaterale) cît şi de condiţiile pedoclimatice, care sînt mai favorabile soiului Băbească gri la S.C.V. Odobeşti, unde de fapt a fost extins în cultura.

Zonarea. Este recomandat a fi extins în podgoriile Odobeşti şi în podgoriile din sud-estul Moldovei, pentru producerea de vinuri albe de consum curent şi chiar superioare, cît şi pentru obţinerea de vinuri spumoase şi distilate.

Codană

Genealogia. A fost obţinut la S.C.V. Odobeşti, prin hibridare sexuată, între soiurile Băbească neagră şi Fetească neagră. Face parte din *Proles pontica, subproles balcanica.*

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este verde cafenie, frunza catifelată. Vîrful lăstarului și primele 2—3 frunze sînt pufos catifelate, de culoare verde-cafenie.

Frunza adultă este mijlocie, cu 5—7 lobi, cu limbul alungit, rugos, subțire, verde închis. Sinusul peţiolar este în formă de „V" sau lîră închisă. Sinusurile laterale superioare sînt adînci, iar cele laterale inferioare sînt puțin marcate. Frunza adultă este păroasă pe partea inferioară și glabră pe cea superioară.

Lăstarul este verde-vineţiu. Coarda este de culoare brun-roșietică.

Floarea este hermofrodită normală, pe tipul 5 rar 6. Polenul este fertil, abundent, soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt mijlocii, conici sau cilindro-conici, aripați, cu boabele așezate rar pe ciorchini, apropiindu-se de aspectul ciorchinilor de la soiul Fetească neagră. Prezintă peduncul lung, lemnificat, caracteristic soiului.

Bobul este rotund, sferic, de culoare roșie vineţiu-violacee, acoperit cu un strat dens de pruină, cu pielița subțire, pulpa zemoasă, cu mustul incolor și gustul franc.

Caracterizare agrobiologică. Soiul este viguros, prezentînd la butuc creșteri anuale de 2964 cm. pînă la 3880 cm. Lungimea medie a unui lăstar a fost de 64 cm. A fost încercat pe portaltoiul Kober 5 BB, cu care are afinitate bună.

Soiul Codană prezintă în medie 66% lăstari cu rod, față de 54% la soiul Băbească neagră. Valori medii mai mari privind coeficientul de fertilitate absolut și relativ s-au obținut la Codană, față de Băbească neagră, respectiv 1,4 și 1,0 față de 1,2 și 0,9. În ceea ce privește valorile medii ale indiciilor de productivitate absolut și relativ, la soiul Codană s-au obținut valori mai mici (182 și 51) față de cele obținute la Băbească neagră (336 și 182) datorită faptului că greutatea medie a unui strugure a fost mai mică la Codană (132,9 g) față de cea a soiului Băbească neagră (259,0 g).

Soiul Codană își maturează bine lemnul și rezistă bine la ger. Rezistă destul de bine la secetă. Manifestă rezistență bună la putregaiul cenușiu și nu este atacat, chiar în anii cu atac puternic, de *Cochylis* și *Eudemis*.

Caracterizarea tehnologică. Epoca de coacere are loc în a doua și a treia decadă a lunii octombrie, soiul Codană fiind de epoca a V—VI-a. Conținutul mediu în zahăr și aciditate totală înregistrate la I.C.V.V. Valea Călugărească și S.C.V. Odobești sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Codană		Băbească neagră		Fetească	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	184,7	4,81	198,5	6,71	—	—
Odobești	182,0	6,10	181,0	6,90	202,0	5,90

Analiza mecanică a strugurilor, de la I.C.V.V. Valea Călugărească, scoate în evidență o serie de caracteristici ale soiului Codană care sînt specifice soiurilor de vin, după cum rezultă din tabelul 2.

Scanned with OKEN Scanner

Tabelul 2

Elemente cercetate	Soiul Codană	Soiul Băbească neagră
1 kg struguri conţine:		
– ciorchine (g)	54,0	30,0
– boabe (g)	946,0	970,0
– boabe (nr.)	585	420
– must (g)	698,0	753,0
– must (cm^3)	635	640
– pieliţă şi părţi tari din miez (g)	–	–
– seminţe (g)	–	–
– total tescovină (g)	160,0	144,0
100 boabe au: – greutatea totală (g)	164,0	216,0
– pieliţă (g)	32,0	88,0
– pulpă (g)	121,0	115,0
– seminţe (nr.)	285	125
– seminţe (g)	11,0	13,0
– greutatea a 100 seminţe (g)	–	–
indicii: – de structură	17	32
– bobului	58,5	42,0
– de compoziţie a bobului	3,7	1,30
– randamentul în must (%)	69,8	75,3

Datele referitoare la compoziţia chimică a vinurilor obţinute la S.C.V. Odobeşti sînt redate în tabelul 3.

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Alcool vol. (%)	Acidit. tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zahăr (g/l)	Extr. redus (g/l)	Cenuşă (g/l)	Glicerol (g/l)
Odobeşti	Codană	10,50	6,35	3,14	22,36	2,02	8,37
	Băbească neagră	10,41	6,66	1,76	23,12	1,82	10,12
	Fetească neagră	11,78	4,53	2,32	23,21	2,88	9,81

Producţia. Producţiile medii de struguri la butuc şi la ha, la soiurile Codană, Băbească neagră şi Fetească neagră, sînt redate în tabelul 4.

Tabelul 4

Unitatea	Soiul	Producţia de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugăreacă	Codană	3,04	3,7	12.600	15.600
	Băbească neagră	2,9	4,4	11.800	18.500
Odobeşti	Codană	6,9	7,9	22.800	26.100
	Băbească neagră	6,2	8,1	20.400	26.700
	Fetească neagră	2,5	3,7	8.400	12.400

Scanned with OKEN Scanner

Soiul Codană are o producţie de struguri mai constantă, superioară soiurilor Băbească neagră şi Fetească neagră, dovedindu-se ca un soi de mare productivitate pentru producerea vinurilor roşii de consum curent.

Zonarea. Se recomandă a fi extins în podgoriile Odobeşti, Nicoreşti şi Dealul Mare.

Traminer roz — clon 60

Genealogia. A fost obţinut prin selecţie clonală din soiul Traminer roz, la S.C.V. Blaj.

Caractere morfologice. Dezmugurirea este pufoasă, de culoare verde-albicioasă, cu reflexe liliachii.

Vîrful şi primele 2 frunzuliţe au culoarea verzi-albicioase, pufoase. Frunzele a 3—5-a sînt verzi-arămii, scămoase pe faţa superioară, alb-scămoase pe partea inferioară.

Lăstarul este de culoare verde, cu striuri vineţii. Coarda este relativ subţire, de culoare cafenie-roşietică, castanie la noduri, punctată.

Frunza adultă este întreagă sau trilobată, de culoare verde-închis, scămoasă pe dos. Sinusurile superioare sînt liliforme, cele inferioare abia sînt schiţate; sinusul peţiolar are forma de „V", uneori închis prin petrecerea lobilor. Prezintă dinţi laţi şi rotunzi. Mezofilul este gofrat; nervurile sînt verzi, roşietice la bază.

Floarea este hermafrodită normală, de tipul 5. Polenul este normal constituit, fertil, soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt cilindrici, mici sau submijlocii, cu boabe dese, uneori aripaţi. Bobul este mic, rotund-sferic, rareori ovoid, de culoare roz-murdar, cu pulpa zemoasă, nearomată; pieliţa este groasă, elastică şi acoperită cu multă pruină.

Caracterizarea agrobiologică. Butucul este de vigoare mijlocie. Coeficientul de fertilitate absolut are valoare medie 1,6, cel relativ de 1,3, cu 81% lăstari fertili. Indicile de productivitate absolut este de 144, iar cel relativ de 117.

Rezistă bine la putregaiul cenuşiu. Este potrivit de rezistent la ger şi secetă. Nu este atacat de moliile strugurilor, rezistă relativ bine la Oidium.

Caracterizare tehnologică. Intră în pîrgă în prima decadă a lunii august şi ajunge la maturitatea deplină, în prima şi a doua decadă a lunii septembrie, fiind soi de epoca a IV-a.

Concentraţia în zaharuri şi aciditate totală din must sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Traminer roz clon 60		Traminer roz	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	198,3	5,1	209,0	4,8
Blaj	217,0	4,5	205,0	4,3

Scanned with OKEN Scanner

Analiza mecanică a strugurilor și a boabelor este prezentată în tabelul 2.

Tabelul 2

Elemente cercetate	Traminer roz clon 60	Traminer roz
1 kg struguri conține:		
– ciorchinii (g)	42	35
– boabe (g)	958	965
– boabe (nr.)	640	630
– must (g)	730	635
– tescovină (g)	228	330
100 boabe au: – greutate totală (g)	162	153
– pieliță (g)	26	27
– pulpă (g)	126	111
– semințe (nr.)	142	163
– semințe (g)	10	15
indicii: – de structură	22	27
– bobului	64	63
– de compoziția bobului	5	4
– randamentul în must (%)	73	63

Producția. Producțiile medii de struguri la butuc și la ha sînt prezentate în tabelul 3.

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Producția de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Traminer roz clon 60	2,620	3,973	11.008	15.686
	Traminer roz	2,372	3,285	9.632	13.797
Blaj	Traminer roz clon 60	2,450	3,070	12.250	13.108
	Traminer roz	2,040	2,670	10.241	11.419

Vinul obținut din Traminer roz clon 60, este mai alcoolic, mai extractiv și mai bogat în glicerol. Principalele caracteristici ale vinurilor sînt prezentate în tabelul 4.

Tabelul 4

Unitatea	Soiul	Alcol. vol. %	Acidit. totală (g/l) (H_2SO_4)	Extract sec. red. (g/l)	Glicerol (g/l)	Cenușă (g/l)
Valea Călugărească	Traminer roz clon 60	13,4	3,4	19,0	–	1,52
	Traminer roz	12,2	3,4	25,0	–	1,40
Blaj	Traminer roz clon 60	12,1	3,9	29,5	8,3	–
	Traminer roz	11,6	5,0	27,5	7,7	–

Scanned with OKEN Scanner

Zonarea. Este recomandat să fie înmulțit în podgoriile din centrul Transilvaniei.

Cadarcă clon 123

Genealogia. A fost obținut prin selecție clonală din soiul Cadarcă, la S.C.V. Miniș.

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este pufoasă, de culoare verde. Are vîrful lăstarului și prima frunză alb-pufoase; frunzele a 2—4-a de la vîrf gălbui-scămoase pe față, alb-pufoase pe partea inferioară, cu nuanță liliachie pe margini.

Lăstarul este de culoare verde-roșietic. Coarda este striată, glabră, de culoare brun roșcat-maronie, ușor pruinată.

Frunza adultă este mare, întreagă, puternic pufoasă pe fața inferioară și fin scămoasă pe fața superioară, cu nervurile verzi.

Floarea este hermafroditică normală, pe tipul 5—6. Polenul este fertil, soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt mijlocii spre mari, cilindro-conici, uniformi ca mărime, cu boabe dese. Bobul are forma rotundă sau ușor alungită, de mărime mijlocie sau mare. Pielița are culoare neagră-albăstruie, de grosime mijlocie, elastică, cu pruină groasă și persistentă. Pulpa are consistența ușor vîscoasă, mustoasă cu gust dulce-mieros.

Caracterizarea agrobiologică. Vigoarea butucului este mijlocie spre mare. Are coeficientul de fertilitate absolut de 1,7, iar cel relativ de 1,3, cu 78% lăstari fertili. Indicile de productivitate absolut are valoarea de 215 și relativ de 165. Rezistă bine la secetă, ger. De asemenea are o bună rezistență la mană, dar prezintă o ușoară sensibilitate la atacul de făinare și putregaiul cenușiu. Nu este atacat de păianjănul roșu.

Caracterizare tehnologică. Intră în pîrgă în a treia decadă a lunii august și ajunge la coacerea deplină, între 1 septembrie și 6 octombrie, fiind un soi cu coacere tîrzie, în epocile a IV-V-a.

Cantitatea de zaharuri și aciditate totală din must sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Cadarcă clon 123		Cadarcă	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate totală (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate totală (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	185	5,9	—	—
Miniș	198	3,0	156	4,1

Analiza mecanică a strugurilor și boabelor este prezentată în tabelul 2.

Scanned with OKEN Scanner

Tabelul 2

Elemente cercetate	Cadarcă clon 123
1 kg struguri conține:	
– ciorchine (g)	46
– boabe (g)	954
– boabe (nr.)	516
– must (g)	730
– tescovină (g)	224
100 boabe au: – greutate totală (g)	240
– pieliță (g)	53
– pulpă (g)	178
– semințe (nr.)	133
– semințe (g)	9
indicii: – de structură	20
– bobului	52
– de compoziția bobului	3
– randamentul în must (%)	73

Producția. Producțiile medii de struguri la butuc și la ha sînt prezentate în tabelul 3.

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Producția de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Cadarcă clon 123	3,275	5,700	13.738	23.940
Miniș	Cadarcă clon 123	2,360	5,804	14.340	26,698
	Cadarcă	2,250	3,832	10.400	17.626

Realizează vinuri superioare. Prezentăm mai jos principalele caracteristici ale vinului, (tabelul 4).

Tabelul 4

Unitatea	Soiul	Alcool. vol. (%)	Acidit. totală (g/l) (H_2SO_4)	Extr. red. (g/l)	Glicerol (g/l)	Culoare		Cenușie (g/l)
						intensit.	Tentă	
Valea Călugărească	Cadarcă clon 123	11,3	4,3	26,0	–	–	–	2,11
Miniș	Cadarcă clon 123	10,9	4,5	23,1	8,7	0,45	0,85	2,09
	Cadarcă	9,9	5,5	29,7	9,6	0,32	0,97	2,06

Clonul Cadarcă 123, se evidențiază prin uniformitatea mărimii ciorchinilor și boabelor, uniformitatea coacerii acestora pe butuc și productivitate ridicată.

Zonarea. Se recomandă a fi înmulțit și extins în microzona sudică a podgoriei Miniș-Măderat, la Recaș și în podgoria Moldova Nouă.

Scanned with OKEN Scanner

Cabernet Sauvignon clon 7

Genealogia. A fost obţinut prin selecţie clonală din populaţia soiului Cabernet Sauvignon, la S.C.V. Drăgăşani.

Face parte din *Proles occidentalis, subproles gallica.*

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este pufoasă, de culoare verde-simplu. Vîrful lăstarului şi primele 2 frunze sînt pufoase, albe-liliachii pe ambele feţe. Lăstarul este de culoare verde roşietic. Coarda este roşietică, cu meritalele scurte, lemnul tare.

Frunza adultă este pentalobată, ajungînd uneori septalobată prin apariţia pe lobul terminal a încă două sinusuri suplimentare. Lobii sînt bine degajaţi, iar sinusurile au la bază forma de cerc, care constituie caracter de soi.

Floarea este constituită normal, cu polen fertil, soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt cilindrici sau cilindro-conici, alungiţi, majoritatea uniaxiali, de mărime mijlocie, cu boabe dese. Bobul este rotund, mic ca mărime, brumat, negru-albăstrui, nearomat, crocant, cu pieliţa groasă, bogată în substanţe colorante, cu gust „ierbos".

Caracterizare agrobiologică. Butucul este ceva mai viguros şi foarte uniform în comparaţie cu martorul. Coeficientul de fertilitate absolut are valoare medie de 1,6, iar cel relativ 0,8, cu 55% lăstari fertili. Indicile de productivitate absolut are valoarea medie de 210, iar cel relativ de 123.

A fost altoit pe portaltoiul Kober 5 BB, cu rezultate bune. Are rezistenţă bună la ger, făinare, putregaiul cenuşiu şi la molia strugurilor.

Caracterizare tehnologică. Cercetînd evoluţia procesului de maturare a strugurilor, reiese că, Clonul Cabernet Sauvignon 7 are coacere tardivă, ajungînd la maturitate deplină în epocile a IV-V-a.

Cantitatea de zaharuri şi aciditatea totală în must sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Cabernet Sauvignon clon 7		Cabernet Sauvignon	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate totală (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate totală (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	195,9	6,0	205,9	5,1
Drăgăşani	201,5	5,9	204,3	5,1

În ceea ce priveşte conţinutul în zaharuri şi aciditate clonul Cabernet Sauvignon 7, înregistrează valori ceva mai mici faţă de Cabernet Sauvignon.

Analiza mecanică a strugurilor este prezentată în tabelul 2.

Rezultă că deosebirile, cu mici excepţii, sînt practic neesenţiale.

Producţia. Producţiile medii de struguri la butuc şi la ha, la Cabernet Sauvignon clon 7 şi la soiul Cabernet Sauvignon, în centrele unde au fost studiate, sînt prezentate în tabelul 3.

Produce vinuri roşii de calitate superioară, principalele caracteristici ale vinurilor sînt prezentate în tabelul 4.

Se evidenţiază prin producţii mari, constante şi uniforme.

Zonarea. Se recomandă a fi extins în cultură în toate zonele viticole, unde soiul Cabernet Sauvignon a fost zonat.

Scanned with OKEN Scanner

Tabelul 2

Elemente cercetate	Valea Călugărească		Drăgășani	
	Cabernet Sauvignon clon 7	Cabernet Sauvignon	Cabernet Sauvignon clon 7	Cabernet Sauvignon
1 kg struguri conține:				
– ciorchini (g)	42	36	67	51
– boabe (g)	958	964	933	949
– boabe (nr.)	644	556	–	–
– must (g)	695	671	687	705
– must (cm^3)	626	572	–	–
– tescovină (g)	185	170	196	196
100 boabe au: – greut. totală (g)	127	130	130	129
– pieliță (g)	39	42	22	23
– pulpă	78	73	102	100
– semințe (nr.)	160	171	–	–
– semințe (g)	10	15	6	6
indicii: – de structură	23	27	14	19
– bobului	64	56	–	–
– de compoziție a bobului	2	2	5	4
– randamentul în must (%)	69,5	67,1	68,7	70,5

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Producția de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Cabernet Sauvignon clon 7	2,145	3,418	9.008	14.355
	Cabernet Sauvignon	1,773	2,863	7.449	12.024
Drăgășani	Cabernet Sauvignon clon 7	2,415	4,305	10.061	17.934
	Cabernet Sauvignon	1,020	1,636	4.249	6.815

Tabelul 4

Unitatea	Soiul	Alcool. vol. (%)	Acidit. totală (g/l) (H_2SO_4)	Extract sec.		Cenușe (g/l)
				total (g/l)	redus (g/l)	
Valea Călugărească	Cabernet Sauvignon clon 7	11,8	4,6	28,7	26,6	2,3
	Cabernet Sauvignon	12,2	4,3	27,2	24,7	2,1
Drăgășani	Cabernet Sauvignon clon 7	12,3	4,5	28,8	27,1	1,9
	Cabernet Sauvignon	12,9	4,0	26,0	23,3	2,1

Scanned with OKEN Scanner

Pignol gris clon 34

Genealogia. A fost obţinut prin selecţie clonală din soiul Pinot gris, la S.C.V. Blaj.

Caracterizare morfologică. La dezmugurire, rozeta este pufoasă, de culoare verde-albicioasă.

Vîrful lăstarului şi prima frunză sînt pufoase-albicioase, cu slabă nuanţă liliachie pe margini. Lăstarul este de culoare verde-roşcat, glabru şi uşor striat. Coarda este roşcată pe o parte şi cenuşie pe cealaltă, punctată, la noduri este vineţie, des striată.

Frunza adultă este întreagă, tri-ori pentalobată. Frunzele de la baza butucului sînt adînci lobate, cele de la vîrf sînt mai mult întregi sau trilobate.

Floarea este hermafrodită normală, de tipul 5 sau 6. Polenul este normal constituit, fertil, soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt uniaxiali, cilindrici sau cilindro-conici, mici sau mijlocii, cu boabe dese. Bobul este rotund, mic, de culoare cenuşiu-afumat, cu must necolorat şi lipsit de aromă. Pieliţa este groasă şi acoperită cu un strat gros de pruină. Pulpa are consistenţă mijlocie, zemoasă.

Caracterizare agrobiologică. Butucul este de vigoare mijlocie. Coeficientul de fertilitate absolut şi relativ are valoare medie de 1,4 şi respectiv 0,7. Indicele de productivitate absolut are valoarea medie 102, iar cel relativ de 44. Rezistă bine la ger şi secetă, dar este sensibil la atacul de putrezire şi molia strugurilor.

Caracterizare tehnologică. Clonul Pinot gris 34 intră în pîrgă în prima decadă a lunii august şi ajunge la maturizarea deplină în prima şi a doua decadă a lunii septembrie, fiind soi de epoca a IV-a.

Cantitatea de zaharuri şi aciditate totală din must sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Pinot gris clon 34		Pinot gris	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate totală (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate totală (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	201,9	4,7	–	–
Blaj	226,0	5,2	200,0	4,5

Analiza mecanică a strugurilor la I.C.V.V. este prezentată în tabelul 2.

Producţia. Producţiile medii de struguri la butuc şi la ha la Pinot gris clon 34 sînt prezentate în tabelul 3.

Principalele caracteristici ale vinului sînt prezentate în tabelul 4.

Se remarcă prin conţinut ridicat în zahăr şi prin vinuri de calitate superioară.

Zonarea. Se recomandă a se înmulţi în zonele viticole din centrul Transilvaniei şi Dobrogei.

Scanned with OKEN Scanner

Tabelul 2

Elemente cercetate	Pinot gris clon 34
1 kg struguri conține:	
– ciorchini (g)	40
– boabe (g)	960
– boabe (nr.)	623
– must (g)	738
– must (cm^3)	663
– tescovină (g)	135
100 boabe au: – greutate totală (g)	132
– pieliță (g)	27
– pulpă (g)	94
– semințe (nr.)	147
– semințe (g)	11
indicii: – de structură	24
– bobului	62
– de compoziție a bobului	3
– randamentul în must (%)	74

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Producția de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Pinot gris clon 34	1,675	2,700	7.036	11.340
Blaj	Pinot gris clon 34	1,439	2,780	7.988	11.506
	Pinot gris	1,349	–	6.945	–

Tabelul 4

Unitatea	Soiul	Alcool. vol. (%)	Acidit. totală (g/l) (H_2SO_4)	Extract. sec. red. (g/l)	Zahăr red. (g/l)	Glicerol (g/l)
Valea Călugărească	Pinot gris clon 34	14,0	3,7	23,4	1,9	–
Blaj	Pinot gris clon 34	12,4	4,7	38,4	1,7	11,9

Băbească neagră clon 94

Genealogia. A fost obținut prin selecție clonală dintr-o populație de Băbească neagră, la S.C.V. Pietroasa.

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este verde-roșietică, slab scămoasă. Vîrful lăstarului și prima frunză sînt verde-cafeniu, slab scămoase pe ambele fețe.

Frunza adultă este de mărime mijlocie, pentalobată, adînc crestată la lobi, cu dinţii ascuţiti, cu un pintene pe fundul unuia dintre sinusurile superioare, caracter specific soiului.

Lăstarul este verde-roşietic. Coarda este roşietică, intens ruginie, punctată, de vigoare mijlocie, uneori mare.

Floarea este hermafrodită normală de tipul 5 mai rar 6. Polenul este fertil, soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt mari, rămuroşi, cu boabe rare. Bobul este negru-albăstrui, rotund, uneori puţin turtit pe axul pedicelului, punctat-băşicat, cu stigmatul persistent şi aparent. Pieliţa este subţire, puţin elastică, acoperită cu un strat gros de pruină. Pulpa este de culoare uşor verzuie, cu consistenţă moale, suculentă, cu gust plăcut răcoritor.

Caracterizare agrobiologică: Butucul este viguros, lungimea medie a lăstarului este de 2,2 m. Are afinitate bună pe portaltoi Kober 5 BB. La I.C.V.V. Valea Călugărească a avut în medie 76% lăstari fertili, coeficientul de fertilitate absolut este de 1,5, iar cel relativ de 0,9. Indicele de productivitate absolut este egal cu 227, cel relativ de 170. Însuşirile de rezistenţă la ger, secetă, boli şi dăunători sînt identice cu ale soiului Băbească neagră.

Caracteristici agrotehnice. Suportă bine tăierile lungi, cu coarde de 14—18 ochi.

Caracterizare tehnologică. Este un soi cu coacere tardivă, în condiţiile de la S.C.V. Pietroasa strugurii ajung la maturitatea deplină în prima jumătate a lunii octombrie, fiind un soi de epoca a V—VI-a.

Poate da un vin de masă plăcut şi bine echilibrat.

Cantitatea de zahăr şi aciditatea totală din must sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Băbească neagră clon 94		Băbească neagră	
	Zahăr (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zahăr (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)
Valea Călugărească	204,7	5,9	194,8	5,9
Pietroasa	240	7,3	198	8,3

Analiza mecanică a strugurilor de la I.C.V.V. Valea Călugărească evidenţiază o serie de caracteristici ale clonului Băbească neagră 94, care îl apropie de soiurile cu caractere mixte. Rezultatele sînt trecute în tabelul 2.

Datele privind compoziţia chimică a vinului sînt prezentate în tabelul 3.

Producţia. Producţiile medii de struguri, la butuc şi la ha, sînt prezentate în tabelul 4.

Clonul se remarcă prin producţii mari şi constante, prin uniformitatea ciorchinilor şi a boabelor, precum şi printr-o uniformitate a culorii boabelor şi coacerii strugurilor.

Zonarea. Este recomandat să înlocuiască în producţie soiul Băbească neagră, în podgoriile Dealul Mare, Odobeşti şi Nicoreşti.

Scanned with OKEN Scanner

Tabelul 2

Elemente cercetate	Soiul Băbească neagră Clon 94	Soiul Băbească neagră
1 kg de struguri conține:		
— ciorchini (g)	40	30
— boabe (g)	960	970
— boabe (nr.)	450	420
— must (g)	750	753
— must (cm^3)	700	640
— tescovină (g)	140	144
100 boabe au: greutate totală (g)	228	216
— pieliță (g)	85	88
— pulpă (g)	129	115
— semințe (nr.)	125	125
— semințe (g)	14	13
indicii: — de structură	24	32
— bobului	45	42
— de compoziția bobului	1,5	1,2
— randamentul în must (%)	75	75

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Alcool. vol. (%)	Aciditate totală (g/l) (H_2SO_4)	Extract sec. red. (g/l)	Cenușe (g/l)	Zahăr rezidual (g/l)
Valea Călugărească	Băbească neagră clon 94	12,7	4,4	23,0	2,4	2,0
	Băbească neagră	12,0	4,7	24,0	2,4	3,6
Pietroasa	Băbească neagră clon 94	14,1	7,0	33,0	—	—

Tabelul 4

Unitatea	Soiul	Producția de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Băbească neagră clon 94	2,600	4,400	11.200	18.300
	Băbească neagră	2,900	4,400	11.800	18.500
Pietroasa	Băbească neagră clon 94	6,400	7,500	23.400	27.900
	Băbească neagră	3,500	4,300	12.900	15.900

Scanned with OKEN Scanner

Grasă de Cotnari clon 4

Genealogia. A fost obținut prin selecție clonală din soiul Grasă de Cotnari, la S.C.V. Pietroasa.

Caractere morfologice. La dezmugurire rozeta este pufoasă, de culoare verde-roșietică. Vîrful lăstarului și primele 2—3 frunze sînt pufoase pe ambele fețe, de culoare alb-liliachii.

Frunza adultă este întreagă, uneori trilobată, ondulată, cu nervuri roșietice spre bază. Are pe mezofil desene sub formă de urme de deget.

Lăstarul este de culoare roșietică. Coarda este de culoare roșietică, de vigoare mijlocie.

Floarea este hermafrodită normală, cu polen fertil, soiul este autofertil.

Strugurii sînt mijlocii, cilindro-conici, uneori ramificați, cu boabe dese. Bobul este alb, ușor ovoid, mijlociu ca mărime, nearomat, plăcut la gust. Pielița este de culoare galbenă-verzuie, cu pete ruginii pe partea expusă la soare, subțire, transparentă. Pulpa este de consistență mijlocie, suculentă.

Caracterizare agrobiologică. Butucul are vigoare mijlocie. Coeficientul de fertilitate absolut este de 1,2, iar cel relativ de 0,5. Indicii de productivitate absolut și relativ au valori de 231 și 112.

Rezistența la ger, secetă, boli și dăunători sînt asemănătoare cu ale soiului Grasă de Cotnari. Este sensibil la atacul de putregai cenușiu.

Caracterizare tehnologică. Este un soi cu coacerea strugurilor în epoca a IV-a, strugurii ajungînd la maturitatea deplină în prima și a doua decadă a lunii septembrie.

Cantitatea de zaharuri și aciditatea totală din must sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Grasă clon 4		Grasă	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l)
Valea Călugărească	188	6,1	196	6,0
Pietroasa	215	5,0	255	6,4

Analiza mecanică a strugurilor și boabelor este prezentată în tabelul 2.

Producția. Producțiile medii de struguri la butuc și la ha sînt prezentate în tabelul 3.

Principalele caracteristici ale vinului sînt prezentate în tabelul 4.

Se remarcă prin producții mari și constante de struguri; butuci uniformi ca vigoare, ciorchini mari, cu coacere uniformă.

Zonarea. Este recomandat a fi extins și înmulțit în zonele viticole Dealul Mare și Cotnari, pentru producerea vinurilor dulci-licoroase.

Scanned with OKEN Scanner

Tabelul 2

Elemente cercetate	Soiul Grasă clon 4	Soiul Grasă
1 kg struguri conţine:		
— ciorchini (g)	52	26
— boabe (g)	948	974
— boabe (nr.)	343	238
— must (g)	651	659
— tescovină (g)	140	134
100 boabe au: — greutatea totală (g)	290	291
— pieliţă	44	38
— pulpă (g)	230	239
— seminţe (nr.)	144	184
— seminţe (g)	16	14
indicii: — de structură	18	37
— bobului	34	24
— de compoziţia bobului	5	6
— randamentul în must (%)	65	66

Tabelul 3

Unitatea	Soiul	Producţia de struguri — kg			
		la butuc		la ha	
		medie	maximă	medie	maximă
Valea Călugărească	Grasă clon 4	1,608	2,695	6.800	11.318
	Grasă	0,867	1,183	3.642	4.968
Pietroasa	Grasă clon 4	2,562	3,760	9.497	13.927
	Grasă	1,517	2,200	5.617	8.147

Tabelul 4

Unitatea	Soiul	Alcool. vol. (%)	Acidit. tot. (g/l) (H_2SO_4)	Extract. sec. (g/l)	Zahăr red. (g/l)
Valea Călugărească	Grasă clon 4	12,1	5,0	24,8	1,9
	Grasă	13,4	4,6	24,9	3,7
Pietroasa	Grasă clon 4	14,7	5,2	27,6	—

Sauvignon clon 9

Genealogia. A fost obţinut prin selecţie clonală din soiul Sauvignon, la S.C.V. Blaj.

Caractere morfologice. La dezmugurire, rozeta este scămoasă, de culoare verde-gălbuie, cu slabe reflexe liliachii. Vîrful lăstarului şi primele 2—3 frunze au culoarea verde-gălbui, roşcată spre margini, scămoase.

Lăstarul este de culoare verde, striat, aproape glabru. Coarda este de culoare cafenie-roşcată, vineţie la noduri, pronunţat striată.

Scanned with OKEN Scanner

Frunza adultă este mijlocie ca mărime, întreagă sau tri- ori pentalobată, caracteristic încreţită. Sinusurile sînt mici, înguste şi ascuţite. Sinusul peţiolar are forma de „U" sau „V". Dinţii sînt mărunţi cu aşezarea neregulată, uşor rotunjiţi, cu mucronul ascuţit, gălbui.

Floarea este hermafrodită normală, de tipul 5. Polenul este constituit normal, fertil; soiul fiind autofertil.

Strugurii sînt mici, de formă cilindrică sau cilindro-conică, uni sau biaripaţi, cu boabe dese. Bobul este caracteristic, verzui, rotund, mic, transparent, cu punct pistilar persistent, cu pieliţa groasă, pulpa este zemoasă, nearomată.

Caracterizare agrobiologică. Butucul este de vigoare mare. Coeficientul de fertilitate absolut şi relativ au valori medii de 1,8 şi respectiv de 1,3. Indicii de productivitate înregistrează valori mici, de 115 şi 100.

Are rezistenţă slabă la ger şi brumă; rezistă bine la secetă.

Este slab rezistent la mană, făinare şi putregaiul cenuşiu; este atacat de molia strugurilor.

Caracterizare tehnologică. Ajunge la maturitatea deplină în prima şi a treia decadă a lunii septembrie, fiind soi de epoca a IV—V-a.

Cantitatea de zaharuri şi aciditate totală din must sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Unitatea	Sauvignon clon 9		Sauvignon	
	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)	Zaharuri (g/l)	Aciditate tot. (g/l) (H_2SO_4)
Blaj	182	5,9	173	6,3

Producţia. Producţiile medii de struguri la butuc şi la ha sînt prezentate în tabelul 2.

Tabelul 2

Unitatea	Soiul	Producţia de struguri —kg	
		la butuc medie	la ha medie
Blaj	Sauvignon clon 9	2,609	13.045
	Sauvignon	2,263	11.318

Zonarea. Este recomandat să fie înmulţit în zonele viticole din centrul Transilvaniei şi Drăgăşani.

Viţă portaltoi

Berlandieri × Riparia Crăciunel 71

Genealogia. A fost obţinut prin selecţie clonală din soiul Berlandieri × Riparia Teleki 8 B, Selecţia Buftea, la S.C.V. Blaj.

Scanned with OKEN Scanner

Caractere morfologice. Vîrful şi primele 2—3 frunzuliţe sînt pufoase şi colorate verde-albicios. Coarda este de culoare cenuşie cu nuanţă cafenie, iar la noduri cu reflexe slabe vişinii; este striată şi cu peri destul de deşi la noduri.

Frunza adultă este de formă pentagonală, uşor alungită, întreagă, cu tendinţă de trilobie. Limbul frunzei este gros, cu mezofilul băşicat, acoperit cu peri rari, pe ambele feţe. Marginile limbului sînt uşor întoarse spre faţa inferioară. Sinusul peţiolar are forma de „U" sau liră.

Floarea este hermafrodită, funcţional-masculă, cu 6 stamine mai rar 4 sau 7. Gineceul este atrofiat. Polenul este fertil şi abundent.

Caracterizare agrobiologică. Rezistă bine la secetă şi este sensibil la brumele tîrzii de primăvară. Frunzele sînt slab atacate de mană, numai în anii cu condiţii climatice foarte favorabile. Este atacat de filoxeră, forma galicolă. Este relativ rezistent la atacul de antracnoză. Este rezistent la cloroză (respectiv la un conţinut de 22—44% carbonat de calciu). Coardele se conservă bine în timpul iernii, iar ţesuturile îşi păstrează viabilitatea, fără a se necroza.

Lungimea perioadei de vegetaţie este de 183 de zile (28 aprilie — 28 octombrie). Epoca de coacere a lemnului este cuprinsă între 3 septembrie — 28 octombrie.

Numărul mediu de coarde la butuc este de 8. Lungimea medie a coardelor este de 5,77 m, din care lungimea maturată este de 5,06 m.

Producţia medie pe butuc este de 53 butaşi STAS, revenind 209.000 butaşi la hectar.

Randamentul viţelor altoite este destul de ridicat. Prin respectarea tehnologiilor recomandate poate să ajungă la un randament de 60% viţe altoite STAS.

Din totalul butaşilor, 80% prezintă grosimea medie cuprinsă între 8—11 mm. Butaşii înrădăcinează în proporţie de 64—78%, care emit în medie 8,2 rădăcini neramificate.

Portaltoiul Crăciunel 71 are afinitate bună cu soiurile Chasselas doré, Muscat de Hamburg, Muscat Ottonel, Traminer roz, Riesling italian. La soiurile de masă, imprimă o creştere în greutate a strugurilor, aceştia fiind mai mari şi mai aspectuoşi, dar cu un conţinut mai scăzut în zaharuri.

Zonarea. Este recomandat a fi extins cu prioritate în zonele sudice pentru plantaţii mamă, iar ca portaltoi în podgoriile din centrul Transilvaniei, sudul Moldovei, Dobrogea şi nordul ţării, în special pentru soiurile de masă.

Berlandieri × Riparia Crăciunel 26

Genealogia. A fost obţinut prin selecţie clonală din soiul Berlandieri × Riparia Kober 5 BB, la S.C.V. Blaj.

Caractere morfologice. Coarda are culoarea cenuşie, uniformă, cu striuri superficiale şi peri scurţi, care sînt mai deşi pe noduri.

Vîrful şi primele 2—3 frunzuliţe sînt scămoase pe ambele feţe, colorate arămiu-roşietic.

Frunza adultă este întreagă, pentagonală, cu limbul puţin gofrat, acoperit cu peri scurţi, aspri, pe ambele feţe şi cu scame numai pe partea superioară.

Scanned with OKEN Scanner

Sinusul peţiolar are forma de liră sau de „V“ larg deschis; la frunze sinusul peţiolar nu are mezofil la bază.

Floarea este hermafrodită, funcţional-femelă, cu cîte 5—7 stamine, de regulă 6, scurte şi recurbate.

Caracterizare agrobiologică. Butucul este viguros, cu o creştere erectă a lăstarilor. Dezmugureşte cu cîteva zile mai tîrziu decît celelalte soiuri de portaltoi, scăpînd adesea de efectul brumelor tîrzii de primăvară.

Ca portaltoi în via roditoare, se adaptează bine într-o mare varietate de soluri, însă preferă solurile nisipo-lutoase, de pe pante, erodate şi însorite; să se evite plantarea pe terenuri bogate, profunde, permeabile, unde din cauza vigorii sale prea mari, provoacă meicrea şi mărgeluirea ciorchinilor.

Se comportă bine la secetă, la mană, filoxera galicolă, antracnoză şi clorozâ.

Coardele se conservă bine în timpul iernii, iar ţesuturile îşi păstrează viabilitatea fără a se necroza.

Are aceeaşi perioadă de vegetaţie ca şi Clonul Crăciunel 71 şi aceeaşi epocă de maturare a lemnului.

Numărul mediu de coarde la butuc este de 7,5. Lungimea medie a coardelor este de 5,62 m, din care lungimea maturată este de 4,07 m.

Producţia medie pe butuc este de 45 butaşi STAS, revenind la hectar 173.000 butaşi. Randamentul mediu de viţe altoite este ridicat.

Prin aplicarea corectă a tehnologiei de obţinerea viţelor altoite, randamentul poate ajunge la peste 61%. Din totalul butaşilor, 82% au grosimea cuprinsă între 8—11 mm, iar înrădăcinarea se realizează în proporţie de 64%.

La soiurile Traminer roz, Neuburger şi Muscat Ottonel se realizează o acumulare mai mare de zaharuri cînd sînt altoite pe acest portaltoi.

Zonarea. Se recomandă pentru plantaţiile mamă de portaltoi în zonele sudice ale ţării, unde se asigură maturarea lemnului în toţi anii.

Berlandieri × Riparia SO 4
Crăciunel 4

Genealogia. A fost obţinut prin selecţie clonală din soiul Berlandieri × Riparia Selecţia Oppenheim 4, la S.C.V. Blaj

Caractere morfologice. Vîrful şi primele 2—3 frunze sînt scămoase şi colorate verde-arămiu.

Frunza adultă este de formă pentagonală, mare, uşor alungită, cu tendinţă de trilobie.

Limbul frunzei este subţire, asimetric, ondulat între nervuri, gofrat. Sinusul peţiolar are forma de „V“ sau liră.

Lăstarul este striat, pubescent mai ales la noduri, care are culoarea verde-violacee. Coarda este de culoare brun-roşcat sau bej-deschis, mai subţire decît cea de Kober 5 BB, fin striată şi cu perişori la noduri.

Floarea este hermafroditâ, funcţional masculă, cu stamine lungi şi polen fertil. Gineceul este atrofiat.

Caracterizare agrobiologică. Butucul este viguros şi bogat în frunziş. Rezistă bine la secetă, ger şi necrozarea liberului. Preferă solurile uşoare, cu conţinut mijlociu în calcar.

Scanned with OKEN Scanner

Lungimea perioadei de vegetaţie este asemănătoare cu a soiului Selecţia Oppenheim 4, la fel se manifestă şi maturarea lemnului. Lungimea medie a coardelor este de 4,96 m, din care lungimea maturată este de 4,50 m.

Producţia medie pe butuc este de 50 butaşi STAS, revenind 196 000 butaşi la hectar. Randamentul mediu de viţe altoite este de 43%.

Zonarea. Este recomandat a fi extins cu prioritate în podgoriile sudice şi în Dobrogea, pentru înfiinţarea de plantaţii mame de butaşi portaltoi. Se recomandă în toate podgoriile din ţara noastră unde se asigură maturarea lemnului în toţi anii. Ca portaltoi pentru viile producătoare de struguri, se recomandă în toate podgoriile pe soluri cu un conţinut mijlociu în calcar.

Scanned with OKEN Scanner

Bun de tipar: 20.12.1979. Apărut: 1979.
Tiraj: 3 100 ex. Coli editoriale: 19,56.
Coli de tipar: 16,50
Tiparul executat la Întreprinderea poligrafică

Sibiu, Șoseaua Alba Iulia nr. 40
Republica Socialistă România
Comanda nr. 92

Scanned with OKEN Scanner